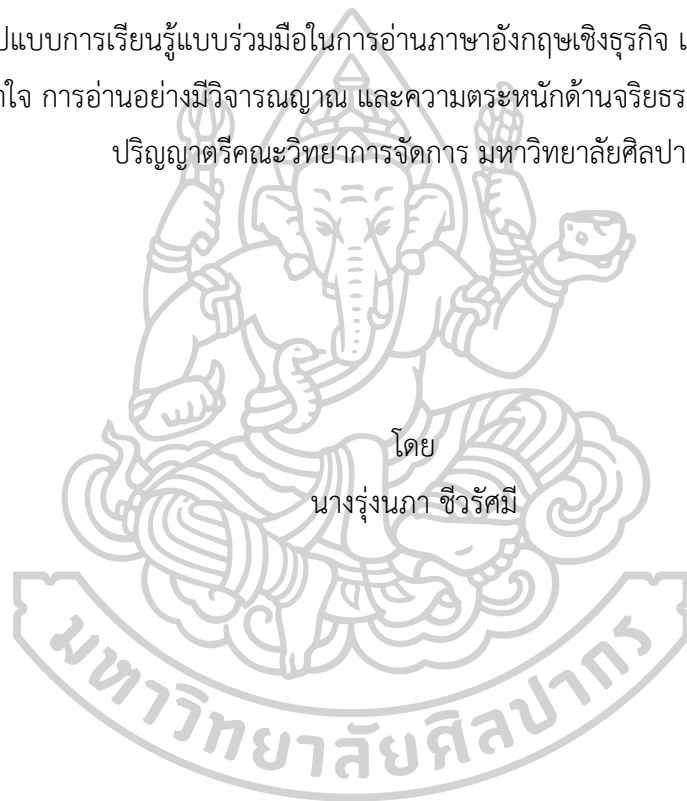

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน
เพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ สำหรับนักศึกษา
ปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริม
ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้าน
จริยธรรมธุรกิจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

DEVELOPMENT OF A BUSINESS ENGLISH READING COOPERATIVE LEARNING
MODEL TO ENHANCE READING COMPREHENSION, CRITICAL READING SKILLS
AND BUSINESS ETHIC AWARENESS FOR UNDERGRADUATE STUDENTS OF THE
FACULTY OF MANAGEMENT SCIENCE, SILPAKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2017

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
โดย	รุ่งนภา ชีวรัมย์
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญา ดุสิตบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง ไตรรัตน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุสิตบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ดร. อุดมกฤษฏี ศรีนนท์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง ไตรรัตน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสงี่ยม ไตรรัตน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปราณี นิลกรณ)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จ่านง แก้วเพชร)

55254906 : หลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาชุมชนสัมพันธ์

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ, การอ่านเพื่อความเข้าใจ, การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, ความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ

นาง รุ่งนภา ชีวรัตน์: การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง ไตรรัตน์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ 2) พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ตามเกณฑ์ 75/75 3) ประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ใน 2 ประเด็น คือ 3.1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการเรียนและศึกษาขนาดของผล 3.2) เปรียบเทียบความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจก่อนและหลังการเรียนและศึกษาขนาดของผล และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

กลุ่มทดลองที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักศึกษาศาขวิชาจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 32 คน ได้จากการสุ่มกลุ่มแบบง่ายมา 1 กลุ่มเรียนจากนักศึกษาที่ลงทะเบียน 4 กลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) บทเรียนที่เน้นเนื้อหาด้านจริยธรรมธุรกิจจำนวน 10 บท 2) แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3) แบบวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ 4) แบบประเมินความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบ: นักศึกษาควรได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีองค์ประกอบ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการ ขั้นการสอน ขั้นการเรียนเป็นกลุ่ม ขั้นตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่ม และขั้นประเมินผล 2) รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ: ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอนและผลการสอบหลังเรียนด้วยรูปแบบ (E1 / E2) เท่ากับ 79.72/74.90 ตามเกณฑ์ที่กำหนด 3) การประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ 3.1) คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ตามผลการทดสอบจริง และมีขนาดของผลเท่ากับ 11.03 แสดงว่ามีขนาดใหญ่มาก (Cohen, 1988) 3.2) คะแนนระดับความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ตามผลการทดสอบจริงและมีขนาดของผลเท่ากับ 8.60 แสดงว่ามีขนาดใหญ่มาก (Cohen, 1988) และ 4) นักศึกษามีความเห็นเชิงบวกกับรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในระดับมาก

55254906 : Major (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

Keyword : A BUSINESS ENGLISH READING COOPERATIVE LEARNING MODEL, ENGLISH READING COMPREHENSION, CRITICAL READING, BUSINESS ETHIC AWARENESS

MRS. RUNGNAPHA CHEWARUSSAMEE : DEVELOPMENT OF A BUSINESS ENGLISH READING COOPERATIVE LEARNING MODEL TO ENHANCE READING COMPREHENSION, CRITICAL READING SKILLS AND BUSINESS ETHIC AWARENESS FOR UNDERGRADUATE STUDENTS OF THE FACULTY OF MANAGEMENT SCIENCE, SILPAKORN UNIVERSITY THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR BAMRUNG TORUT, Ph.D.

The purposes of this research were: 1) to study the problems and needs in developing a Business English Reading Cooperative Learning Model to enhance reading comprehension, critical reading skills and business ethic awareness; 2) to develop a Business English Reading Cooperative Learning Model to enhance reading comprehension, critical reading skills and business ethic awareness for undergraduate students with the efficiency 75/75 ; 3) to evaluate the efficiency of using the model into two terms: 3.1) to compare students' ability in reading comprehension and critical reading skills before and after studying with the model and the effect size, and 3.2) to compare the business ethic awareness before and after studying with the model and the effect size; and 4) to investigate student's opinions toward the model.

The sample consisted of 32 students selected randomly from one of four sections of the second year Business Management and English students enrolled in English Reading in Business course, Faculty of Management Science, Silpakorn University in academic year 1/2017. The instruments used for this study included 1) 10 Learning Units based on Business Ethics, 2) a pre-post test for reading comprehension and critical reading skills, 3) a pre-post test for business ethic awareness and 4) a set of questionnaires for investigating students' opinions toward the model. The gathered data was analyzed by percentage, mean, standard deviation and using paired-sample t-test.

The results of the study revealed that 1) Needs analysis: Undergraduate students need to enhance their reading comprehension, critical reading skills and business awareness by using the cooperative learning model consisting of 5 steps: preparation, teaching, group learning, outcome presentation and evaluation.; 2) Model Development: The efficiency of the process and the post-test (E1 / E2) were 79.72/74.90 as the expected criterion; 3) Model Evaluation: 3.1) scores of comprehension reading and critical reading skills after the study were significantly higher than before the study at the .001 level based on actual test results and its effect size was 11.03, which was very large (Cohen, 1988) and 3.2) scores of business ethic awareness were significantly higher than before the study at the .001 level based on actual test results and its effect size was 8.60, which was very large (Cohen, 1988); and 4) The students' opinions toward the learning model were mainly positive at the high level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บำรุง ไตรรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสงี่ยม ไตรรัตน์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราณี นิลกรณ ที่สละเวลาให้คำแนะนำและแนวทางอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการศึกษาค้นคว้าและปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. อุดมกฤษฎี ศรีนนท์ ประธานกรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จ่านง แก้วเพชร กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่กรุณาแนะนำแนวทางการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และกราบขอบพระคุณ Mr. Patrick Murphy ดร.ศิริพร เผือกผ่อง และ ดร.ธีรพงษ์ ปิณิจเสกิกุล ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัย

กราบขอบคุณคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่สนับสนุนทุนการศึกษา โอกาสตลอดจนให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล และดำเนินการวิจัย กราบขอบพระคุณบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตลอดจนแนวคิด กำลังใจและคำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จ

ขอบคุณคณาจารย์ และนักศึกษาศาขาศึกษาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยด้วยดี และขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นปริญญาเอกที่เป็นกำลังใจ ให้คำแนะนำ สนับสนุนและช่วยเหลือกันมาตลอด

กราบระลึกถึงพระคุณ คุณพ่อบุญเอี่ยม ศักดิ์บุญญารัตน์ คุณแม่รุ่งรัตน์ ศักดิ์บุญญารัตน์ คุณพ่อวิชา ชีวรัศมี คุณแม่เพนนี่ ชีวรัศมี ขอขอบคุณกำลังใจสำคัญจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวนพ ชีวรัศมี และทุกคนในครอบครัวไว้ ณ ที่นี้

ความดีงามและประโยชน์อันพึงได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาแต่ผู้มิพระคุณทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

รุ่งนภา ชีวรัศมี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง สภาพปัญหา ความเป็นมาของงานวิจัย.....	1
ภูมิหลังของงานวิจัย.....	1
สภาพปัญหาของการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ.....	3
ความเป็นมาของงานวิจัย.....	5
งานวิจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ.....	6
งานวิจัยด้านการสอนการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ.....	6
งานวิจัยด้านการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนภาษา.....	7
งานวิจัยด้านจริยธรรมธุรกิจ.....	8
ภูมิหลังของนักศึกษา และสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	9
ภูมิหลังของนักศึกษา.....	9
สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	11
คำถามการวิจัย.....	11

สมมติฐานการวิจัย	12
ขอบเขตการวิจัย	12
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	13
ตัวแปรที่ศึกษา.....	14
ระยะเวลาในการทดลอง.....	14
นิยามศัพท์เฉพาะ	15
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	17
ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	19
ความเป็นมาและความหมายของภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ.....	19
ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	20
ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	21
กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	23
แนวคิดการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	24
การจัดกิจกรรมการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	25
แนวทางการคัดเลือกบทอ่าน	29
แนวทางการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	32
สรุปแนวคิดด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	35
จริยธรรมธุรกิจและการสร้างความตระหนักรู้.....	36
ความหมายของจริยธรรมธุรกิจ.....	37
แนวคิด ทฤษฎีด้านจริยธรรมธุรกิจ	38
ความสำคัญของจริยธรรมธุรกิจ	40
ประเด็นจริยธรรมธุรกิจ	42
การสร้างความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ	48
แนวทางการวัดความตระหนัก.....	50

สรุปแนวคิดด้านจริยธรรมธุรกิจและการสร้างความตระหนักรู้.....	52
การเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	52
ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	52
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษา.....	53
องค์ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษา.....	54
ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษา.....	57
เทคนิคการสอนแบบร่วมมือในการเรียนภาษา.....	59
สรุปแนวคิดด้านการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	61
การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ.....	62
ความหมายของการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน.....	62
ขั้นตอนการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน.....	63
การออกแบบการประเมินผล.....	67
สรุปแนวคิดด้านการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน.....	68
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	69
งานวิจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ.....	69
งานวิจัยด้านการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	70
งานวิจัยด้านจริยธรรมธุรกิจ.....	72
สรุปแนวคิดที่ได้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	74
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	75
ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาความต้องการ (Needs Analysis) ในการพัฒนา รูปแบบการ เรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความ เข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ.....	76
ขั้นที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากตำรา เอกสาร หลักสูตร.....	77
ขั้นที่ 2 การเก็บข้อมูลความต้องการจำเป็นจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำไปพัฒนา รูปแบบ.....	79

ชั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล	82
ชั้นที่ 4 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาระยะที่ 1	88
ชั้นที่ 5 การนำผลการศึกษาไปใช้ในการพัฒนารูปแบบ	92
ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ (Design and Development) การเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่าน ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ให้มีประสิทธิภาพตามตามเกณฑ์ที่กำหนดก่อนนำไปใช้ จริง	93
ชั้นที่ 1 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้	93
ชั้นที่ 2 การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพ	115
ชั้นที่ 3 ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ (Pilot Study)	119
ชั้นที่ 3.1 ขั้นทดลองรายบุคคล (One-one tryout)	120
ชั้นที่ 3.2 ขั้นทดลองรายกลุ่มเล็ก (Small group tryout)	122
ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบและการประเมินผลการใช้ (Implementation and Evaluation)	126
ชั้นที่ 1 การเตรียมการ	128
ชั้นที่ 2 การทดลองและรวบรวมข้อมูล	128
ชั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล	130
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	133
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือใน การอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ	134
ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาและประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่าน ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามเกณฑ์ 75/75	137

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ความตระหนัkd้านจริยธรรมธุรกิจก่อนและหลังการเรียนรู้และศึกษาขนาดของผล.....	141
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น.....	146
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	149
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	149
การดำเนินการวิจัย.....	150
สรุปผลการวิจัย.....	151
อภิปรายผลการวิจัย.....	152
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	155
ข้อเสนอแนะ.....	156
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้.....	156
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	157
รายการอ้างอิง.....	158
ภาคผนวก.....	171
ภาคผนวก ก.....	172
เอกสารราชการ.....	172
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ.....	173
หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล.....	176
ภาคผนวก ข.....	177
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลระยะที่ 1.....	178
1. ตารางวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล.....	178
ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	178
กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	179

ประเด็นจริยธรรมธุรกิจ.....	180
องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ	180
2. แบบสอบถามในการวิจัย.....	181
แบบสอบถามความต้องการด้านทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ.....	181
แบบสอบถามประเด็นจริยธรรม.....	186
แบบสอบถามด้านการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ	188
ภาคผนวก ค.....	192
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	192
ตัวอย่างบทเรียน.....	193
แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	206
แบบวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ	217
แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบ.....	219
ประวัติผู้เขียน	221

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	82
ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	83
ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจ.....	85
ตารางที่ 4 การวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ	86
ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์กิจกรรมและสื่อการสอนที่เหมาะสมสำหรับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ	87
ตารางที่ 6 สรุปทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประเด็น จริยธรรมทางธุรกิจ และรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ	91
ตารางที่ 7 เป้าหมายหลักและวัตถุประสงค์การเรียนรู้.....	94
ตารางที่ 8 รายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ (Table of Unit Content Specifications).....	101
ตารางที่ 9 รายละเอียดข้อสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	111
ตารางที่ 10 รายละเอียดแบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ (Table of Business Ethic Awareness Test Specifications).....	113
ตารางที่ 11 รายละเอียดแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Table of Questionnaire Specification).....	114
ตารางที่ 12 คะแนนการทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ 10 บท และคะแนนจากแบบทดสอบ หลังเรียนในชั้นทดลองรายบุคคล.....	122
ตารางที่ 13 คะแนนการทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ 10 บท และคะแนนจากแบบทดสอบ หลังเรียนในชั้นทดลองรายกลุ่มเล็ก	125
ตารางที่ 14 สรุปทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประเด็น จริยธรรมทางธุรกิจ และรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ	135

ตารางที่ 15 ผลคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนในแต่ละหน่วยเรียน.....	138
ตารางที่ 16 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบของแต่ละบทเรียนและการสอบหลังเรียน.....	139
ตารางที่ 17 คะแนนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	142
ตารางที่ 18 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบที่แบบจับคู่.....	143
ตารางที่ 19 คะแนนความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ	144
ตารางที่ 20 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจก่อนเรียนและหลัง เรียนด้วยการทดสอบที่แบบจับคู่.....	145
ตารางที่ 21 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ	147

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง สภาพปัญหา ความเป็นมาของงานวิจัย

ภูมิหลังของงานวิจัย

การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในยุคปัจจุบันอย่างมาก เนื่องจากการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ และเป็นทักษะจำเป็นต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังที่ Grabe & Stoller (2002) กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวันเพราะเป็นความสามารถในการที่จะเข้าใจข้อความและสามารถตีความได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ Wallace (2003) ที่กล่าวว่าเหตุผลหลักในการอ่านนั้น มี 3 ประการ ได้แก่ การอ่านเพื่อความอยู่รอด การอ่านเพื่อเรียนรู้ และการอ่านเพื่อความสุข และเมื่อเราเข้าใจเหตุผลเหล่านี้จะช่วยให้การอ่านมีความหมาย เช่นเดียวกับแนวคิดของ พัทธินทร์ อารมณีสาวะ (2557) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการเริ่มต้นของการเรียนรู้ ทำให้เกิดการขยายการเรียนรู้และทักษะที่แต่ละบุคคลพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนรู้ตลอดชีวิต มนุษย์เราจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และพัฒนาคุณภาพชีวิต นอกเหนือจากการอ่านเพื่อความเข้าใจซึ่งเป็นทักษะขั้นพื้นฐานแล้วอีกทักษะที่มีความสำคัญสำหรับการดำเนินกิจกรรมในโลกปัจจุบันนี้ก็คือ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นอีกทักษะสำคัญ จำเป็นต่อการดำเนินกิจกรรมในยุคที่ข่าวสารและข้อมูลเผยแพร่อย่างรวดเร็ว ดังนิยามของ Kurland (2000) ที่กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นทักษะในการสืบหาข้อมูลและแนวคิดจากบทอ่าน และเนื่องด้วยความก้าวหน้าของทางเทคโนโลยีตลอดจนการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้รับสารจำเป็นที่จะต้องใช้ทักษะนี้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจเกี่ยวกับเหตุผลและพิจารณาจากหลักฐานเนื้อหาสาระมากกว่าจะใช้ความนึกคิดหรือความรู้สึกส่วนตัว นอกจากนี้แวดวงการศึกษาทั่วโลกก็ให้ความสำคัญกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับประเทศไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2553) ได้กำหนดแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนโดยให้ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา และพัฒนาไปสู่ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ภาคีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 องค์การระดับสากลให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก (Framework for 21st Century Learning, 2015) กล่าวโดยสรุปทักษะอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะสำคัญที่เด็กไทยควรได้รับการส่งเสริมเพื่อการพัฒนาประเทศชาติอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ทักษะ

สำคัญนี้แล้วลักษณะอันพึงประสงค์ที่ควรได้รับการส่งเสริมควบคู่อีกประการหนึ่งก็คือความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ

ความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจเป็นคุณลักษณะสำคัญหนึ่งที่สังคมคาดหวังจากผู้ประกอบการธุรกิจ ด้วยองค์กรธุรกิจเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อประเทศชาติและสังคมโลกในระดับกว้าง ดังที่ Wilshaw (2016) กล่าวว่าบนเวทีอภิปรายด้านเศรษฐกิจ “สถานการณ์การบริโภคที่ยั่งยืนและธุรกิจที่ยั่งยืนในประเทศไทย” ระบุว่า ฐานของธุรกิจที่ยั่งยืน มี 3 อย่าง คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การค้าขายที่มีจริยธรรม คือ ทั้งผู้ค้าปลีก แบรินต์ ซัพพลายเออร์ ต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ระดับโลก โดยผ่านการปฏิบัติด้านแรงงาน ส่วนการค้าที่ยุติธรรมคือ การมีทางเลือกให้การค้าแบบธรรมเนียนิยมเดิมที่พึ่งพาระบบหุ้นส่วนระหว่างผู้ผลิตกับผู้ค้า และธุรกิจกับผู้บริโภค นอกจากนี้ พิพัฒน์ นนทวรรณ (2555) แสดงความเห็นว่ายังโลกเปลี่ยนแปลงไปมากและเร็วเท่าใด เราจะต้องหันกลับมาครุ่นคิดเรื่องพื้นฐานด้านจริยธรรมธุรกิจ เพราะการดำเนินธุรกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืน ถ้าปราศจากจริยธรรมธุรกิจแล้ว ความเป็นไปได้ในการเติบโตดังกล่าวจะมีความเสี่ยงทันที ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับความเห็นของบัณฑิต นิจถาวร (2561) ที่กล่าวว่า ความสนใจของบริษัทเอกชนเรื่องการค้ากับดูแลกิจการมีมากขึ้น ซึ่งไม่ได้มาจากกฎเกณฑ์ทางการหรือของหน่วยงานกำกับดูแลที่บังคับให้ทำ แต่มาจากความตระหนักของผู้ประกอบการและกระแสขับเคลื่อนของสังคมหรือผู้ร่วมตลาดที่อยากเห็นการทำธุรกิจในประเทศมีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบ และทำธุรกิจอย่างถูกต้องเพื่อสร้างกลไกตลาดที่เข้มแข็งให้กับประเทศ นำไปสู่การเติบโตของภาคธุรกิจและการจัดสรรทรัพยากรเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นนอกจากการส่งเสริมด้านสติปัญญาแล้ว สถาบันการศึกษาจึงมีหน้าที่ปลูกฝังความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจให้นักศึกษาก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานหรือภาคองค์กรธุรกิจต่าง ๆ ด้วย

จากภูมิหลังที่กล่าวมาเกี่ยวกับความสำคัญของทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ซึ่งให้เห็นว่าเป็นความจำเป็นที่การศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นแหล่งพัฒนาทักษะทางปัญญาของเด็กไทยก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน ควรส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ควบคู่ไปกับการปลูกฝังความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจเพื่อการพัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนในระดับอุดมศึกษาจึงสนใจพัฒนารูปแบบการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สภาพปัญหาของการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ

การอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ เป็นทักษะและคุณลักษณะสำคัญมากสำหรับโลกปัจจุบันที่เป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของข่าวสาร ข้อมูล และเทคโนโลยี แต่จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นพบว่าการพัฒนาสื่อสำหรับการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจยังมีอยู่น้อย นักศึกษาไทยมีทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณอยู่ในระดับต่ำ และมีความจำเป็นต้องปลูกฝังความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจให้กับนักศึกษาควบคู่กับการพัฒนาทักษะทางปัญญา

ปัจจุบันมีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ขึ้นจำนวนมากเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมและกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นด้านสื่อสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เน้นทางด้านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ พบว่าสื่อสำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจในประเทศไทยมีอยู่จำนวนไม่มาก ทั้งนี้สาเหตุสำคัญน่าจะเกิดจากลักษณะเฉพาะของตัวหลักสูตร ซึ่งตามแนวคิดของ Hutchinson & Waters (1987) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นตามความต้องการของผู้เรียน ซึ่งอาจเป็นความต้องการที่แตกต่างกัน เป็นวัตถุประสงค์เฉพาะกลุ่ม โดยทั้งผู้เรียนและผู้สอนต้องมีความเข้าใจวัตถุประสงค์ที่ตรงกัน และวิธีการสอนนั้นอาจแตกต่างจากการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป สอดคล้องกับแนวคิดของ Robinson (1991) ที่กล่าวว่าภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ หมายถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจน โดยมุ่งที่ความสำเร็จในการแสดงออกถึงบทบาทต่าง ๆ ที่จำเป็นในการศึกษาหรือทางวิชาชีพและขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นการผลิตสื่อเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนจึงจำเป็นต้องทำโดยผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้เรียนเพื่อให้ได้สื่อที่มีความเหมาะสม ดังนั้นการขาดแคลนสื่อสำหรับพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจอาจเป็นปัจจัยหนึ่งของปัญหาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจ

จากการสำรวจข้อมูลสภาพปัจจุบันความสามารถด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทยพบว่าอยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือ นอกจากการขาดแคลนสื่อเฉพาะด้านดังกล่าวไว้ข้างต้น อีกปัจจัยหนึ่งที่น่าจะเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหานี้ก็คือการเลือกวิธีสอนที่ไม่เหมาะสม ดังที่ สุนีย์ สันหมุด (2552) กล่าวว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษบางคนสอนโดย เน้นการแปล การจำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์ ซึ่งไม่ส่งเสริม ทักษะการคิด ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจการอ่าน จนไม่สามารถสรุปองค์ความรู้จากการอ่านให้

ออกมาเป็นคำพูดหรือตัวอักษรได้ ประกอบกับผู้สอนไม่ได้สอนให้ผู้เรียนฝึกฝนกระบวนการอ่านอย่างแท้จริง แต่จะสอนโดยใช้วิธีการแปล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของมนัสวี ดวงลอย (2558) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่าปัจจัยด้านการสอนส่งผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษมากที่สุด ข้อมูลดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลการวิจัยของ สุภาภรณ์ ยัมวิสัย (2551) ที่ศึกษาความสามารถและปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านิสิตเอกภาษาอังกฤษทั้งในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรการศึกษาด้านจิตวิทยาในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง และนิสิตทั้งสองหลักสูตรมีปัญหาในการหาหัวเรื่องและการจับใจความสำคัญ ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

นอกเหนือจากการอ่านเพื่อความเข้าใจแล้ว การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นอีกทักษะหนึ่งที่เป็นปัญหาสำหรับนักศึกษาไทย จากการศึกษาที่มีข้อมูลสนับสนุนว่านักศึกษาไทยขาดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังที่วิทยากร เชียงกูล (2012) กล่าวไว้ในรายงานสภาวะการศึกษาไทยปี 2551/2552 ว่า สถาบันอุดมศึกษาของไทยในปัจจุบันโตเชิงปริมาณ มากกว่าคุณภาพ เป็นสถาบันที่สอนความรู้ทั่วไป และทักษะวิชาชีพจากตำรา เพื่อท่องจำและไปสอบ หรือฝึกทักษะภาคปฏิบัติบ้างมากกว่าผลิตบัณฑิตที่เป็นปัญญาชนที่มีทั้งความรู้ทักษะใช้งาน และเข้าใจภาพใหญ่ความสัมพันธ์ของทุกสาขาวิชาในสังคม รวมทั้งมีสำนึกเป็นพลเมืองที่รับผิดชอบเพื่อส่วนรวม สอดคล้องกับผลการศึกษาของทีดีอาร์ไอ (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2557) ที่ได้กล่าวเกี่ยวกับระบบการศึกษาของไทยว่ายังมีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพการศึกษาในระดับสูงและระบบการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับบริบทของศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับรายงานผลการประเมินระดับชาติหรือระดับนานาชาติ เช่น TIMSS และ PISA ที่ชี้ให้เห็นว่านักเรียนไทย ยังขาดความรู้ ความเข้าใจเชิงลึกในโมโนทัศน์ ไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และพบว่านักเรียนไทยขาดทักษะการคิด ไม่ว่าจะเป็นการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ และการคิดแก้ปัญหา (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2557) จากสภาพการณ์ที่กล่าวมานี้ การจัดการศึกษาซึ่งถือเป็นการเตรียมพร้อมในการสร้างคนให้มีศักยภาพจึงควรมีการปรับปรุง พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีศักยภาพเพียงพอที่จะดำรงชีวิตได้อย่างดีและมีความสุข จากข้อมูลข้างต้นนี้จะเห็นว่าการพัฒนารูปแบบการสอนที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในระดับอุดมศึกษาของไทยยังเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องให้ความสำคัญอย่างเร่งด่วน และคุณลักษณะที่สำคัญอีกประการที่สถาบันการศึกษาควรให้ความสำคัญควบคู่กับการพัฒนาทักษะทางปัญญาคือการปลูกฝังผู้เรียนให้เกิดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ

ความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ เป็นอีกหนึ่งคุณลักษณะสำคัญที่สังคมปัจจุบันคาดหวังจากผู้ประกอบการธุรกิจทั้งหลาย เพราะหากผู้ประกอบการดำเนินกิจการโดยไม่คำนึงถึงจริยธรรมแล้วจะนำมาซึ่งความเสียหายมากมาย เช่นกรณี บริษัทแห่งหนึ่งที่ให้บริการด้านการสื่อสารโทรคมนาคม ในประเทศไทย ทำข้อมูลสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของลูกค้าจำนวน 11,400 รายชื่อหลุดออกไป โดยไม่มีการปิดกั้น (ไทยริฟอร์ม, 2561) หรือกรณีที่ บัณฑิต นิจถาวร(2561) กล่าวว่า กรณีในภาคธุรกิจที่คนตั้งท่าผิแต่ไม่ยอมแสดงความรับผิดชอบ พฤติกรรมเหล่านี้เมื่อเกิดขึ้นจะสร้างความผิดหวังให้กับสังคมอย่างมาก เพราะสังคมปัจจุบันมีการคาดหวังสูงในจริยธรรมและจรรยาบรรณของการทำหน้าที่ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในเวทีสาธารณะหรือผู้ที่มีบทบาทนำขององค์กร และพร้อมที่จะออกมาคัดค้านและเรียกร้องให้สิ่งที่ถูกต้องเกิดขึ้น ดังนั้นแนวคิดในเรื่องจริยธรรมทางธุรกิจ (Business Ethics) จึงเป็นหนทางหนึ่ง ในการเพิ่มคุณค่าและความคาดหวังของสังคม องค์กรที่มีจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจย่อมเป็นที่ศรัทธา และมีความเชื่อมั่น ต่อลูกค้า พนักงาน และสาธารณชน (ศิลปพร ศรีจันเพชร, 2552) ดังจะเห็นได้จากการที่ปัจจุบันมีการจัดอันดับบริษัทที่มีจริยธรรมดีเด่น โดย Ethisphere Institute (2016) ซึ่งเป็นองค์กรด้านการตรวจสอบมาตรฐานจริยธรรมในสหรัฐ เป็นการจัดลำดับจาก 45 กลุ่มอุตสาหกรรมใน 21 ประเทศทั่วโลก ซึ่งการจัดอันดับนี้นอกจากจะเป็นการสร้าง ความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภคที่มีต่อแบรนด์หรือองค์กรนั้น ๆ แล้ว ยังเป็นข้อมูลด้านการลงทุนและการ จัดหางานสำหรับผู้สนใจจะเข้าไปร่วมงานกับบริษัทเหล่านี้ด้วย ดังนั้นสถาบันการศึกษาที่ผลิตบัณฑิต ในสาขาที่เกี่ยวข้องจึงไม่ควรเน้นเพียงการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับด้านธุรกิจเพียงอย่างเดียว แต่ ควรให้ความสำคัญในการปลูกฝังความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจด้วย

ความเป็นมาของงานวิจัย

การศึกษาค้นคว้าวิจัยได้แนวคิดเบื้องต้นมาจากการสำรวจงานวิจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ การสอน ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนภาษาและความตระหนักด้าน จริยธรรมธุรกิจ โดยมุ่งไปที่ประเด็นปัญหา ข้อบกพร่องและแนวทางที่สามารถนำมาใช้ในการ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (TEFL) มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง จากอดีตจนถึงปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดในยุคสมัยต่างๆ ของเหล่านักปรัชญา นักจิตวิทยา นักภาษาศาสตร์และนักวิชาการ ซึ่งมีบทบาทในการกำหนดแนวทางการ จัดการเรียนการสอนและส่งผลให้มีการพัฒนาการเรียนการสอนในหลายรูปแบบตามการเปลี่ยนแปลง ของช่วงเวลาและปัจจัยอื่น ๆ เช่นเดียวกัน ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะได้เกิดขึ้นและมี

บทบาทตั้งแต่ทศวรรษที่ 1960 เป็นต้นมา โดยในช่วงแรก ๆ เป็นภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ เน้นการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เนื่องด้วยในเวลานั้นประเทศทางตะวันตกที่ใช้ภาษาอังกฤษมีความเจริญทางเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก (Dudley-Evans & St. John, 2009) และต่อมาได้แบ่งย่อยสาขาเพิ่มเติมเป็นภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาชีพ โดยแตกแขนงย่อยตามสาขาวิชาชีพที่แตกต่างกันรวมถึงการพัฒนาไปสู่การสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจที่มีมากขึ้นในปัจจุบัน

งานวิจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ตามแนวคิดของ Robinson (1991) สามารถแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ 1) หลักสูตรการสอนที่เน้นเนื้อหาภาษา (Content-based syllabus) 2) หลักสูตรการสอนที่เน้นทักษะทางภาษา (Skill-based syllabus) และ 3) หลักสูตรการสอนที่เน้นกระบวนการสอน (Method-based syllabus) ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาโดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการศึกษาแบบแยกส่วนให้ความสำคัญเฉพาะด้าน กล่าวคือ เน้นเฉพาะเนื้อหาภาษา เน้นทักษะทางภาษาหรือเน้นกระบวนการสอน (Jalilzadeh & Tahmasebi, 2014) และงานวิจัยอีกจำนวนหนึ่งได้ศึกษาและพัฒนาารูปแบบการสอนโดยผสมผสานสองลักษณะเข้าด้วยกัน เช่น หลักสูตรเน้นทักษะทางภาษาและกระบวนการสอน (Arifani & Rosyid, 2016; ปิ่นปิ่นทลิลลาอัมพรสิน, 2556) แต่การพัฒนาในลักษณะการบูรณาการแบบองค์รวม โดยเฉพาะในกลุ่มการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ลักษณะการพัฒนาที่ให้ความสำคัญทั้งด้านเนื้อหาภาษา ทักษะภาษา และกระบวนการสอนแม้จะมีอยู่บ้างแต่ก็ยังไม่มากนัก (Guiyu & Yi, 2017; ทศนีย์ ธาราพร และเสงี่ยม โตรรัตน์, 2558) และเมื่อจำกัดการศึกษาให้แคบลงมาเฉพาะทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ พบว่ายังมีประเด็นที่น่าสนใจควรศึกษาและพัฒนาเพื่อการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

งานวิจัยด้านการสอนการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

การสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศมีพัฒนาการไปในทิศทางเดียวกับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ สำหรับประเทศไทยรูปแบบการสอนการอ่านที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย 3 รูปแบบ คือ 1) การอ่านแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up Model) เป็นการถอดรหัสเพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของเนื้อหาที่อ่าน เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างประโยค ไวยากรณ์ และรูปแบบของภาษาเป็นหลัก (Dole, Duffy, Roehler & Pearson, 1991) เช่น การสอนแบบทักษะย่อย หรือจุลทักษะ (Sub-skills Approach) 2) การอ่านแบบบนลงล่าง (Top-down Model) เป็นรูปแบบการสอนการอ่านที่ Goodman (1971) ได้นำเสนอไว้ เป็นรูปแบบการสอนการอ่านจากภาพรวมแล้วค่อยลงในส่วนย่อย เน้นกระบวนการอ่านระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่าน

ระดับพื้นฐาน เช่น การสอนแบบมหภาษา (Whole Language Approach) และ 3) การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) มองการอ่านเป็นการทำความเข้าใจเนื้อหาสาระที่อ่านซึ่งเป็นกระบวนการตอบสนองแบบสองทิศทาง (Rumelhart & Ortony, 1977) เป็นการสอนที่มุ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอ่านแบบล่างขึ้นบนและรูปแบบการอ่านแบบบนลงล่างพร้อม ๆ กัน เช่น การสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) ทั้งนี้การจะเลือกรูปแบบใดในการสอนนั้นคำตอบสำหรับคำถามในบริบทที่ต่างกันก็ได้คำตอบที่แตกต่างกันไปตามเหตุและปัจจัย แต่จากการศึกษางานวิจัยด้านการอ่านหลายชิ้น พบว่าการสอนในลักษณะล่างขึ้นบน (Bottom-up Model) ยังมีบทบาทสำคัญ โดยเฉพาะในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยส่วนใหญ่เป็นในทิศทางเดียวกันและแสดงให้เห็นว่าการสอนแบบล่างขึ้นบน เช่น การวิเคราะห์ข้อความ (Discourse analysis) การสอนคำศัพท์ และโครงสร้างของบทอ่าน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความเข้าใจในการอ่าน (Alexander & Jetton, 2000; Cubukcu, 2008; Duke & David Pearson, 2002; Goldman & Rakestraw, 2000; Lieungnapar & Watson, 2011; Pressley, 2000) สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom's Taxonomy (Anderson & Krathwohl, 2001) ที่จัดลำดับพัฒนาการการเรียนรู้จากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูง คือเริ่มจาก ความรู้ความจำ ไปสู่การวิเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ซึ่งการจะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามลำดับขั้นสิ่งที่สำคัญอีกประการคือรูปแบบการจัดการเรียนรู้

งานวิจัยด้านการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนภาษา

การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนภาษามีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องจากอดีตเรื่อยมา โดยแนวคิดดั้งเดิมเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นกฎเกณฑ์ของภาษา เช่น การสอนแบบไวยากรณ์แปล (Grammar-Translation Method) การสอนแบบตรง (Direct Method) และการสอนแบบฟัง-พูด (Audio-Lingual Method) จากนั้นจึงพัฒนาการมาสู่แนวการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการปฏิสัมพันธ์ให้ความสำคัญกับผู้เรียนมากขึ้น เช่น การสอนแบบเงียบ (Silent Way) การสอนแบบธรรมชาติ (The Natural approach) การสอนแบบชักชวน (Suggestopedia) การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนรู้แบบภาระงาน (Task-based Learning) การเรียนรู้จากโครงการ (Project-based Learning) แนวการสอนที่เน้นการบูรณาการ (Interactive Learning) การสอนการอ่านภาษาอังกฤษและรูปแบบการจัดการการเรียนรู้ในการเรียนภาษาในบริบทของไทย ก็ได้รับอิทธิพลการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยที่กล่าวไว้ข้างต้นเช่นกัน อย่างไรก็ตามปัจจัยที่แตกต่าง การเลือกรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับบริบทจำเป็นจะต้องทำการศึกษาในหลายแง่มุม และรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการยอมรับและกล่าวถึงและเป็นที่ยอมรับกันมาโดยตลอดรูปแบบหนึ่งคือ การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative

Learning) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีงานวิจัยจากทั่วโลกจำนวนมากรองรับและชี้ว่าให้ผลลัพธ์เชิงบวกในวงกว้างต่อการเรียนภาษา (Johnson & Johnson, 2015; Kagan, 1999; Slavin, 1995) และมีการนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในประเทศไทยก็มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อการเรียนภาษาอยู่ไม่น้อย และผลการวิจัยก็เป็นไปในทิศทางเดียวกันว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลเชิงบวกต่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งสิ้น (รัชนิวรรณ ประยงค์กุล, 2556; สรณบดีรินทร์ ประสารทรัพย์, 2559; อภิรักษ์ โตะตาหยง และ อริยา คูหา, 2554)

งานวิจัยด้านจริยธรรมธุรกิจ

ปัจจุบันความคาดหวังของสังคมด้านจริยธรรมต่อองค์กรธุรกิจมีเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่มีหลักฐานหลายประการสะท้อนว่า ระดับความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจของสถานประกอบการอยู่ในระดับที่น่ากังวลและควรได้รับการแก้ไข ตัวอย่างเช่น รายงานผลการจัดลำดับประเทศที่ได้รับความเสียหายน้อยที่สุดจากการทุจริต (Transparency International, 2017) ประเทศไทยอยู่ลำดับที่ 96 จาก 175 ประเทศทั่วโลก ซึ่งตัวเลขดังกล่าวเป็นดัชนีบ่งชี้ว่า ความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจในประเทศไทยอยู่ในระดับต่ำซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างมาก การศึกษาเพื่อพัฒนาด้านจริยธรรมธุรกิจในบริบทของไทยพอมืออยู่บ้างแต่ไม่มากนัก โดยที่มีอยู่เน้นไปในเชิงศึกษาภาวะการณ์ปัจจุบันด้านจริยธรรมธุรกิจ มากกว่าจะหาแนวทางการพัฒนา และเป็นการศึกษาแบบเอกเทศเฉพาะด้านจริยธรรมธุรกิจเชิงมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ทยากรณ์ สุวรรณปักษ์, 2556; ศิริเกตุ บุริมาณเสวี, 2552; ทรรชมน เฝิงหมาน, 2559) ลักษณะของการพัฒนาหรือการบูรณาการเข้ามาในศาสตร์ของการสอนภาษาหรือภาษาศาสตร์มีอยู่น้อยมาก (ยุพรพรรณ ตันติสัตยานนท์, 2556)

จากการศึกษางานวิจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ การสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนภาษาและความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ผู้วิจัยพบว่าการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะยังมีประเด็นปัญหาที่ควรได้รับการพัฒนา คือ การขาดแคลนสื่อและการเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสม และเพื่อตอบโจทย์ทางการศึกษาและความคาดหวังของสังคม สิ่งที่ต้องเพิ่มเติมในการพัฒนาสื่อคือการบูรณาการเนื้อหาภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ ความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะการอ่าน ตามข้อมูลที่กล่าวมานี้ ส่งผลให้ผู้วิจัยเห็นความเป็นไปได้ของผลลัพธ์เชิงบวกในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อ

ส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม
ธุรกิจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภูมิหลังของนักศึกษา และสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ภูมิหลังของนักศึกษา

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 และมีการปรับปรุงหลักสูตรในปี 2556 คณะกรรมการหลัก สูตรจัดการเรียนรู้โดยยึดปณิธานการศึกษาของคณะ คือ “สร้างสรรค์ปัญญา พัฒนาความรู้ เชิดชูจริยธรรม ผู้นำการปฏิบัติ” หลักสูตรนี้เป็นรูปแบบ หลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี ใช้ภาษาไทยและส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษในบางรายวิชา รับเฉพาะนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างชาติที่ใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ระบบการศึกษาเป็นแบบชั้นเรียน โดยจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 140 หน่วยกิต ซึ่งประกอบด้วย หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวนไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะจำนวนไม่น้อยกว่า 104 หน่วยกิต ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มย่อย ได้แก่ 1) กลุ่มวิชาพื้นฐานด้านการจัดการ จำนวน 30 หน่วยกิต 2) กลุ่มวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ จำนวน 23 หน่วยกิต 3) กลุ่มวิชาบังคับเอก จำนวน 37 หน่วยกิต 4) กลุ่มวิชาเลือกเอก จำนวนไม่น้อยกว่า 14 หน่วยกิต และหมวดวิชาเลือกเสรี จำนวนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต โดยในแต่ละภาคการศึกษากำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนในทุกกลุ่มวิชา เรียงตามลำดับความยากง่าย จากพื้นฐานไปสู่ระดับที่สูงขึ้น แต่ละภาคการศึกษานักศึกษาลงทะเบียนเรียนโดยเฉลี่ยจำนวน 19 – 21 หน่วยกิต

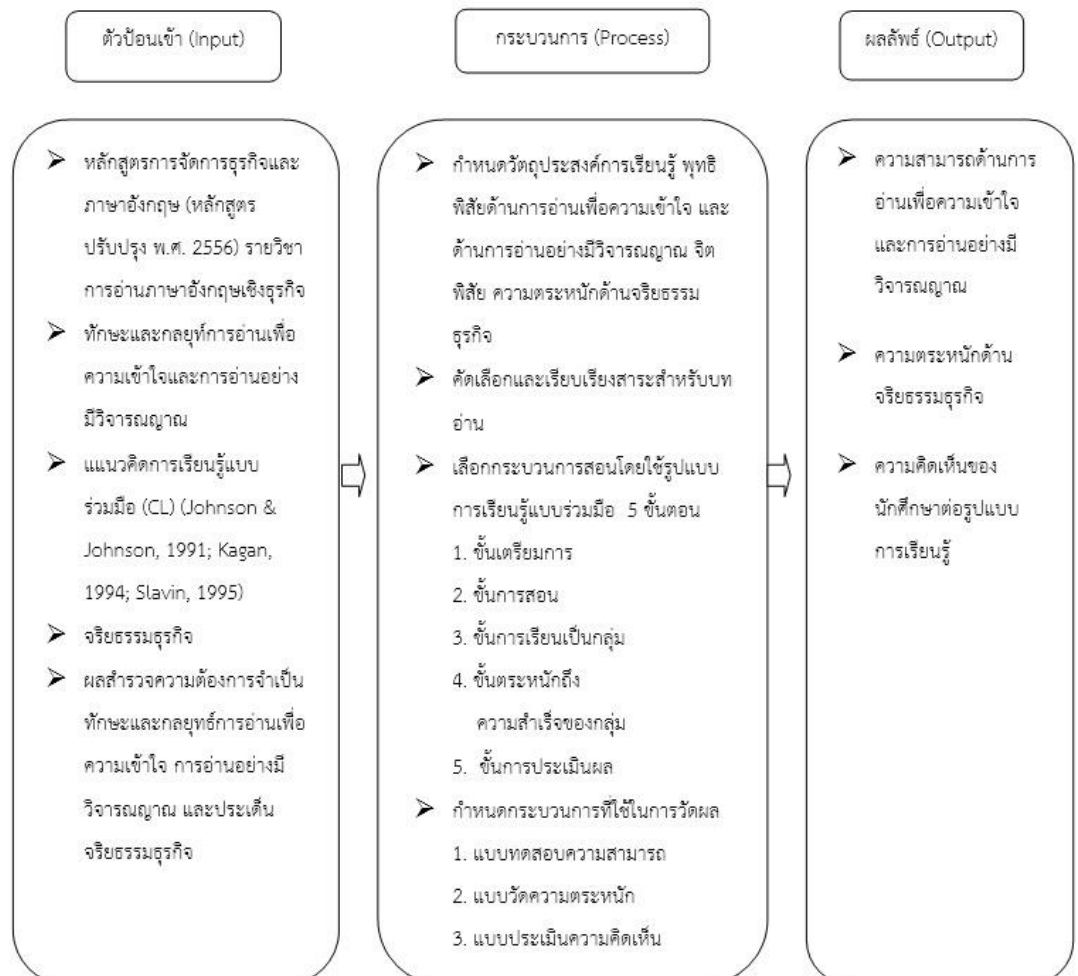
สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ กำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ลงทะเบียนเรียน 764 103 การพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ (English Reading Skills Development) ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะการอ่านขั้นพื้นฐาน กลวิธีการอ่าน การใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ ในการเรียนภาษา และการพัฒนาผู้เรียนให้มี ทักษะการอ่าน ข้อความ การอ่านบทความทั่วไปและบทความ เชิงวิชาการ และการเขียนหรือ อภิปรายรายละเอียด สำคัญจากเรื่องที่อ่าน และเมื่อพิจารณาข้อมูลผลการศึกษาปีการศึกษา 2559 นักศึกษาที่ได้ผลการเรียนในรายวิชาดังกล่าว ต่ำกว่าระดับ C+ มีจำนวน 71 คน จาก 136 คิดเป็นร้อยละ 52.21 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเกินกว่าครึ่งมีความสามารถทักษะการอ่านอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ จำเป็นที่จะต้องหาทางส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านให้กับนักศึกษา

จากข้อมูลข้างต้น และแผนการเรียนของหลักสูตรที่กำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียน รายวิชา 764 201 การอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ (English Reading in Business) ต่อเนื่องจากวิชาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ในชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ผู้วิจัยในฐานะผู้รับผิดชอบในรายวิชานี้จึงต้องการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาระดับความสามารถด้านการอ่านของนักศึกษา โดยอิงรายละเอียดจากคำอธิบายรายวิชาคือ ศึกษาคำศัพท์ สำนวน และรูปแบบงานเขียนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ฝึกตีความงานเขียนจากสื่อสิ่งพิมพ์เชิงธุรกิจ เขียนสรุปความระดับย่อหน้าหรืออภิปรายและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ผู้วิจัยต้องการพัฒนาสื่อที่ออกมาในรูปแบบที่เน้นทั้งด้านเนื้อหาที่ส่งเสริมความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมุ่งพัฒนาทักษะจากระดับล่างขึ้นบน (Bottom-up Model) ตามแนวคิดทฤษฎีของ Bloom's Taxonomy เพื่อเป็นฐานสำหรับนักศึกษาในการที่จะออกไปสู่ตลาดแรงงานหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจใน 3 ประเด็นดังนี้

- 1.1 ทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 1.2 ประเด็นจริยธรรมธุรกิจที่ผู้ประกอบการคาดหวังจากนักศึกษา
- 1.3 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษา

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามเกณฑ์ 75/75

3. เพื่อประเมินประสิทธิภาพการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นใน 2 ประเด็นดังนี้

- 3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการเรียนและศึกษาขนาดของผล
- 3.2 เปรียบเทียบความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจก่อนและหลังการเรียนและศึกษาขนาดของผล

4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

คำถามการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้กำหนดถามวิจัย ดังนี้

1. สภาพปัญหาและความต้องการด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจประกอบด้วยอะไรบ้างโดยเฉพาะประเด็นเหล่านี้

- 1.1 ทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 1.2 ประเด็นจริยธรรมธุรกิจที่ผู้ประกอบการคาดหวังจากนักศึกษา

1.3 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษา

2. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 หรือไม่

3. หลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นักศึกษามีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ สูงขึ้นกว่าก่อนการใช้รูปแบบหรือไม่ และมีขนาดของผลเท่าใด

4. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นอยู่ในระดับใด

สมมติฐานการวิจัย

การพัฒนาในรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

2. หลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นักศึกษามีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ สูงขึ้นกว่าก่อนการใช้รูปแบบ

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นไปในเชิงบวก และอยู่ในระดับมากขึ้นไป

ขอบเขตการวิจัย

การพัฒนาในรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ประกอบด้วย การศึกษา 3 ประเด็นคือ 1) สภาพปัญหาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) ประเด็นจริยธรรมธุรกิจที่ผู้ประกอบการคาดหวังจากนักศึกษา 3) รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษา

2. ด้านการทดลองรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ ประกอบด้วย 1) บทเรียนจำนวน 10 บท 2) แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3) แบบวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ 4) แบบประเมินความความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่

1. การวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนารูปแบบ การเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่

1.1 กลุ่มนักศึกษา ประชากรคือ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน

1.2 กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ ประชากรคือ ผู้ประกอบการธุรกิจหรือเจ้าของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการขายสินค้าหรือบริการ รวมถึงธุรกิจโรงแรมและที่พัก ในเขตจังหวัดเพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกอย่างเจาะจง จากกลุ่มสถานประกอบการที่เป็นผู้ใช้บัณฑิตจากสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ได้แก่ สถานประกอบการที่เป็นด้านธุรกิจโรงแรม 2 แห่ง และด้านการขายสินค้าและบริการ 3 แห่ง เพื่อศึกษาเกี่ยวกับประเด็นจริยธรรมธุรกิจที่สถานประกอบการให้ความสำคัญ

1.3 กลุ่มผู้สอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ประชากรคือ ผู้สอนเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกอย่าง

เจาะจง จากอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีประสบการณ์การสอนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านอย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน

2. การทดลองการพัฒนาารูปแบบ การเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านเพื่อความเข้าใจการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ครั้งนี้มีประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1 ประชากรที่ใช้ในการทดลองเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 120 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 คนที่สมัครใจเข้าร่วมการทดลองได้มาจากการสุ่มกลุ่มอย่างง่าย จำนวน 1 กลุ่มจาก 4 กลุ่มของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 764 201 การอ่าน ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยการทดลองนี้ไม่เน้นการสุ่มแต่จะเน้นคุณสมบัติของนักศึกษาในกลุ่มทดลองคือมีความสามารถทั้ง เก่ง กลาง และอ่อน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) ความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ 3) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี เป็นระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา โดย

กำหนดทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที ระหว่างเดือนกันยายน - พฤศจิกายน 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ หมายถึง แบบแผนการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจที่ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาขึ้น โดยมีสาระด้านจริยธรรมธุรกิจ และเนื้อหาภาษาเน้นการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ภายใต้การบูรณาการแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือและการสอนการอ่านที่ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลักคือ 1) ขั้นเตรียมการ 2) ขั้นการสอน 3) ขั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม 4) ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม และ 5) ขั้นการประเมิน มีค่าประสิทธิภาพในการใช้เท่ากับ 79.72/74.90

ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ระดับความสามารถในการอ่านที่ได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งครอบคลุมทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ 5 ทักษะ ได้แก่ 1) การระบุความหมายของคำศัพท์สำนวนจากบริบท 2) การกล่าวอ้าง 3) การระบุใจความสำคัญ 4) การระบุรายละเอียด 5) การระบุโครงสร้างของบทอ่าน ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 10 ทักษะ ได้แก่ 1) การระบุใจความสำคัญ 2) การระบุวัตถุประสงค์ ของผู้แต่ง 3) การแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น 4) การระบุเหตุและผล 5) การคาดเดา ผลกระทบที่ตามมา 6) การอนุมานความ 7) การวิเคราะห์น้ำเสียงในบทอ่าน 8) การระบุความลำเอียง 9) การระบุข้อโต้แย้ง และ 10) การระบุตรรกวิทยา

ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ หมายถึง ระดับความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจหรือการรับรู้และใช้ความคิดในการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับประเด็นจริยธรรมธุรกิจ โดยวัดจากการทำแบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจฉบับภาษาไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความซื่อสัตย์ 2) ความยุติธรรม 3) ความรับผิดชอบ 4) ความน่าเชื่อถือ 5) สิ่งแวดล้อม

ความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความชอบไม่ชอบ เจตคติและแรงจูงใจทางบวก รวมถึงการเห็นประโยชน์และคุณค่าต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรม

ธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี โดยประเมินจากระดับคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scales) ของลิเคอร์ทที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2560 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร

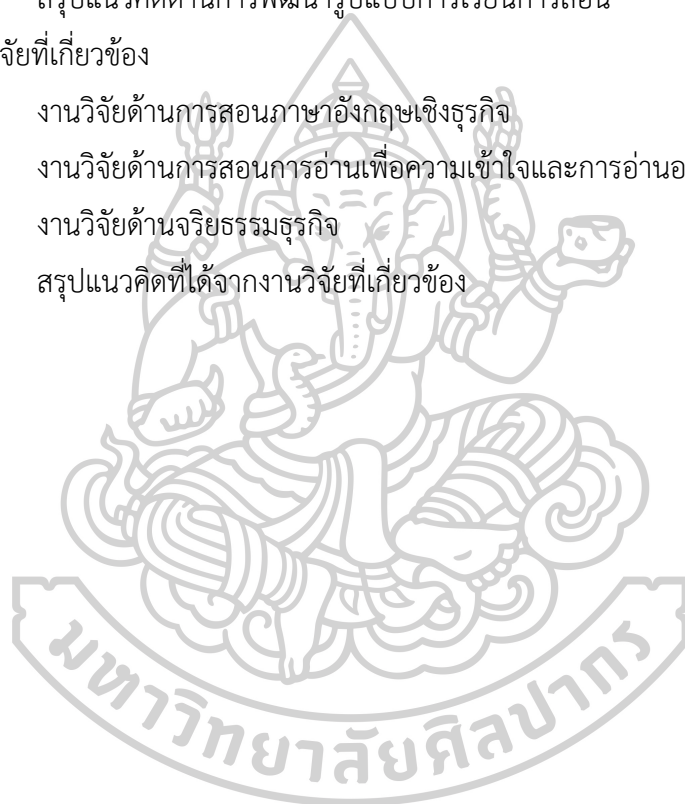
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปพัฒนาเครื่องมือในบทที่ 3 โดยมีรายละเอียดหัวข้อดังนี้

ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
ความเป็นมาและความหมายของภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ
ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
แนวคิดการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
การจัดกิจกรรมการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
แนวทางการคัดเลือกบทอ่าน
แนวทางการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
สรุปแนวคิดด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
จริยธรรมธุรกิจและการสร้างความตระหนักรู้
ความหมายของจริยธรรมธุรกิจ
แนวคิด ทฤษฎีด้านจริยธรรมธุรกิจ
ความสำคัญของจริยธรรมธุรกิจ
ประเด็นจริยธรรมธุรกิจ
การสร้างความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ
แนวทางการวัดความตระหนัก
สรุปแนวคิดด้านจริยธรรมธุรกิจและการสร้างความตระหนักรู้
การเรียนรู้แบบร่วมมือ
ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษา

ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษา
 เทคนิคการสอนแบบร่วมมือในการเรียนภาษา
 สรุปลักษณะด้านการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
 ความหมายของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
 ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
 การออกแบบการประเมินผล
 สรุปลักษณะด้านการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 งานวิจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ
 งานวิจัยด้านการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 งานวิจัยด้านจริยธรรมธุรกิจ
 สรุปลักษณะที่ได้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ การอ่านเพื่อความเข้าใจ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นหัวข้อแรกที่ผู้วิจัยได้ศึกษา เพื่อการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้อบรมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยศึกษาประเด็น ความเป็นมาและความหมายของภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ ความหมาย ทักษะย่อย และกลยุทธ์ของการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แนวคิดการสอนการอ่าน การจัดกิจกรรมการสอน แนวทางการคัดเลือกบทอ่านและการประเมินผล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความเป็นมาและความหมายของภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ

ภาษาอังกฤษเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นภาษาสากล (Global Language) ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก และจากผลงานวิจัยของ Graddol (2006) ที่กล่าวถึงแนวโน้มของภาษาอังกฤษว่า จำนวนผู้เรียนภาษาอังกฤษทั่วโลกจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และคาดว่าในอีก 10 – 15 ปีข้างหน้า (2015 – 2020) จำนวนผู้เรียนจะมีเพิ่มสูงสุดถึง 2 พันล้านคน ตัวเลขนี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีบทบาทในทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม การคมนาคมขนส่ง ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการศึกษาและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ทั้งนี้ในแต่ละบริบทมีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ภาษาอังกฤษที่ใช้ในแวดวงวิชาการก็มีลักษณะหนึ่ง ส่วนภาษาอังกฤษที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจก็มีลักษณะที่ต่างออกไป ดังนั้นการใช้ภาษาอังกฤษโดยทั่วไปไม่สามารถตอบสนองลักษณะเฉพาะดังกล่าวได้ จึงทำให้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ได้รับการพัฒนาขึ้น

ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes: ESP) มีบทบาทมากในบริบทของการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) (Wikipedia, 2018) โดยเฉพาะยุคเริ่มแรกด้วยเหตุที่ประเทศตะวันตกที่ใช้ภาษาอังกฤษมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ประเทศอื่นจึงต้องการติดต่อสื่อสารด้วย ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจึงเกิดขึ้น (Dudley-Evans & St. John, 2009) ซึ่งภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสามารถจำแนกออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ ได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ (English for Academic Purposes) เช่น วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เกษตรศาสตร์ และ ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาชีพ (English for Occupational Purposes) เช่น มัคคุเทศก์ เลขานุการ (McDonough, 2010; Strevens, 1973)

ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ (English for Business) เป็นส่วนหนึ่งของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาชีพซึ่งเกิดขึ้นจากความต้องการสื่อสารในบริบทของวงการธุรกิจทั่วโลกระหว่างผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ในกรณีเช่นนี้ประเด็นสำคัญคือประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากกว่าจะมุ่งเน้นที่หลักไวยากรณ์ทางภาษาศาสตร์ ซึ่งเป้าหมายสูงสุดคือการเจรจาต่อรองเพื่อให้บรรลุข้อตกลงโดยเร็วที่สุด ดังนั้นหากนำแนวคิดของ Stevens (1973) ที่กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน หัวข้อ และเนื้อหาที่เรียนจะอยู่ในขอบเขตที่ผู้เรียนต้องการ มีความสัมพันธ์กับอาชีพ หรือวัตถุประสงค์เฉพาะ การสอนอาจมุ่งเน้นไปที่ทักษะเฉพาะด้าน เช่น การฟัง การอ่าน เป็นต้น ผนวกกับแนวคิดของ Robinson (1991) ที่กล่าวถึงการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะว่า เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอบรม การปฏิบัติ และองค์ความรู้ 3 ด้าน คือ ด้านภาษา ด้านการจัดการเรียนการสอน และความสนใจเฉพาะของผู้เรียน จึงกล่าวได้ว่า ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า มุ่งเน้นพัฒนาทักษะเฉพาะด้านตามความต้องการของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) เพื่อเข้าสู่การทำงานในองค์กรธุรกิจ เช่น การอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เป็นต้น

ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะการอ่านระดับพื้นฐานที่สำคัญซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้สอดคล้องกัน ตัวอย่างเช่น สมุทฺธ เช่นเชาวนิช (2549) ได้กล่าวถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าเป็นความสามารถที่จะอนุมานข้อสันเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วอย่างมีประสิทธิภาพที่สุดเท่าที่ทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษา และประสบการณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ ด้านของแต่ละคน และถือเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน หากอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจเลย ก็อาจกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้นเพราะเสียเวลาโดยใช่เหตุ เป็นเพียงการเห็นตัวหนังสือบนหน้ากระดาษเท่านั้น ในขณะที่ Thorndike (1973) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยพื้นฐานคือกระบวนการของเหตุผล ส่วน Grabe and Stoller (2002) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือความสามารถในการเข้าใจข้อมูลจากข้อความและตีความได้อย่างเหมาะสม เช่นเดียวกับ Wilhelm (2015) ที่ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าเป็นความสามารถที่จะรับรู้และเข้าใจความหมายที่ถูกสื่อไว้ในบทอ่าน ส่วน Gagen (2014) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจคือการแสวงหาความหมายจากข้อความ ความเข้าใจเป็นทักษะระดับสูงที่มีความซับซ้อน เห็นได้ชัดว่าความเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการอ่านของผู้เรียน ความเข้าใจเป็นกระบวนการที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจตนาและความคิดระหว่างผู้อ่านและข้อความ จึงกล่าวได้ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นการอ่านระดับพื้นฐานก่อนไปสู่การอ่านอย่างมีวิจารณญาณหรือการอ่านระดับที่สูงขึ้น

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะการอ่านที่สูงกว่าระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งนอกจากผู้อ่านจะต้องมีความรู้ระดับพื้นฐานแล้ว ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้ทักษะในการคิดวิเคราะห์ข้อมูลก่อนที่จะสรุปหรือประเมินข้อเท็จจริงที่ปรากฏในบทอ่าน ทั้งนี้มีนักวิชาการด้านการอ่านให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ในลักษณะที่สอดคล้องกัน เช่น เอมอร์ เนียมน้อย (2551) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านในระดับสูงที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดพิจารณาสิ่งที่อ่าน อย่างรอบคอบ ถี่ถ้วน มีเหตุผล เพื่อวิเคราะห์หาคำตอบ สรุปสาระสำคัญ ทั้งเข้าใจความหมายโดยนัย ของถ้อยคำ น้ำเสียง จุดประสงค์ของผู้เขียน สามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ตีความ และประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องเที่ยงธรรม ซึ่งสอดคล้องกับความหมายที่ Cooper and Shipman (1988) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น ผู้อ่านต้องคิดตัดสินใจประเมินข้อมูลโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิม เช่นเดียวกับที่ Kurland (2000) ได้กล่าวถึงการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่าเป็นการอ่านที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบทางเลือกใด ๆ ที่ผู้เขียนได้ใช้ในการนำเสนอ ไม่ว่าจะเป็น เนื้อหา ภาษา และโครงสร้าง โดยผู้อ่านจะต้องตรวจสอบสามประเด็นนี้เพื่อใช้ในการพิจารณาตัดสินใจและประเมินความหมาย

จากการศึกษาความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณข้างต้นพบว่า นักการศึกษาด้านการอ่านให้ความหมายการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งผู้วิจัยได้นำความหมายของนักวิชาการดังกล่าวมาเป็นแนวทางและกำหนดความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับการศึกษาครั้งนี้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจความหมายของข้อมูลระดับพื้นฐาน และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นความสามารถในการคิดตัดสินใจและประเมินข้อมูลระดับที่สูงขึ้น โดยอาศัยความรู้ ด้านเนื้อหา ภาษา โครงสร้าง และประสบการณ์เดิมในการพิจารณาเพื่อหาข้อสรุปอย่างสมเหตุสมผล

ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การที่ผู้อ่านจะมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้นั้น นอกเหนือจากการใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมแล้ว การฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะในการอ่านก็เป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งนักการศึกษาด้านการอ่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ในลักษณะที่หลากหลาย โดยสามารถนำเสนอได้ตามลำดับดังนี้

ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ ตามแนวคิดของ Davis (1944) มีทักษะย่อยดังนี้ 1) การระบุความหมายของคำ 2) การเดาความหมายของคำในบริบท 3) การระบุโครงสร้างบทอ่าน 4) การ

ระบุความคิดหลัก 5) การตอบคำถามที่มีคำตอบในบทความ 6) การตอบคำถามที่ไม่ได้ระบุไว้ในบทความ โดยตรง 7) การอนุมานความ 8) การระบุภาษาภาพพจน์ และ 9) การระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวมีความเหมือนและต่างบางประการกับแนวคิดตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR (2015) โดยสามารถสรุปทักษะย่อยสำคัญได้ดังนี้ 1) การระบุและเดาความหมายของศัพท์ 2) การระบุใจความสำคัญและรายละเอียด 3) การระบุโครงสร้างของบทความ 4) การอนุมานความ 5) การระบุวัตถุประสงค์ 6) การสรุปความ นอกจากนี้ทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวคิดของ Anderson & Krathwohl (2001) ซึ่งประยุกต์แนวคิดทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัยจาก Bloom โดยแทนคำภาษาอังกฤษที่ว่า comprehension เป็น understanding ที่ระบุถึงทักษะย่อยของความเข้าใจว่าประกอบด้วย 1) การตีความ 2) การจัดหมวดหมู่ 3) การยกตัวอย่าง 4) การกล่าวอ้าง 5) การเปรียบเทียบและการอธิบาย

ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ตามแนวคิดของ Kurland (2000) สามารถสรุปได้ว่า ทักษะย่อยประกอบด้วย 1) การระบุวัตถุประสงค์ของผู้แต่ง 2) การเข้าใจน้ำเสียง 3) การระบุความลำเอียง 4) การตีความจากเรื่องที่อ่าน 5) การระบุตรรกวินาศ 6) การระบุโฆษณาชวนเชื่อ 7) การระบุข้อมูลที่ผิดพลาด ซึ่งมีความคล้ายกับแนวคิดของ Pirozzi (2003) ที่กล่าวว่า ทักษะย่อยของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ 1) การตีความ 2) การประเมินผล 3) การแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น 4) การระบุใจความสำคัญ 5) การระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งแนวคิดนี้ก็มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Abdullah (1998) ที่กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบด้วย 9 ทักษะย่อย ได้แก่ 1) การระบุความเหมือนและความแตกต่าง 2) การประเมินหาข้อสรุป 3) การระบุข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น 4) การประเมินเพื่อลงความเห็น 5) การประเมินข้อโต้แย้ง 6) การระบุความลำเอียง 7) การระบุสิ่งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง 8) การระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน 9) การระบุสมมติฐานแอบแฝง

จากข้อมูลข้างต้น เป็นแนวคิดของนักการศึกษาด้านการอ่านที่กล่าวถึง ทักษะย่อยสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลส่วนนี้ไปวิเคราะห์เพื่อกำหนดทักษะย่อยที่ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาควบคู่กับการใช้กลยุทธ์การอ่านซึ่งจะกล่าวถึงเป็นประเด็นถัดไป

กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แนวทางหนึ่งที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนคือการสอนกลยุทธ์ให้ผู้เรียน (Kinoshita, 2003) นักวิจัยจำนวนมากให้ความสนใจการใช้กลยุทธ์ในการอ่าน (Reading Strategies) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนทราบว่าต้องทำอะไรและทำอย่างไรเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาที่อ่าน กลยุทธ์การอ่านเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านสูงขึ้น และช่วยลดความล้มเหลวในการอ่านได้ (Brookbank, Grover, Kullber, & Strawser, 1999) มีนักการศึกษาด้านการอ่านได้กล่าวถึงกลยุทธ์สำคัญของการอ่านไว้จำนวนมากดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ ตามแนวคิดของ Anderson (1999) ประกอบด้วย 1) การคาดเดา 2) การวิเคราะห์โครงสร้าง 3) การเชื่อมโยงความรู้เดิม 4) การสร้างผังความคิด 5) การตั้งคำถาม และ 6) การเขียนสรุปความ ซึ่งค่อนข้างสอดคล้องกับที่ National Reading Panel (2000) กล่าวถึงกลยุทธ์สำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจได้แก่ 1) การเดาคำศัพท์ 2) การตั้งคำถาม 3) การวิเคราะห์โครงสร้าง 4) การตรวจสอบความเข้าใจ 5) การเรียนแบบร่วมมือ 6) การจัดการแบบกราฟิก และ 7) การเชื่อมโยงความรู้เดิม และแนวคิดดังกล่าวมีบางประเด็นที่สอดคล้องกับ NSW Department of Education and Training (2010) ได้ระบุไว้ ซึ่งประกอบด้วย 1) การเชื่อมโยง 2) การคาดเดา 3) การตั้งคำถาม 4) การเฝ้าสังเกต 5) การมโนภาพ และ 6) การสรุป

กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ตามแนวคิดที่ระบุไว้ใน Skillsyouneed (2011 - 2018) กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบด้วย 1) การสำรวจ 2) การตั้งคำถาม 3) การอ่าน 4) การทบทวน และ 5) การสำรวจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดบางส่วนของ Salisbury University (2017) ที่เห็นว่ากลยุทธ์สำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบด้วย 7 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) การสำรวจ 2) การเชื่อมโยงความรู้เดิม 3) การตั้งคำถาม 4) การสะท้อนคิด 5) การระบุเค้าโครงและสรุปความ 6) การประเมินข้อโต้แย้ง 7) การเปรียบเทียบ นอกจากนี้ Gilroy (2013) ได้กล่าวว่ากลยุทธ์สำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบด้วย 1) การสำรวจ 2) การสรุปย่อ 3) การระบุเค้าโครง สรุป และวิเคราะห์ 4) การวิเคราะห์โครงสร้าง 5) การเชื่อมโยง 6) การเปรียบเทียบ

กล่าวโดยสรุปจากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีอยู่หลากหลาย ผู้สอนการอ่านควรแนะนำและฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงเวลาของการอ่าน เพื่อนำกลยุทธ์สำคัญไปประยุกต์ใช้ในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การสอนการอ่านเป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ในการศึกษา นี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นไปที่แนวคิดการสอนการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (TEFL) ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงเรื่อยมาอย่างต่อเนื่อง โดยได้รับอิทธิพลจากนักคิด นักปรัชญา และตลอดจนนักการศึกษาในแต่ละยุคสมัย รูปแบบที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายและยังคงได้รับการยอมรับมาบ้างน้อย บ้างในบริบทที่แตกต่างกันคือ 1) การอ่านแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up Model) 2) การอ่านแบบบนลงล่าง (Top-down Model) และ 3) การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) (Barnett, 1988; Nuttall, 1996) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การอ่านแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up Model of Reading) หรือการอ่านระดับพื้นฐาน ไปสู่การอ่านระดับสูง เป็นรูปแบบการอ่านที่ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ กลุ่มพฤติกรรมนิยม ที่เชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อมีการให้สิ่งเร้าหรือการเสริมแรง ในความถี่ที่เหมาะสม เป็นรูปแบบการอ่านที่ผู้อ่านจะสร้างความหมายด้วยการจดจำคำศัพท์ ตัวอักษร วลี และ โครงสร้างประโยค รูปแบบนี้เหมาะสำหรับผู้อ่านที่มีประสบการณ์น้อย เป็นการเริ่มต้นจากความรู้ ความเข้าใจระดับพื้นฐาน หรือทักษะพื้นฐานก่อนไปสู่ทักษะที่ซับซ้อนขึ้น ตัวอย่างเช่น การสอนแบบ จุลทักษะ (Subskills Approach) (Goodman, Watson, & Burke, 2005)

2. การอ่านแบบบนลงล่าง (Top-down Model of Reading) หรือการอ่านระดับสูงลงสู่ระดับพื้นฐาน เป็นรูปแบบที่ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ กลุ่มความรู้ความเข้าใจ ที่เชื่อว่าผู้เรียนควรได้รับการเรียนรู้จากภาพรวมมากกว่าการศึกษาส่วนย่อย เป็นการเน้นทักษะ ในระดับสูงคือการเข้าใจความหมายโดยการเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมมากกว่าการถอดรหัสคำทุก ตัวอักษร ตัวอย่างเช่น การสอนแบบมหภาษา (Whole Language Approach) (Goodman, 1971)

3. การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model of Reading) เป็นรูปแบบการอ่านที่ได้รับ อิทธิพลมาจากแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) ของ Rumelhart (1977) ที่ให้ ความสำคัญกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน มุ่งเน้นปฏิสัมพันธ์สองรูปแบบคือ ระหว่างข้อมูล ระดับพื้นฐานสู่ระดับสูง และจากระดับสูงลงสู่ระดับพื้นฐาน ตัวอย่างเช่น การสอนแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) (Grabe, 1991)

การจัดกิจกรรมการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การจัดกิจกรรมการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของทักษะการอ่าน นอกจากนี้การที่ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและฝึกฝนทักษะการอ่านอย่างเหมาะสมผู้เรียนจะสามารถนำทักษะการอ่านไปใช้ในการแสวงหาความรู้ในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นมีความจำเป็นที่ผู้สอนจะคัดเลือกจัดกิจกรรมการสอนที่มีอยู่อย่างหลากหลายให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ปัจจัยแวดล้อม และลำดับการอ่าน 3 ชั้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (Grabe, 1991; Williams, 1986)

1. ชั้นก่อนการอ่าน (Pre-Reading/Pre-stage) เป็นขั้นทำความเข้าใจกับจุดประสงค์ในการอ่าน เพื่อแนะนำและกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจชื่อเรื่องและหัวเรื่อง เป็นการอ่านแบบผ่าน ๆ และเชื่อมโยงกับความรู้เดิม รวมถึงการเตรียมพร้อมด้านภาษาสำหรับการอ่านเนื้อเรื่อง

2. ชั้นระหว่างการอ่าน (While-Reading/ In-stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้อ่านจริงลงรายละเอียด และเน้นที่เนื้อเรื่องเพื่อให้ระบุวัตถุประสงค์ เข้าใจโครงสร้างงานเขียน เดาความหมาย ศัพท์จากบริบท และสำรวจความเข้าใจ

3. ชั้นหลังการอ่าน (Post-Reading/Post-stage) หลังจากอ่านแล้ว ผู้อ่านสามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดในเรื่องที่อ่าน อ่านซ้ำ ใช้ผังมโนทัศน์ ประเมินความเข้าใจในบทอ่าน รวมถึงสามารถเชื่อมโยงเนื้อเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของตนเองได้

นอกเหนือจากลำดับการอ่าน 3 ชั้นที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว สิริรัตน์ นาคน (2557) ได้กล่าวถึงหลักการสอนที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ไว้ 9 ประการดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ (Learning and knowledge goals) โดยครูและนักเรียนกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อให้ตรงตามจุดประสงค์ เริ่มจากการใช้คำถาม การสนทนาประเด็นสำคัญ หลักในการอ่าน เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน

2. การจัดประสบการณ์และเลือกเนื้อหาที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง (Real-world interaction) โดยการเลือกเนื้อหาที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กับชีวิตจริงของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

3. การสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการอยากร่วมเรียนรู้ด้วยตนเอง (Autonomy & Support) โดยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะอ่านเนื้อหานั้น ๆ ครูชี้แนะเกี่ยวกับการเลือกเนื้อหาในการอ่านและวิธีการอ่านที่เหมาะสมส่งเสริมทักษะการอ่านให้ง่ายต่อความเข้าใจ

4. การเลือกเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน (Interesting texts for instruction) โดยเลือกเนื้อหาที่ใหม่ น่าสนใจ มีคุณค่าและความสำคัญสอดคล้องกับผู้เรียน ให้ผู้เรียน เกิดความสนใจจากการแลกเปลี่ยนเนื้อหาที่น่าสนใจระหว่างผู้เรียนและการหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

5. การใช้ยุทธศาสตร์การสอนที่เหมาะสม (Strategy Instruction) โดยเลือกวิธีการสอน อ่านที่หลากหลาย ตรงตามเป้าหมายการเรียนรู้ วัตถุประสงค์ที่อ่าน บอกเป็นขั้นตอนชัดเจน และนำมาจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน เสริมสร้างความรู้และทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ได้ความรู้ที่ต้องการและสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

6. การส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการเรียนรู้ (Collaboration) โดยให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า การอ่านภาษาอังกฤษจากบริบทที่มีอยู่ทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพทางการอ่านในมุมมองที่แตกต่างกัน

7. การมีส่วนร่วมของครูในการสร้างกระบวนการเรียนรู้แก่ผู้เรียน (Teacher-involvement) ครูจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ใกล้ชิด และมีสัมพันธไมตรีที่ดีต่อผู้เรียน ทำให้การสอนได้ผลดียิ่งขึ้น ส่งผลโดยตรงต่อจิตใจของผู้เรียน

8. การให้รางวัล และการยกย่อง (Praise and rewards) โดยให้รางวัลและกำลังใจ จากการชมเชยอย่างถูกต้อง เหมาะสม มีเหตุผล เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดี ต่อการเรียน ภาษาอังกฤษ

9. การประเมินผลตามสภาพจริง (Evaluation) โดยการประเมินผลระหว่างการจัดกิจกรรม ก่อนและหลังการอ่าน เปรียบเทียบพัฒนาการและความสามารถในการอ่านของผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้แฟ้มสะสมผลงานของผู้เรียน

นอกจากนี้ หลักการสอนการอ่านสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง โดย Gebhard (1996) ได้เสนอแนวทางเพื่อช่วยให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ ดังนี้

1. การฝึกฝนการอ่านสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะอ่านได้ เพราะยิ่งผู้เรียนใช้เวลาในการอ่านเท่าไรก็ยิ่งเป็นผู้อ่านที่ติมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นผู้สอนต้องพูดให้น้อยลงและให้ผู้เรียนได้อ่านมากขึ้น ในช่วงที่สอน นอกจากนี้ผู้สอนอาจใช้วิธีการทำเอกสารประกอบการสอนเพื่ออธิบายคำศัพท์หรือโครงสร้างยาก ๆ โดยที่ผู้สอนไม่ต้องเสียเวลาอธิบาย แต่ให้ผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองจากเอกสาร

2. บทอ่านที่มีความหมายต่อผู้เรียน และอยู่ในความสนใจของผู้เรียนย่อมมีผลให้การเรียนประสบความสำเร็จมากกว่า ผู้สอนควรสอบถามความสนใจจากผู้เรียนแล้วจัดเป็นมุมการอ่านเป็นต้น

3. การทวนซ้ำของภาษาช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การอ่าน การทวนซ้ำจากการใช้ประโยค หรือคำที่มีความหมายคล้ายกันในข้อความที่อ่าน บางครั้งอาจเป็นคำตรงกันข้ามหรือการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ผู้สอนควรชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนอาจเดาความหมายของคำหรือประโยคจากตัวแนะต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อความ

4. การให้ข้อมูลเพิ่มเติม ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การอ่านได้ เนื่องด้วยความรู้และประสบการณ์ของแต่ละคนแตกต่างกัน ผู้สอนจึงควรให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อให้ผู้เรียนอ่านเรื่องนั้นๆ ด้วยความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้น

5. การอ่านเป็นกลุ่มคำ ช่วยให้อ่านได้ดียิ่งขึ้น การอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ควรอ่านแบบคำต่อคำ หรือไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายทุกคำ แต่ควรอ่านเป็นกลุ่มคำเพื่อให้อ่านได้ดียิ่งขึ้น ผู้สอนอาจช่วยเหลือในเบื้องต้นในการแบ่งคำเป็นกลุ่ม ๆ ให้อ่าน ผึกให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มคำด้วยตนเอง จากกลุ่มคำสั้น ๆ และขยายให้ยาวขึ้น หรืออาจใช้เนื้อเพลงหรือบทละครสั้น ๆ ช่วยในการฝึกอ่าน

6. สื่อการสอนช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านแก่ผู้เรียน การใช้รูปภาพของจริง เครื่องมือเหล่านี้ล้วนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านดีขึ้น และสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี

7. บรรยากาศในการเรียนการสอนควรเป็นไปอย่างสบาย ไม่เคร่งเครียด การให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม และทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านกันเองโดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการ จะทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่เคร่งเครียด และเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น

แนวทางเพิ่มเติมที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ Gagen (2013) ได้กล่าวไว้ มีรายละเอียดดังนี้

1. สัมภาษณ์ก่อนเริ่มอ่าน (Overview material before starting to read) ใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสนใจก่อนที่จะเริ่มอ่าน โดยทั่วไปคือให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับบทอ่านก่อนเริ่มอ่าน อาจเป็นการสรุปบทเรียนที่เรียนมาแล้ว ตั้งคำถามชี้แนะเรื่องที่จะอ่าน สรรวจหัวเรื่องและส่วนต่าง ๆ ในบทอ่าน ทบทวนคำศัพท์สำคัญ สรุปเหตุการณ์สำคัญของเรื่องกรณีที่เป็นบันเทิงคดี (Fiction)

2. ช่วยผู้เรียนให้เข้าใจโครงสร้างและองค์ประกอบของงานเขียน (Help the students understand the structure and organization of writing) การเข้าใจถึงพื้นฐานสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างและองค์ประกอบของงานเขียนจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสกัดสิ่งสำคัญจากบทอ่านและเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งทำได้โดยการชี้ให้เห็นถึงโครงสร้างของอนุเฉท ส่วนต่าง ๆ ของบทอ่าน รูปแบบงานเขียนทัศนคติของผู้เขียน (view or voice the author uses to tell the story)

3. ช่วยผู้เรียนในการระบุและสกัดใจความหลัก (Help the students learn to identify and extract the main ideas) ในส่วนนี้ไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจใจความสำคัญของบทอ่านแต่เป็นวัตถุประสงค์สำคัญทางการศึกษาด้วย

4. ปล่อยให้เวลาผู้เรียนในการหยุดคิดระหว่างการอ่าน (Stop or pause the student during the reading to think about and process the material) เป็นการสนับสนุนและพัฒนากระบวนการในการทำความเข้าใจของผู้เรียนขณะที่อ่าน ซึ่งเทคนิคนี้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน ซึ่งถือว่ามีค่ามากสำหรับความเข้าใจ โดยเฉพาะเมื่อเจออุปสรรคควรให้เวลาผู้เรียนในการแก้ปัญหา เช่น เจอคำศัพท์ยาก อาจให้อ่านซ้ำ พยายามตั้งคำถามเพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีเหตุผล

5. ช่วยผู้อ่านเรียนรู้การสรุป (Help reader learn to summarize) ช่วยผู้เรียนเรียนรู้การสรุปขณะที่อ่าน เพราะการสรุปเป็นตัวชี้ว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในบทอ่านพอที่จะอธิบายประเด็นสำคัญด้วยคำพูดของตนเองได้

6. พัฒนาความรู้คำศัพท์ (Specifically develop vocabulary knowledge) เพราะคำศัพท์นำไปสู่ความเข้าใจ

7. พัฒนาการตรวจสอบความเข้าใจ (Develop comprehension monitoring) การตรวจสอบตนเองเป็นการที่ผู้อ่านสามารถตรวจสอบและตระหนักว่าตนเองเข้าใจบทอ่าน เป้าหมายคือ การที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาความตระหนักด้านความเข้าใจของตนเองได้

8. ใช้ผังกราฟิก (Use of Graphic organizers) ผังกราฟิกต่าง ๆ เป็นตัวแสดงความเข้าใจของผู้เรียน เช่น แผนที่เรื่อง (Story maps) โครงสร้าง (Outlines) และ โครงสร้างเวลา (Timeline) เป็นต้น

9. การเรียนรู้ร่วมกัน (Cooperative Learning) การเรียนรู้ร่วมกันช่วยให้ผู้เรียนได้อภิปรายบทอ่านร่วมกับผู้อื่น ซึ่งลักษณะการเรียนรู้ร่วมกันจำเป็นจะต้องมีการตรวจสอบและนำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม

จากข้อมูลข้างต้น ตามแนวทางที่นักศึกษาด้านการอ่านได้เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สามารถสรุปความได้ว่าในการจัดกิจกรรมการสอนการอ่านนั้นผู้สอนควรพิจารณาปัจจัยดังต่อไปนี้ 1) การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการอ่านในปริมาณที่เหมาะสมจะช่วยให้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ 2) การเลือกเนื้อหาบทอ่านควรให้ความสำคัญกับระดับคำศัพท์ ภาษา ตลอดจนเนื้อหาที่มีความ

สอดคล้องกับระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน ไม่ควรยากหรือง่ายเกินไป มีการทวนซ้ำของภาษาและมโนทัศน์ใหม่ให้เรียนรู้ 3) การเลือกใช้เทคนิควิธีที่เหมาะสม หลากหลายเพื่อช่วยสร้างบรรยากาศและแรงจูงใจในการเรียนรู้ 4) การส่งเสริมการใช้กลยุทธ์การอ่าน เช่นการสำรวจบทอ่าน การตั้งคำถาม และการตั้งเป้าหมายในการอ่าน การวิเคราะห์และระบุโครงสร้างของบทอ่าน การใช้ผังมโนทัศน์หรือกราฟิกช่วยในการอธิบายโครงสร้างของบทอ่าน 5) การส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนทั้งในและนอกชั้นเรียน เป็นการพัฒนาทักษะการคิดและทักษะสังคมของผู้เรียน 6) การจัดทำแฟ้มผลงานเพื่อบันทึกพัฒนาการในการอ่าน ประเมินผลตามสภาพจริง โดยทำการประเมินระหว่างการจัดกิจกรรมก่อนและหลังการอ่าน เปรียบเทียบพัฒนาการและความสามารถของผู้เรียน

นอกจากการจัดกิจกรรมการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณดังที่ได้กล่าวมาแล้ว อีกประเด็นที่ผู้สอนจำเป็นต้องพิจารณาและให้ความสำคัญอย่างมากคือการคัดเลือกบทอ่านที่เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยจะกล่าวในรายละเอียดในหัวข้อต่อไป

แนวทางการคัดเลือกบทอ่าน

การคัดเลือกบทอ่านสำหรับนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้สอนการอ่านและเป็นขั้นตอนที่ค่อนข้างซับซ้อน ทั้งนี้ในการคัดเลือกบทอ่านมีหลักเกณฑ์ที่ผู้สอนควรตระหนักเพื่อใช้ในการเลือกบทอ่านที่เหมาะสมกับผู้เรียนซึ่ง มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงแนวทางในการคัดเลือกสื่อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตามแนวคิดของ Ornstein & Lasley II (2000) กล่าวถึงแนวการคัดเลือกและการใช้สื่อในการสอน โดยเฉพาะสำหรับการอ่านไว้ 17 ข้อ ได้แก่ 1) สื่อนั้นควรจะเกี่ยวข้องกับบทเรียนอื่นที่เหลือ 2) จำนวนของสื่อควรตอบสนองและทวนย้ำสิ่งที่ได้สอนมาแล้ว 3) สื่อควรจะสะท้อนถึงส่วนที่สำคัญที่สุดที่จะสอนในบทเรียนหรือรายวิชา 4) สื่อควรมีรูปแบบที่สามารถเข้าถึงผู้เรียนและผู้สอนและมีกิจกรรมพิเศษสำหรับผู้เรียนที่ต้องการการฝึกฝนเพิ่มเติม 5) ระดับคำศัพท์และแนวคิดควรจะเกี่ยวข้องกับรายวิชา 6) ภาษาที่ใช้ในบทอ่านจะต้องสอดคล้องกับส่วนอื่น ๆ ในหนังสือหรือแบบฝึก 7) คำชี้แจงสำหรับผู้เรียนควรมีความชัดเจน ไม่กำกวมและง่ายที่จะปฏิบัติตาม สั้นกระชับ ได้ใจความ 8) รูปแบบการจัดวางของหน้าควรมีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ 9) บทอ่านควรมีเนื้อหาเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และไม่ง่ายเกินไปที่จะเรียนรู้บางสิ่ง 10) กิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนทำจะต้องแบ่งแยกจำนวนไว้อย่างพอเพียงเพื่อใช้ในการฝึกปฏิบัติในองค์ประกอบย่อย 11) เนื้อหาของบทอ่านจะต้องมีความถูกต้องและเที่ยงตรง ไม่ควรนำเสนอข้อมูลที่ผิดไปจากปัจจุบันหรือ

ใช้ภาษาที่มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์หรือใช้คำไม่ถูกต้อง 12) อย่างน้อยควรมีบางกิจกรรมที่ สนุกสนานและให้ผลอย่างเด่นชัด 13) รูปแบบของการสอนในแต่ละกิจกรรมควรมีการเตรียมการเป็น อย่างดี 14) จำนวนของบทอ่านที่แตกต่างกันควรมีข้อจำกัด ไม่ควรมากจนเกินไปหรือทำให้ผู้เรียน สับสน 15) ภาพประกอบสำหรับบทอ่านจะต้องมีความสอดคล้องกับบทเรียน 16) ควรหลีกเลี่ยงสื่อที่ มีความน่ารักแต่เป็น สิ่งไร้สาระกินพื้นที่และเสียเวลา 17) สื่อที่เหมาะสมควรจะมาพร้อมกับคำอธิบาย สั้น ๆ สำหรับผู้สอนและผู้เรียน

จากข้อมูลการคัดเลือกสื่อสำหรับการสอนข้างต้น มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Day (1994) ซึ่งได้กล่าวถึงสิ่งที่ผู้สอนควรพิจารณาในการเลือกบทอ่านไว้ 7 ประการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความน่าสนใจ (Interest) เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดสำหรับการคัดเลือกบทอ่าน เพราะมี ความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ (motivation) หากบทอ่านไม่มีความน่าสนใจแล้วก็จะทำให้เกิด แรงจูงใจในการอ่าน ดังนั้นผู้สอนต้องพิจารณาว่าบทอ่านนั้นมีลักษณะดังต่อไปนี้หรือไม่ ก) บอกสิ่งที่ ผู้เรียนยังไม่รู้ ข) แนะนำแนวคิดใหม่ที่ทำให้ผู้เรียนคิดถึงสิ่งที่ไม่เคยคิดมาก่อน ค) ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ วิธีคิดและความรู้สึกของผู้อื่น ง) ช่วยให้ผู้เรียนต้องการอ่านด้วยตนเองเพื่อที่จะหาข้อมูลเพิ่มเติม สิ่ง สำคัญสำหรับความน่าสนใจคือปริมาณข้อมูลใหม่ที่พอเหมาะ การที่ข้อมูลใหม่มากเกินไปอาจทำให้ยาก แก่การอ่านและลดระดับความน่าสนใจ ส่วนบทอ่านที่มีข้อมูลใหม่น้อยเกินไปอาจทำให้บทอ่านน่าเบื่อ การพิจารณาความสนใจของผู้เรียนอาจใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลเพื่อสำรวจความชอบของ ผู้เรียนโดยดูจากหนังสือที่ผู้เรียนอ่านในภาษาแม่และอาจให้ผู้เรียนแสดงความเห็นบนนั้น ๆ ว่ามี “ความน่าสนใจ” “ธรรมดา” หรือว่า “น่าเบื่อ”

2. ความเป็นไปได้ (Exploitability) หมายถึงสิ่งที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญใน การเลือกบทอ่าน กล่าวคือบทอ่านนั้นช่วยให้ผู้สอนบรรลุวัตถุประสงค์ในบทเรียนการอ่านหรือไม่ ทั้งนี้ วิธีการตรวจสอบความเป็นไปได้ของบทอ่านอาจให้ผู้เรียนทำแบบฝึกกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น หาก ต้องการให้ผู้เรียนหาวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ผู้สอนสามารถสร้างกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนหา วัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้หรือไม่

3. ความน่าอ่าน (Readability) นอกจากจะพิจารณาได้จากความน่าสนใจและความเป็นไปได้ แล้วสิ่งสำคัญจะประกอบด้วย วงคำศัพท์ ภูมิหลังความรู้ ความเหมาะสมของรูปประโยค โครงสร้าง ปรากฏการณ์ข้อความระดับประโยค รวมถึงความยาวของบทอ่าน

4. หัวเรื่อง (Topic) ของบทอ่านเป็นอีกปัจจัยสำคัญในการพิจารณาเลือกบทอ่าน ความ หลากหลายของหัวเรื่องอาจทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจและมีแรงจูงใจ แต่ตามแนวคิดของการอ่าน

แบบแคบเชื่อว่า การอ่านเชิงลึกหรือหัวเรื่องแนวเดียวกัน คำศัพท์และโครงสร้างที่มักเจอซ้ำจะช่วยให้เกิดความสามารถทางภาษาและเกิดความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น

5. ความเหมาะสมทางการเมือง (Political Appropriateness) ในบางประเทศเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเมืองเป็นเรื่องที่มีความอ่อนไหว ประเด็นที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ในบางประเทศเป็นสิ่งที่อาจารย์ชาวต่างชาติควรระมัดระวัง และไม่ควรมือคดในการเลือกบทอ่านเพื่อสะท้อนแนวความเชื่อทางการเมืองของตน

6. ความเหมาะสมด้านวัฒนธรรม (Cultural suitability) เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ควรพิจารณาในการเลือกบทอ่าน โดยเฉพาะผู้สอนชาวต่างชาติควรที่จะศึกษารายละเอียดวัฒนธรรมของประเทศนั้นให้ถี่ถ้วนก่อนการเลือกบทอ่าน

7. รูปลักษณ์ (Appearance) ปัจจัยสุดท้ายที่จะต้องคำนึงถึง คือเรื่องของรูปลักษณ์ของบทอ่าน ซึ่งประกอบด้วยการจัดวาง (Layout) การพิมพ์ (Type) และขนาดตัวอักษร (Font) ทั้งนี้ผู้สอนควรตรวจสอบการจัดวางของบทอ่านว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ มีรูปภาพ ข้อความ ตัวเลขกำกับบรรทัดหรือย่อหน้าเพื่อช่วยในการอ่านหรือไม่ หากประเมินการจัดวางว่าไม่ดีผู้สอนอาจต้องจัดทำใหม่เพื่อให้บทอ่านมีความน่าดึงดูดใจและแรงจูงใจในการอ่าน นอกจากนี้ ขนาดและรูปแบบของตัวอักษรเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณา โดยทั่วไปสำหรับผู้อ่านระดับต้น ขนาดอักษรที่ใหญ่กว่าปกติจะเอื้อต่อกระบวนการถอดรหัส แต่ขนาดอักษรที่ใหญ่เกินไปก็จะทำให้เกิดความล่าช้าต่อพัฒนาการอ่านแบบรวดเร็ว ดังนั้นขนาดและรูปแบบตัวอักษรที่มีความพอดี ชัดเจน และดึงดูดใจจะเอื้อต่อการถอดรหัสสำหรับผู้อ่านระดับต้น

นอกเหนือจากหลักเกณฑ์ 7 ประการข้างต้น Day (1994) ได้กล่าวถึงการทำความเข้าใจบทความที่มีลิขสิทธิ์ เมื่อเลือกบทความแล้วหากจะต้องมีการทำซ้ำในรูปแบบที่ใช้ในชั้นเรียนและมีการถ่ายสำเนา ผู้สอนควรคำนึงถึงเรื่องลิขสิทธิ์ เพราะกฎหมายของการทำสำเนาแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ทั้งนี้ประเทศส่วนใหญ่ก็จะให้สิทธิ์ในการคัดสำเนาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน

กล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับแนวทางการคัดเลือกบทอ่านให้เหมาะสมกับผู้เรียนนั้น ประเด็นสำคัญที่ผู้สอนควรพิจารณา 8 ประการคือ 1) ความน่าสนใจ (Interest) 2) ความเป็นไปได้ (Exploitability) 3) ความน่าอ่าน (Readability) 4) หัวเรื่อง (Topic) 5) ความเหมาะสมทางการเมือง (Political Appropriateness) 6) ความเหมาะสมด้านวัฒนธรรม (Cultural suitability) 7) รูปลักษณ์ (Appearance) การจัดวาง (Layout) การพิมพ์ (Type) และขนาดตัวอักษร (Font) และ 8) ลิขสิทธิ์และการทำซ้ำ

แนวทางการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

วัตถุประสงค์ของการประเมินผลการเรียนรู้นอกจากจะช่วยให้ผู้สอนทราบถึงความก้าวหน้าของผู้เรียนแล้วยังได้รู้ถึงสิ่งที่ต้องแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่ดีขึ้น ตลอดจนช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาในด้านการเรียนที่ดีขึ้น

ตามแนวคิดของสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545) ได้กล่าวเกี่ยวกับการประเมินผลการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและเป็นการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ ระหว่างการมองเห็น การได้ยิน และการแปลความของสมอง สิ่งที่คุณสอนสามารถประเมินผู้เรียนได้จะต้องมีพฤติกรรม 6 ประการดังนี้

1. **ขั้นจำ** เป็นขั้นแรกของการอ่าน ผู้อ่านจะต้องจำเรื่องราว ความหมายของคำ ให้คำจำกัดความของคำยาก โดยครูจะใช้วิธีประเมินโดยการตั้งคำถามเรื่องที่ย่าน ให้สะกดคำจากเรื่อง บอกความหมาย บอกคำจำกัดความ
2. **ขั้นความเข้าใจ** โดยผู้อ่านจะต้องเล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตนเอง มีความเข้าใจในเรื่องประโยค และข้อความที่ให้คิดสอนใจ ซึ่งครูผู้สอนควรตั้งคำถามด้วยการให้นักเรียนเล่าเรื่อง
3. **ขั้นนำไปใช้** ผู้อ่านควรฝึกนำถ้อยคำ ประโยค และเหตุการณ์ ไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นใหม่ ดังนั้นคำถามของครูที่ใช้ จึงมักกำหนดเป็นสถานการณ์ให้ผู้อ่านพิจารณาในการนำความรู้มาใช้ประโยชน์
4. **ขั้นวิเคราะห์** เป็นขั้นที่ผู้อ่านจะต้องแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่าน และบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กัน หรือไม่เกี่ยวข้องกัน
5. **ขั้นสังเคราะห์** ผู้อ่านสามารถสรุปแนวคิดของเรื่อง ค้นหาลักษณะโครงเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยอ่าน และสรุปแนวคิดที่เหมือนกันและแตกต่างกันได้
6. **ขั้นประเมินค่า** เป็นขั้นสูงสุดของการคิดให้ผู้อ่านตัดสินใจ พิจารณาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง ควรฝึกให้ผู้อ่านรู้จักการสังเกตการใช้ถ้อยคำ การบรรยายที่ทำให้เกิดภาพพจน์ ตลอดจนความประทับใจจากเรื่องที่อ่าน

การประเมินพฤติกรรมการอ่านข้างต้นนั้นสอดคล้องกับแนวคิดของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2541) ซึ่งได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ว่า เป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบลงในกระดาษ และให้นักเรียนปฏิบัติจริง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์นี้ แบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่

1. แบบทดสอบของครู หมายถึง ชุดของข้อคำถามที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งจะเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียน ว่านักเรียนมีความรู้มากเพียงใด บกพร่องตรงไหน จะได้สอนซ่อมเสริม หรือวัดดูความพร้อมก่อนที่จะสอนเรื่องใหม่

2. แบบทดสอบมาตรฐาน สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา หรือจากครูที่สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองหาคุณภาพหลายครั้งจนกระทั่งมีคุณภาพดีพอ จึงสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) ของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักและเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใด ๆ ก็ได้ จะได้วัดอัตราการพัฒนาของเด็กแต่ละวัยในแต่ละกลุ่ม แต่ละภาคก็ได้ จะใช้สำหรับให้ครูวินิจฉัยผลสัมฤทธิ์ระหว่างวิชาต่างๆ ในเด็กแต่ละคนก็ได้ ข้อสอบมาตรฐานนอกจากจะมีคุณภาพของแบบทดสอบสูงแล้วยังมีมาตรฐานในด้านวิธีดำเนินการสอบ คือไม่ว่าโรงเรียนใด หรือส่วนราชการใดจะนำไปใช้ต้องดำเนินการสอบเป็นแบบเดียวกัน แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอบบอกถึงวิธีการสอบว่าทำอย่างไร และยังมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนอีกด้วย

ทั้งแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นและแบบทดสอบมาตรฐาน มีวิธีการในการสร้างข้อคำถามเหมือนกัน คือ จะเป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ได้สอนนักเรียนไปแล้ว สำหรับพฤติกรรมที่ใช้วัดจะเป็นพฤติกรรมที่สามารถตั้งคำถามวัดได้ ดังนี้ 1) วัดด้านความรู้ ความจำ (Knowledge) 2) วัดด้านความเข้าใจ (Comprehension) 3) วัดด้านการนำไปใช้ (Application) 4) วัดด้านการวิเคราะห์ (Analysis) 5) วัดด้านการสังเคราะห์ (Synthesis) 6) วัดด้านการประเมินค่า (Evaluation)

การวัดพฤติกรรมทั้ง 6 ด้านข้างต้น จะใช้แบบทดสอบประเภทอัตนัย หรือปรนัยก็ได้ ข้อสำคัญอยู่ที่คำถาม ซึ่งต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของแบบทดสอบประเภทปรนัย ดังนี้

1. ข้อคำถามวัดความรู้ ความจำ เป็นข้อคำถามที่วัดความสามารถที่จำได้ เช่นการถามคำศัพท์ นิยาม สถานที่ เวลา ปริมาณ บุคคล ระเบียบ ประเพณี ลำดับขั้นของการทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งถ้าสอนมาแล้วนำมาถามถือว่าเป็นการวัดความจำเท่านั้น

2. ข้อคำถามวัดความเข้าใจ เป็นข้อคำถามที่วัดความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น ความสามารถในการจับใจความ ด้านการแปลความหมาย การตีความหมาย และการขยายความของข้อความ คำ เรื่องราว เหตุการณ์ ภาพ ฯลฯ

3. ข้อคำถามวัดการนำไปใช้ เป็นข้อคำถามที่วัดความสามารถในการนำความรู้ที่เรียนมาไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่

4. ข้อคำถามวัดการวิเคราะห์ เป็นคำถามที่วัดความสามารถในการแยกแยะ ส่วนย่อย ๆ ของเหตุการณ์ เรื่องราว หรือเนื้อหาต่าง ๆ ว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง มีจุดมุ่งหมายหรือความประสงค์สิ่งใด

นอกจากนั้นยังบอกถึงส่วนย่อย ๆ ที่สำคัญนั้น แต่ละเหตุการณ์เกี่ยวพันกันอย่างไรบ้าง และเกี่ยวพันกันโดยอาศัยหลักการใด จะเห็นได้ว่าความสามารถในด้านการวิเคราะห์จะมากไปด้วยการหาเหตุผลมาเกี่ยวข้องอยู่เสมอ และพยายามมองให้ลึกกลงไปถึงแก่นแท้ของเนื้อหาและเหตุการณ์นั้น ๆ การวิเคราะห์จึงต้องอาศัยพฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้มาประกอบการพิจารณา

5. ข้อคำถามวัดการสังเคราะห์ เป็นข้อคำถามที่วัดความสามารถในการผสมส่วนย่อย ๆ เข้าเป็นเรื่องราวเดียวกัน เป็นการวัดว่านักเรียนจะสามารถนำเอาความรู้แต่ละหน่วยมารวมกัน จัดเป็นหน่วยใหม่ขึ้น หรือโครงสร้างใหม่ที่ต่างจากของเดิมได้หรือไม่ ลักษณะคำถามประเภทนี้จะถามเกี่ยวกับการสังเคราะห์ข้อความ การวางแผนและสังเคราะห์ความสัมพันธ์เป็นคำถามที่จะดึงดูดว่าใครมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มากเพียงใด

6. ข้อคำถามวัดการประเมินค่า เป็นข้อคำถามที่วัดความสามารถในการวินิจฉัยติราคา โดยสรุปอย่างมีหลักเกณฑ์ สิ่งที่ดี ค่าอาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของ ผลงานต่าง ๆ หรือเป็นความคิดเห็นก็ได้ การประเมินค่านั้น อาศัยเกณฑ์และมาตรฐานไปประกอบการวินิจฉัยชี้ขาดเสมอว่าสิ่งนั้นดีสิ่งนี้ไม่ดีอย่างไร และเพราะเหตุใดจึงดีหรือไม่ดี ข้อคำถามอาจอยู่ในรูปแบบของการประเมินค่า โดยอาศัยเกณฑ์ภายใน หรือการประเมินค่าที่อาศัยเกณฑ์ภายนอกตัดสินก็ได้

นอกจากนี้ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านว่าพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อยและเกณฑ์ที่กำหนดความสามารถ ดังรายละเอียดดังนี้

1. ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อยได้แก่ 1.1) ความรู้ด้านคำศัพท์ หมายถึงความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ 1.2) ความรู้ด้านไวยากรณ์ หมายถึงความสามารถในการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบท การกำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื้อเชิญ หรือขออนุญาต เป็นต้น

2. ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวม ได้แก่ 2.1) ความสามารถในการเขียนเรียบเรียงความ หมายถึงความสามารถในการทำความเข้าใจท่อน และสามารถตอบคำถามโดยการเรียบเรียงถ้อยคำใหม่ให้ได้ใจความเดิมหรือความสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงลำดับข้อความได้ โดยใช้ความรู้ในด้านคำศัพท์และความรู้ด้านไวยากรณ์ 2.2) ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึงความสามารถในการโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุนหรือรายละเอียดที่ให้ข้อมูลขัดแย้ง และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดต่าง ๆ 2.3) ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง

ความสามารถในการระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ 2.4) ความสามารถในการวิเคราะห์ และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปบทอ่านได้ว่า เป็นสารประเภทใด ใช้ลีลาภาษาแบบทางการหรือไม่เป็นทางการ เข้าใจเจตนา ทักษะคิดของผู้เขียนที่แฝงอยู่ วิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุผลที่เกิดขึ้นได้ ตลอดจนสามารถประเมินบทอ่านได้ว่า มีความชัดเจน เข้าสู่ประเด็นอย่างไม่อ้อมค้อม และใช้ภาษาได้กระชับหรือไม่ในการประเมินความสามารถในการอ่านนี้สามารถใช้เกณฑ์ความสามารถแบบแยกย่อยหรือแบบรวมก็ได้ หรืออาจใช้เกณฑ์ทั้งสองแบบประยุกต์รวมกัน โดยใช้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่าย่อย

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะต้องสามารถประเมินพฤติกรรมได้ใน 6 ชั้น คือ ชั้นจำ ชั้นความเข้าใจ ชั้นนำไปใช้ ชั้นวิเคราะห์ ชั้นสังเคราะห์ และ ชั้นประเมินค่า โดยสามารถพิจารณาได้ 2 ลักษณะ คือหลังจากที่สามารถเข้าใจคำศัพท์ สำนวน และหน้าที่ของคำแล้ว ผู้เรียนจะต้องสามารถเรียงลำดับข้อความเพื่อแสดงความเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดในบทอ่าน ระบุแก่นเรื่อง ใจความสำคัญและสามารถวิเคราะห์วิจารณ์เนื้อหาที่อ่าน ทั้งนี้การประเมินผลความเข้าใจในการอ่านต้องประเมินอย่างเป็นขั้นเป็นตอนและเพื่อให้การประเมินมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการประเมินทั้งก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน

จากการศึกษาแนวการประเมินผลการอ่าน ผู้วิจัยจะนำหลักการประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนข้างต้น เป็นแนวทางในการสร้าง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เพื่อประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนโดยยึดหลักพื้นฐานจำเป็นที่จะต้องวัดพฤติกรรมการอ่าน 6 ชั้นที่สามารถประเมินได้ และตั้งข้อคำถามที่วัดความสามารถทางการอ่านทั้งเป็นเกณฑ์แบบย่อย คือด้านคำศัพท์ และไวยากรณ์ และความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวม คือ การเขียนเรียบเรียงความ การเชื่อมโยงรายละเอียดของข้อมูล การอ่านจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความและสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา

สรุปแนวคิดด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

จากการศึกษาแนวคิดด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยมีประเด็นความเป็นมาและความหมายของภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะย่อยและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แนวคิด

การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แนวทางการคัดเลือกบทอ่าน การประเมินผลการอ่าน สามารถสรุปได้ดังนี้

การอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะเฉพาะด้านตามความต้องการของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้เสียเพื่อเข้าสู่การทำงานในองค์กรธุรกิจ การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจความหมายของข้อมูลระดับพื้นฐาน และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นความสามารถในการคิดตัดสินใจและประเมินข้อมูลระดับที่สูงขึ้น โดยอาศัยความรู้ ด้านเนื้อหา ภาษา โครงสร้าง และประสบการณ์เดิมในการพิจารณาเพื่อหาข้อสรุปอย่างสมเหตุสมผล

ทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นสิ่งที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญและพัฒนาควบคู่ไปกับการใช้กลยุทธ์ในการอ่านซึ่งมีอยู่หลากหลาย ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนและรู้จักเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงเวลาของการอ่าน เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านในบริบทของการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศอยู่บนพื้นฐานแนวทางการสอน 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) การอ่านแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up Model) 2) การอ่านแบบบนลงล่าง (Top-down Model) และ 3) การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) โดยการจัดกิจกรรมการสอนการอ่าน การคัดเลือกบทอ่าน ตลอดจนการประเมินผลนั้น ผู้สอนควรพิจารณาถึงปัจจัยแวดล้อมหลายอย่าง ตั้งแต่ระดับความสามารถ ความสนใจของผู้เรียน ความเป็นไปได้ ความเหมาะสมในบริบทต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากที่สุด

จริยธรรมธุรกิจและการสร้างความตระหนักรู้

จริยธรรมธุรกิจและการสร้างความตระหนักรู้เป็นหัวข้อที่สองที่ผู้วิจัยได้ศึกษา เพื่อการพัฒนาแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยศึกษาประเด็น ความหมาย แนวคิด ทฤษฎีด้านจริยธรรมธุรกิจ ความสำคัญ ประเด็นจริยธรรมธุรกิจ การสร้างความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ และแนวทางการวัดความตระหนัก โดยมีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของจริยธรรมธุรกิจ

จริยธรรม เป็นการกระทำที่เกิดจากหน้าที่และสิ่งที่ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักศีลธรรม ตลอดจนการพิจารณาว่าสิ่งที่ประพฤติถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง จริยธรรมยังถือว่าเป็นหลักศีลธรรมยังถือว่าเป็นหลักศีลธรรมเกิดจากหลักคำสอนหรือหลักประพฤติที่ถูกต้อง ทั้งนี้คำว่า “จริยธรรม” ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Ethics ซึ่งมีนักคิดทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้ความหมายไว้หลากหลาย ซึ่งสามารถสรุปพอเป็นสังเขปได้ดังนี้

จริยธรรมธุรกิจ (Business Ethics) ตามความหมายของ สุภาพร พิศาลบุตร (2545) หมายถึง มาตรฐานหรือเกณฑ์การพิจารณาหรือการศึกษาเกี่ยวกับองค์กร นโยบาย การกระทำของธุรกิจว่าดีหรือไม่ดี ถูกหรือผิด เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมด้านจริยธรรม ซึ่งถือเป็นวินัยหรือบรรทัดฐาน เป็นหลักปฏิบัติในการดำเนินธุรกิจในทุกที่ทุกเวลา และเป็นปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเป็นธรรมในการดำเนินธุรกิจ ส่วนจินตนา บุญบงการ (2553) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมในธุรกิจว่า เป็นการนำเอาหลักจริยธรรมทั่วไปมาใช้กับธุรกิจ จริยธรรมในธุรกิจไม่ใช่เป็นจริยธรรมที่แตกต่างไปจากจริยธรรมทั่วไป อะไรก็ตามที่สังคมถือว่าไม่ถูกต้อง เช่น การทุจริต ธุรกิจก็ต้องถือว่าไม่ถูกต้องเช่นกัน ธุรกิจไม่ควรกำหนดเอาเองว่าอะไรถูกอะไรผิดในด้านจริยธรรมเมื่อนำมาใช้กับธุรกิจ ผู้ที่อยู่ในวงการธุรกิจ จะต้องผูกพันอยู่กับแนวคิดหรือหลักของจริยธรรมอันเดียวกันกับที่สังคมยอมรับ ต่างจากแนวคิดของสมคิด บางโม (2553) ที่ให้คำจำกัดความของจริยธรรมธุรกิจว่าประกอบด้วย จรรยาบรรณ 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่เป็นพฤติกรรมปฏิบัติ กับส่วนที่เป็นข้อพึงปฏิบัติของการจัดการที่ดี ที่นำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพธุรกิจ

ตามแนวคิดของ Piaget (1960) จริยธรรม คือองค์ประกอบของกฎเกณฑ์ที่บุคคลยอมรับว่าถูกต้องดีงาม ควรประพฤติปฏิบัติตน เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ Brown (1965) ที่ได้อธิบายถึงคำว่าจริยธรรมไว้ว่า เป็นระบบของกฎเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ความประพฤติที่ผิดหรือถูกของบุคคล จริยธรรมมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาจากประสบการณ์ของบุคคล โดยจริยธรรมประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้ (knowledge) ความประพฤติ (conduct) และความรู้สึก (feeling) สำหรับ Kohlberg (1976) จริยธรรมเป็นพื้นฐานของความยุติธรรม ซึ่งยึดถือเอาการกระจายสิทธิและหน้าที่อย่างเท่าเทียมกัน โดยมีได้หมายถึงกฎเกณฑ์ที่บังคับโดยทั่วไป แต่เป็นกฎเกณฑ์ที่มีความเป็นสากลที่คนส่วนใหญ่รับไว้ในทุกสถานการณ์ ไม่มีการขัดแย้งกัน เน้นอุดมคติ ดังนั้น พันธะทางจริยธรรมจึงเป็นการเคารพต่อสิทธิและข้อเรียกร้องของบุคคลอย่างเสมอภาคกัน ส่วน Samuel & Trevis (2006) เห็นว่า จริยธรรมทางธุรกิจเป็นการ เอาผลสะท้อนของค่านิยมที่ได้รับ

การยอมรับมาใช้ ในกระบวนการตัดสินใจ โดยสามารถกำหนดได้ว่า ค่านิยมและการตัดสินใจกระทำ ไตลงไปจะส่งผลกระทบต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจอย่างไร

กล่าวโดยสรุป ความหมายที่ตรงกันของนักคิดทั้งไทยและต่างประเทศ คำว่า “จริยธรรม” คือ แนวปฏิบัติที่พึงงามของคนในสังคม ที่ควรยึดถือในการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้เกิดประโยชน์ และความสุขต่อตนเอง ผู้อื่น สังคม และประเทศชาติ ดังนั้น จริยธรรมธุรกิจ จึงหมายถึง แนวปฏิบัติอันดีงามที่นักธุรกิจพึงยึดถือในการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ธุรกิจ สังคม ตลอดจนสิ่งแวดล้อม และได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วน

แนวคิด ทฤษฎีด้านจริยธรรมธุรกิจ

ตามแนวคิดของ Kohlberg (1976) ได้ศึกษาเหตุผลของคำตอบและจัดลำดับการพัฒนา จริยธรรมออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ รวมสามระดับ แต่ละระดับแบ่งเป็นสองขั้นตอน รวมมีระดับการพัฒนาจริยธรรมทั้งหมด 6 ขั้นตอน โดยเรียงลำดับได้ดังนี้

1. ระดับก่อนเกณฑ์ (Pre-conventional level) เป็นระดับก่อนมีจริยธรรมอย่างมีเหตุมีผล หรือก่อนกฎเกณฑ์สังคม เด็กส่วนใหญ่ที่อยู่ในระดับนี้จะมีอายุต่ำกว่าเก้าปี การคิดเหตุผลทางจริยธรรมของเด็ก อาศัยรูปธรรมและทัศนคติของแต่ละคน การคิดเหตุผลทางจริยธรรมที่เป็นนามธรรมได้จะต้องมีวัยและการพัฒนาทางสังคมและสติปัญญาที่สูงกว่าระดับนี้ เหตุผลทางจริยธรรมที่เป็นรูปธรรม คือ เหตุผลที่สามารถสังเกตเห็นได้หรือจับต้องได้ กฎระเบียบของสังคมที่เด็กในระดับนี้ยึดถือทั้งหมดมาจากคำสั่งสอนแนะนำของพ่อแม่หรือครู ทั้งนี้ การพัฒนาจริยธรรมระดับนี้แบ่งออกเป็นสองขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนหลบหลีกการลงโทษ (punishment and obedience orientation) เป็นขั้นการปรับตัวตามการถูกลงโทษหรือการยอมทำตาม เชื่อฟังตามคำสั่ง เด็กมีเหตุผลที่จะทำความดี เพราะไม่อยากถูกลงโทษ เด็กวัยนี้ (อายุสองถึงเจ็ดปี) จะยังไม่สนใจความคิดเห็นของผู้อื่น

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนถือผลประโยชน์ของตน (individualism) เป็นขั้นตอนที่ถือเอาผลประโยชน์ของตนเองเป็นใหญ่หรือเป็นหลัก เด็กในวัยนี้จะตัดสินใจเอาทางเลือกที่คิดว่าถูก และมีความเหมาะสมทางจริยธรรม โดยขึ้นอยู่กับความสนใจของเขา ในขั้นนี้พฤติกรรมที่พึงงามถูกต้องตามเหตุผลของเด็กจะขึ้นอยู่กับรางวัลตอบแทนหรือคำชมเชย หรือสิ่งตอบแทนต่าง ๆ เช่น ขนม หรือ เงินที่ได้มาจากการกระทำ ในขั้นตอนนี้เด็กยังยึดตนเองเป็นใหญ่ หรือเป็นศูนย์กลาง (egocentrism or egoistic orientation) อยู่มาก ดังนั้น ช่วงวัยนี้เด็กจะยังไม่สนใจพิจารณาเหตุผลของเด็กคนอื่น และเหตุผลทางจริยธรรมที่เด็กคนหนึ่งเห็นว่าดีงามถูกต้อง อาจไม่ตรงหรือขัดกับเด็กคนอื่นได้

2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional level) เป็นระดับมีกฎเกณฑ์ทางสังคม คนหนุ่มสาม และผู้ใหญ่ในสังคมส่วนใหญ่ จะมีการพัฒนาจริยธรรมอยู่ในระดับนี้ มีเหตุผลของการตัดสินใจว่าจะไร่ ดิงามที่เกี่ยวข้องกับการเห็นชอบของผู้อื่นด้วย บุคคลที่อยู่ในการพัฒนาจริยธรรมระดับนี้ เริ่มใช้ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคมมากขึ้น มากำหนดความถูกต้องและความดีตามควร ทั้งนี้เหตุผลทาง จริยธรรมนี้แบ่งได้เป็นสองขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนคล้ายตามผู้อื่น (mutual interpersonal normative morality) เป็น ระดับ คล้ายตามความคาดหวังทางสังคม หรือการยอมรับของกลุ่ม ผู้ที่พัฒนาการทางจริยธรรมอยู่ใน ขั้นตอนนี้ (อายุ 10 – 13 ปี) ต้องการการยอมรับของกลุ่มว่าเป็นคนดี บุคคลในระดับนี้จะกระทำในสิ่ง ที่สังคมคาดหวัง ผู้ที่อยู่ในขั้นตอนนี้จะปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและคำสั่งของเจ้าหน้าที่ ซึ่งทำ ให้เขามีพฤติกรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม การกระทำความดีหรือไม่ดี ยังคำนึงถึงเจตนาด้วย เหตุผล ในการที่เขาตัดสินใจว่าดีหรือถูกต้องจะพิจารณาจากการที่กลุ่มหรือสังคมเห็นว่าเขาเป็นคนดี

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนทำตามระเบียบของสังคม (law and order orientation) เป็นระดับ การปรับตัวให้เข้ากับกฎหมายและระเบียบของสังคม ในขั้นนี้พฤติกรรมที่ดิงาม ที่ถูกต้องขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติตามระเบียบ ประเพณี การเคารพกฎหมาย หรือกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนดไว้หรือตั้งไว้เป็นสำคัญ (social system and conscience) บุคคลในระดับนี้จะมองสังคมอย่างเป็นระบบ เข้าใจบทบาท หน้าที่ของตน เพื่อให้สถาบันของสังคมดำรงอยู่ต่อไป เช่น ชายไทยที่บวชเรียนระยะหนึ่งถือว่าเป็นการ ปฏิบัติตนดิงาม มีน้อยรายมากที่บุคคลอาจหลีกเลี่ยงในการปฏิบัติตามกฎหมาย เมื่อกฎหมายนั้นขัด กับหน้าที่ทางสังคม และการตัดสินใจเกี่ยวกับการทำความดี

3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Post conventional level) เป็นระดับเลยกฎเกณฑ์สังคม เป็น ระดับพัฒนาการทางจริยธรรมที่มีวิจารณ์ญาณอย่างมีหลักการ ซึ่งเป็นพัฒนาการทางจริยธรรมใน ระดับสูงสุด มีผู้ใหญ่ที่พัฒนาทางจริยธรรมถึงระดับนี้จำนวนไม่มากนัก ทั้งนี้ผู้มีพัฒนาการทาง จริยธรรมอยู่ในระดับนี้ จะต้องไม่เห็นแก่ตัวเอง มีวิจารณ์ญาณในกฎเกณฑ์และจะต้องประพฤติตาม หลักปฏิบัติของจริยธรรมเท่านั้น มีจิตสำนึกของตนเองในการรู้สึกผิดชอบชั่วดี ต้องมีพฤติกรรมที่ดิงาม บุคคลสามารถเรียนรู้และพัฒนาจริยธรรม ปฏิบัติดี ปฏิบัติงามด้วยตนเอง ในลักษณะที่เป็นสากลนิยม ได้แบ่งการพัฒนาจริยธรรมระดับนี้ออกเป็นสองขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นตอนทำตามสัญญาของสังคม (social contract orientation) เป็นการ ปรับตัวปฏิบัติตามสัญญาของสังคม บุคคลในขั้นนี้มีพฤติกรรมที่ถูกต้องดิงาม ขึ้นอยู่กับระเบียบ ประเพณีและกฎเกณฑ์ของสังคมที่กำหนดไว้ มีจิตสำนึกที่จะปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของ สังคมเป็นสำคัญ มีความเชื่อมั่นว่ากฎหมายเป็นหลักยึดให้ทำดี และจำเป็นต้องปฏิบัติตามแม้จะขัดกับ

ความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ มีความเข้าใจถึงเหตุผลในการทำสิ่งที่ถูกต้อง และปฏิบัติตามกฎหมาย เพราะเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่ากฎหมายตราขึ้นเพื่อสวัสดิภาพของประชาชนทั่วไป

ขั้นตอนที่ 6 ขั้นตอนยึดอุดมคติสากล (universal principles underlying moral reasoning) เป็นขั้นการยึดถือคุณธรรมที่ได้รับการยอมรับเป็นคุณธรรมสากลหรือขั้นหลักการจริยธรรมสากล โดยเชื่อว่าความดีงามความถูกต้องที่เป็นสากลเป็นที่ยอมรับจากคนส่วนมากทั่วโลกและทุกสังคม

ความสำคัญของจริยธรรมธุรกิจ

จริยธรรมทางธุรกิจถือเป็นกลไกสำคัญในการกำกับพฤติกรรมของนักธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับหลายฝ่ายซึ่งนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งต่อองค์กรธุรกิจเอง ต่อสังคมและประเทศชาติ ดังที่ จินตนา บุญบงการ (2553) ได้ระบุถึงความสำคัญของจริยธรรมธุรกิจไว้ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) การใช้หลักจริยธรรมในการจัดการธุรกิจย่อมได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวางจากผู้มีส่วนได้เสียกับธุรกิจองค์การ จึงสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้
2. เพื่อการเพิ่มผลผลิต (Productivity) เนื่องจากพนักงานของบริษัทเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจาวิธีการจัดการของฝ่ายบริหาร ถ้าการจัดการนั้นมีจริยธรรม ผลกระทบต่อพนักงานจะเป็นบวก ทำให้พนักงานมีขวัญ กำลังใจในการทำงาน มีความเต็มใจและกระตือรือร้นในการทำงาน และมีความจงรักภักดีต่อบริษัทมากขึ้น อันมีผลโดยตรงต่อการเพิ่มผลผลิตของบริษัท
3. สร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) การจัดการที่มีจริยธรรม ทำให้บริษัทมีความเข้มแข็งเนื่องจากช่วยส่งผลกระทบทางบวกต่อผู้มีส่วนได้เสียที่อยู่นอกบริษัท เช่น ลูกค้า คู่แข่งขันและภาครัฐ เป็นต้น ทำให้เกิดศรัทธาต่อองค์การธุรกิจและเกิดการยอมรับและให้ความเต็มใจในการสนับสนุนภาคธุรกิจเอกชนมากขึ้น
4. การออกกฎข้อบังคับของรัฐบาล (Rules and Regulations) การทำธุรกิจที่มีจริยธรรม และการบริหารงานอย่างมีจริยธรรม ช่วยลดความจำเป็นที่รัฐต้องออกกฎข้อบังคับและระเบียบต่าง ๆ ย่อมทำให้การดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจของธุรกิจภาคเอกชนมีความคล่องตัวมากขึ้น
5. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) การกระทำที่ถูกต้องตามหลักจริยธรรมจะช่วยลดการทำลายสิ่งแวดล้อม ทำให้คนในสังคมมีความสุขในการใช้ชีวิตมากขึ้น สังคมและชุมชนมีความน่าอยู่ และมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจุบันมีองค์การของประชาสังคม (Civil Society Organizations)

และองค์การเอกชนที่มีหวังผลกำไร (Non-Government Organization – NGOs) ได้เข้ามามีบทบาทในสังคมมากขึ้น จะช่วยลดแรงกดดันจากกลุ่มเอกชนทั้งหลายได้

6. ธุรกิจที่มีจริยธรรมจะช่วยปกป้องผู้ที่ทำงานให้กับธุรกิจนั้น ๆ เช่น การที่ไม่ต้องกังวลว่า จะต้องถูกสอบสวน ถูกค้นประวัติ ทำให้เกิดความสบายใจในการทำงาน นอกจากนี้ยังช่วยดึงดูดให้บุคคลต้องการเข้ามาทำงานกับบริษัทมากขึ้น ตัวอย่างเช่น การที่โรงงานอุตสาหกรรมไม่ทิ้งของเสีย หรือขยะเป็นพิษยอมทำให้ชุมชนมีความปลอดภัย

นอกเหนือจากประโยชน์ข้างต้นที่ได้กล่าวมาแล้ว มนัส สร้อยพลอย (2544) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของจริยธรรมต่อองค์การธุรกิจ ไว้ในลักษณะคล้ายคลึงกันดังนี้

1. จริยธรรมก่อให้เกิดความเชื่อถือ (Credit) โดยที่ธรรมชาติของความเชื่อถือ จะเกิดขึ้นจากความซื่อสัตย์ ดังนั้นในด้านการประกอบธุรกิจ หากดำเนินไปอย่างมีจริยธรรมด้วยความซื่อสัตย์แล้ว ย่อมได้รับความเชื่อถือและได้มาซึ่งเครดิตทางการค้า ซึ่งจะเป็ปัจจัยที่ได้เปรียบในเชิงการแข่งขันทั้งในด้านการลงทุนและการตลาด

2. จริยธรรมก่อให้เกิดความทุ่มเท (Devotion) จริยธรรมก่อให้เกิดการทุ่มเทของคณาทำงาน อันจะนำมาซึ่งประสิทธิภาพอันทรงคุณภาพ (Qualitative Efficiency) ต่อการผลิตที่เต็มกำลัง หากธุรกิจใดประกอบการด้วยความมีจริยธรรม ปฏิบัติต่อพนักงานทุกคนอย่างมีมนุษยธรรมและมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องแล้ว ย่อมเป็นที่รักและผูกพันของพนักงาน ทำให้พนักงานยอมทุ่มเทความสามารถในการผลิต หรือการบริการอย่างเต็มกำลัง และนำมาซึ่งผลผลิตหรือการบริการที่ดี

3. จริยธรรมก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี (Good Image) ภาพลักษณ์ที่ดีมีผลต่อตำแหน่งทางการค้าของธุรกิจ (Positioning) และมีผลต่อความภักดีของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าและบริการของธุรกิจ (Brand Royalty) และภาพลักษณ์ทาง การค้าที่ดีย่อมมีผลโดยตรงต่อการกำหนดราคา (Pricing) นอกจากนี้ความภักดีต่อสินค้าและ บริการยังมีผลโดยตรงต่อยอดขาย (Sales Volume) และยอดขายจะนำมาซึ่งกำไรในการทำ ธุรกิจ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า จริยธรรมทางธุรกิจคือที่มาแห่งความร่ำรวย

4. จริยธรรมก่อให้เกิดการลดหย่อนทางกฎหมาย ธุรกิจใดที่มีประวัติจริยธรรมที่ดีงาม หากเกิดปัญหากับบุคคลอื่นก็ดี หรือกับรัฐก็ดี ย่อมได้รับข้อลดหย่อนในบทลงโทษตามโทษานุโทษที่บัญญัติไว้ตามกฎหมายของแต่ละสังคม

5. จริยธรรมก่อให้เกิดการทำงานอย่างมีความสุข เมื่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจไม่ว่าจะเป็น ผู้ถือหุ้น ผู้ร่วมงานในบริษัท คู่ค้า ลูกค้า ผู้บริโภค รัฐบาล และสังคม ต่างมีจริยธรรมที่ดีต่อกัน ย่อมเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ทุกฝ่ายจะปฏิบัติงานด้วยความสบายใจ และไม่มีปัญหาบาดหมางกันเกิดขึ้น

จากข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าจริยธรรมธุรกิจไม่เพียงก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรธุรกิจเพียงอย่างเดียว แต่การที่องค์กรธุรกิจดำเนินธุรกิจอย่างมีจริยธรรมจะช่วยให้สังคม และประเทศชาติมีความเป็นปกติสุข ผู้คนมีสภาพแวดล้อมที่ดี ส่งผลให้สุขภาพจิตดีตามไปด้วย

ประเด็นจริยธรรมธุรกิจ

ประเด็นจริยธรรมธุรกิจเป็นเรื่องที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย นอกจากนี้ความแตกต่างของ สังคมและวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นก็ย่อมทำให้ประเด็นจริยธรรมธุรกิจมีความแตกต่างกัน และเนื่องจากพัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคโลกาภิวัตน์ยิ่งทำให้เกิดการไหลเวียนของ วัฒนธรรม ค่านิยม ต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ประเด็นจริยธรรมจึงมีแนวโน้มที่จะมีความเป็นมาตรฐาน เดียวกัน

ประเด็นจริยธรรมที่องค์กรธุรกิจจะต้องตระหนักถึงเพื่อเตรียมการป้องกันการกระทำผิด จริยธรรมของพนักงาน พัทธน์ นนทนาธรณ์ (2555) ได้ระบุไว้ 5 ประเด็นคือ ประเด็นด้านทรัพยากร มนุษย์ ผลประโยชน์ทับซ้อน ความไว้วางใจของลูกค้า การใช้ทรัพยากรขององค์กร และ สิ่งแวดล้อม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประเด็นทางด้านทรัพยากรมนุษย์ จะเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ มนุษยชน ที่จะต้องไม่มีการเลือกปฏิบัติ (Discrimination) หรือมีพฤติกรรมที่คุกคาม เหยียดหยาม หรือแม้แต่ประเด็นด้านการคุกคามทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นชายคุกคามหญิงหรือหญิงคุกคามชาย ประเด็นจริยธรรมด้านทรัพยากรมนุษย์โดยเฉพาะทางด้านแรงงานนั้น กลุ่มผู้บริโภคในต่างประเทศมีการรวมตัวกันอย่างแข็งแรงมาก ในกรณีที่มีการกระทำที่ผิดมนุษยธรรมในการใช้แรงงานเด็ก แรงงาน บังคับ หรือการค้ามนุษย์ กลุ่มผู้บริโภคจะต่อต้านอย่างรุนแรงมาก เช่น กรณีของรองเท้าไนกี้ที่มีภาพ เด็กหลับคาสายพานการผลิตในโรงงานที่รับจ้างผลิตให้กับรองเท้าไนกี้ เมื่อภาพนี้ปรากฏต่อ สาธารณชน มีผู้บริโภคเดินทางมาประท้วงและบอยคอตสินค้าจนทำให้ไนกี้ต้องแก้ปัญหาด้วยเงิน มหาศาล

2. ผลประโยชน์ทับซ้อน ปัญหาจริยธรรมด้านผลประโยชน์ทับซ้อนนั้นมีความครอบคลุมไปถึง การให้สินบน หรือการทอนคืน (Overt bribes or kickbacks) การฉ้อราษฎร์บังหลวง (Corruption)

การมีอิทธิพล (Influence) จูงใจในการตัดสินใจต่าง ๆ และการได้ข้อมูลพิเศษ (Privileged information) ปัญหาเหล่านี้นับเป็นปัญหาระดับโลก และในประเทศไทยเอง ก็เผชิญกับปัญหานี้อย่างใหญ่หลวง ทั้งในภาครัฐและเอกชน ทำให้งบประมาณของประเทศต้อง รั่วไหลออกไป ไม่สามารถจะนำไปใช้ ในการพัฒนาได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย

3. ประเด็นความไว้วางใจของลูกค้า หรือผู้บริโภคนั้นเกี่ยวข้องกับด้านการรักษาความลับของลูกค้า (Confidentiality) ประเด็นความเป็นส่วนตัว ความปลอดภัยในผลิตภัณฑ์ (Product safety) การโฆษณา (Truth in advertising) การหลอกลวง (Fraud) การหลอกลวงผู้บริโภค (Consumer fraud) และความรับผิดชอบในความไว้วางใจ (Special fiduciary responsibility)

4. การใช้ทรัพยากรขององค์กร มีความเกี่ยวข้องกับการใช้ชื่อเสียงขององค์กร การใช้ทรัพยากรทางการเงินขององค์กร การให้สารสนเทศอย่างซื่อสัตย์ การใช้ข้อมูลภายในและสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ประเด็นเหล่านี้มีขอบเขตที่กว้างขวางเพราะว่าทรัพยากรขององค์กรนั้นมีทั้งที่เป็นทรัพยากรที่จับต้องได้ เช่น กระดาษ ปากกา ดินสอ สินค้า เป็นต้น และทรัพยากรที่จับต้องไม่ได้ เช่น ชื่อเสียง ความน่าเชื่อถือ ทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

5. ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ในปัจจุบันมีผลกระทบอย่างมากต่อการดำเนินธุรกิจ จากกรณีมาบตาพุด ที่มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ต้องมีการศึกษาผลกระทบทางด้านสุขภาพ แต่โรงงานต่าง ๆ ไม่ได้ดำเนินการเนื่องจากยังไม่มีกฎระเบียบหรือกฎหมายลูกให้ดำเนินการ ซึ่งทางองค์กรพัฒนาเอกชนก็ได้ยื่นเรื่องต่อศาลปกครองให้ระงับโครงการเหล่านั้น แต่รัฐบาลก็ยังแก้ปัญหาไม่รวดเร็วจนประธานหอการค้าแห่งประเทศไทยถึงกับออกมาแถลงข่าวถึงผลกระทบที่ได้รับและขอให้รัฐบาลแก้ปัญหาให้เร็วที่สุด แม้ภายหลังศาลปกครองจะพิพากษาให้ 74 โครงการเดินทางต่อไปได้

นอกจากนี้ สุภาพร พิศาลบุตร (2545) กล่าวถึงประเด็นทางจริยธรรมธุรกิจว่าประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. ความซื่อสัตย์ (Honesty) หมายถึง การยึดหลักความเป็นจริง การเปิดเผยข้อมูล การยึดกฎระเบียบ ความถูกต้อง การปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา และการไม่หลอกลวงฉ้อฉล

2. ความยุติธรรม (Justice) หมายถึง ความเสมอภาค การไม่เลือกปฏิบัติ การให้ทุกคนมีโอกาสต่อสิ่งที่มีคุณภาพที่ดั่งาม คุ่มค่ากับการใช้จ่าย ไม่ฉวยโอกาส และการแข่งขันทางธุรกิจอย่างตรงไปตรงมา

3. ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง การดำเนินงานใด ๆ ที่มุ่งให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินให้ได้ตามวัตถุประสงค์ โดยไม่ทอดทิ้งหรือทอดทิ้งภาระหน้าที่กลางคัน มีความระมัดระวังไม่ให้เกิดการดำเนินงานเกิดผลกระทบ สร้างความทุกข์เดือดร้อนต่อตนเอง องค์กรและต่อสังคมที่เกี่ยวข้อง

4. ความเชื่อถือ (Trust) หมายถึง การสร้างความยอมรับนับถือ จากวงการธุรกิจ ในการรักษาเกียรติยศ ชื่อเสียง และความศรัทธาให้เกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจ

5. การเคารพในสิทธิของบุคคล (Respect the Rights) หมายถึง การคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้อื่นควรจะได้รับ การคุ้มครองพิทักษ์และเคารพสิทธิเสรีภาพของบุคคลากร ยอมรับนับถือในความเป็นมนุษย์ พิทักษ์ปกป้องและเอาใจใส่ลูกจ้างให้มีความมั่นคง ปลอดภัยและพอใจในความเป็นอยู่

ประเด็นทางจริยธรรมธุรกิจ 5 ด้านข้างต้น มีความสอดคล้องคล้ายคลึงกับแนวคิดของ ธีระศักดิ์ กำบรรณารักษ์ และเทพฤทธิ์ วิชญศิริ(2545) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของจริยธรรมทางธุรกิจว่า ประกอบด้วย ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความเชื่อถือ การเคารพสิทธิของบุคคล แต่มีการเพิ่มเติมอีกประเด็นคือ การบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการอยู่ร่วมในชุมชน นักธุรกิจที่มีจริยธรรมย่อมต้องบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมให้คงทนต่อไป อีกทั้งไม่ดำเนินการใด ๆ ที่ทำลายสภาพสิ่งแวดล้อมด้วย

ตามที่ UN (2015) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กรต้องเริ่มต้นด้วยระบบคุณค่าของบริษัท และหลักการในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งหมายถึงการดำเนินงานในรูปแบบที่อย่างน้อยก็มีการตอบสนองและรับผิดชอบต่อสิทธิมนุษยชนแรงงานขั้นพื้นฐาน สิ่งแวดล้อม และการต่อต้านการทุจริต โดยผสมผสานหลักการของปฏิญญาโลก (Global Compact) ที่เป็นกลยุทธ์นโยบายและขั้นตอนการสร้างวัฒนธรรมของความซื่อสัตย์ ซึ่งมีไม่เพียงเป็นการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อขั้นพื้นฐาน แต่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในระยะยาว ซึ่งปฏิญญาสากล 10 ประการ แบ่งเป็น 4 ประเด็นหลัก ดังนี้ 1) สิทธิมนุษยชน (Human Right) หลักการที่ 1 ธุรกิจควรสนับสนุนเคารพ และปกป้องสิทธิมนุษยชนในระดับสากล และ หลักการที่ 2 ควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าธุรกิจตนไม่ได้ละเมิดสิทธิมนุษยชน 2) แรงงาน (Labor) หลักการที่ 3 ธุรกิจควรส่งเสริมเสรีภาพในการสมาคม การรับรู้สิทธิอย่างมีประสิทธิภาพในการรวมตัวการเจรจาต่อรอง หลักการที่ 4 การกำจัดการทำงานบังคับใช้แรงงานทุกรูปแบบรวมถึงแรงงานภาคบังคับ หลักการที่ 5 การยกเลิกอย่างมีประสิทธิภาพของการใช้แรงงานเด็ก และ หลักการที่ 6 การกำจัดการทำงานเลือกปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงานและการประกอบอาชีพ 3) สิ่งแวดล้อม (Environment) หลักการที่ 7 ธุรกิจควรสนับสนุนวิธีการป้องกันต่อต้านการทำลายสิ่งแวดล้อม หลักการที่ 8 การริเริ่มดำเนินการเพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อ

สิ่งแวดล้อมมากขึ้น และหลักการที่ 9 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและการขยายตัวของเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 4)ต่อต้านการทุจริต (Corruption) หลักการที่ 10 ธุรกิจควรจะต่อต้านการทุจริตในทุกรูปแบบรวมทั้งการกรรโชกและการรับสินบน

นอกจากนี้ Jennings (2006) ได้กล่าวถึงประเด็นทางธุรกิจ 8 หมวดหลัก ดังนี้ 1) ค่านิยมส่วนบุคคลกับองค์กรธุรกิจ (Individual Values and the Business Organization) ได้แก่ ผลประโยชน์ทับซ้อนของพนักงาน (Employee Conflict of Interest) ของขวัญที่ไม่เหมาะสม (Inappropriate Gifts) การรักษาความปลอดภัยของบริษัท (Security of Company Records) ความซื่อสัตย์ส่วนบุคคล (Personal Honesty) 2) สิทธิส่วนบุคคลและองค์กรธุรกิจ (Individual Right and the Business Organization) ได้แก่ ความร่วมมือทางธุรกิจ (Cooperate Due Process) กระบวนการคัดกรองพนักงาน (Employee Screening) ความเป็นส่วนตัวของพนักงาน (Employee Privacy) การคุกคามทางเพศ (Sexual Harassment) จุดยืนการดำเนินการ / โอกาสการจ้างงานที่เท่าเทียม (Affirmative Action/Equal Employment Opportunity) การจ้างงานตามพระราชบัญญัติ (Employment at Will) การเรียกร้องสิทธิ (Whistle-Blowing) สิทธิของพนักงาน (Employee Rights) การเปรียบเทียบค่างาน (Comparable Worth) 3) การดำเนินงานขององค์กร (Business Operations) ได้แก่ การบริหารการเงินและกระบวนการจัดการเงิน (Financial and Cash Management Procedures) ความขัดแย้งระหว่างจรรยาบรรณด้านจริยธรรมและการยอมรับทางธุรกิจ (Conflicts between the Cooperation's Ethical Code and Acceptable Business) แนวทางปฏิบัติในต่างประเทศ (Practices in Foreign Countries) การไม่มีอำนาจในการว่าจ้างเจ้าหน้าที่ต่างประเทศ (Unauthorized Payments to Foreign Officials) ความปลอดภัยของสถานที่ทำงาน (Workplace Safety) การปิดโรงงานและการลดขนาดองค์กร (Plant Closures and Downsizing) 4) ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Issues) ได้แก่ การจัดซื้อ ความขัดแย้งและสินบน (Purchasing: Conflicts and Bribery) 5) ธุรกิจและคู่แข่ง (Business and Its Competition) ได้แก่ เนื้อหาการโฆษณา (Advertising Content) ความเหมาะสมในความคิดผู้อื่น (Appropriation of Other's Ideas) การกำหนดราคาสินค้า (Product Pricing) 6) ธุรกิจและผลิตภัณฑ์ (Business and Its Product) ได้แก่ ความเกี่ยวข้องด้านสัญญา (Contract Relations) ความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ (Product Safety)คุณภาพของผลิตภัณฑ์ (Product Quality) ความเป็นส่วนตัวของลูกค้า (Customer Privacy) 7) ธุรกิจและผู้มีส่วนได้เสีย (Business and Its Stakeholders) ได้แก่ ผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น (Shareholder's Interests) เงินเดือนของผู้บริหาร (Executive Salaries) การให้ความร่วมมือ (Cooperate Contributions) ประเด็นทางสังคม (Social Issues) และ 8) ธุรกิจและรัฐบาล (Business and Government) ได้แก่ พนักงานของรัฐบาล

(Government Employees) สัญญาของรัฐบาล (Government Contracts) ความรับผิดชอบของรัฐบาล (Government Responsibilities)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น สามารถกล่าวได้ว่า ประเด็นจริยธรรมธุรกิจ ประกอบด้วย ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความรับผิดชอบต่อ ความเชื่อถือ การเคารพสิทธิของบุคคล การบำรุงรักษา สิ่งแวดล้อม และเมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าประเด็นเหล่านี้จะมีความเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียกับการดำเนินการธุรกิจไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

นิยามของคำว่า ผู้มีส่วนได้เสียกับการดำเนินธุรกิจ (Stakeholders) มีการระบุไว้ค่อนข้างสอดคล้องกัน เช่น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2559) ให้ความหมายของคำว่า “ผู้มีส่วนได้เสีย” ว่า ผู้ที่ได้รับผลกระทบ ทั้งทางบวกและทางลบ ทั้งทางตรง และทางอ้อม จากการดำเนินการขององค์กร เช่น ประชาชน ชุมชนในท้องถิ่น บุคลากรในองค์กร ผู้ส่งมอบงาน รวมทั้งผู้รับบริการด้วย นอกจากนี้ นายคุณภาพ (2009) ก็ให้นิยามของผู้มีส่วนได้เสีย ไว้ในลักษณะเดียวกัน คือ หมายถึง บุคคล ชุมชน หรือองค์การที่ให้ความสนใจต่อผลการดำเนินการและกิจกรรมขององค์กร แผนงาน ซึ่งผลการดำเนินงานขององค์กรและแผนงานนั้นส่งผลบวกและผลลบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยตัวอย่างของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ลูกค้า ผู้ส่งมอบ ผู้ถือหุ้น ผู้แทนจำหน่าย ชุมชน หน่วยงานภาครัฐ ตัวแทนผู้บริโภค สื่อสารมวลชน หรือองค์การมูลนิธิที่ไม่แสวงหาผลกำไร ซึ่งก็สอดคล้องกับ Post (2002) ที่ให้นิยามผู้มีส่วนได้เสียว่า เป็นบุคคลหรือกลุ่มซึ่งมีผลกระทบ หรือได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจ นโยบาย และการปฏิบัติขององค์กร

จากข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากข้อมูลด้านจริยธรรมของกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ เช่น บริษัท พรีเมียร์ เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน) (2558) ได้กำหนดบทบาทของผู้มีส่วนได้เสียกับการดำเนินธุรกิจไว้อย่างชัดเจน ดังนี้

1. ผู้ถือหุ้น จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส และเป็นประโยชน์แก่บริษัท และผู้ถือหุ้น บริหารงานด้วยความระมัดระวังและรอบคอบ เพื่อป้องกันความเสียหายต่อผู้ถือหุ้น ตลอดจนไม่แสวงหาผลประโยชน์ให้ตนเองและผู้เกี่ยวข้อง โดยใช้ข้อมูลใด ๆ ของบริษัทที่ยังไม่เปิดเผยต่อสาธารณชน และไม่ดำเนินการใด ๆ ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์กับบริษัท รวมถึงไม่เปิดเผยข้อมูลลับของบริษัทต่อบุคคลภายนอก โดยเฉพาะคู่แข่งของบริษัท

2. พนักงาน บริษัทเล็งเห็นถึงความสำคัญของพนักงาน ซึ่งถือเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า จึงปฏิบัติต่อพนักงานทุกคนอย่างเท่าเทียม และเป็นธรรมบนหลักสิทธิมนุษยชน ไม่มีการเลือกปฏิบัติทั้งการแบ่งแยก สีผิว เชื้อชาติ เพศ ศาสนา ไม่มีการใช้แรงงานเด็กหรือแรงงานที่ผิดกฎหมาย มีนโยบายการบริหารค่าจ้างและค่าตอบแทนโดยยึดหลักความเป็นธรรม เหมาะสมกับลักษณะงาน หน้าที่ความ

รับผิดชอบและความสามารถของพนักงานแต่ละคน สามารถเทียบเคียงกับบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน ตลอดจนมีนโยบายการพัฒนาและส่งเสริมความรู้ความสามารถให้กับพนักงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาทักษะและความสามารถของพนักงานให้ได้รับความก้าวหน้าในอาชีพ

3. ลูกค้า บริษัท ได้มีการกำหนดนโยบายที่จะตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้า โดยนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานมีความปลอดภัย เพื่อให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและบริการอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง รวมทั้งการให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง เพียงพอและเป็นประโยชน์ต่อลูกค้า และมีกระบวนการเรียกคืนสินค้าหากพบความผิดปกติเกี่ยวกับคุณภาพสินค้า

4. คู่ค้าและเจ้าหนี้ บริษัทมีการคัดเลือกคู่ค้าอย่างเป็นธรรม ดำเนินธุรกิจต่อกันด้วยความยุติธรรม ไม่เอารัดเอาเปรียบ เคารพและปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญาที่กำหนดไว้ ไม่เรียก หรือไม่รับ หรือจ่ายผลประโยชน์ใด ๆ ที่ไม่สุจริตในการติดต่อกับคู่ค้าหรือเจ้าหนี้ หากในกรณีที่ข้อมูลปรากฏว่ามีการจ่ายผลประโยชน์ใด ๆ ที่ไม่สุจริต บริษัทจะหารือกับคู่ค้าหรือเจ้าหนี้เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาให้รวดเร็ว และเกิดความยุติธรรมต่อทุกฝ่าย

5. คู่แข่ง บริษัทมีการดำเนินธุรกิจอย่างมีจริยธรรม โปร่งใส มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมกับคู่แข่ง มีการแข่งขันทางการค้าภายใต้กรอบกติกาการแข่งขันที่ดี ไม่แสวงหาข้อมูลที่เป็นความลับของคู่แข่งทางการค้าด้วยวิธีการที่ไม่สุจริตหรือไม่เหมาะสม ไม่ทำลายชื่อเสียงคู่แข่งทางการค้าด้วยการกล่าวร้ายหรือกระทำการใด ๆ โดยปราศจากความจริงและไม่เป็นธรรม

6. ชุมชน/สังคม บริษัทกำหนดแนวปฏิบัติต่อชุมชน สังคม ไว้ในจรรยาบรรณธุรกิจ เพื่อเป็นหลักแก่พนักงานทุกคน ดังนี้ 1) สนับสนุนกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมส่วนรวม และสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีกับชุมชนที่สถานประกอบการของบริษัทตั้งอยู่ 2) ปฏิบัติหรือควบคุมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง 3) ไม่สนับสนุนหรือร่วมธุรกรรมกับบุคคลใดที่เป็นภัยต่อชุมชน สังคม 4) ใส่ใจและรับผิดชอบต่อภัยอันตรายที่สังคมหวัดวิตก อันอาจเกิดจากผลิตภัณฑ์/บริการหรือการดำเนินงานของบริษัท 5) มีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี สร้างสังคมที่อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม รักษาวัฒนธรรมที่ดีงาม รวมถึงปลูกฝังจิตสำนึกของความรับผิดชอบต่อสังคม และการมีจิตอาสาให้เกิดขึ้นในหมู่พนักงาน

7. สิ่งแวดล้อม 1) ไม่กระทำการใด ๆ ที่จะมีผลเสียต่อทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม 2) ปฏิบัติหรือควบคุมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม 3) ไม่ให้การสนับสนุนหรือร่วมธุรกรรมกับบุคคลใดที่เป็นภัยต่อสภาพแวดล้อมส่วนรวม 4)

ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ มีนโยบายในการประหยัดพลังงาน และทรัพยากรอื่น ๆ โดยการนำเทคโนโลยีที่สามารถประหยัดพลังงานมาใช้ภายในบริษัท

กล่าวโดยสรุป ผู้มีส่วนได้เสีย จึงหมายถึง บุคคล หรือกลุ่ม ที่ได้รับผลกระทบ ทั้งทางบวกและทางลบ จากการดำเนินงานขององค์กรไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งได้แก่ ผู้ถือหุ้น พนักงาน ลูกค้า คู่ค้าและเจ้าหนี้ คู่แข่ง ชุมชน/สังคม สิ่งแวดล้อม

การสร้างความรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ

นอกเหนือจากการมีความรู้เพื่อที่จะมีชีวิตอยู่ในโลกปัจจุบันแล้ว ความตระหนักในจริยธรรมก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เกิดความสุขต่อตนเองและสังคมรอบด้าน ทั้งนี้ นักวิชาการหลายคนได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจไว้ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

จินตนา บุญบงการ (2553) กล่าวว่า ความตระหนัก เป็นสภาวะจิตใจเกี่ยวกับพฤติกรรม ที่แสดงถึงความสำนึกการรับรู้ ความรู้สึก ความคิด และความปรารถนาต่าง ๆ ต่อสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งด้วยการพูด เขียน หรืออื่น ๆ โดยอาศัยระยะเวลาและประสบการณ์ หรือสภาพแวดล้อมในชุมชนหรือสิ่งเร้าภายนอก เป็นปัจจัยทำให้บุคคลเกิดความตระหนักขึ้น ความตระหนักเป็นเรื่องของโอกาสได้รับการสัมผัสจากสิ่งเร้าหรือสิ่งแวดล้อมโดยไม่ได้ตั้งใจ การใช้จิตไตร่ตรองแล้วจึงเกิดความสำนึกต่อปรากฏการณ์หรือสถานการณ์นั้น ๆ และในเรื่องของความตระหนักนี้จะไม่เกี่ยวข้องกับการจำหรือการระลึกมากนัก เพียงแต่จะรู้สึกว่ามีสิ่งนั้นอยู่ จำแนกและรับรู้ได้ ซึ่งก็สอดคล้องกับ กุลวดี ราชภักดี (2545) กล่าวถึงความตระหนักว่า หมายถึงภาวะการที่บุคคลเกิดความรู้สึก นึกคิด ความคิดเห็นหรือประสบการณ์จากเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง เป็นภาวะที่บุคคลเข้าใจและ ประเมินสถานการณ์ที่เกี่ยวกับตนเองได้โดยเกิดจากสภาวะจิตที่ยอมรับถึงภาวะการหรือความโน้มเอียงที่จะเลือกพฤติกรรม และปฏิบัติตนเพื่อแสดงต่อปัญหาหรือเหตุการณ์หนึ่งที่ได้ประสบ นอกจากนี้ Bloom (1971) ได้กล่าวว่า ความตระหนักคือ ความรู้สึก ใคร่ครวญว่า มีความจำเป็นต้องทำ หรือเห็นคล้อยตามจนแสดงออก ได้ในลักษณะการปฏิบัติ เป็นขั้นต่ำสุดของภาคอารมณ์และความรู้สึก ความตระหนักจะเกิดขึ้นเมื่อมีสิ่งเร้าให้เกิดความตระหนัก ความหมายดังกล่าวสอดคล้องกับนงลักษณ์ วงศ์นอม (2547) ที่กล่าวถึงความตระหนักว่า หมายถึง ความสำนึกที่บุคคลเคยมีความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นในสภาวะจิตใจต่อเหตุการณ์หนึ่งที่ได้ประสบ แล้วแสดงความรู้สึกออกมาทางพฤติกรรม

จากข้อมูลข้างต้น กล่าวได้ว่า ความตระหนัก เป็นความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นที่เกิดขึ้นภายในจิตใจเมื่อได้สัมผัสสิ่งเร้า สิ่งแวดล้อม หรือสถานการณ์ แล้วใช้จิตในการไตร่ตรองแล้วจึงเกิดความสำนึกต่อสิ่งเร้านั้น และเนื่องด้วยจริยธรรมเป็นคุณลักษณะที่มีได้เกิดภายในข้ามคืน แต่เป็นสิ่งที่จะต้อง

ปลูกฝังและใช้ระยะเวลาเพื่อให้อยู่ในจิตสำนึกถึงระดับขั้นของความตระหนักในจริยธรรม ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการส่งเสริมความตระหนักด้านจริยธรรมให้กับบุคคลตั้งแต่เด็ก ทั้งนี้ในรัชกาลที่ 9 (2555) ได้กล่าวถึงแนวทางการสร้างความตระหนักด้านจริยธรรมไว้ว่า เป็นเรื่องสำคัญสำหรับเด็กที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่และต้องประกอบอาชีพธุรกิจในอนาคต ทั้งนี้สามารถดำเนินการที่เกี่ยวข้องได้หลายประการ ดังต่อไปนี้

1. การใช้กิจกรรมการฝึกอบรมเชิงวิชาการ ทั้งในบทเรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ผู้เรียนจะต้องได้รับในรูปแบบของการบรรยาย การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การระดมสมอง การแสดงบทบาทสมมติ การสาธิต การอภิปรายกลุ่ม การอภิปรายแบบเสวนา การศึกษากรณีศึกษาและการสัมภาษณ์ เป็นต้น

2. การปลูกฝังเรื่องคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณผ่านกิจกรรม โดยใช้เพลงเป็นสื่อ ซึ่งในปัจจุบัน นักเรียน นิสิต และนักศึกษาเข้าถึงสื่อประเภทเพลงได้โดยง่าย และทุกคนมีจิตใจชื่นชอบบทเพลงที่มีจำนวนมาก การเลือกนำเสนอเนื้อหาของเพลงที่เกี่ยวข้องกับอาชีพต่าง ๆ จะช่วยสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ในอาชีพนั้น ๆ โดยสามารถกระตุ้นจิตสำนึกและความตระหนักในวิชาชีพนั้น ๆ ได้ ดังตัวอย่างเช่น เพลงแม่พิมพ์ของชาติ ครูบ่นดอย พระคุณที่สามและครูกระดาศทราย เป็นต้น

3. การปลูกฝังโดยใช้คำประพันธ์ในรูป โคลง ฉันท์ กาพย์และกลอน ซึ่งพบเห็นได้โดยทั่วไปในวันครู วันไหว้ครู วันเปิดหรือปิดภาคเรียนและการเข้ารับการฝึกอบรม เป็นต้น โดยเนื้อหาคำประพันธ์โดยส่วนใหญ่เป็นไปในแนวทางของการปลูกฝัง ส่งเสริมให้เกิดจิตสำนึกให้มีความรู้ กระตุนและปลูกฝังความคิด ความเชื่อและเสริมสร้างสภาพจิตใจของผู้ประกอบอาชีพ

4. การปลูกฝังโดยการประกาศเกียรติคุณและการให้รางวัล โดยสามารถพบเห็นได้ทั่วไปในสังคมไทยปัจจุบัน ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีการกำหนดรางวัลหรือการมอบรางวัลหรือการประกาศเกียรติคุณบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ ที่ล้วนประกอบคุณงามความดีในสังคมให้เห็นเป็นตัวอย่าง ทั้งนี้เพื่อยกย่องบุคคลในอาชีพว่ามีคุณธรรม จริยธรรม หรือจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งจะทำให้เกิดขวัญกำลังใจของบุคคลที่อยู่ในสาขาอาชีพต่อไป เช่น รางวัลครูแห่งชาติ รางวัลนักวิจัยดีเด่นระดับชาติ รางวัลนักธุรกิจสตรีดีเด่น เป็นต้น

แนวทางการวัดความตระหนัก

การวัดความตระหนักเป็นลำดับขั้นหนึ่งของการวัดพฤติกรรมด้านจิตพิสัย ทั้งนี้ ความตระหนักนั้นเป็นขั้นแรกหรือขั้นพื้นฐานของการพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้น คือ ขั้นของการตอบสนอง

การเกิดค่านิยม การจัดระบบคุณค่า การสร้างลักษณะนิสัย (Krathwohl, Bloom, & Masia, 1973) ทั้งนี้ริท ทวีสุข (2541) ได้กล่าวว่า ความตระหนักเป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นพฤติกรรมเชิงภาวะสันนิษฐาน (Hypothetical Construct) ซึ่งค่อนข้างเป็นนามธรรม และมีการเปลี่ยนแปลงได้เกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดว่ามีสิ่งนั้นอยู่และรับรู้ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ละเอียดอ่อนเกี่ยวกับความรู้สึกอารมณ์ ดังนั้น การที่จะนำการวัดและการประเมินผลจึงไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่วัดได้จากการสรุปสันนิษฐาน จากการแสดงออกหรือจากการสอบถาม จึงจำเป็นต้องมีหลักการและวิธีการตลอดจนเทคนิคเฉพาะ จึงจะวัดความรู้สึกและอารมณ์ดังกล่าวออกมาให้เที่ยงตรงและเชื่อมั่น ทั้งนี้เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้สึกอารมณ์นั้น มีหลายประเภท ได้แก่

1. การสัมภาษณ์ อาจเป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างแน่นอน ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ที่มีคำถามและคำตอบไว้ให้เลือกหรืออาจเป็นแบบไม่มีโครงสร้าง ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ที่เพียงแต่ป้อนคำถามแก่ผู้ถูกสัมภาษณ์เพียงเล็กน้อย โดยการถามตอบเป็นไปแบบอิสระ และลำดับการถามตอบอาจเปลี่ยนไปให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และตัวผู้ถูกสัมภาษณ์
2. แบบสอบถาม ซึ่งอาจเป็นชนิดปลายปิดหรือปลายเปิด หรือผสมระหว่างปลายปิดและปลายเปิดก็ได้
3. แบบสอบถามรายการ เป็นเครื่องมือวัดชนิดที่ให้ตรวจสอบว่าจริงหรือไม่จริง มีหรือไม่มี สิ่งกำหนดรายการอาจอยู่ในรูปแบบของการทำเครื่องหมายตอบหรือเลือกว่าใช่หรือไม่ใช่ก็ได้
4. มาตราส่วนประมาณค่า เป็นเครื่องมือชนิดที่มีข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะให้ผู้ตอบพิจารณา พร้อมกับคำตอบที่แสดงความเข้มเกี่ยวกับเรื่องนั้นเป็นระดับ มาก-น้อย สูง-ต่ำ ส่วนใหญ่ใช้ตั้งแต่ 3 ระดับขึ้นไป
5. การใช้ความหมายภาษา (Semantic Differential Technique หรือ S.D.) เทคนิคการวัดโดยใช้ความหมายภาษานี้ประกอบด้วยข้อให้เลือก 7 ข้อ โดยให้กลุ่มบุคคลที่จะศึกษาประเมินค่าและการประเมินค่านั้นใช้คุณศัพท์ที่ตรงข้ามกันและมีลำดับความมากน้อยทั้งหมด 7 อันดับ

ตามแนวคิดของเต็มศักดิ์ สุขวิบูลย์ (2009) การกำหนดรายการอาจแบ่งเป็นข้อคำถาม ซึ่งอาจจะเป็น คำถามเชิงบวกและคำถามเชิงลบ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนตามวิธีการของ Likert (1961) คือ

คำถามเชิงบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

คำถามเชิงลบให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน
เห็นด้วยมาก	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน

นอกจากนี้ นุชรี คงมณี (2549) ได้เสนอแนวทางการวัดความตระหนักด้านจริยธรรมทางธุรกิจ ซึ่งเป็นแบบทดสอบ สถานการณ์ โดยให้ผู้ตอบเลือกตัดสินใจปฏิบัติ โดยกำหนดตัวเลือกให้ 4 ตัวเลือก วิธีการตรวจให้คะแนน ในแบบทดสอบแต่ละข้อ มีคะแนน แบบระดับขั้น พฤติกรรมเป็นระดับ 1 ระดับ 2 ระดับ 3 และ ระดับ 4 ซึ่ง แบบทดสอบวัดความตระหนักด้านจริยธรรมทางธุรกิจ ประกอบด้วย จริยธรรมที่มีต่อลูกค้า จริยธรรมที่มีต่อพนักงาน จริยธรรมที่มีต่อคู่แข่ง จริยธรรมที่มีต่อคู่ค้า จริยธรรมที่มีต่อสังคม

สรุปได้ว่าการวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ เป็นการวัดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด สำนึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นนามธรรมและเกี่ยวข้องกับจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสียกับธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย ลูกค้า พนักงาน คู่แข่งขัน คู่ค้า สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี อาจใช้การสัมภาษณ์ การใช้แบบตรวจสอบรายการ การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ด้วยวิธีอันดับคุณภาพ เป็นต้น

สรุปแนวคิดด้านจริยธรรมธุรกิจและการสร้างความตระหนักรู้

จากข้อมูลข้างต้นที่ผู้วิจัยได้ศึกษาด้านการอ่านเชิงธุรกิจ สารคดีด้านจริยธรรมธุรกิจ และการสร้างความตระหนักรู้ตามข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยจะนำสารคดีด้านจริยธรรมธุรกิจไปบูรณาการการเรียนการสอนในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ ในประเด็นดังต่อไปนี้ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความเชื่อถือ การเคารพสิทธิของบุคคล และการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม ที่มีผลต่อผู้มีส่วนได้เสียกับการดำเนินการธุรกิจ ซึ่งได้แก่ พนักงาน ลูกค้า คู่แข่งขัน คู่ค้า ตลอดจนสังคม และสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ในการวัดความตระหนักรู้ผู้วิจัยจะสร้างเครื่องมือคือ แบบสอบถามรายการแบบมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อวัดความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นที่เกิดขึ้นภายในจิตใจเมื่อได้สัมผัสสิ่งเร้า สิ่งแวดล้อม หรือสถานการณ์ แล้วใช้จิตในการไตร่ตรองแล้วจึงเกิดสำนึกต่อสิ่งเร้า นั้น

การเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นหัวข้อที่สามที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเพื่อการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ประเด็นที่ศึกษาประกอบด้วย ความหมาย แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือในชั้นเรียนภาษา องค์ประกอบและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบหนึ่งที่มีการนำมาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน ซึ่งในชั้นเรียนภาษาก็มีการนำรูปแบบนี้มาใช้เช่นกัน ทั้งนี้มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงคำว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ในลักษณะที่สอดคล้องและคล้ายคลึงกัน

การเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวคิดของของ Johnson (1991) หมายถึง การเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและแต่ละคนได้เรียนรู้ ซึ่งแตกต่างจากการเรียนแบบแข่งขันหรือการเรียนแบบปัจเจกบุคคล ส่วนอาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมาย สอดคล้องกับ สุวรรณีย์ ยะหะกร (2558) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนทำงานด้วยกันในกลุ่มย่อย สมาชิกในกลุ่มได้เรียนรู้และรับผิดชอบต่อส่วนรวมกัน ซึ่งผลตอบแทนอาจอยู่ในรูปคะแนนหรือสิ่งอื่นซึ่งควรเป็นสิ่งที่จูงใจ

หรือกระตุ้นให้ผู้เรียนในกลุ่มย่อยร่วมมือกันเรียนรู้ นอกจากนี้ Slavin (1988) กล่าวว่าไว้ว่า เงื่อนไขสองประการที่แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือประสบผลสำเร็จ ประการแรกคือกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีเป้าหมายกลุ่มที่สำคัญสำหรับกลุ่ม และประการที่สองคือ ความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ส่วนบุคคลของสมาชิกในกลุ่ม

จากความหมายข้างต้นที่นักการศึกษาต่าง ๆ ได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมืออาจสรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมักจะมีสมาชิกจำนวน 4 คน เพื่อจัดเป็นกิจกรรมคู่ได้ด้วย มีการเรียนรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือสนับสนุน และแบ่งปันทรัพยากรร่วมกัน มีความรับผิดชอบในส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของกลุ่ม

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษา

การเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษาเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีลักษณะที่สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีทางจิตวิทยาคือ Social Constructivism

ทฤษฎี Social Constructivism เป็นหนึ่งในทฤษฎีที่สอดคล้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างชัดเจน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความรู้ของผู้เรียน สุมาลี ชัยเจริญ (2551) กล่าวว่า ทฤษฎีนี้มีรากฐานมาจากนักจิตวิทยาพัฒนาการชาวรัสเซีย Vygotsky ซึ่งมีแนวคิดสำคัญที่ว่า “ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีบทบาทในการพัฒนาด้านพุทธิปัญญา” รวมทั้งแนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพในการพัฒนาด้านพุทธิปัญญาที่อาจมีข้อจำกัดเกี่ยวกับช่วงของพัฒนาการที่เรียกว่า Zone of Proximal Development กล่าวคือ หากผู้เรียนอยู่ต่ำกว่า Zone of Proximal Development จำเป็นที่จะต้องได้รับการช่วยเหลือในการเรียนรู้ที่เรียกว่า Scaffolding นอกจากนี้ Vygotsky ยังเชื่อว่าผู้เรียนสร้างความรู้โดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น ได้แก่ เด็กกับผู้ใหญ่ พ่อแม่ ครูและเพื่อน ในขณะที่เด็กอยู่ในบริบทของสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural context) ซึ่งบริบทเหล่านี้ตรงกับหลักการพื้นฐานที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างเด่นชัด

องค์ประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษา

การเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษาตามแนวคิดของ Johnson & Johnson ที่ว่าเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันภายใต้เงื่อนไข มีองค์ประกอบ 5 ประการดังนี้ (Felder & Brent, 2015)

1. การพึ่งพาซึ่งกันและกันในเชิงบวก (Positive interdependence) สมาชิกในทีมมีหน้าที่ที่ต้องพึ่งพาผู้อื่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย หากสมาชิกในทีมคนใดล้มเหลวก็จะมีผลกระทบไปยังสมาชิกคนอื่นในทีมด้วย

2. ความรับผิดชอบส่วนบุคคล (Individual accountability) ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มจะรับผิดชอบงานของตนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากสิ่งที่ตั้งเป้าไว้

3. การร่วมกันทำงานแบบเผชิญหน้า (Face-to-Face promotive interaction) แม้ว่างานกลุ่มจะมีการแบ่งส่วนกันทำงานรายบุคคลแต่จะต้องมีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม มีการให้ข้อคิดเห็น การท้าทายและข้อสรุปซึ่งกันเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการเรียนรู้และให้กำลังใจต่อกัน

4. การใช้ทักษะการทำงานร่วมกันอย่างเหมาะสม (Appropriate use of collaborative skills) ผู้เรียนจะได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือในการพัฒนาและฝึกการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ผู้นำ การตัดสินใจ การสื่อสาร และทักษะการจัดการความขัดแย้ง

5. กระบวนการกลุ่ม (Group processing) สมาชิกในกลุ่มตั้งเป้าหมายกลุ่ม ประเมินประสิทธิภาพสิ่งที่ทำเป็นทีมเป็นระยะและระบุถึงการเปลี่ยนแปลงที่พวกเขาจะทำเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้นในอนาคต

องค์ประกอบข้างต้นนี้ก็มีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของนักการศึกษาชาวสหรัฐ Kagan ที่ได้กล่าวว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือมีองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการที่เรียกว่า “Teams Will Manage Social Skills and PIES through Structure” (Kagan, 1994) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. คณะทำงาน (Teams) หมายถึง การจัดกลุ่มของผู้เรียนที่จะทำงานร่วมกัน กลุ่มที่จะเรียนรู้ด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งควรมีกลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียน สูง ปานกลาง ต่ำ และหญิงชาย เท่า ๆ กัน ในบางกรณีการจัดกลุ่มโดยวิธีอื่น เช่น ในการศึกษาเรื่องลักษณะ เช่น ทำโครงการวิทยาศาสตร์ ควรจัดกลุ่มเด็กที่มีความสนใจเหมือนกัน หรือจัดกลุ่มโดยวิธีสุ่มเมื่อต้องการทบทวนความรู้ และจัดให้เด็กอยู่ในกลุ่มเดียวกันประมาณ 6 สัปดาห์แล้วเปลี่ยนจัดกลุ่มใหม่

2. ความมุ่งมั่น (Will) หมายถึง ความมุ่งมั่นและอุดมการณ์ของเด็กที่จะร่วมงานกัน เด็กจะต้องมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้และมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน สิ่งเหล่านี้ต้องสร้างให้เกิดขึ้นและให้คงไว้โดยให้ทำกิจกรรมหลากหลาย โดยใช้วิธีการสร้างความมุ่งมั่นของทีมที่จะทำงานร่วมกัน (Team building) และการสร้างความมุ่งมั่นของชั้นเรียนที่จะช่วยกัน (Class building)

3. การจัดการ (Management) หมายถึง การจัดการเพื่อให้กลุ่มทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการจัดการของผู้สอนและการจัดการของผู้เรียนภายในกลุ่ม ผู้สอนจะต้องมีการจัดการที่ดี เพื่อให้การทำงานกลุ่มประสบผลสำเร็จ เช่น การควบคุมเวลา การกำหนดสัญญาณให้ผู้เรียนหยุดกิจกรรม ฯลฯ

4. ทักษะสังคม (Social Skills) เป็นทักษะในการทำงานร่วมกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ให้ความช่วยเหลือกัน ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน รับฟังความเห็นของกันและกัน

5. หลักการพื้นฐาน 4 ประการ (Four Basic Principles: PIES) เป็นหลักการพื้นฐานของ Cooperative Learning ซึ่งจะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ ได้แก่ P: Positive Interdependence ผู้เรียนต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยมีแนวคิดที่ว่าเมื่อเราได้รับประโยชน์จากเพื่อน เพื่อนก็จะได้รับประโยชน์จากเรา ความสำเร็จของกลุ่มคือความสำเร็จของแต่ละคน I: Individual Accountability ยอมรับว่าแต่ละคนในกลุ่มต่างมีความสามารถและมีความสำคัญต่อกลุ่ม แต่ละคนมีส่วนให้การทำงานในกลุ่มสำเร็จ E: Equal Participation ทุกคนในกลุ่มต้องให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในงานกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน S: Simulation Interaction ทุกคนในกลุ่มต้องมีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลาทำงานในกลุ่ม

6. โครงสร้าง (Structures) หมายถึงรูปแบบของกิจกรรมในการทำงานกลุ่ม ซึ่งมีหลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัญหาหรือสถานการณ์ที่จะศึกษา (Kagan, 1994) ได้วิจัยและเสนอไว้หลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น

Time-Pair-Share เป็นกิจกรรมจับคู่สลับกันพูดในหัวข้อและในเวลาที่กำหนด เช่นคนละ 1 นาที เมื่อคนหนึ่งพูด อีกคนหนึ่งฟัง แล้วสลับกัน

Round Robin ผู้เรียนในกลุ่มทั้ง 4 คน ผลัดกันพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนครบทุกคน

Round Table ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มเขียนแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งในกระดาษแผ่นเดียวกันแล้ววนไปเรื่อย ๆ จนผู้เรียนทุกคนเขียนทั้งหมด แล้วนำมาสรุป

Team-Pair-Solo เป็นกิจกรรมที่ให้แต่ละคนในกลุ่มคิดแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่งก่อน จากนั้นเปลี่ยนเป็นรวมกันคิดเป็นคู่ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนแต่ละคนเรียนรู้แบบการแก้ปัญหา ในที่สุดแต่ละคนสามารถแก้ปัญหาทำนองเดียวกันได้

นอกจากนี้ Tenenberg (1995) ยังได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้ 1) การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก ผู้เรียนต้องมีความเชื่อว่าตนเองจะต้องเชื่อมโยงกับผู้อื่นในทางที่จะไม่มีใครประสบความสำเร็จถ้าสมาชิกคนอื่นของกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จด้วย ผู้เรียนจะต้องทำงานด้วยกันเพื่อให้งานสำเร็จ ทุกคนในกลุ่มต้องพึ่งกันในด้านทรัพยากร แบ่งปันสิ่งที่ตนมีอยู่แก่กันและกัน ต้องรู้จักแบ่งงานกันทำตามบทบาท ตามความถนัด และความเชี่ยวชาญของตน 2) ปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นตัวเชื่อมโยง ผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือ อธิบายให้สอนกันและกัน คิดแก้ปัญหาร่วมกัน ส่งเสริมความสำเร็จของกันและกัน 3) ความรับผิดชอบส่วนบุคคล เมื่อผู้เรียนอยู่ในกลุ่มได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการสร้างความคุ้นเคย การกำหนดบทบาทความรับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันให้ความร่วมมือกับกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ยอมรับสนับสนุน คัดค้านด้วยเหตุผล รวมทั้งการควบคุมตนเอง การสร้างแรงจูงใจในตนเองในด้านความคาดหวังในความสำเร็จ สิ่งเหล่านี้ จะส่งผลตลอดระยะเวลาการทำงานกลุ่ม จนในที่สุดเกิดเป็นค่านิยมของผู้เรียนในด้านความรับผิดชอบส่วนบุคคล 4) ทักษะการทำงานเป็นทีม หมายถึงความสามารถในการสร้างความเข้าใจระหว่างผู้เรียนที่ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้สามารถสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้อยู่ในกลุ่มมีทักษะในการสื่อสาร เช่น การให้ข้อมูล การแสวงหาข้อมูล การประสานงาน การจูงใจ การประเมิน การขยายความ การจัดประมวลความคิด การประนีประนอม การรักษามาตรฐาน การเป็นสมาชิกของกลุ่มและการเป็นผู้นำ 5) กระบวนการกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้องค์ประกอบที่กล่าวมาทั้ง 4 ประสิทธิภาพสำเร็จในการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ข้อมูลข้างต้นก็มีความสอดคล้องกันกับที่อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) กล่าวว่าจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ มีองค์ประกอบที่จะต้องคำนึงถึง ดังนี้

1. มีการพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependence) หมายถึง สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกัน ใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่ทุกคนทั่วกัน ทุกคนมีความรู้สึกว่างานจะสำเร็จได้ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ (Face to Face Promotive) หมายถึง สมาชิกกลุ่มได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความรู้แก่กัน ถามคำถาม ตอบคำถามกันและกันด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. มีการตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตรวจสอบว่า สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เช่น การสุ่มถามสมาชิกในกลุ่ม สังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่ม ให้ผู้เรียนอธิบายสิ่งที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง ทดสอบรายบุคคล เป็นต้น

4. มีการฝึกทักษะการช่วยเหลือกันทำงานและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Groups Skills) ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่ม ประสบความสำเร็จ เช่น ทักษะการสื่อสาร การยอมรับและช่วยเหลือกัน การวิจารณ์ความเห็นโดยไม่วิจารณ์บุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การให้ความช่วยเหลือและการเอาใจใส่ต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น เป็นต้น

5. มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม (Group Process) สมาชิกต้องรับผิดชอบต่อการทำงานของ กลุ่ม ต้องสามารถประเมินการทำงานของกลุ่มได้ว่า ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด ต้องแก้ไขปัญหาที่ใด และอย่างไร เพื่อให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม เป็นการฝึกกระบวนการกลุ่มอย่างเป็นกระบวนการ

จากข้อมูลดังกล่าวมานั้นสามารถสรุปได้ว่าองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 5 ประการ คือ การพึ่งพากันเชิงบวก สมาชิกมีความรับผิดชอบส่วนบุคคล มีปฏิสัมพันธ์และการจัดการภายในกลุ่ม มีทักษะสังคม และมีกระบวนการกลุ่มหรือการทำงานเป็นทีม เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษา

การเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวคิดของ Johnson & Johnson มีแนวทางและเทคนิคที่ชั้นเรียนภาษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ โดยระบุถึงบทบาทของผู้สอนไว้เป็น 5 ขั้นตอนหลักดังรายละเอียด ต่อไปนี้ (Johnson & Johnson, 2015)

1. ขั้นเตรียมการ ในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ทั้งทักษะทางสังคมและทางวิชาการ (Specify Academic and Social Skills Objectives) กำหนดขนาดของกลุ่ม (Decide on Group Size) ซึ่งควรมีขนาดไม่เกิน 4 คน และกำหนดองค์ประกอบของกลุ่ม (Decide on Group Composition) อาจจัดแบบสุ่มหรือคละความสามารถ จากนั้นกำหนดบทบาท (Assign Roles)

จัดเตรียมสถานที่ (Arrange the Room) เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มมีโอกาสพบปะกัน และจัดเตรียมอุปกรณ์สื่อ (Plan Materials) เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้

2. ขั้นการสอน ผู้สอนจะเป็นผู้นำเข้าสู่บทเรียนโดยอธิบายภาระงานและโครงสร้างการร่วมมือ (Explain Task and Cooperative Structure) อธิบายภาระงานวิชาการ (Explain the Academic Task) ซึ่งรวมถึงจุดประสงค์ของบทเรียน ความคิดรวบยอด แนวปฏิบัติเพื่อที่จะบรรลุภารกิจ อธิบายเกณฑ์แห่งความสำเร็จ (Explain the Criteria for Success) ที่จะใช้ในการประเมิน

3. ขั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม หลังจากผู้สอนนำเสนอเนื้อหาในบทเรียนแล้ว ผู้เรียนจะได้ศึกษาร่วมกัน โดยต้องมีการสร้างการพึ่งพาเชิงบวก (Structure Positive Interdependence) สร้างความร่วมมือระหว่างกลุ่ม (Structure Intergroup Cooperation) และความรับผิดชอบส่วนบุคคล (Structure Individual Accountability) โดยที่ผู้เรียนจะได้ศึกษาร่วมกันเป็นกลุ่มและหน้าที่ของกลุ่มคือทำให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจเนื้อหาทั้งหมดด้วยการช่วยเหลือกัน

4. ขั้นการตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม ขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนตระหนักว่าคะแนนของแต่ละบุคคลที่เพิ่มขึ้นสามารถเพิ่มคะแนนของกลุ่ม จึงต้องมีการกำหนดพฤติกรรมที่คาดหวัง (Specify Expected Behaviors) และส่งเสริมการพบปะเผชิญหน้าเพื่อการปฏิสัมพันธ์ (Arrange Face-to-Face Promotive Interaction) รวมถึงการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียน (Monitor Student's Behavior) ว่ามีความเข้าใจงานที่ได้รับมอบหมายเพียงใด และให้ข้อเสนอแนะและการเสริมแรงทันทีที่ กล่าวชื่นชมการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ และอาจมีการแทรกแซงเพื่อให้มีการปรับปรุงผลงานและการทำงานเป็นทีม (Intervene to Improve Task work and Teamwork) เป็นการเปิดโอกาสให้ทุกคนทำงานของตนให้ดีที่สุดและเห็นความสำคัญของการร่วมมือกันทำงาน

5. ขั้นการประเมิน เป็นการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน (Evaluate Student learning) ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม เพื่อดูความสำเร็จของการทำงานร่วมกันว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ รวมถึงตรวจสอบหน้าที่ของกระบวนการกลุ่ม (Process Group Functioning) เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนแต่ละคนได้รับข้อเสนอแนะ การวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่ม และตั้งเป้าการปรับปรุง รวมถึงมีส่วนร่วมในการเฉลิมฉลองความสำเร็จของกลุ่ม จากการทำงานร่วมกัน

กล่าวโดยสรุปขั้นตอนหลักในการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ชั้นเรียนภาษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ มี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการ ขั้นการสอน ขั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ขั้นการตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม และ ขั้นการประเมิน ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือก็มีเทคนิคต่าง ๆ อีกมากมายที่สามารถนำไปปรับหรือประยุกต์ใช้ได้

เทคนิคการสอนแบบร่วมมือในการเรียนภาษา

การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือนั้นไม่ได้มีรูปแบบที่ตายตัว การที่จะนำมาใช้ในชั้นเรียน จำเป็นที่จะต้องเลือกแนวทางและเทคนิคที่เหมาะสมกับธรรมชาติของแต่ละชั้นเรียนหรือบทเรียนที่สอน ทั้งนี้อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) กล่าวถึงเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้หลายวิธี ดังนี้

1. ปริศนาความคิด (Jigsaw) เป็นเทคนิคที่สมาชิกในกลุ่มแยกย้ายกันไปศึกษาหาความรู้ในหัวข้อเนื้อหาที่แตกต่างกัน แล้วกลับเข้ากลุ่มมาถ่ายทอดความรู้ที่ได้มาให้สมาชิกกลุ่มฟัง วิธีนี้คล้ายกับการต่อภาพจิ๊กซอว์ จึงเรียกรูปแบบนี้ว่า Jigsaw หรือปริศนาการคิด ลักษณะการจัดกิจกรรม ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันเข้ากลุ่มกันเรียกว่า กลุ่มบ้าน (Home Group) สมาชิกในกลุ่มบ้านจะรับผิดชอบศึกษาหัวข้อที่แตกต่างกัน แล้วแยกย้ายไปเข้ากลุ่มใหม่ในหัวข้อเดียวกัน กลุ่มใหม่นี้เรียกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group) เมื่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทำงานร่วมกันสำเร็จก็จะย้ายกลับไปกลุ่มเดิม คือกลุ่มบ้านของตน นำความรู้ที่ได้จากการอภิปรายจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมาสรุปให้กลุ่มบ้านฟัง ผู้สอนทดสอบและให้คะแนน

2. กลุ่มร่วมมือแข่งขัน (Teams-Games-Tournaments : TGT) เทคนิคกลุ่มร่วมมือแข่งขัน เป็นกิจกรรม ที่สมาชิกในกลุ่มเรียนรู้เนื้อหาสาระจากผู้สอนด้วยกัน แล้วแต่ละคนแยกย้ายไปแข่งขันทดสอบความรู้ คะแนนที่ได้ของแต่ละคนจะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุดได้รับรางวัล ลักษณะการจัดกิจกรรม สมาชิกกลุ่มจะช่วยกันเตรียมตัวเข้าแข่งขัน โดยผลัดกันถามตอบให้เกิดความมั่นใจในความรู้ที่ผู้สอนจะทดสอบ เมื่อได้เวลาแข่งขัน แต่ละทีมจะเข้าประจำโต๊ะแข่งขัน แล้วเริ่มเล่นเกมพร้อมกันด้วยชุดคำถามที่เหมือนกัน เมื่อการแข่งขันจบลง ผู้เข้าร่วมแข่งขันจะกลับไปเข้าทีมเดิมของตนพร้อมคะแนนที่ได้รับ ทีมที่ได้คะแนนรวมสูงสุดถือว่าเป็นทีมชนะเลิศ

3. กลุ่มร่วมมือช่วยเหลือ (Team Assisted Individualization: TAI) เทคนิคการเรียนรู้วิธีนี้ เป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละคนได้แสดงความสามารถเฉพาะตนก่อน แล้วจึงจับคู่ตรวจสอบกันและกัน ช่วยเหลือกันทำใบงานจนสามารถผ่านได้ ต่อจากนั้นจึงนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะเป็นฝ่ายได้รับรางวัล ลักษณะการจัดกิจกรรม กลุ่มจะมีสมาชิก 2 – 4 คน จับคู่กันทำงานตามใบงานที่ได้รับมอบหมาย แล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจผลงาน ถ้าผลงานยังไม่ถูกต้องสมบูรณ์ต้องแก้ไขจนกว่าจะผ่าน ต่อจากนั้นทุกคนจะทำข้อทดสอบ คะแนนของทุกคนจะมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัล

4. กลุ่มสืบค้น (Group Investigation : GI) กลุ่มสืบค้น เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการศึกษาค้นคว้า แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้รับมอบหมายให้

ค้นคว้าหาความรู้มานำเสนอ ประกอบเนื้อหาที่เรียน อาจเป็นการทำงานตามใบงานที่กำหนด โดยที่ทุกคนในกลุ่มรับรู้และช่วยกันทำงาน ลักษณะการจัดกิจกรรม สมาชิกกลุ่มจะช่วยกันศึกษาค้นคว้าหาคำตอบ หรือความรู้มานำเสนอต่อชั้นเรียนโดยผู้สอนแบ่งเนื้อหาเป็นหัวข้อย่อย แต่ละกลุ่มศึกษากลุ่มละ 1 หัวข้อ เมื่อพร้อมผู้เรียนจะนำเสนอผลงานที่ละกลุ่ม แล้วร่วมกันประเมินผลงาน

5. กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together: LT) กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้สมาชิกในกลุ่มได้รับผิดชอบ มีบทบาทหน้าที่ทุกคน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จัดบันทึก เป็นผู้รายงานนำเสนอ เป็นต้น ทุกคนช่วยกันทำงาน จนได้ผลสำเร็จ ส่งและนำเสนอผู้สอน ลักษณะการจัดกิจกรรม กลุ่มผู้เรียนจะแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เป็นผู้อ่านคำสั่งใบงาน เป็นผู้จัดบันทึกงาน เป็นผู้หาคำตอบ เป็นผู้ตรวจคำตอบ กลุ่มจะได้ผลงานที่เกิดจากการทำงานของทุกคน

6. กลุ่มร่วมกันคิด (Numbered Heads Together: NHT) กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ สมาชิกกลุ่มจะประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อนคละกัน จะช่วยกันค้นคว้า เตรียมตัวตอบคำถามที่ผู้สอนจะทดสอบ ผู้สอนจะเรียกถามทีละคน กลุ่มที่สมาชิกสามารถตอบคำถามได้มากแสดงว่าได้ช่วยเหลือกันดี ลักษณะการจัดกิจกรรม สมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน จะร่วมกันอภิปรายปัญหาที่ได้รับเพื่อให้เกิดความพร้อมและความมั่นใจที่จะตอบคำถามผู้สอน ผู้สอนจะเรียกสมาชิกกลุ่มให้ตอบทีละคน แล้วนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

7. กลุ่มร่วมมือ (Co-op Co-op) กลุ่มร่วมมือเป็นเทคนิคการทำงานกลุ่มวิธีหนึ่ง โดยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดแตกต่างกันได้แสดงบทบาทตามหน้าที่ที่ตนถนัดอย่างเต็มที่ ทำให้งานประสบผลสำเร็จ วิธีนี้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความรับผิดชอบการทำงานกลุ่มร่วมกัน และสนองต่อหลักการของการเรียนรู้และร่วมมือที่ว่า “ความสำเร็จของแต่ละคน คือความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือความสำเร็จของทุกคน” ลักษณะการจัดกิจกรรม สมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันจะแบ่งหน้าที่รับผิดชอบไปศึกษาหัวข้อย่อยที่ได้รับมอบหมาย แล้วนำงานจากการศึกษาค้นคว้ามารวมกันเป็นงานกลุ่ม ปรับปรุงให้ต่อเนื่องเชื่อมโยง มีความสละสลวย เสร็จแล้วจึงนำเสนอต่อชั้นเรียน ทุกกลุ่มจะช่วยกันประเมินผลงาน

จากเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 7 ตัวอย่างข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำเทคนิคเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เนื่องจากเทคนิคข้างต้นเป็นวิธีการที่ผู้เรียนจะได้ฝึกการมีปฏิสัมพันธ์ทักษะทางสังคม ความรับผิดชอบส่วนบุคคล การเป็นผู้นำและผู้ตาม เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายได้

สรุปแนวคิดด้านการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ความหมาย แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือในชั้นเรียนภาษา องค์กรประกอบและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม มีการเรียนรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือสนับสนุน และแบ่งปันทรัพยากรร่วมกัน มีความรับผิดชอบในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของกลุ่ม โดยผู้วิจัยมีความสนใจในการนำรูปแบบการจัดการจัดกิจกรรมนี้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ โดยมีองค์ประกอบหลัก 5 ประการ คือ 1) การพึ่งพาซึ่งกันและกันในเชิงบวก 2) ความรับผิดชอบส่วนบุคคล 3) การร่วมกันทำงานแบบเผชิญหน้า 4) การใช้ทักษะการทำงานร่วมกันอย่างเหมาะสม และ 5) กระบวนการกลุ่ม โดยมี 5 ขั้นตอนหลักดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ ในขั้นนี้ผู้สอนจะนำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) กล่าวไว้มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละบทเรียน ซึ่งได้แก่ ปริศนาความคิด (Jigsaw) กลุ่มร่วมมือแข่งขัน (Team- Games –Tournaments :TGT) กลุ่มร่วมมือช่วยเหลือ (Team Assisted Individualization :TAT) กลุ่มสืบค้น (Group Investigation : GI) กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together : LT) กลุ่มร่วมกันคิด (Numbered Heads Together: NHT) และ กลุ่มร่วมมือ (Co-op Co-op) ทั้งนี้ในแต่ละบทเรียนอาจเลือกใช้เทคนิคใดเทคนิคหนึ่งหรือผสมผสานเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่หลากหลาย

2. ขั้นการสอน ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียนโดยการอธิบายจุดประสงค์ ภาระงาน กฎเกณฑ์การทำงานและเกณฑ์การประเมินผล

3. ขั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้เข้ากลุ่มที่จัดคละตามความสามารถ (ตามผลการเรียน) จำนวน 4 – 6 คน และกำหนดบทบาทหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม ผู้สอนสังเกตการณ์และคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น

4. ขั้นตระหนักถึงความ สำเร็จของกลุ่ม ขั้นนี้สมาชิกในกลุ่มจะตรวจสอบผลงานตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และช่วยกันสรุป ผลปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำเสนอในชั้นเรียน

5. ขั้นตอนประเมิน ผู้สอน มีหน้าที่ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ทั้งนี้ นอกจากการประเมินผลการเรียนรู้ ผู้สอนจะให้ ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงงานในครั้งต่อไป

การพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

การพัฒนาแบบแผนการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี เป็น หัวข้อที่ผู้ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาประกอบด้วย ความหมายของการพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอน ขั้นตอน การพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอน และการออกแบบการประเมินผล โดยมีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของการพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอน

การพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนหรือการพัฒนาหลักสูตร เป็นกระบวนการที่มีบทบาท สำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการพัฒนา แบบแผนการเรียนการสอนไว้ในลักษณะที่สอดคล้องกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

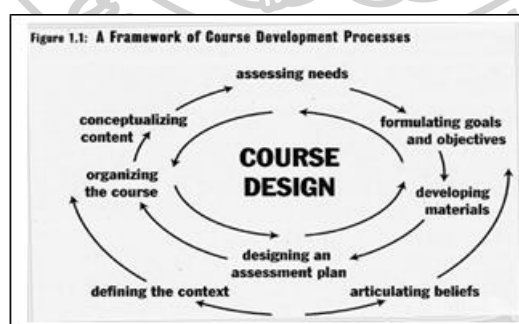
ความหมายของรูปแบบตามพจนานุกรมการศึกษา รูปแบบ (model) หมายถึง แบบอย่าง ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำ เป็นตัวอย่างเพื่อการเลียนแบบ เป็นแผนภูมิ หรือรูปสามมิติซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลักการหรือแนวคิด เป็นชุดของปัจจัย หรือตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งรวมกันเป็นตัวประกอบและเป็นสัญลักษณ์ทางระบบสังคม (Good, 1973) ตามความหมายดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่า รูปแบบ คือ แบบจำลองของสิ่งที่เป็น ส่วนเยาวดี วิบูลย์ศรี (2548) กล่าวว่า รูปแบบ คือ วิธีที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ตลอดจนจินตนาการของคนที่มาต่อปรากฏการณ์ หรือ เรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏในลักษณะของการ สื่อสารในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง รูปแบบจึงเป็นแบบจำลองในลักษณะเลียนแบบ หรือเป็นตัวแบบที่ ใช้เป็นแบบอย่าง เป็นแผนผังหรือแบบแผนของการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อเนื่องด้วย ความสัมพันธ์เชิงระบบ ซึ่งเหมือนกันกับแนวคิดของ สุบรรณ พันธุ์วิเศษ และชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ (2522) ใช้คำว่าแบบจำลอง (Model) เท่ากับการย่อหรือเลียนแบบความสัมพันธ์ที่ปรากฏอยู่ในโลก แห่งความเป็นจริงของปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยในการจัดระบบ ความคิดในเรื่องนั้นให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นและเป็นระเบียบ นอกจากนี้ Dick & Carey (2005) ยังได้กล่าวว่าการพัฒนาแบบหรือออกแบบการเรียนการสอนมีบทบาทสำคัญในการสอนภาษา เพราะการเรียน การสอนเป็น “ระบบ” หรือกระบวนการที่ทุกองค์ประกอบ ไม่ว่าจะเป็นผู้สอน ผู้เรียน และ สภาพแวดล้อม ล้วนส่งผลต่อความสำเร็จทั้งสิ้น

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึงสิ่งที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีที่ได้ศึกษามาในการถ่ายทอดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่เหมาะสม โดยใช้สื่อหรือวิธีการที่ เข้าใจง่าย กระชับและถูกต้อง เพื่อก่อให้เกิดกระบวนการจัดระบบความคิดในเรื่องหนึ่งเรื่องใดอย่างชัดเจนและเป็นระเบียบ ทั้งนี้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้หรือหลักสูตรขึ้น นั้นสิ่งสำคัญคือขั้นตอนหรือกระบวนการที่เป็นระบบดังจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเป็นกระบวนการเชิงระบบ ตามแนวคิดของ Graves (2000) ได้อธิบายการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบวงรี และมีลูกศรย้อนกลับถึงกันทุกกระบวนการ กล่าวคือการออกแบบมิได้เป็นไปในลักษณะแนวตั้ง (hierarchy) และการอธิบายกระบวนการเปลี่ยนจากคำนามเป็นคำกริยา โดยมีจุดศูนย์กลางคือการออกแบบบทเรียน (Course Design) และเริ่มด้วยการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Assessing Need) การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของรูปแบบ (Formulating Goals and Objectives) การกำหนดเนื้อหาสาระ และทักษะทางภาษา (Conceptualizing Content) การออกแบบรูปแบบการเรียนรู้ (Designing Instruction Model) การพัฒนาสื่อการสอน (Developing Materials) การออกแบบการประเมินผล (Designing Assessment plans) กระบวนการเหล่านี้ตั้งอยู่บนการนิยามเนื้อหา (defining the context) และความเชื่อ ของผู้ออกแบบ (articulating beliefs) ซึ่งกระบวนการในแต่ละขั้นตอนสามารถที่จะปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1

แหล่งที่มา : <http://www.slideshare.net/Yanti95/a-system-approach-to-course-design>

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น ขั้นตอนสำคัญที่จะพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพนั้นประกอบด้วย การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อนำมาใช้ในการกำหนดเป้าหมายหลักและวัตถุประสงค์ การกำหนดเนื้อหาสาระและทักษะทางภาษา การเลือกรูปแบบการสอน

กิจกรรมที่เหมาะสม และการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ (Dick & Carey, 2005; Taba, 1962) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Assessing Needs) การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นสำหรับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษา โดยทั่วไปมี 3 ขั้นตอนหลักประกอบด้วย 1) ขั้นตอนวางแผนการดำเนินงานหรือขั้นเตรียมการ 2) ขั้นตอนประเมินวิเคราะห์ข้อมูล 3) ขั้นตอนนำไปใช้หรือขั้นหลังการวิเคราะห์ (Richards, 2001; Witkin & James, 1995)

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนการดำเนินงานหรือขั้นเตรียมการ เป็นขั้นตอนของการสำรวจ (exploration) ผลที่ได้จากขั้นตอนนี้คือ แผนเบื้องต้นสำหรับการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อนำไปใช้สำหรับขั้นต่อไป ประกอบด้วยขั้นตอนย่อยๆ ได้แก่ 1) การวางแผนการประเมินความต้องการจำเป็น 2) การนิยาม หรือกำหนดจุดประสงค์ทั่วไปสำหรับการประเมินความต้องการจำเป็น 3) การกำหนดขอบเขต การประเมิน หรือประเด็นที่ต้องการประเมิน 4) การกำหนดรายละเอียดและข้อมูลรวมถึงขอบเขตกลุ่มเป้าหมายที่จะประเมิน และ 5) การกำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล แหล่งข้อมูล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูล

ขั้นที่ 2 ขั้นการประเมินวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากกำหนดแผนการตามขั้นตอนที่ 1 แล้ว ในขั้นนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล (data gathering) ผลที่ได้จากขั้นตอนนี้คือ ความต้องการจำเป็นหรือปัญหาที่ต้องการแก้ไขตามลำดับความสำคัญ ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ๆ ได้แก่ 1) สรุปข้อกำหนดเกี่ยวกับบริบท ขอบเขต และสิ่งที่เกี่ยวข้องในการประเมินความต้องการจำเป็น 2) เก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการจำเป็น ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนที่ระบุถึงความต้องการของผู้รับบริการหรือกลุ่มเป้าหมาย 3) หลังการเก็บรวบรวมข้อมูล นำข้อมูลที่ได้มาจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในเบื้องต้น 4) วิเคราะห์หาสาเหตุของความต้องการหรือประเด็นปัญหา 5) วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด

ขั้นที่ 3 การนำไปใช้ประโยชน์หรือขั้นหลังการวิเคราะห์ เมื่อได้ผลการประเมินความต้องการจำเป็นแล้ว ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสำคัญอีกขั้นตอนหนึ่ง คือการนำผลการประเมินไปใช้ (utilization) ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ๆ ดังนี้ 1) การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (set priority) เทคนิคที่ใช้ในการจัดเรียงลำดับ เช่น การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (mean difference analysis) การวิเคราะห์ข้อมูลหลายมิติ (multi component data analysis) การกำหนดดัชนีความต้องการ การจำเป็นที่มีการถ่วงน้ำหนัก (weighted needs index) 2) พิจารณาหาทางเลือกสำหรับการแก้ปัญหาที่เร่งด่วนที่สุดจากการจัดเรียงลำดับ 3) พัฒนาเป็นการปฏิบัติเพื่อใช้ในการดำเนินการขั้นต่อไป 4) ประเมินผลการต้องการจำเป็นและสรุปรายงานผล

2. การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของรูปแบบ (Formulating Goals and Objectives) การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของรูปแบบ เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงปรัชญาความเชื่อที่อยู่เบื้องหลังของหลักสูตร ที่ต้องการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะภาษา และได้รับคุณค่าอะไรบ้าง Richards(2001) กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายของรูปแบบช่วยทำให้ผู้ใช้รูปแบบทราบทิศทางที่ชัดเจน และมีส่วนกระตุ้นให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด โดยทั่วไป เป้าหมายของรูปแบบจะช่วยกำหนดลักษณะของรูปแบบ 3 ประการคือ ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ช่วยพัฒนาประสิทธิภาพของการสอนและการเรียนรู้ และช่วยให้การพัฒนารูปแบบมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ จุดประสงค์ของรูปแบบหรือเรียกว่าจุดประสงค์การสอน (Instructional Objective/ Teaching Objectives) เป็นข้อความที่ระบุรายละเอียดของพฤติกรรมที่รูปแบบต้องการให้เกิด การเปลี่ยนแปลงในตัวของผู้เรียน ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์เป้าหมาย Richards (2001) กล่าวว่าลักษณะของข้อความที่เป็นจุดประสงค์ของรูปแบบ จะต้องเป็นข้อความที่อธิบายเป้าหมายที่รูปแบบต้องการ โดยใช้ภาษาที่ชี้เฉพาะ และแคบลง และเป็นตัวช่วยกำหนดแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการสอน ตลอดจนอธิบายการเรียนรู้และลักษณะของการกระทำหรือพฤติกรรมที่สังเกตได้

3. การกำหนดเนื้อหาสาระ และทักษะทางภาษา (Conceptualizing Content) ผู้พัฒนารูปแบบต้องวางแผนพัฒนารายวิชา (Course Development) โดยกำหนดหลักการ และเหตุผลของรายวิชา ว่าจัดทำขึ้นเพื่อใคร รายวิชาเกี่ยวกับอะไรและใช้รูปแบบการเรียนการสอนอย่างไร รวมถึงผู้พัฒนาจะต้องกำหนดระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนหลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอน ซึ่ง Richards (2001) ได้กล่าวว่า แนวทางที่นำมาใช้ในการเลือกเนื้อหาขึ้นอยู่กับความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระของรายวิชาและระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน และจำเป็นต้องมีการวางแผนเกี่ยวกับขอบเขตและการจัดเรียงลำดับ (scope and sequence) ของเนื้อหาโดยการพิจารณาระดับความยากง่ายจากเนื้อหา ทักษะที่ง่ายไปสู่เนื้อหาที่ยากขึ้นหรือมีความซับซ้อนมากขึ้น เรียงลำดับเวลาที่เกิดขึ้นของเหตุการณ์และความจำเป็นก่อนหลัง

4. การออกแบบรูปแบบการเรียนรู้อ (Designing Instruction Model) การออกแบบรูปแบบการเรียนรู้อ เป็นการกำหนดรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้อหรือเลือกวิธีการสอน ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้อขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น สถานศึกษา วัฒนธรรมองค์กร สภาพแวดล้อม และสภาพสังคมของสถานศึกษา สิ่งเหล่านี้เป็นตัวสนับสนุนให้รูปแบบประสบความสำเร็จในการนำไปใช้ นอกจากนี้คุณภาพการเรียนการสอนยังขึ้นอยู่กับกระบวนการสอนด้วย การเลือกรูปแบบที่

เหมาะสมจะช่วยให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้และผู้เรียนประสบผลสำเร็จตลอดจนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษา

5. การพัฒนาสื่อการสอน (Developing Materials) สื่อการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการพัฒนาหลักสูตรภาษา โดยทั่วไปข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนได้รับและฝึกในชั้นเรียนภาษาจะมาจากสื่อการสอนต่างๆ ที่ผู้สอนนำมาใช้ เช่น ตำราเรียนที่มีจำหน่ายเชิงพาณิชย์ หรือสื่อการสอนที่ผู้สอนผลิตขึ้นใช้เอง นอกจากนี้สื่อการสอนยังให้แนวคิดกับผู้สอนในการออกแบบกิจกรรมการสอนได้ด้วย โดยเฉพาะผู้สอนที่ยังไม่มีประสบการณ์เพียงพอ ตามแนวคิดของ Richards (2001) กล่าวว่ารูปแบบของสื่อการสอนที่ใช้มี 3 รูปแบบ ดังนี้ 1) สื่อการสอนที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ (printed materials) เช่น หนังสือ ตำราเรียน หนังสือแบบฝึกหัด ใบงาน ใบความรู้ 2) สื่อการสอนที่ไม่ตีพิมพ์ (nonprint materials) เช่น สื่อการสอนคอมพิวเตอร์ สื่อการสอนประเภทแถบบันทึกเสียง และแถบบันทึกภาพ 3) สื่อการสอนที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์และไม่ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ (print and nonprint materials) เช่น สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-access materials) สื่อทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

นอกจากนี้ Cunningsworth (1995) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการสอนภาษาดังนี้ 1) เป็นแหล่งข้อมูลที่เสนอความรู้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน 2) เป็นแหล่งรวมกิจกรรมภาษาที่สามารถนำมาใช้ในการฝึกสื่อสาร 3) เป็นแหล่งอ้างอิงด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และการออกเสียงสำหรับผู้เรียน 4) เป็นแหล่งรวมความคิดและแรงจูงใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน 5) เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียน และ 6) เป็นสิ่งสนับสนุนสำหรับผู้สอนที่ยังมีประสบการณ์ไม่มากนัก และตามแนวคิดของนักวิชาการด้านภาษา Tomlinson (1998) ลักษณะที่ดีของสื่อการสอนภาษาจะต้องมีลักษณะดังนี้ 1) มีผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้านภาษาได้ดี และรวดเร็ว 2) ช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสะดวกสบายทั้งผู้สอนและผู้เรียน 3) ช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นในการเรียนและการใช้ภาษาของผู้เรียน 4) เป็นสิ่งสนับสนุนให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ง่ายขึ้น 5) เพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในชั้นเรียน 6) เป็นสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ ภาษาได้จริง และถูกต้อง 7) ตอบสนองความแตกต่างของศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน 8) ตอบสนองและให้ความสำคัญกับความแตกต่างของทัศนคติของผู้เรียน 9) สามารถเพิ่มขีดความสามารถของผู้เรียนมากที่สุด 10) ไม่ควบคุมการใช้ภาษามากจนเกินไป และให้อิสระในการใช้ภาษาของผู้เรียน 11) ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาของแต่ละคน

การออกแบบการประเมินผล

การออกแบบการประเมินผล เป็นอีกขั้นตอนสำคัญในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ผู้พัฒนารูปแบบต้องวางแผนและกำหนดรูปแบบการวัดผล โดยการประเมินผลสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) การประเมินผลการเรียนรู้ และ 2) การประเมินผลการพัฒนา รูปแบบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การประเมินผลการเรียนรู้หรือการทดสอบความสามารถของผู้เรียน เพื่อเป็นการประเมินความสามารถจากการเรียนรู้ว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ ทั้งนี้ รูปแบบการวัดผลการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียนที่นิยมใช้กันอย่างกว้างขวาง ตามแนวคิดของ Brown (1995) มี 4 ประเภท ได้แก่

1.1 การวัดผลเพื่อวัดความสามารถทั่วไป (proficiency) โดยปกติ การวัดผลลักษณะนี้จะวัดความสามารถทั่วไปในการใช้ภาษาของผู้เรียนไม่มีการอ้างอิงหลักสูตรใดเป็นพิเศษ เพื่อเป็นการศึกษาว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับภาษามากน้อยเพียงใด ก่อนที่ผู้เรียนจะเริ่มเรียนภาษาในหลักสูตรใหม่ และผลการวัดความสามารถทั่วไปในการใช้ภาษาของผู้เรียนยังสามารถใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดระดับความสามารถที่เหมาะสมของเป้าหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตรให้เหมาะสมกับระดับความสามารถด้านภาษาของผู้เรียนอีกด้วย การพัฒนาแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถทั่วไปในการใช้ภาษาของผู้เรียนไม่ได้มีจุดมุ่งหมายที่จะวัดผลการเรียนรู้และการสอนภาษาที่เจาะจง เพราะจุดประสงค์สำคัญของการวัดความสามารถทั่วไปในการใช้ภาษาของผู้เรียน คือเพื่อใช้การตัดสินใจรับผู้เรียนเข้าเรียน และจบจากหลักสูตร รวมทั้งเพื่อนำมาใช้ในการปรับระดับภาษาที่กำหนดไว้ในเป้าหมาย และจุดประสงค์ของหลักสูตรให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน

1.2 การวัดผลเพื่อจัดชั้นเรียนผู้เรียน (placement) เป็นการวัดผลที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงให้ทราบว่าผู้เรียนคนใดในหลักสูตรที่มีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะด้านภาษามากหรือน้อย เพื่อความสะดวกในการจัดกลุ่ม หรือจัดห้องเรียนตามระดับความสามารถของผู้เรียน แบบทดสอบที่นำมาใช้ในการวัดผลเพื่อจัดชั้นเรียนของผู้เรียนควรจะพัฒนาให้เหมาะสมกับหลักสูตร

1.3 การวัดผลเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาของผู้เรียน (achievement) ผู้วางแผนพัฒนาหลักสูตรภาษาให้ความสนใจในการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาของผู้เรียนให้ดีขึ้น จึงต้องการทราบว่าผู้เรียนแต่ละคนมีการเรียนรู้ภาษาได้มากน้อยเพียงใดภายในระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร แบบทดสอบที่ใช้จะพัฒนาขึ้นให้สัมพันธ์กับเป้าหมาย และจุดประสงค์ของหลักสูตร และจะทดสอบผู้เรียนในตอนท้าย หรือเมื่อจบหลักสูตร เพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตรอย่างไร ถ้าต้องการให้ได้ผลดีเพิ่มมากขึ้นควรมีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาของผู้เรียน 3 ช่วงคือ ช่วงเริ่มต้น ช่วงกลาง และช่วงท้ายของการใช้หลักสูตร

1.4 การวัดผลเพื่อวินิจฉัยผู้เรียน (diagnosis) เป็นการวัดผลเพื่อวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นการวัดผลที่มุ่งเน้นไปที่ข้อมูลจุดแข็งและจุดอ่อนของผู้เรียนแต่ละคน จุดประสงค์คือเพื่อช่วยให้ครูผู้สอนได้ทราบจุดแข็งและจุดอ่อนในของผู้เรียน โดยปกติการวัดผลเพื่อวินิจฉัยผู้เรียนจะกระทำในช่วงเวลาที่ผู้เรียนกำลังเรียนภาษา เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนที่จะสายเกินไปช่วยส่งเสริมจุดแข็งและกำจัดจุดอ่อนของผู้เรียน

2. การประเมินผลการพัฒนารูปแบบ ตามแนวคิดของ Richards (2001) เกี่ยวกับการประเมินผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษา ประกอบด้วย 3 แนวทาง ซึ่งมีจุดประสงค์ที่แตกต่างกันดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 การประเมินผลระหว่างการใช้รูปแบบ (formative evaluation) เป็นการประเมินรูปแบบเพื่อศึกษาว่ารูปแบบที่กำลังใช้นั้นมีข้อดีหรือข้อบกพร่องอย่างไรบ้าง ข้อมูลที่ได้จากการประเมินจะนำไปใช้ในการวางแผนแก้ปัญหาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้น

2.2 การประเมินเพื่อสร้างความเข้าใจการใช้รูปแบบ (illuminative evaluation) เป็นการประเมินรูปแบบเพื่อศึกษาว่าลักษณะต่าง ๆ ของรูปแบบมีการทำงานเชิงลึกอย่างไร นำไปใช้ได้อย่างไร จึงจะประสบผลสำเร็จ ตัวอย่างเช่น การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นรูปแบบหนึ่งของการประเมินเพื่อสร้างความเข้าใจในการใช้รูปแบบ

2.3 การประเมินหลังการใช้รูปแบบ (summative evaluation) เป็นการประเมินรูปแบบหลังจากเสร็จสิ้นการใช้รูปแบบ เพื่อนำผลมาประเมินเกี่ยวกับคุณค่าและประโยชน์จากการใช้รูปแบบ รวมถึงเพื่อใช้ผลในการประเมินคุณภาพเพื่อให้ได้รับการยอมรับว่า รูปแบบที่ใช้มีประสิทธิภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

สรุปแนวคิดด้านการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

จากการศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้นี้ในด้าน ความหมาย ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และการออกแบบการประเมินผล สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้นี้หมายถึง การสร้างรูปแบบการเรียนรู้ตามกระบวนการเชิงระบบ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ โดยผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี การจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการพัฒนารูปแบบ วางแผนและกำหนดเนื้อหา

สาระ ทักษะทางภาษา เลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการนำแนวคิดการ เรียนการสอนแบบร่วมมือและแนวทางการสอนการอ่านที่เน้นทักษะมาใช้ในการพัฒนาสื่อการสอน และมีการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและตรวจสอบประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้ตาม หลักการเพื่อให้ได้มาซึ่งรูปแบบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี หัวข้อ สุดท้ายที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ได้แก่ งานวิจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ งานวิจัยด้านการสอนการ อ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ งานวิจัยด้านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในชั้น เรียนภาษา และงานวิจัยด้านจริยธรรมธุรกิจ โดยมีรายละเอียดดังนี้

งานวิจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ

จากการศึกษางานวิจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสอน ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ (English for Occupation) หรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) พบว่า งานวิจัยด้านนี้มีลักษณะการพัฒนาแบบแยกส่วน โดยเฉพาะในกลุ่มการ สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บางงานวิจัยเน้นเนื้อหาภาษา (Content-based syllabus) บางงานวิจัยเน้นทักษะทางภาษา (Skill-based syllabus) หรือบางงานเน้นกระบวนการ สอน (Method-based syllabus) มีอยู่จำนวนหนึ่งที่ได้ศึกษาและพัฒนาแบบการสอนโดย ผสมผสานสองลักษณะเข้าด้วยกัน แต่การพัฒนาโดยการบูรณาการแบบองค์รวมทั้งทางด้านเนื้อหา ภาษา ทักษะภาษาและกระบวนการสอน แม้จะมีอยู่บ้างแต่ยังไม่พบมากนัก ดังรายละเอียดผลการ ศึกษาวิจัยต่อไปนี้

งานวิจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษแรกเริ่มแรกเดิมที่เป็นลักษณะการพัฒนาแบบแยกส่วน บางงานวิจัยศึกษาและให้ความสำคัญกับเนื้อหาภาษา บางงานวิจัยเน้นทักษะภาษา และบางงานวิจัย เน้นกระบวนการสอน ตัวอย่างเช่น การวิจัยของ การศึกษาของ Jalilzadehand Tahmasebi (2014) ที่เป็นการพัฒนาแบบการเรียนรู้โดยให้ความสำคัญที่เนื้อหาภาษา (Content-Based Syllabus) สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) หรือผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) ผลลัพธ์จากการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาโดยมุ่งเน้นเฉพาะเนื้อหาภาษานั้นมีข้อดีและ ข้อด้อยบางประการที่ผู้สอนต้องพึงระวัง

งานวิจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจในระยะต่อมาเริ่มมีการผสมผสานมากขึ้นเป็น แบบ สองลักษณะ เช่น งานวิจัยของ Arifaniand Rosyid (2016) เป็นการผสมผสานระหว่างทักษะ

การอ่านและกระบวนการสอน โดยศึกษาการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านกับกลุ่มผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลการทดลองพบว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงขึ้น เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ปิ่นปิ่นทร ลิลาอัมพรสิน (2556) ที่ให้ความสำคัญกับเนื้อหาทางภาษา โดยศึกษาเรื่อง ความสามารถด้านการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยใช้แบบฝึกอ่านเรื่องการบริการบนเครื่องบิน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านของนักศึกษาพัฒนาขึ้น มีระดับความสามารถด้านการอ่านสูงขึ้นหลังใช้บทเรียนเรื่องการบริการบนเครื่องบิน

งานวิจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจแบบบูรณาการแบบองค์รวม คือให้ความสำคัญทั้งด้านเนื้อหาภาษา ทักษะภาษาและกระบวนการสอนเริ่มให้เห็นบ้างแต่ยังไม่มากนัก โดยเฉพาะกลุ่มการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เช่นตัวอย่างงานวิจัยของ Guiyu & Yi (2017) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “Application of Case-Task Based Approach in Business English Teaching- A Case Study of the Marketing Course in SEIB of GDUFs” โดยการศึกษาวิจัยนี้ให้ความสำคัญด้าน เนื้อหาภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ กระบวนการสอนแบบเน้นภาระงาน และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ ซึ่งผลการศึกษาพบว่าการพัฒนาในรูปแบบดังกล่าวนี้สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียนได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของทัศนีย์ ธาราพร และเสงี่ยม โตรรัตน์ (2558) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร และผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการสื่อสารเพื่อการโรงแรมของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นจากการใช้รูปแบบดังกล่าว

จากข้อมูลการศึกษางานวิจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการพัฒนางานวิจัยในกลุ่มการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจแบบบูรณาการด้านเนื้อหาภาษา ทักษะภาษา และกระบวนการสอนเข้าด้วยกันยังมีอยู่ไม่มากนัก อีกทั้งมีประเด็นที่น่าสนใจควรศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาแบบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจในประเทศไทยที่ค่อนข้างมีลักษณะเฉพาะและแตกต่างกันไปในแต่ละบริบท

งานวิจัยด้านการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การศึกษางานวิจัยด้านการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีจุดประสงค์เพื่อหาแนวโน้มจากผลการศึกษาที่ผ่านมาว่า วิธีการหรือรูปแบบใดเป็นที่นิยม เหมาะสม และมีประสิทธิภาพสำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้สำหรับการวิจัย โดยผลการศึกษาวิจัยสามารถสรุปพอสังเขปได้ดังนี้

งานวิจัยด้านการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ในบริบทของการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (TEFL) โดยทั่วไปนิยมใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังตัวอย่างงานวิจัยในต่างประเทศของ Marzban & Akbarnejad (2013) ศึกษาเรื่องผลการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาชายชาวอิหร่านจำนวน 60 คน ผลการศึกษาพบว่าในกลุ่มทดลองผลทางสถิติแสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมีคะแนนการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาชาวอิหร่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งให้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยโดย Nurhamidah (2014) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาผ่านกิจกรรมอภิปรายกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 32 คน ในกลุ่มทดลอง และ 32 คนในกลุ่มควบคุม ผลปรากฏว่าในกลุ่มทดลองมีคะแนน t-test 5.84 ขณะที่กลุ่มควบคุมมีคะแนน t-test 3.6 สรุปผลได้ว่าการใช้กิจกรรมอภิปรายกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Sudarwati (2016) ศึกษาเรื่องการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือในการพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ: กรณีศึกษาโปรแกรมภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยบราวียา (Brawijaya University) ผลการศึกษาพบว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นประโยชน์ต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ช่วยให้ผู้เรียนกระตือรือร้นและสนุกกับกิจกรรมในการเรียน แต่มีข้อด้อยคือใช้เวลาค่อนข้างมากและไม่เหมาะกับชั้นเรียนที่มีขนาดใหญ่

ผลการวิจัยในต่างประเทศที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือข้างต้น ค่อนข้างมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยในประเทศ ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ สรณบดีรินทร์ ประสารทรัพย์ (2559) ที่ศึกษาการพัฒนาแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนจากโรงเรียนเทพศิรินทร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 49 คน ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งผลดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกับ ผลการวิจัยของ ถิรวัฒน์ ตันทนิส (2559) ที่ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการเรียนภาษาแบบร่วมมือในรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับตัวอักษรและระดับตีความ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาสหวิทยาการ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นักศึกษากลุ่มทดลองที่ใช้กิจกรรมการเรียนภาษาแบบร่วมมือในรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกัน มีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระดับตัวอักษรและระดับตีความสูงกว่า

นักศึกษากลุ่มควบคุม และนักศึกษามีทัศนคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือและมีพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือในระดับดี เช่นเดียวกับ งานวิจัยของ สุดารัตน์ ทองแก้ว ประยงค์กลิ่นฤทธิ และรพีพร สร้อยน้ำ (2560) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นรูปแบบการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลปรากฏว่าเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่านักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญและมีเจตคติต่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมืออยู่ในระดับดี

จากการศึกษางานวิจัยด้านการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณข้างต้น แสดงให้เห็นว่าทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อผู้เรียนและได้รับความสนใจจากนักการศึกษาในวงกว้าง ทั้งนี้ในบริบทของการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ข้อเสนอจากผลการศึกษาล้วนใหญ่ชี้ให้เห็นว่าใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการพัฒนาทักษะการอ่านซึ่งเป็นแนวทางเดียวกับที่ผู้วิจัยต้องการนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ต่อไป

งานวิจัยด้านจริยธรรมธุรกิจ

การศึกษางานวิจัยด้านจริยธรรมธุรกิจ เพื่อสำรวจแนวทางเนื้อหาสาระและประเด็นสำคัญที่อยู่ในความสนใจขององค์กรธุรกิจ รวมถึงศึกษาความเป็นไปได้ของการบูรณาการเนื้อหาสาระด้านจริยธรรมธุรกิจกับการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งผลจากการศึกษางานวิจัยพบว่าการพัฒนางานด้านจริยธรรมธุรกิจพอมืออยู่บ้างแต่ไม่มากนัก โดยผลการศึกษาวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

จากการศึกษางานวิจัยด้านจริยธรรมธุรกิจต่างประเทศ พบว่าแนวทางการศึกษาด้านนี้ค่อนข้างมีความหลากหลายและไม่พบการศึกษาแบบข้ามศาสตร์บูรณาการเข้ากับการสอนภาษา เช่นงานของ Raguz & Matić (2016) เป็นการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อจริยธรรมธุรกิจ: หลักฐานจากมหาวิทยาลัยโครเอเชีย (Croatian Universities) ซึ่งได้ทดสอบทัศนคติของนักศึกษาธุรกิจจำนวน 670 คน ผลการศึกษาพบว่าความแตกต่างของลักษณะประชากรและบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติด้านจริยธรรมธุรกิจของนักศึกษาซึ่งอาจนำไปสู่การทำความเข้าใจของพฤติกรรมในอนาคตเกี่ยวกับการตัดสินใจทางจริยธรรม ส่วนงานวิจัยของ Saat (2013) ได้ศึกษาผลกระทบของการฝึกอบรมภาคอุตสาหกรรมเรื่องความตระหนักด้านจริยธรรมและการตัดสินใจด้านจริยธรรมในนักศึกษาชาวมาเลเซียจำนวน 1,274 ผลการสำรวจที่ใช้ได้จำนวน 503 ชุมพบว่าการศึกษาภาคอุตสาหกรรมไม่ดีพอ ที่จะก่อให้เกิด ความตระหนักด้านจริยธรรมแต่สามารถพัฒนาการตัดสินใจด้านจริยธรรมได้

งานวิจัยด้านจริยธรรมธุรกิจในบริบทของไทย มีลักษณะเป็นเชิงศึกษาเชิงพฤติกรรม สังคมศาสตร์มากกว่าจะเป็นการพัฒนาด้านการสอน ดังตัวอย่างงานวิจัยของทยาภรณ์ สุวรรณปักษ์ (2556) ศึกษาเรื่อง จริยธรรมทางธุรกิจและผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดมุกดาหาร โดยการใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดมุกดาหารจำนวน 132 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดมุกดาหารมีความเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีจริยธรรมธุรกิจและผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน ผู้ประกอบการที่มีประเภทกิจการและระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับการมีจริยธรรมทางธุรกิจและผลการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน ผู้ประกอบการที่มีทุนในการดำเนินงานแตกต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับการมีจริยธรรมทางธุรกิจแตกต่างกัน ผู้ประกอบการที่มีทุนในการดำเนินงานและรายได้ต่อปีแตกต่างกันมีความเห็นด้วยกับการมีผลการดำเนินงานแตกต่างกัน และจริยธรรมทางธุรกิจด้านความซื่อสัตย์ ด้านการเคารพสิทธิของบุคคลมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดมุกดาหาร ส่วนงานวิจัยของ ทิพวรรณ ทรัพย์สุวรรณ จินดารัตน์ ปิรมณี และการุณย์ ประทุม (2557) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมธุรกิจ ภาพลักษณ์ องค์กร และความสำเร็จขององค์กรสำนักงานบัญชีในเขตภาพกลาง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า จริยธรรมธุรกิจด้านความรับผิดชอบ และด้านการเคารพในสิทธิของบุคคลมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับภาพลักษณ์องค์กร จริยธรรมธุรกิจด้านความยุติธรรม ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จขององค์กร ภาพลักษณ์องค์กรด้านความเอื้อเฟื้อและศรัทธา และด้านความคล่องตัวในการบริหารงานมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จขององค์กร เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าองค์กรต่าง ๆ ให้ความสำคัญด้านจริยธรรมในประเด็นที่คล้ายคลึงกันและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ความซื่อสัตย์ ความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค เป็นต้น

นอกจากแนวทางการวิจัยลักษณะเชิงพฤติกรรม สังคมศาสตร์ที่กล่าวไปข้างต้น งานวิจัยที่พบเกี่ยวกับด้านจริยธรรมธุรกิจคือการศึกษาเกี่ยวกับการสอนจริยธรรมหรือการพัฒนาความตระหนักด้านจริยธรรม ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ พัชรา ดันติประภา และบัวรัตน์ ศรีนิล (2553) ศึกษาเรื่อง การสอนจริยธรรมในชั้นเรียนธุรกิจ: มุมมองของนักศึกษาและอาจารย์ โดยใช้แบบสอบถามสำรวจอาจารย์ผู้สอนวิชาจริยธรรมทางธุรกิจจำนวน 44 ราย และนักศึกษาด้านบริหารธุรกิจปีสุดท้ายจำนวน 351 ราย และอาจารย์ด้านบริหารธุรกิจจำนวน 88 ราย ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์ผู้สอนรายวิชาจริยธรรมทางธุรกิจเห็นว่า การยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและให้นักศึกษาอภิปรายในชั้นเรียนเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด นักศึกษาและอาจารย์ด้านบริหารธุรกิจมีความเห็นว่า

หลักสูตรมีเนื้อหาครอบคลุมและมุ่งเน้นถึงจริยธรรมในระดับปานกลาง ตำรายังมีเนื้อหาครอบคลุมถึง จริยธรรมทางธุรกิจไม่มากพอ และควรเพิ่มการอภิปรายเกี่ยวกับจริยธรรมในชั้นเรียนต่าง ๆ ด้าน บริหารธุรกิจ ส่วนงานวิจัยของ ยูพรพรณ ตันตีสัตยานนท์ (2556) เป็นการศึกษาการพัฒนาโมดูล การสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นจริยธรรมธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

จากการศึกษางานวิจัยด้านจริยธรรมธุรกิจ สามารถสรุปได้ว่าการวิจัยด้านจริยธรรมธุรกิจส่วนใหญ่เป็นรูปแบบการวิจัยเชิงศึกษามากกว่าจะเป็นการพัฒนา โดยเฉพาะในบริบทไทย การศึกษาและพัฒนาจริยธรรมธุรกิจแบบบูรณาข้ามศาสตร์ในด้านการสอนภาษายังมีอยู่น้อยมากจึงมีความเหมาะสม และเป็นไปได้ในการศึกษาและพัฒนาเพิ่มเติม

สรุปแนวคิดที่ได้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ สามารถสรุปได้ว่าในบริบทของ ไทย งานวิจัยในกลุ่มการสอนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจแบบองค์รวม บูรณาการด้านเนื้อหาภาษา ทักษะภาษา และกระบวนการสอนเข้าด้วยกันยังมีไม่มาก และผลการศึกษางานวิจัยด้านการสอนการอ่านส่วนใหญ่ ชี้แนะว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ นอกจากนี้ผลการศึกษางานวิจัยด้านจริยธรรมธุรกิจพบว่ามี ความเป็นไปได้ในการบูรณาการด้านจริยธรรมธุรกิจเข้ากับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิง ธุรกิจ

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ส่งผลให้ผู้วิจัยเห็นความเป็นไปได้ของผลลัพธ์เชิงบวกในการ พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อ ความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ สำหรับนักศึกษา ปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R & D) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจใน 2) พัฒนาารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามเกณฑ์ 75/75 3) ประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นใน 2 ประเด็น ดังนี้ 3.1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการเรียนและศึกษาขนาดของผล 3.2) เปรียบเทียบความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจก่อนและหลังการเรียนและศึกษาขนาดของผล และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาความต้องการ (Needs Analysis) ในการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ

ระยะที่ 2 การพัฒนาารูปแบบ (Design and Development) การเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ ให้มีประสิทธิผลตามตามเกณฑ์ที่กำหนดก่อนนำไปใช้จริง

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบและการประเมินผลการใช้ (Implementation and Evaluation)

การดำเนินการในแต่ละระยะมีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาความต้องการ (Needs Analysis) ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ

การดำเนินการในระยะที่ 1 เป็นการศึกษาสภาพปัญหาความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจใน 3 ประเด็นคือ 1) ทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) ประเด็นจริยธรรมธุรกิจที่ผู้ประกอบการคาดหวังจากนักศึกษา และ 3) รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 1 ประกอบด้วย 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มนักศึกษา ประชากรคือ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายจากนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ ประชากรคือ ผู้ประกอบการธุรกิจหรือเจ้าของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการขายสินค้าหรือบริการ รวมถึงธุรกิจโรงแรมและที่พัก ในเขตจังหวัดเพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการเลือกอย่างเจาะจง จากกลุ่มสถานประกอบการที่เป็นผู้ใช้บัณฑิตจากสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ได้แก่ สถานประกอบการที่เป็นด้านธุรกิจโรงแรม 2 แห่ง และด้านการขายสินค้าและบริการ 3 แห่ง เพื่อศึกษาเกี่ยวกับประเด็นจริยธรรมธุรกิจที่สถานประกอบการให้ความสำคัญ

3. กลุ่มผู้สอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ประชากรคือ ผู้สอนเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการเลือกอย่างเจาะจง จากอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีประสบการณ์การสอนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านอย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน

ตัวแปรที่ศึกษาในระยะที่ 1 ได้แก่

1. ทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. ประเด็นจริยธรรมธุรกิจที่ผู้ประกอบการคาดหวังจากนักศึกษา
3. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนภาษา

วิธีการดำเนินการวิจัยในระยะที่ 1

การดำเนินการวิจัยในระยะที่ 1 แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากตำรา เอกสาร หลักสูตร 2) การเก็บข้อมูลความต้องการจำเป็นจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำไปพัฒนารูปแบบ 3) วิเคราะห์ข้อมูล 4) สรุปผลจากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล และ 5) การนำผลจากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลไปใช้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากตำรา เอกสาร หลักสูตร

การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากตำรา เอกสาร หลักสูตรเพื่อศึกษาประเด็นดังต่อไปนี้ 1) ทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) ประเด็นจริยธรรมธุรกิจ และ 3) รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสารและหลักสูตรที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร ตำรา เอกสาร เกี่ยวข้องกับทักษะย่อยสำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ หลักสูตรการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ กรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาต่างประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป (CEFR, 2015) แนวคิดของนักการศึกษา (Akar, Başaran, & Kara, 2016; Anderson & Krathwohl, 2001; N. J. Anderson, 1999; Davis, 1944; Kurland, 2000; Pirozzi, 2003) ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ภาคผนวก ข หน้า 202) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาแล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ปรากฏตรงกันตั้งแต่ 3 แหล่งข้อมูลขึ้นไปเพื่อนำมาใช้ในการสังเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า ทักษะย่อยสำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ปรากฏร่วมกัน 5 ทักษะ ได้แก่ 1) การระบุ ความหมายของคำศัพท์ สำนวนจากบริบท 2) การระบุรูปแบบของบทอ่าน 3) การระบุใจความสำคัญ 4) การระบุรายละเอียด และ 5) การกล่าวอ้าง ทักษะย่อยของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ปรากฏร่วมกัน 9 ทักษะ ได้แก่ 1) การระบุวัตถุประสงค์ของผู้แต่ง 2) การแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น 3) การระบุเหตุและผล 4) การคาดเดาผลลัพธ์ 5) การอนุมานความ 6) การวิเคราะห์น้ำเสียง 7) การระบุความลำเอียง 8) การระบุข้อโต้แย้ง และ 9) การระบุตรรกวิทยา

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร ตำรา เอกสาร เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์สำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ หลักสูตรการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ แนวคิดของนักการศึกษา (Anderson,1999; National Reading Panel, 2000; NSW Department of Education and Training, 2010; Skillsofyouneed, 2011 - 2018)

ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ภาคผนวก ข หน้า 203) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาแล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ปรากฏตรงกันตั้งแต่ 3 แหล่งข้อมูลขึ้นไปเพื่อนำมาใช้ในการสังเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่ากลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจที่ปรากฏตรงกันตั้งแต่ 3 แหล่งข้อมูล ได้แก่ 1) การเชื่อมโยง 2) การคาดเดา 3) การตั้งคำถาม และ 4) การวิเคราะห์โครงสร้าง ผลของกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ 1) การเปรียบเทียบความเหมือนและต่างของข้อมูล 2) การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของทางเลือกและแหล่งข้อมูล 3) การตั้งคำถาม 4) การประเมินข้อมูล และ 5) การสะท้อนกลับ

2. ประเด็นจริยธรรมธุรกิจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตำรา เอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นจริยธรรมธุรกิจ ได้แก่ แนวคิดของนักวิชาการต่าง ๆ คือ (Jennings, 2006; UN, 2015; ธีระศักดิ์ กำบรรณารักษ์ และเทพฤทธิ์ วิชญศิริ, 2545; พิพัฒน์ นนทนาธรณ์, 2555; สุภาพร พิศาลบุตร, 2545)

ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลประเด็นจริยธรรมธุรกิจ (ภาคผนวก ข หน้า 204) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาแล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ปรากฏตรงกันตั้งแต่ 3 แหล่งข้อมูลขึ้นไปเพื่อนำมาใช้ในการสังเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า ประเด็นจริยธรรมธุรกิจที่ผู้ประกอบการคาดหวังจากนักศึกษาที่มีประเด็นดังนี้ 1) ความซื่อสัตย์ 2) ความยุติธรรม 3) ความรับผิดชอบ 4) ความเชื่อถือ 5) การเคารพในสิทธิของบุคคล และ 6) การบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม

3. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตำรา เอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้แก่ แนวคิดของ (Felder & Brent, 2015; Johnson & Johnson, 2015; Kagan, 1994; Tenenber, 1995; อารมณ์ ใจเที่ยง, 2550)

ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ภาคผนวก ข หน้า 204) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาแล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ปรากฏตรงกันตั้งแต่ 3 แหล่งข้อมูลขึ้นไปเพื่อนำมาใช้ในการสังเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบรูปแบบการเรียนรู้

แบบร่วมมือ ประกอบด้วย 1) การฟังพาเชิงบวก 2) ความรับผิดชอบส่วนบุคคล 3) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก 4) ทักษะการทำงานร่วมกัน และ 5) กระบวนการกลุ่ม และนอกจากนี้ตามแนวคิดดั้งเดิมของ Johnson และคณะ (2014) ขั้นตอนหลักที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนภาษาได้ มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมการ 2) ขั้นการสอน 3) ขั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม 4) ขั้นการตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่ม และ 5) ขั้นการประเมิน

ภายหลังการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจ และการเรียนรู้แบบร่วมมือแล้ว จึงนำข้อมูลไปสร้างเครื่องมือ และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 2 การเก็บข้อมูลความต้องการจำเป็นจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำไปพัฒนารูปแบบ

ขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากขั้นที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูล 3 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) ประเด็นจริยธรรมธุรกิจ 3) การเรียนรู้แบบร่วมมือ มาใช้ในการพัฒนาเครื่องมือ โดยดำเนินการดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากขั้นที่ 1 มาสร้างเครื่องมือ 3 ชนิด ได้แก่ 1) แบบสอบถามความต้องการด้านทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) แบบสอบถามประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจ และ 3) แบบสอบถามการสอนการอ่าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 แบบสอบถามความต้องการด้านทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มากำหนดโครงสร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นด้านทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ประกอบด้วย 6 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับระดับความสามารถของผู้เรียน และระดับความสำคัญด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับระดับความสามารถของผู้เรียน และระดับความสำคัญด้านกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ จำนวน 27 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นข้อคำถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับระดับความสามารถของผู้เรียน และระดับความสำคัญด้านทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นข้อคำถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับระดับความสามารถของผู้เรียน และระดับความสำคัญด้านกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 6 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อแสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ (ภาคผนวก ข หน้า 181)

1.2 แบบสอบถามประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจ

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มากำหนดโครงสร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการ เพื่อหาประเด็นด้านจริยธรรมธุรกิจที่สำคัญ และจำเป็นในการปลูกฝังความตระหนักให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ประกอบการ

ตอนที่ 2 ความเห็นเกี่ยวกับประเด็นจริยธรรมธุรกิจ จำนวน 22 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(ภาคผนวก ข หน้า 186)

1.3 แบบสอบถามการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มากำหนดโครงสร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อหาองค์ประกอบที่เหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับกิจกรรมและสื่อการสอนที่เหมาะสมสำหรับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อแสดงข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

(ภาคผนวก ข หน้า 188)

หลังจากสร้างเครื่องมือทั้ง 3 ชนิด ได้แก่ 1) แบบสอบถามความต้องการด้านทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) แบบสอบถามประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจ 3) แบบสอบถามการสอนการอ่าน นำเครื่องมือไปหาประสิทธิภาพโดยการหาค่าประสิทธิภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาและโครงสร้าง (Content and Construct Validity) โดยปรึกษาผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เครื่องมือ 3 ชนิด ได้แก่ 1) แบบสอบถามความต้องการด้านทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) แบบสอบถามประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจ 3) แบบสอบถามการสอนการอ่าน โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

2.1 แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไข และตรวจสอบคุณภาพแล้วกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสำรวจและเก็บรวบรวม โดยหลังจากแจกแบบสำรวจแล้ว ผู้วิจัยเป็นผู้อธิบายข้อคำถามในแบบสำรวจให้กลุ่มตัวอย่างฟังทีละข้อ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจประเด็นคำถามเพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล หลังจากนั้นตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสำรวจและนับจำนวน ก่อนนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ และคำนวณหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 แบบสอบถามประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจเก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการเลือกอย่างเจาะจง จากกลุ่มสถานประกอบการที่เป็นผู้ใช้บัณฑิตจากสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ได้แก่ สถานประกอบการที่เป็นด้านธุรกิจโรงแรม 2 แห่ง และด้านการขายสินค้าและบริการ 3 แห่ง ตอบแบบสอบถาม หลังจากนั้น เก็บแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์เรียบเรียงและสรุปผล

2.3 แบบสอบถามการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ เก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการเลือกอย่างเจาะจง จากอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีประสบการณ์การสอนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านอย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน ตอบแบบสอบถาม หลังจากนั้น เก็บแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์เนื้อหา เรียบเรียงและสรุปผล

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้มาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เพื่อประมวลผลและ นำมาสรุปวิเคราะห์ประเด็นหลักที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านทักษะและกลยุทธ์การอ่าน เพื่อความเข้าใจและเข้าใจ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน โดยการพิจารณาขอบเขตค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถามให้นำน้ำหนักของค่าเฉลี่ยดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2542)

ค่าน้ำหนัก	ความหมาย
4.50 – 5.00	มีระดับความสามารถ/ระดับความสำคัญมากที่สุด
3.50 – 4.49	มีระดับความสามารถ/ระดับความสำคัญมาก
2.50 – 3.49	มีระดับความสามารถ/ระดับความสำคัญปานกลาง
1.50 – 2.49	มีระดับความสามารถ/ระดับความสำคัญน้อย
1.00 – 1.49	มีระดับความสามารถ/ระดับความสำคัญน้อยที่สุด

การแปลผลความต้องการจำเป็นได้มาจากการจัดลำดับความต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างค่าเฉลี่ย ระดับความสำคัญและค่าเฉลี่ยระดับความสามารถ กล่าวคือ เมื่อทักษะใดมีความสำคัญมากแต่ นักศึกษามีความสามารถต่ำ ค่าความต่างจะสูงซึ่งหมายถึง นักศึกษามีความต้องการจำเป็นใน การศึกษาทักษะนั้นๆ ระดับมาก และผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการจำเป็นด้านทักษะและกล ยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ปรากฏผลดังตารางที่ 1-2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

รายการ	ค่าเฉลี่ยระดับ ความสามารถ		ค่าเฉลี่ยระดับ ความสำคัญ		ความ ต่างของ ค่าเฉลี่ย $\bar{D}$	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ						
การระบุความหมายของคำศัพท์ สำนวนจากบริบท	2.30	0.53	4.80	0.40	2.50	❶
การกล่าวอ้าง	2.40	0.50	4.74	0.42	2.34	❷
การระบุใจความสำคัญ	2.42	0.48	4.50	0.46	2.12	❸
การระบุรายละเอียด	2.50	0.53	4.35	0.48	1.85	4
การระบุรูปแบบโครงสร้างของบทอ่าน	1.88	0.77	3.30	0.53	1.42	5
ค่าเฉลี่ยรวม	2.30	0.56	4.34	0.46	2.05	

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ยระดับความสามารถ		ค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญ		ความต่างของค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ						
การวิเคราะห์หน้าเสี้ยว	1.50	0.63	4.07	0.83	2.57	❶
การระบุตรรกวินาศ	1.53	0.51	3.97	0.76	2.43	❷
การระบุข้อโต้แย้ง	1.63	0.56	4.03	0.81	2.40	❸
การระบุความลำเอียง	1.63	0.49	3.93	0.74	2.30	4
การอนุมานความ	1.63	0.49	3.90	0.84	2.27	5
การแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น	1.93	0.52	4.00	0.79	2.07	6
การคาดเดาผลลัพธ์	2.07	0.58	4.07	0.78	2.00	7
การระบุวัตถุประสงค์ของผู้แต่ง	2.33	0.61	4.13	0.63	1.80	8
การระบุเหตุและผล	2.43	0.77	4.10	0.61	1.67	9
ค่าเฉลี่ยรวม	1.86	0.57	4.02	0.75	2.17	

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

รายการ	ระดับความสามารถ		ระดับความสำคัญ		ความต่างของค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ						
การคาดเดา	1.40	0.46	4.27	0.43	2.87	❶
การตั้งคำถาม	1.39	0.40	4.18	0.36	2.79	❷
การตรวจสอบความเข้าใจ	1.92	0.48	4.67	0.35	2.76	❸
การวิเคราะห์โครงสร้าง	1.56	0.36	4.13	0.38	2.57	4
ค่าเฉลี่ยรวม	1.57	0.43	4.31	0.38	2.75	
กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ						
การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของทางเลือก และแหล่งข้อมูล	2.37	0.76	4.47	0.51	2.10	❶
การประเมินข้อมูล	2.27	0.69	4.33	0.61	2.07	❷
การตั้งคำถาม	2.40	0.77	4.43	0.50	2.03	3
การสะท้อนกลับ	2.33	0.76	4.37	0.56	2.03	4
การสังเกตและเปรียบเทียบความเหมือนและต่างของข้อมูล	2.47	0.78	4.30	0.65	1.83	5
ค่าเฉลี่ยรวม	2.34	0.75	4.40	0.54	2.06	

จากตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยรวม 2.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 และเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักศึกษาเห็นความสำคัญและความจำเป็นของทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.34 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 และเมื่อพิจารณาความต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างระดับความสามารถและความสำคัญของทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ พบว่าทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจที่มีความต่างของค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) การระบุความหมาย ของคำศัพท์ สำนวนจากบริบท มีความต่างของค่าเฉลี่ย 2.50 2) การกล่าวอ้าง มีความต่างของค่าเฉลี่ย 2.34 และ 3) การระบุใจความสำคัญ มีความต่างของค่าเฉลี่ย 2.12 ส่วนทักษะที่มีความต่างของค่าเฉลี่ย 2 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ การระบุรายละเอียด และการระบุรูปแบบโครงสร้างของบทอ่าน โดยมีความต่างของค่าเฉลี่ย 1.85 และ 1.42 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถด้านทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยรวม 1.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 และเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นักศึกษาเห็นความสำคัญและความจำเป็นของทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.02 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 และเมื่อพิจารณาความต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างระดับความสามารถและความสำคัญของทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่าทักษะที่ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาเรียงตามลำดับความต่างของค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) การวิเคราะห์น้ำเสียง มีความต่างของค่าเฉลี่ย 2.57 2) การระบุตรรกวิภาษ มีความต่างของค่าเฉลี่ย 2.43 และ 3) การระบุข้อโต้แย้ง มีความต่างของค่าเฉลี่ย 2.40 ส่วนทักษะที่มีความต่างของค่าเฉลี่ย 3 ลำดับสุดท้ายจากมากไปน้อย ได้แก่ การคาดเดาผลลัพธ์ มีความต่างของค่าเฉลี่ย 2.00 การระบุวัตถุประสงค์ของผู้แต่ง มีความต่างของค่าเฉลี่ย 1.80 และการระบุเหตุและผล มีความต่างของค่าเฉลี่ย 1.67

จากตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถด้านกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยรวม 1.57 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43 และเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจนักศึกษาเห็นความสำคัญและความจำเป็นของกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.31 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38 และเมื่อพิจารณาความต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างระดับความสามารถและความสำคัญของกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ พบว่ากลยุทธ์ที่ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาเรียงตามลำดับความ

ต่างของค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ 1) การคาดเดา 2) การตั้งคำถาม 3) การตรวจสอบความเข้าใจ และ 4) การวิเคราะห์โครงสร้าง

ผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถด้านกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยรวม 2.34 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 และเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณนักศึกษาเห็นความสำคัญและความจำเป็นของกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 และเมื่อพิจารณาความต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างระดับความสามารถและความสำคัญของกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่ากลยุทธ์ที่ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาเรียงตามลำดับความต่างของค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ 1) กลยุทธ์การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของทางเลือกและแหล่งข้อมูล 2) กลยุทธ์การประเมินข้อมูล 3) กลยุทธ์การตั้งคำถาม 4) กลยุทธ์การสะท้อนกลับ และ 5) กลยุทธ์การสังเกตและเปรียบเทียบความเหมือนและต่างของข้อมูล

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยการพิจารณาขอบเขตค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถามให้น้ำหนักของค่าเฉลี่ยดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2542)

ค่าน้ำหนัก	ความหมาย
4.50 – 5.00	มีระดับความสำคัญมากที่สุด
3.50 – 4.49	มีระดับความสำคัญมาก
2.50 – 3.49	มีระดับความสำคัญปานกลาง
1.50 – 2.49	มีระดับความสำคัญน้อย
1.00 – 1.49	มีระดับความสำคัญน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 3 ดังนี้
ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจ

รายการ	ระดับความคิดเห็น		ลำดับที่
	$\bar{X}$	SD	
ความซื่อสัตย์	5.00	0.00	①
ความยุติธรรม	5.00	0.00	②
ความรับผิดชอบ	5.00	0.00	③
ความเชื่อถือ	4.33	0.47	4
การบำรุงรักษาสິงแวดล้อม	4.00	0.82	5
การเคารพสิทธิของบุคคล	3.33	0.48	6
ค่าเฉลี่ยรวม	4.44	0.30	

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.44 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.30 ประเด็นจริยธรรมที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญมาก 3 ลำดับแรก โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 5.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 เท่ากัน คือ ได้แก่ 1) ความซื่อสัตย์ 2) ความยุติธรรม และ 3) ความรับผิดชอบ ทั้งนี้ประเด็นอื่น ๆ แม้ว่าจะมีระดับค่าเฉลี่ยรองลงไปแต่ยังคงมีความสำคัญในระดับมากและปานกลางตามลำดับ คือ ความเชื่อถือ การบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม และการเคารพสิทธิของบุคคล

3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อหองค์ประกอบที่เหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ รวมถึงกิจกรรมและสื่อการสอนที่เหมาะสมเพื่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยการพิจารณาขอบเขตค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถามให้นำหนักของค่าเฉลี่ยดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2542)

ค่าน้ำหนัก	ความหมาย
4.50 – 5.00	มีระดับความสำคัญมากที่สุด
3.50 – 4.49	มีระดับความสำคัญมาก
2.50 – 3.49	มีระดับความสำคัญปานกลาง
1.50 – 2.49	มีระดับความสำคัญน้อย
1.00 – 1.49	มีระดับความสำคัญน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบที่เหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ รวมถึงกิจกรรมและสื่อการสอนที่เหมาะสมเพื่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-5 ดังนี้

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์หองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ	ระดับความคิดเห็น		ลำดับที่
	$\bar{X}$	SD	
ขั้นเตรียมการ	4.67	0.58	①
ขั้นการสอน	4.67	0.58	②
ขั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม	4.67	0.58	③
ขั้นการประเมิน	4.67	0.58	4
ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม	3.67	0.58	5
ผลเฉลี่ยรวม	4.47	0.58	

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์กิจกรรมและสื่อการสอนที่เหมาะสมสำหรับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น		ลำดับที่
	X	SD	
กิจกรรมก่อนการอ่าน			
การทำแบบทดสอบก่อนเรียน	5.00	0.00	①
การศึกษาคำศัพท์ใหม่ในบทอ่าน	5.00	0.00	②
การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน	4.67	0.47	③
การดูภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบทอ่าน	4.33	0.47	4
การตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน	4.00	0.00	5
การคาดเดาเนื้อหาของบทอ่าน	4.00	0.00	6
การตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน	3.67	0.47	7
การระบุโครงสร้างบทอ่าน	3.33	0.47	8
กิจกรรมระหว่างการอ่าน			
การอ่านแล้วตอบคำถาม	5.00	0.00	①
การอ่านแล้วสรุปใจความสำคัญ	5.00	0.00	②
การอ่านแล้วระบุรายละเอียดสนับสนุนใจความสำคัญ	5.00	0.00	③
การอ่านแล้วแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น	3.33	0.47	4
การอ่านแล้วถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น ๆ เช่น แผนภูมิ รูปภาพ	3.33	0.47	5
กิจกรรมหลังการอ่าน			
การทำแบบทดสอบหลังเรียน	4.67	0.47	①
การร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นประเด็นเกี่ยวกับบทอ่าน	4.33	0.47	②
การตรวจสอบคำตอบของคำถามจากกิจกรรมระหว่างการอ่าน	4.00	0.00	③
สื่อการสอนเหล่านี้เหมาะสมกับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ			
บทความเกี่ยวกับด้านธุรกิจ	4.67	0.47	①
ข่าวธุรกิจ	4.67	0.47	②
กรณีศึกษา	3.33	0.47	③
แผ่นพับโฆษณาสินค้า หรือบริการ	3.33	0.47	4
แบบฟอร์มทางธุรกิจ	3.33	0.47	5

จากตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความเห็นจากผู้สอนภาษาอังกฤษด้านการอ่าน ผลองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยรวมมีความเห็นระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.47 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบของรูปแบบจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ชั้นเตรียมการ 2) ชั้นการสอน 3) ชั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม 4) ชั้นการประเมิน และ 5) ชั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม

จากตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์กิจกรรมและสื่อการสอนที่เหมาะสมสำหรับการสอน การอ่านภาษาอังกฤษ ด้านกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมก่อนการอ่านเรียงตามลำดับระดับ ความคิดเห็นเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรกได้แก่ 1) การทำแบบทดสอบก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น 5.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 2) การศึกษาคำศัพท์ใหม่ในบทอ่าน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น 5.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 3) การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น 4.67 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47

ด้านกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมระหว่างการอ่านเรียงตามลำดับระดับความคิดเห็นเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น 5.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 เท่ากัน ได้แก่ 1) การอ่านแล้วตอบคำถาม 2) การอ่านแล้วสรุปใจความสำคัญ และ 3) การอ่านแล้ว ระบุรายละเอียดสนับสนุนใจความสำคัญ

ด้านกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมหลังการอ่านเรียงตามลำดับระดับความคิดเห็นเฉลี่ย จากมากไปน้อย ได้แก่ 1) การทำแบบทดสอบหลังเรียน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น 4.67 และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.47 2) การร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นประเด็นเกี่ยวกับบทอ่าน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น 4.33 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 และ 3) การตรวจสอบคำตอบของคำถามจากกิจกรรม ระหว่างการอ่าน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น 4.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00

ด้านสื่อการสอนที่เหมาะสมกับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ ผู้สอนมีระดับคิด ความเห็นเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) บทความเกี่ยวกับด้านธุรกิจ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น 4.67 และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.47 2) ข่าวธุรกิจ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น 4.67 และค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.47 และ 3) กรณีศึกษา ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น 3.33 และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.47

ขั้นที่ 4 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาระยะที่ 1

จากผลการศึกษาด้านเอกสาร ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ แบบสอบถามประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจ และแบบสอบถามการสอนการอ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาและนำผลที่ได้ไป ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอคำแนะนำเพิ่มเติมในการวางแผนและ จัดเรียงเพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการออกแบบสามารถสรุปผล 3 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะและกลยุทธ์การ อ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ 2) ประเด็นจริยธรรม ทางธุรกิจ และ 3) รูปแบบ การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผลจากการสังเคราะห์ข้อมูล ผนวกกับคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจประกอบด้วย 5 ทักษะย่อยคือ 1) การระบุความหมายของคำศัพท์ สำนวนจากบริบท 2) การกล่าวอ้าง 3) การระบุใจความสำคัญ 4) การระบุรายละเอียด และ 5) การระบุรูปแบบโครงสร้าง ของบทอ่าน ส่วนทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งเป็นทักษะหลักในการพัฒนา งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำให้รวมการระบุใจความสำคัญ ซึ่งเป็นทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจเพื่อเป็นพื้นฐานให้ผู้เรียนไปสู่การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้วย ดังนั้น ทักษะย่อยการคิดอย่างมีวิจารณญาณในงานวิจัยนี้จึงประกอบด้วย 10 ทักษะย่อย คือ 1) การระบุใจความสำคัญ 2) การระบุวัตถุประสงค์ของผู้แต่ง 3) การแยกแยะ ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น 4) การระบุเหตุและผล 5) การคาดเดาผลกระทบที่ตามมา 6) การอนุมานความ 7) การวิเคราะห์น้ำเสียงในบทอ่าน 8) การระบุความลำเอียง 9) การระบุข้อโต้แย้ง และ 10) การระบุตรรกวินาศ ด้านกลยุทธ์ซึ่ง เป็นกระบวนการที่สอดแทรกในรูปแบบการสอน สำหรับกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ คือ 1) การคาดเดา 2) การตั้งคำถาม 4) การตรวจสอบความเข้าใจ ส่วนกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ คือ 1) การตั้งคำถาม 2) การสังเกตและเปรียบเทียบ ความเหมือนและต่างของข้อมูล 3) การประเมินข้อมูล 4) การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของทางเลือก และแหล่งข้อมูล และ 5) กลยุทธ์การสะท้อนกลับ

4.2 ประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจ ผลจากการสังเคราะห์ข้อมูล ผนวกกับคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำให้แตกประเด็นใหญ่ให้เล็กลงเพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ ครอบคลุมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในด้านธุรกิจและเป็นการเน้นย้ำการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจให้กับผู้เรียน ดังนั้นจาก 6 ประเด็นหลักจึงแตกออกเป็น 10 ประเด็นย่อย ได้แก่ 1) ทีมงานที่ดี (Teamwork) 2) ความซื่อสัตย์ (Honesty) 3) ความเป็นผู้นำ (Leadership) 4) ความยุติธรรม (Fairness) 5) ความรับผิดชอบต่อสังคม (Cooperate Social Responsibility) 6) ความน่าเชื่อถือ (Trustworthy) 7) ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Responsibility) 8) ความลำเอียง (Bias) 9) ความเอาใจใส่ (Care) และ 10) ความโปร่งใส (Transparency)

4.3 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลจากการสังเคราะห์ข้อมูล ผนวกกับคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ กิจกรรมและสื่อที่เหมาะสมสำหรับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

- 1) **ขั้นเตรียมการ** กิจกรรมก่อนการอ่าน กำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละบทเรียน จัดเตรียมสื่อหรือบทอ่านที่ได้มาจากบทความหรือข่าวด้านธุรกิจ เพื่อให้เนื้อหาที่มีความร่วมสมัยและนำไปสู่การอภิปรายประเด็นจริยธรรมธุรกิจ อธิบายการจัดการเรียนการสอนและแบ่งกลุ่ม
  - 2) **ขั้นการสอน** กิจกรรมก่อนการอ่าน การดูภาพเคลื่อนไหวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบทอ่านแล้วตอบคำถาม การเดาคำศัพท์จากบริบท และการสำรวจบทอ่าน การอธิบายเนื้อหาและฝึกทักษะ
  - 3) **ขั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม** กิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน การสรุปใจความสำคัญ การระบุรายละเอียดสนับสนุน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
  - 4) **ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม** การอภิปรายแสดงความเห็น การตรวจสอบคำตอบจากกิจกรรมกลุ่มและรายงานผล
  - 5) **ขั้นการประเมิน** การทำแบบทดสอบหลังเรียน การรายงานผลการเรียนรู้และข้อเสนอแนะระหว่างผู้เรียนและผู้สอน
- รายละเอียดข้างต้นสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 สรุปทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจ และรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทักษะย่อยการอ่าน	กลยุทธ์การอ่าน	ประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจ	รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
<p>การอ่านเพื่อความเข้าใจ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การระบุความหมายของคำศัพท์ ส่วนวนจากบริบท 2. การกล่าวอ้าง 3. การระบุใจความสำคัญ 4. การระบุรายละเอียด 5. การระบุรูปแบบโครงสร้างของบทอ่าน <p>การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การระบุใจความสำคัญ 2. การระบุวัตถุประสงค์ประสงค์ของผู้แต่ง 3. การแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น 4. การระบุเหตุและผล 5. การคาดเดาผลกระทบที่ตามมา 6. การอนุมานความ 7. การวิเคราะห์น้ำหนักเสียงในบทอ่าน 8. การระบุความลำเอียง 9. การระบุข้อโต้แย้ง 10. การระบุตรรกวิวนาท 	<p>การอ่านเพื่อความเข้าใจ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การคาดเดา 2. การตั้งคำถาม 3. การตรวจสอบความเข้าใจ 4. การวิเคราะห์โครงสร้าง <p>การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การตั้งคำถาม 2. การสังเกตและเปรียบเทียบความเหมือนและต่างของข้อมูล 3. การประเมินข้อมูล 4. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของทางเลือกและแหล่งข้อมูล 5. การสะท้อนกลับ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทีมงานที่ดี (Teamwork) 2. ความซื่อสัตย์ (Honesty) 3. ความเป็นผู้นำ (Leadership) 4. ความยุติธรรม (Fairness) 5. ความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility) 6. ความน่าเชื่อถือ (Trustworthiness) 7. ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Responsibility) 8. ความลำเอียง (Bias) 9. ความเอาใจใส่ (Care) 10. ความโปร่งใส (Transparency) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นเตรียมการ <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดวัตถุประสงค์ - เตรียมสื่อหรือบทอ่านจากบทความหรือข่าวด้านธุรกิจ - อธิบายการจัดการเรียนการสอน - แบ่งกลุ่ม 2. ขั้นการสอน <ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมก่อนการอ่าน - การดูภาพเคลื่อนไหว - การตอบคำถาม - การถามคำถามที่พาดพิงจากบริบท - การสำรวจบทอ่าน - การอธิบายเนื้อหาและฝึกทักษะ 3. ขั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม <ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมระหว่างบทอ่าน - การตอบคำถาม - การสรุปใจความสำคัญ และการระบุรายละเอียดสนับสนุน - การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น 4. ขั้นตระหนักถึงความสำนึกของสังคม <ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมหลังการอ่าน - การอภิปรายแสดงความคิดเห็น - การตรวจสอบคำตอบ - การรายงานผล - การประเมินผล 5) ขั้นการประเมินผล <ul style="list-style-type: none"> - การทำแบบทดสอบหลังเรียน - การรายงานผลการเรียนรู้ - ข้อเสนอแนะระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

ขั้นที่ 5 การนำผลการศึกษาไปใช้ในการพัฒนารูปแบบ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลระยะที่ 1 ข้างต้น ผู้วิจัยวางแผนการนำผลไปใช้ในการออกแบบ และพัฒนารูปแบบ โดยประกอบด้วย 3 ประเด็นหลัก ดังนี้ 1) นำผลการวิเคราะห์ด้านทักษะการอ่าน เพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปใช้ในการกำหนดทักษะทางภาษา 2) นำผลการวิเคราะห์ประเด็น จริยธรรมทางธุรกิจไปใช้ในการกำหนดสาระของบทอ่าน และ 3) นำผลการวิเคราะห์กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผสมกับผลการวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้กำหนดกระบวนการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 การกำหนดทักษะทางภาษา โดยนำผลการวิเคราะห์ด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาใช้เป็นตัวกำหนดทักษะทางภาษา การจัดลำดับความยากง่ายเริ่ม จากทักษะขั้นพื้นฐานไปสู่ทักษะที่สูงขึ้น ซึ่งประกอบด้วย การอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ 1) การระบุ ความหมายของคำศัพท์ สำนวนจากบริบท 2) การกล่าวอ้าง 3) การระบุใจความสำคัญ 4) การระบุ รายละเอียด และ 5) การระบุรูปแบบโครงสร้างของบทอ่าน การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 10 ทักษะ ย่อย ได้แก่ 1) การระบุใจความสำคัญ 2) การระบุวัตถุประสงค์ของผู้แต่ง 3) การแยกแยะ ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น 4) การระบุเหตุและผล 5) การคาดเดาผลกระทบที่ตามมา 6) การอนุมานความ 7) การวิเคราะห์น้ำเสียงในบทอ่าน 8) การระบุความลำเอียง 9) การระบุข้อโต้แย้ง และ 10) การระบุตรรกวินาศ

5.2 การกำหนดสาระของบทอ่าน โดยนำผลการวิเคราะห์ประเด็นจริยธรรมธุรกิจมาเป็น ตัวกำหนดสาระเพื่อคัดเลือกบทอ่าน ผู้วิจัยมุ่งเน้นบทอ่านจากบทความหรือข่าวด้านธุรกิจซึ่งเป็นสื่อจาก เอกสารจริง มีความร่วมสมัยและมีประเด็นในการอภิปรายด้านจริยธรรมธุรกิจใน 10 ประเด็น ดังนี้ 1) ทีมงานที่ดี (Teamwork) 2) ความซื่อสัตย์ (Honesty) 3) ความเป็นผู้นำ (Leadership) 4) ความยุติธรรม (Fairness) 5) ความรับผิดชอบต่อสังคม (Cooperate Social Responsibility) 6) ความน่าเชื่อถือ (Trustworthy) 7) ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Responsibility) 8) ความลำเอียง (Bias) 9) ความเอาใจใส่ (Care) และ 10) ความโปร่งใส (Transparency)

5.3 การกำหนดกระบวนการเรียนรู้ โดยการนำผลการวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสมกับผลการวิเคราะห์กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาใช้ โดย ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมการ กิจกรรมก่อนการอ่าน กำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละบทเรียน จัดเตรียมสื่อหรือบทอ่านที่ได้มาจากบทความหรือข่าวด้านธุรกิจ เพื่อให้เนื้อหามีความร่วม สมัยและนำไปสู่การอภิปรายประเด็นจริยธรรมธุรกิจ อธิบายการจัดการเรียนการสอนและแบ่งกลุ่ม 2) ขั้นการสอน กิจกรรมก่อนการอ่าน การดูภาพเคลื่อนไหวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบทอ่านแล้วตอบคำถาม การ

เดาคำศัพท์จากบริบท และการสำรวจบทอ่าน การอธิบายเนื้อหาและฝึกทักษะ 3) ชั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม กิจกรรมระหว่างบทอ่าน การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน การสรุปใจความสำคัญ การบรรยายละเอียด สนับสนุน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น 4) ชั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม การอภิปรายแสดง ความเห็น การตรวจสอบคำตอบจากกิจกรรมกลุ่มและรายงานผล และ 5) ชั้นการประเมิน การทำ แบบทดสอบหลังเรียน การรายงานผลการเรียนรู้และข้อเสนอแนะระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ (Design and Development) การเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่าน ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดก่อนนำไปใช้จริง

การดำเนินการในระยะที่ 2 เป็นการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ ดำเนินการ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชั้นการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ 2) ชั้นการสร้างเครื่องมือ และตรวจสอบคุณภาพ และ 3) ชั้นการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้

การออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนการวางแผนการพัฒนาหลักสูตร ดำเนินการตามลำดับดังนี้ 1) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) กำหนดเนื้อหาสาระ 3) การกำหนด วิธีการดำเนินการรูปแบบการเรียนรู้และองค์ประกอบของบทเรียน และ 4) กำหนดรูปแบบการ ประเมินผล 5) สร้างตารางรายละเอียดการเรียนรู้และการประเมินผล และ 6) ปรับปรุงแก้ไขรายละเอียด แผนการเรียนรู้และการประเมินผลก่อนนำไปพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ในระยะที่ 1 มากำหนดเป้าหมายหลักในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ โดยกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objectives) 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นการพัฒนาความรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) ด้านทักษะพิสัย (Psycho-moto Domain) เป็นการพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 3) ด้านเจต พิสัย (Affective Domain) เป็นการพัฒนาความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ดังรายละเอียดตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เป้าหมายหลักและวัตถุประสงค์การเรียนรู้

เป้าหมายหลัก (Main Goals)	วัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objectives)
1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน (Cognitive Domain)	1. เพื่อพัฒนาทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้ 1.1 การระบุความหมายของคำศัพท์ สำนวนจากบริบท 1.2 การกล่าวอ้าง 1.3 การระบุใจความสำคัญ 1.4 การระบุรายละเอียด 1.5 การระบุรูปแบบโครงสร้างของบทอ่าน 2. เพื่อพัฒนาทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้ 2.1 การระบุใจความสำคัญ 2.2 การระบุวัตถุประสงค์ของผู้แต่ง 2.3 การแยกแยะ ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น 2.4 การระบุเหตุและผล 2.5 การคาดเดาผลกระทบที่ตามมา 2.6 การอนุมานความ 2.7 การวิเคราะห์น้ำเสียงในบทอ่าน 2.8 การระบุความลำเอียง 2.9 การระบุข้อโต้แย้ง และ 2.10 การระบุตรรกวินาศ
2. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การอ่านและการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ (Psycho-moto Domain)	1. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้ 1.1 การคาดเดา 1.2 การตั้งคำถาม 1.3 การตรวจสอบความเข้าใจ 1.4 การวิเคราะห์โครงสร้าง 2. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้ 2.1 การตั้งคำถาม 2.2 การสังเกตและเปรียบเทียบความเหมือนและต่างของข้อมูล 2.3 การประเมินข้อมูล 2.4 การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของทางเลือกและแหล่งข้อมูล 2.5 การสะท้อนกลับ 3. เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้ 3.1 ความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตน 3.2 การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 3.3 การคิดแก้ปัญหา ตรวจสอบ และการสรุปประเมินผล

ตารางที่ 7 เป้าหมายหลักและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ (ต่อ)

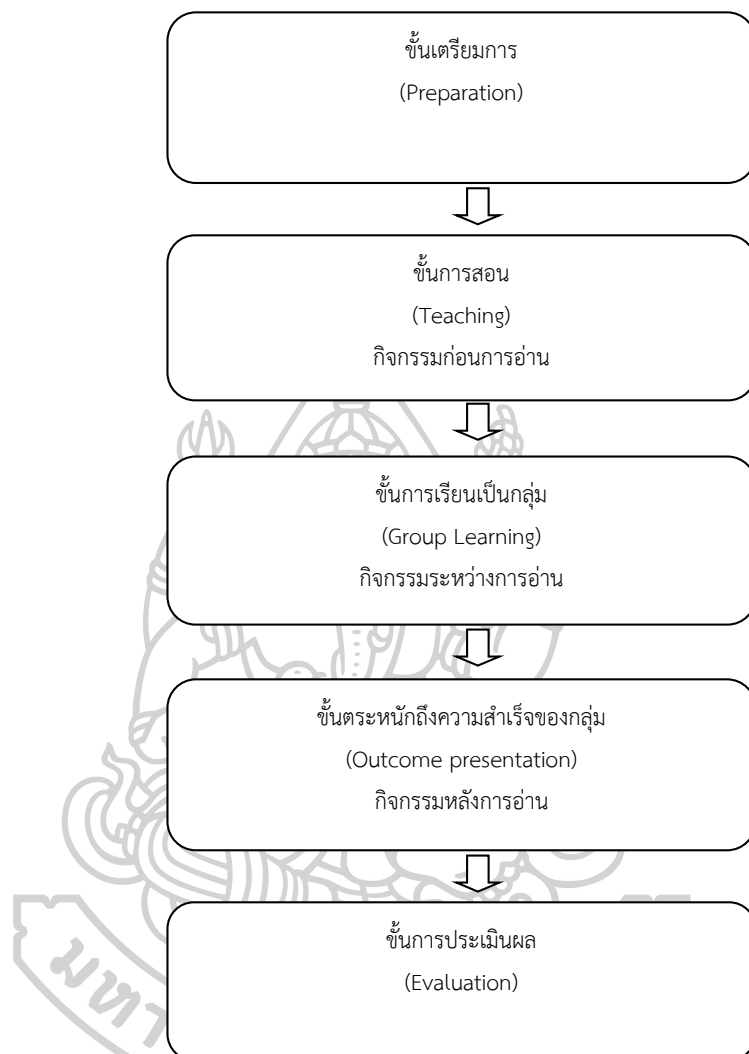
เป้าหมายหลัก	วัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objectives)
3. เพื่อพัฒนาความตระหนัkd้านจริยธรรมธุรกิจ (Affective Domain)	เพื่อพัฒนาความตระหนัkd้านจริยธรรมธุรกิจในประเด็น ดังนี้ 1. ทีมงานที่ดี (Teamwork) 2. ความซื่อสัตย์ (Honesty) 3. ความเป็นผู้นำ (Leadership) 4. ความยุติธรรม (Fairness) 5. ความรับผิดชอบต่อสังคม (Cooperate Social Responsibility) 6. ความน่าเชื่อถือ (Trustworthy) 7. ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Responsibility) 8. ความลำเอียง (Bias) 9. ความเอาใจใส่ (Care) และ 10. ความโปร่งใส (Transparency)

2. การกำหนดเนื้อหาสาระ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ในระยษะที่ 1 มากำหนดเนื้อหาสาระ โดยใช้หลักการคัดเลือกบทอ่านจากบทความทางธุรกิจและข่าวธุรกิจที่มีความร่วมสมัยและมีประเด็นสำหรับการอภิปรายด้านจริยธรรมธุรกิจที่ความสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความเห็นด้านจริยธรรมธุรกิจที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญ การจัดลำดับเนื้อหา ก่อนหลังพิจารณาจากความยากง่ายของบทอ่านและประเด็นใกล้ตัวของผู้เรียนเป็นที่ตั้ง โดยมี 10 ประเด็นหลัก ดังนี้ 1) ทีมงานที่ดี (Teamwork) 2) ความซื่อสัตย์ (Honesty) 3) ความเป็นผู้นำ (Leadership) 4) ความยุติธรรม (Fairness) 5) ความรับผิดชอบต่อสังคม (Cooperate Social Responsibility) 6) ความน่าเชื่อถือ (Trustworthy) 7) ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Responsibility) 8) ความลำเอียง (Bias) 9) ความเอาใจใส่ (Care) และ 10) ความโปร่งใส (Transparency)

3. การกำหนดวิธีการดำเนินการรูปแบบการเรียนรู้และองค์ประกอบของบทเรียน

3.1 วิธีการดำเนินการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนัkd้านจริยธรรมธุรกิจ ซึ่งเป็นรูปแบบที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยนำแนวคิดจากการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่านบูรณาการกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของ D. W. Johnson and Johnson (2015) โดยมี 5 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

แผนภาพที่ 2 ขั้นตอนรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากแผนภาพที่ 2 แสดงขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

- 1) ขั้นเตรียมการ กำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละบทเรียน จัดเตรียมสื่อหรือบทอ่านที่ได้มาจากบทความหรือข่าวด้านธุรกิจ เพื่อให้เนื้อหามีความร่วมสมัยและนำไปสู่การอภิปรายประเด็นจริยธรรมธุรกิจ อธิบายการจัดการเรียนการสอนและแบ่งกลุ่ม
- 2) ขั้นการสอน กิจกรรมก่อนการอ่าน การดูภาพเคลื่อนไหวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบทอ่านแล้วตอบคำถาม การเดาคำศัพท์จากบริบท และการสำรวจบทอ่าน การอธิบายเนื้อหาและฝึกทักษะ
- 3) ขั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม กิจกรรมระหว่างการอ่าน การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน การสรุปใจความสำคัญ การระบุรายละเอียดสนับสนุน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
- 4) ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม กิจกรรมหลังการอ่าน การอภิปรายแสดงความคิดเห็น การตรวจสอบคำตอบจากกิจกรรมกลุ่มและรายงานผล และ

5) ขั้นตอนการประเมินผล การทำแบบทดสอบหลังเรียน การรายงานผลการเรียนรู้และข้อเสนอแนะระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

3.2 องค์ประกอบของบทเรียน ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบของบทเรียน โดยอิงแนวคิดการออกแบบบทเรียนสำหรับการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (Graves, 2000; Nunan, 1999; Richards, 2001) โดยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วย 10 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 วัตถุประสงค์ประจำหน่วยการเรียนรู้ สรุประเด็นจริยธรรมธุรกิจที่สำคัญประจำหน่วยการเรียนรู้

ส่วนที่ 2 นำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ประกอบด้วยวิดีโอภาพเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องประเด็นจริยธรรมประจำหน่วยการเรียนรู้ และคำถามนำ (Guided Questions)

ส่วนที่ 3 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) ประกอบด้วย แบบฝึกการเดาคำศัพท์ธุรกิจจากจากบริบทเป็นข้อคำถามเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 4 คำศัพท์เพิ่มเติม (Extra business word list) ประกอบด้วยคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นจริยธรรมประจำหน่วยการเรียนรู้

ส่วนที่ 5 คำถามนำเข้าสู่บทอ่าน (Guided questions) ประกอบด้วยคำถามนำเข้าสู่ภาพรวมของบทอ่านแบบเขียนตอบสั้น ๆ จำนวน 2- 3 ข้อ

ส่วนที่ 6 บทอ่านที่มีความเกี่ยวข้องกับจริยธรรมธุรกิจอาจเป็นข่าวหรือบทความที่มีความยาวโดยเฉลี่ยระหว่าง 400 – 850 คำ

ส่วนที่ 7 คำถามการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension Questions) ประกอบด้วย คำถามเพื่อทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 8 ข้อมูลทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณประจำหน่วยเรียน (Critical thinking skills) ประกอบด้วยคำอธิบายและวิธีการเกี่ยวกับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ส่วนที่ 9 แบบฝึกและแบบทดสอบทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 1 (Part A) จะเป็นบทอ่านหรือข้อความที่มีความยาวโดยเฉลี่ยระหว่าง 100 – 150 คำ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และมีแบบฝึกหัดเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบจำนวน 5 – 7 ข้อ และข้อคำถามแบบปลายเปิดเพื่อแสดงความคิดเห็น 1- 3 ข้อ ตอนที่ 2 (Part B) จะเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 6- 8 ข้อ และ คำถามแบบปลายเปิด 1-4 ข้อ

ส่วนที่ 10 กิจกรรมเพิ่มเติม (Extended activity) เป็นกิจกรรมเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านบทอ่านเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับประเด็นจริยธรรมประจำหน่วย เพิ่มเติมวงคำศัพท์และฝึกการสรุปความจากเรื่องที่อ่าน

4. การกำหนดรูปแบบการประเมินผล สืบเนื่องจากผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาการเรียนรู้อันเป็น 10 หน่วยเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ครอบคลุมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ รูปแบบการประเมินผลจึงประกอบด้วย 3 ส่วนได้แก่ 1) แบบทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) แบบวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

4.1 การสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการวัดผลการอ่านตามแนวคิดของนักวิชาการด้านการอ่าน (Anderson & Krathwohl, 2001; บำรุง ไตรรัตน์, 2534; ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2541; สุนันทา มั่น เศรษฐวิทย์, 2545; อัจฉรา วงศ์โสธร, 2544) โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การประเมินผลก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test (E2)) ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกัน มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เนื้อหาของข้อสอบได้มาจากการสุ่มเนื้อหาที่ปรากฏในหน่วยการเรียนรู้ 10 หน่วยเรียน เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 85 ข้อ (สำหรับใช้จริง 60 ข้อ) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 วัดความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่สำคัญของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 25 ข้อ โดยสุ่มเลือกคำศัพท์ด้านธุรกิจจาก 10 หน่วยเรียน

ตอนที่ 2 วัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 45 ข้อ ประเด็นที่สุ่มมาได้ประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ ความโปร่งใส (Transparency) ความรับผิดชอบต่อสังคม (Cooperate Social Responsibility) และ ทีมงานที่ดี (Teamwork)

ตอนที่ 3 วัดความรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ 10 ทักษะย่อยของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จาก 10 หน่วยเรียน

ส่วนที่ 2 การประเมินผลระหว่างการเรียน หลังจากการเรียนแต่ละหน่วยเรียนจนครบ 10 หน่วย (E1) ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำการทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและเก็บคะแนนเป็นรายบท โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 วัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 วัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยลักษณะข้อคำถามมีความแตกต่างกันไปตามเนื้อหาหลักของแต่ละหน่วยเรียน ซึ่งประกอบด้วย คำถามแบบเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก และแบบ 2 ตัวเลือกหรือเป็นข้อคำถามแบบถาม-ตอบ สั้น ๆ จำนวน 10 ข้อ

4.2 การสร้างแบบวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ก่อนเรียน (Pre-test) และ หลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการวัดความตระหนักของ นริศ ทวีสุข (2541) มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เนื้อหาของแบบวัดความตระหนักได้มาจากการสุ่มประเด็นที่ปรากฏใน

หน่วยการเรียนรู้ 6 ประเด็นที่สุ่มมาได้ ประกอบด้วย ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความน่าเชื่อถือ การเคารพสิทธิของบุคคล และความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 30 ข้อ (สำหรับใช้จริง 22 ข้อ) ให้ผู้ตอบพิจารณาตอบแต่ละประเด็นแบบระดับขั้น ข้อคำถามเป็นเชิงบวกและเชิงลบ มีเกณฑ์การให้คะแนนตามวิธีการของ Likert (1961) ดังนี้

คำถามเชิงบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

คำถามเชิงลบให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	1	คะแนน
เห็นด้วยมาก	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน

4.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีการประเมินโปรแกรมและหลักสูตรด้านการสอนภาษาตามแนวคิดของ Cunningsworth (1995) และ Nunan (1999) เกี่ยวกับองค์ประกอบการพัฒนาโปรแกรมและหลักสูตรมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เป็นลักษณะคำถามประเมินค่าแบบมาตราส่วนจำนวน 20 ข้อเพื่อประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านรูปแบบและเนื้อหา 2) ด้านภาษาและสื่อสิ่งพิมพ์ 3) ด้านกิจกรรม และ 4) ด้านการประเมินผล กำหนดค่าระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1	คะแนน

5. สร้างตารางรายละเอียดการเรียนรู้และการประเมินผล หลังจากการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาสาระ กำหนดวิธีการดำเนินการรูปแบบการเรียนรู้และองค์ประกอบของบทเรียน และกำหนดรูปแบบการประเมินผล แล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำ ตารางรายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ 10 หน่วยเรียน (Table of Content Specifications) ตารางรายละเอียดข้อสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Table of Reading Comprehension and Critical Reading Skills Test Specifications) ตารางรายละเอียดแบบวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ (Table of Business Ethic Awareness Test Specifications) และรายละเอียดแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อรูปแบบการเรียนรู้ (Table of Questionnaire Specification) ผู้วิจัยนำตารางที่ได้ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา การจัดเรียงลำดับ ขั้นตอนกระบวนการสอน ระยะเวลา สื่อการสอน แนวทางการวัดและประเมินผล โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยใช้เกณฑ์ พิจารณาค่าความสอดคล้อง .50 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2550) โดยได้ค่าดัชนี ความสอดคล้อง แบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้ 1) รายละเอียดของหน่วย การเรียนรู้ 10 หน่วยเรียน ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.98 2) รายละเอียดข้อสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.97 และ 3) รายละเอียดแบบวัดความตระหนัก ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.97

6. ปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดแผนการเรียนรู้และการประเมินผลก่อนนำไปพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำข้อมูล คำแนะนำ จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุง ตารางรายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ 10 หน่วยเรียน (Table of Content Specifications) ตารางรายละเอียดข้อสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Table of Reading Comprehension and Critical Reading Skills Test Specifications) ตารางรายละเอียดแบบวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ (Table of Business Ethic Awareness Test Specifications) และ ตารางรายละเอียดแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Table of Questionnaire Specification) เช่นการจัดลำดับก่อนหลังของเนื้อหาของบทเรียน การจัดวางหัวข้อการทดสอบทักษะการอ่าน และปรับปรุงการใช้ภาษาในข้อคำถาม ผลปรากฏดังตารางที่ 8 - 11

ตารางที่ 8 รายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ (Table of Unit Content Specifications)

Table of Unit Content Specifications : Unit 1 : Teamwork					
Topic/Time	General Objectives	Text Types	Linguistic Content	Teaching Procedures	Materials & Evaluation
Teamwork/ 3 hours	<ul style="list-style-type: none"> - To practice reading comprehension skills - To practice identifying main idea 	<p>An article related teamwork-issue</p>	<p>Vocabulary in context: handle, strengthen , appreciation, qualification, require, vulnerable, contribute, morale, roadblock, preference</p> <p>Critical Reading Skills - To identify main idea A stated main idea is called the topic sentence. In an article, the stated main idea is called the thesis statement. To identify main idea: 1) identify the topic 2) locate the most general sentence</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Plan <ul style="list-style-type: none"> - specify objectives - set group composition - assign roles - arrange the room - provide materials 2. Introduce <ul style="list-style-type: none"> - explain tasks and cooperative structure - explain the academic task - explain the criteria for success 3. Monitor <ul style="list-style-type: none"> - Observe the interaction 4. Assess <ul style="list-style-type: none"> - Evaluate student learning and group process 5. Process <ul style="list-style-type: none"> - Provide feedback 	<p>Materials 1) Handout : Teamwork 2) Video clip https://www.youtube.com/watch?v=nD6tUEp1lws</p> <p>Post-test (E₁) - Answering 10 reading comprehension questions (MC) and 10 Critical thinking skills questions (MC).</p>

ตารางที่ 8 รายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ (Table of Unit Content Specifications) (ต่อ)

Table of Unit Content Specifications : Unit 2 : Honesty					
Topic/Time	General Objectives	Text Types	Linguistic Content	Teaching Procedures	Materials & Evaluation
Honesty/ 3 hours	<ul style="list-style-type: none"> - To practice reading comprehension skills - To practice determining the author's purpose 	An article related honesty issue	<p>Vocabulary in context: infrastructure, vendor, mission statement, rumors, identify, encourage, integrity, termination, penalty, reward</p> <p>Critical Reading Skills - To determine the author's purpose Understanding the author's purpose helps the reader to understand the main idea of the passage and follow the author's ideas as they progress. It usually falls into three main categories; to entertain, to inform and to persuade. To determine the author's purpose 1) Consider word choice, 2) Look for the emphasis 3) Identify organization</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Plan <ul style="list-style-type: none"> - specify objectives - set group composition - assign roles - arrange the room - provide materials 2. Introduce <ul style="list-style-type: none"> - explain tasks and cooperative structure - explain the academic task - explain the criteria for success 3. Monitor <ul style="list-style-type: none"> - Observe the interaction 4. Assess <ul style="list-style-type: none"> - Evaluate student learning and group process 5. Process <ul style="list-style-type: none"> - Provide feedback 	<p>Materials 1) Handout : Honesty 2) Video clip https://www.youtube.com/watch?v=3FjE5yxb5B A</p> <p>Post-test (E₁) - Answering 10 reading comprehension questions (MC) and 10 Critical thinking skills questions (6 MC & 4 Short answer).</p>

ตารางที่ 8 รายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ (Table of Unit Content Specifications) (ต่อ)

Table of Unit Content Specifications : Unit 3 : Leadership					
Topic/Time	General Objectives	Text Types	Linguistic Content	Teaching Procedures	Materials & Evaluation
Leadership/ 3 hours	<ul style="list-style-type: none"> - To practice reading comprehension skills - To practice classifying facts and opinions 	An article related leadership issue	<p>Vocabulary in context: magnate, influential, expound, rank, encounter, improve, apply, reject, dedicate, launch</p> <p>Critical Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> - To identify facts and opinions 1) Keep the following in mind <ul style="list-style-type: none"> - Facts are statement that can be checked or proved - Opinions are statements that cannot be proved. They tell what someone thinks of feels. 2) Ask yourself the series of questions. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Plan <ul style="list-style-type: none"> - specify objectives - set group composition - assign roles - arrange the room - provide materials 2. Introduce <ul style="list-style-type: none"> - explain tasks and cooperative structure - explain the academic task - explain the criteria for success 3. Monitor <ul style="list-style-type: none"> - Observe the interaction 4. Assess <ul style="list-style-type: none"> - Evaluate student learning and group process 5. Process <ul style="list-style-type: none"> - Provide feedback 	<p>Materials</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Handout : Leadership 2) Video clip https://www.youtube.com/watch?v=KqJ5_NHjV1 <p>4</p> <p>Post-test (E₁)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Answering 10 reading comprehension questions (MC) and 10 Critical thinking skills questions (10 2-choices).

ตารางที่ 8 รายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ (Table of Unit Content Specifications) (ต่อ)

Table of Unit Content Specifications : Unit 4 : Fairness					
Topic/Time	General Objectives	Text Types	Linguistic Content	Teaching Procedures	Materials & Evaluation
Fairness/ 3 hours	<ul style="list-style-type: none"> - To practice reading comprehension skills - To practice identifying causes and effects 	An article related fairness issue	<p>Vocabulary in context: cooperative, struggling, maintain, middlemen, sustainable, earns, revenue, demonstrate, consciousness</p> <p>Critical Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> - To identify causes and effects 1) Consider clue words that signal causal relationships include: such as, because, so, consequently, due to, therefore, thus, accordingly, and since. 2) Ask yourself the series of questions: 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Plan <ul style="list-style-type: none"> - specify objectives - set group composition - assign roles - arrange the room - provide materials 2. Introduce <ul style="list-style-type: none"> - explain tasks and cooperative structure - explain the academic task - explain the criteria for success 3. Monitor <ul style="list-style-type: none"> - Observe the interaction 4. Assess <ul style="list-style-type: none"> - Evaluate student learning and group process 5. Process <ul style="list-style-type: none"> - Provide feedback 	<p>Materials</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Handout : Fairness 2) Video clip https://www.youtube.com/watch?v=PLKTGW3H398Q <p>Post-test (E₁)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Answering 10 reading comprehension questions (MC) and 10 Critical thinking skills questions (5 MC & 5 Short answer).

ตารางที่ 8 รายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ (Table of Unit Content Specifications) (ต่อ)

Table of Unit Content Specifications : Unit 5 : Cooperate Social Responsibility					
Topic/Time	General Objectives	Text Types	Linguistic Content	Teaching Procedures	Materials & Evaluation
Corporate Social Responsibility / 3 hours	<ul style="list-style-type: none"> - To practice reading comprehension skills - To practice predicting consequences 	An article related corporate social responsibility issue	<p>Vocabulary in context: excise, beverages, moderate, conference, effective, retail, increase, contains, proposed, lobbied</p> <p>Critical Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> - To predict consequences 1) Make sure you understand basic cause and effect. 2) Attempt to address a wide range of prediction goals, including these: <ul style="list-style-type: none"> - Predict what will happen next in a situation - Predict multiple outcomes - Make decisions based on predicted outcomes - Evaluate predictions - Consider how actions affect others 3) Ask yourself basic questions to your own experience with cause and effect. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Plan <ul style="list-style-type: none"> - specify objectives - set group composition - assign roles - arrange the room - provide materials 2. Introduce <ul style="list-style-type: none"> - explain tasks and cooperative structure - explain the academic task - explain the criteria for success 3. Monitor <ul style="list-style-type: none"> - Observe the interaction 4. Assess <ul style="list-style-type: none"> - Evaluate student learning and group process 5. Process <ul style="list-style-type: none"> - Provide feedback 	<p>Materials</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) Handout : Corporate Social Responsibility 2) Video clip https://www.youtube.com/watch?v=oQuh3dSMoTA <p>Post-test (E₁)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Answering 10 reading comprehension questions (MC) and 10 Critical thinking skills questions (10 Yes/No questions).

ตารางที่ 8 รายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ (Table of Unit Content Specifications) (ต่อ)

Table of Unit Content Specifications : Unit 6 : Trustworthy					
Topic/Time	General Objectives	Text Types	Linguistic Content	Teaching Procedures	Materials & Evaluation
Trustworthy/ 3 hours	<ul style="list-style-type: none"> - To practice reading comprehension skills - To practice making inferences 	An article related trustworthy issue	<p>Vocabulary in context: transgresses, binding, promise, assurance, trivial, hustle and bustle, dimensions, come back to bite, urge, back-pedal</p> <p>Critical Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> - To make inferences 1) Pay attention to the details in a reading passage; words, punctuation or pictures. 2) Define unknown words and use them to figure out information that is not clearly stated or explained. 3) Ask yourself the series of questions. 4) After you read the passage, decide which answer makes the most sense to you. 5) Eliminate the choices that do not make sense to you, based on what is in the passage and select the best choice. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Plan <ul style="list-style-type: none"> - specify objectives - set group composition - assign roles - arrange the room - provide materials 2. Introduce <ul style="list-style-type: none"> - explain tasks and cooperative structure - explain the academic task - explain the criteria for success 3. Monitor <ul style="list-style-type: none"> - Observe the interaction 4. Assess <ul style="list-style-type: none"> - Evaluate student learning and group process 5. Process <ul style="list-style-type: none"> - Provide feedback 	<p>Materials</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Handout :Trustworthy 2) Video clip https://www.youtube.com/watch?v=AY_QWJjFEYU <p>Post-test (E₁)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Answering 10 reading comprehension questions (MC) and 10 Critical thinking skills questions (10 Yes/No questions).

ตารางที่ 8 รายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ (Table of Unit Content Specifications) (ต่อ)

Table of Unit Content Specifications : Unit 7 : Environmental Responsibility					
Topic/Time	General Objectives	Text Types	Linguistic Content	Teaching Procedures	Materials & Evaluation
Environmental Responsibility/ 3 hours	<ul style="list-style-type: none"> - To practice reading comprehension skills - To practice analyzing tone in reading passage 	An article related environment issue	<p>Vocabulary in context: harm, accountable, contribute, severe, tarnish, worsened, protested, exploiting, misrepresent</p> <p>Critical Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> - To analyze tone in reading passage 1) Pay attention to the word choices being used in the passage. 2) Identify if words being used are objective or subjective. 3) Look for supporting an argument or characterizing a person. 4) Make sure you understand common tone words. 5) Ask yourself the series of questions. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Plan <ul style="list-style-type: none"> - specify objectives - set group composition - assign roles - arrange the room - provide materials 2. Introduce <ul style="list-style-type: none"> - explain tasks and cooperative structure - explain the academic task - explain the criteria for success 3. Monitor <ul style="list-style-type: none"> - Observe the interaction 4. Assess <ul style="list-style-type: none"> - Evaluate student learning and group process 5. Process <ul style="list-style-type: none"> - Provide feedback 	<p>Materials</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) Handout : Environment 2) Video clip https://www.youtube.com/watch?v=Z3cAPJ-M8qk <p>Post-test (E₁)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Answering 10 reading comprehension questions (MC) and 10 Critical thinking skills questions (5 MC & 5 Short answer)

ตารางที่ 8 รายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ (Table of Unit Content Specifications) (ต่อ)

Table of Unit Content Specifications : Unit 8 : Bias					
Topic/Time	General Objectives	Text Types	Linguistic Content	Teaching Procedures	Materials & Evaluation
Bias/ 3 hours	<ul style="list-style-type: none"> - To practice reading comprehension skills - To practice detecting bias 	An article related bias issue	<p>Vocabulary in context:</p> <p>versatile, sue, replenished, viable, proceeds, ensure, commitment, persistent, sophisticated, derive</p> <p>Critical Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> - To analyze detect bias in reading passage 1) Look for the words used in the text 2) Ask yourself the series of questions. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Plan <ul style="list-style-type: none"> - specify objectives - set group composition - assign roles - arrange the room - provide materials 2. Introduce <ul style="list-style-type: none"> - explain tasks and cooperative structure - explain the academic task - explain the criteria for success 3. Monitor <ul style="list-style-type: none"> - Observe the interaction 4. Assess <ul style="list-style-type: none"> - Evaluate student learning and group process 5. Process <ul style="list-style-type: none"> - Provide feedback 	<p>Materials</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Handout : Bias 2) Video clip https://www.youtube.com/watch?v=kazsEfivmSM <p>Post-test (E₁)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Answering 10 reading comprehension questions (MC) and 10 Critical thinking skills questions (5 underline word/ 3 M/C and 2 Short answer)

ตารางที่ 8 รายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ (Table of Unit Content Specifications) (ต่อ)

Table of Unit Content Specifications : Unit 9 : Care					
Topic/Time	General Objectives	Text Types	Linguistic Content	Teaching Procedures	Materials & Evaluation
Care/ 3 hours	<ul style="list-style-type: none"> - To practice reading comprehension skills - To practice identifying arguments 	An article related care issue	<p>Vocabulary in context: consecutive, perks, commute, maternity, contribute, rejoice, nudge, afford, competing, 401(k)</p> <p>Critical Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> - To identify and evaluate arguments 1) ask what the author's trying to prove. 2) ask what the author want you to believe or do 3) try to identify types of claims 4) look for words that indicate that it is a claim. 5) put the claim in your own words. 6) identify all important evidence; facts, personal experience, examples, statistics, comparisons and analogies 7) think of a different explanation or claim possible 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Plan <ul style="list-style-type: none"> - specify objectives - set group composition - assign roles - arrange the room - provide materials 2. Introduce <ul style="list-style-type: none"> - explain tasks and cooperative structure - explain the academic task - explain the criteria for success 3. Monitor <ul style="list-style-type: none"> - Observe the interaction 4. Assess <ul style="list-style-type: none"> - Evaluate student learning and group process 5. Process <ul style="list-style-type: none"> - Provide feedback 	<p>Materials</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Handout : Care 2) Video clip https://www.youtube.com/watch?v=z8wq57vka <p>cw</p> <p>Post-test (E₁)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Answering 10 reading comprehension questions (MC) and 10 Critical thinking skills questions (4 M/C and 6 Short answer)

ตารางที่ 8 รายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ (Table of Unit Content Specifications) (ต่อ)

Table of Unit Content Specifications : Unit 10 : Transparency					
Topic/Time	General Objectives	Text Types	Linguistic Content	Teaching Procedures	Materials & Evaluation
Transparency/ 3 hours	<ul style="list-style-type: none"> - To practice reading comprehension skills - To practice identifying logical fallacies 	An article related transparency issue	<p>Vocabulary in context: tension, incentive, erode, undermine, transparency, disclosure, grasp the nettle, obfuscation, arise</p> <p>Critical Reading Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> - To identify logical fallacies 1. Distinguish between rhetoric and logic. 2. Identify bad proofs. 3. Identify the wrong number of choices. 4. Identify disconnects between proof and conclusion. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Plan <ul style="list-style-type: none"> - specify objectives - set group composition - assign roles - arrange the room - provide materials 2. Introduce <ul style="list-style-type: none"> - explain tasks and cooperative structure - explain the academic task - explain the criteria for success 3. Monitor <ul style="list-style-type: none"> - Observe the interaction 4. Assess <ul style="list-style-type: none"> - Evaluate student learning and group process 5. Process <ul style="list-style-type: none"> - Provide feedback 	<p>Materials</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Handout : Transparency 2) Video clip https://ethicsinpr.wikipaces.com/Transparency <p>Post-test (E₁)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Answering 10 reading comprehension questions (MC) and 10 Critical thinking skills questions (4 M/C and 6 Short answer)

ตารางที่ 9 รายละเอียดข้อสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
(Table of Reading Comprehension and Critical Reading Skills Test Specifications)

Test Objectives	Topic	Sub-skills	Text Type	Test Task	No. of Items	Scoring
Part I To test on business vocabulary	Business vocabulary	- To predict the meaning of business words using the context clues	Statements relevant to business contexts	- Multiple choice (M/C)	25 (1-25)	0-1 means 0 = Incorrect 1 = Correct
Part II To test on reading comprehension and critical reading skills	Focus on business ethics in the following issues - Environmental responsibility - Transparency & trustworthy - Leadership	- To comprehend reading text - To identify topic - To identify main idea - To identify specific details - To identify references - To determine the author's purpose - To identify facts and opinions - To identify cause and effects - To predict consequences - To make inferences - To analyze tone - To identify bias - To identify claims - To identify logical fallacies	report, news article, magazine article in business	- Multiple choice (M/C)	45 (26 – 70)	0-1 means 0 = Incorrect 1 = Correct

ตารางที่ 9 รายละเอียดข้อสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

(Table of Reading Comprehension and Critical Reading Skills Test Specifications)

Test Objectives	Topic	Sub-skills	Text Type	Test Task	No. of Items	Scoring
Part III To test on critical reading skill contents	Focus on critical reading skill contents	<ul style="list-style-type: none"> - To identify main idea - To determine the author's purpose - To identify facts and opinions - To identify cause and effects - To predict consequences - To make inferences - To analyze tone - To identify bias - To identify claims - To identify logical fallacies 	<p>Questions on</p> <p>Critical reading skills</p>	- Multiple choice (M/C)	15 (71 – 85)	<p>0-1 means</p> <p>0 = Incorrect</p> <p>1 = Correct</p>

ตารางที่ 10 รายละเอียดแบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ (Table of Business Ethic Awareness Test Specifications)

วัตถุประสงค์	ประเด็น	ลักษณะคำถาม	กิจกรรม	จำนวนข้อ	การให้คะแนน
เพื่อวัดระดับความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ	ความซื่อสัตย์	ข้อคำถามเชิงบวกหรือเชิงลบ	ระบุระดับความเห็น	5	คำถามเชิงบวกให้คะแนน ดังนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง 5 เห็นด้วยมาก 4 ไม่แน่ใจ 3 ไม่เห็นด้วย 2 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1
	ความยุติธรรม	ด้านจริยธรรมธุรกิจ		5	คำถามเชิงลบให้คะแนน ดังนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 เห็นด้วยมาก 2 ไม่แน่ใจ 3 ไม่เห็นด้วย 4 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 5
	ความรับผิดชอบต่อสังคม			5	
	ความน่าเชื่อถือ			5	
	การเคารพสิทธิของบุคคล			5	
	ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม			5	

ตารางที่ 11 รายละเอียดแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Table of Questionnaire Specification)

วัตถุประสงค์	ประเด็น	ลักษณะคำถาม	กิจกรรม	จำนวนข้อ	การให้คะแนน
เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ	ประเด็น ด้านรูปแบบและเนื้อหา ด้านภาษาและสื่อสิ่งพิมพ์ ด้านกิจกรรม ด้านการประเมินผล	ข้อคำถามแบบ ประเมินค่า	ระบุระดับความเห็น	7	คำถามเชิงบวกให้คะแนน ดังนี้
				4	เห็นด้วยอย่างยิ่ง 5
				5	เห็นด้วยมาก 4
				4	ไม่แน่ใจ 3
				1	ไม่เห็นด้วย 2
เพื่อรับข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุง	ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)	คำถามปลายเปิด	การเขียนตอบแสดง ความคิดเห็น	1	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1
					คำถามเชิงลบให้คะแนน ดังนี้
					เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1
					เห็นด้วยมาก 2
					ไม่แน่ใจ 3
	ไม่เห็นด้วย 4				
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 5				
					การสรุปบรรยายเชิงคุณภาพ

ขั้นที่ 2 การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่อง 4 ชนิด ได้แก่ 1) หน่วยการเรียนรู้ 10 หน่วยเรียน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3) แบบวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. หน่วยการเรียนรู้ 10 หน่วยเรียน

1.1 การสร้างหน่วยการเรียนรู้

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ตามรายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ (Table of Unit Content Specifications) และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นต้นแบบในการสร้างหน่วยการเรียนรู้ 10 หน่วยเรียน ตามที่กำหนด โดยเลือกบทอ่านจากบทความและข่าวด้านธุรกิจจากสื่อออนไลน์ มีหัวข้ออิงตามประเด็นจริยธรรมธุรกิจ คือ 1) Teamwork 2) Honesty 3) Leadership 4) Fairness 5) Cooperate Social Responsibility 6) Trustworthy 7) Environmental Responsibility 8) Bias 9) Care และ 10) Transparency โดยมีองค์ประกอบ 10 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 วัตถุประสงค์ประจำหน่วยการเรียนรู้ สรุปประเด็นจริยธรรมธุรกิจที่สำคัญประจำหน่วยการเรียนรู้

ส่วนที่ 2 นำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ประกอบด้วยวิดีโอภาพเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับประเด็นจริยธรรมประจำหน่วยการเรียนรู้ และคำถามนำ (Guided Questions)

ส่วนที่ 3 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) ประกอบด้วย แบบฝึกการเดาคำศัพท์ธุรกิจจากจากบริบทเป็นข้อคำถามเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 4 คำศัพท์เพิ่มเติม (Extra business word list) ประกอบด้วยคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นจริยธรรมประจำหน่วยการเรียนรู้

ส่วนที่ 5 คำถามนำเข้าสู่บทอ่าน (Guided questions) ประกอบด้วยคำถามนำเข้าสู่ภาพรวมของบทอ่านแบบเขียนตอบสั้น ๆ จำนวน 2- 3 ข้อ

ส่วนที่ 6 บทอ่านที่มีความเกี่ยวข้องกับจริยธรรมธุรกิจอาจเป็นข่าวหรือบทความที่มีความยาวโดยเฉลี่ยระหว่าง 400 – 850 คำ

ส่วนที่ 7 คำถามการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension Questions) ประกอบด้วย คำถามเพื่อทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 8 ข้อมูลทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณประจำหน่วยเรียน (Critical thinking skills) ประกอบด้วยคำอธิบายและวิธีการเกี่ยวกับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ส่วนที่ 9 แบบฝึกและแบบทดสอบทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 1 (Part A) จะเป็นบทอ่านหรือข้อความที่มีความยาวโดยเฉลี่ยระหว่าง 100 – 150 คำ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และมีแบบฝึกหัดเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบจำนวน 5 – 7 ข้อ และข้อคำถามแบบปลายเปิดเพื่อแสดงความคิดเห็น 1- 3 ข้อ ตอนที่ 2 (Part B) จะเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 6- 8 ข้อ และ คำถามแบบปลายเปิด 1-4 ข้อ

ส่วนที่ 10 กิจกรรมเพิ่มเติม (Extended activity) เป็นกิจกรรมเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านบทอ่านเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับประเด็นจริยธรรมประจำหน่วย เพิ่มเติมวงคำศัพท์และฝึกการสรุปความจากเรื่องที่อ่าน

1.2 การตรวจสอบคุณภาพหน่วยการเรียนรู้

หลังจากสร้างหน่วยเรียนตามรายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ครบ 10 หน่วยแล้ว ผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้องและเหมาะสมด้านภาษา ของหน่วยเรียนทั้ง 10 หน่วย ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องได้เท่ากับ 1 ซึ่งหมายความว่าหน่วยเรียน 10 หน่วยนี้มีความสอดคล้อง เมื่อปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญสามารถนำไปใช้ได้

2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.1 การสร้างแบบทดสอบ

การผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ตามรายละเอียดข้อสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Table of Reading Comprehension and Critical Reading Skills Test Specifications) โดยเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 85 ข้อ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วัดความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่สำคัญของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 25 ข้อ โดยสุ่มเลือกคำศัพท์ด้านธุรกิจจาก 10 หน่วยเรียน

ตอนที่ 2 วัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 45 ข้อ ประเด็นที่สุ่มมาได้ประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม (Environmental responsibility) ความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือ (Transparency & trustworthy) และ ความเป็นผู้นำ (Leadership)

ตอนที่ 3 วัดความรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ 10 ทักษะย่อยของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จาก 10 หน่วยเรียน

2.2 การตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบ

2.2.1 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา หลังจากสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณครบ 85 ข้อตามที่กำหนดแล้ว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องเหมาะสมของภาษา และวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ .92 ซึ่งหมายความว่าแบบทดสอบ วัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณฉบับนี้มีความสอดคล้อง เมื่อปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญสามารถนำไปใช้ได้

2.2.2 การตรวจสอบความเชื่อมั่น นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ ไปหาค่าความเชื่อมั่นตามสูตร KR-20 (Kuder & Richardson, 1937) โดยการทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 จำนวน 15 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่ มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง คือประกอบด้วยเก่ง กลาง และอ่อน จากนั้นตรวจให้คะแนนและนำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นข้อสอบทั้งฉบับ 0.70 ขึ้นไป แล้วคัดเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ไว้ จำนวน 60 ข้อ โดยยังคงมีความสอดคล้องกับรายละเอียดการประเมินผล (Test Specifications) จากนั้นนำแบบทดสอบที่ผ่านการวิเคราะห์คุณภาพแล้วไปทดลองใช้ในขั้นการหาประสิทธิภาพของรูปแบบก่อนการทดลองจริงเป็นรายบุคคล (One-one tryout) และกลุ่มเล็ก (Small group tryout) และวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ 60 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นที่ .86 แสดงว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นสูง และสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

3. แบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ

3.1 การสร้างแบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ ตามรายละเอียดแบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ (Table of Business Ethic Awareness Test Specifications) โดยการสุ่มประเด็นที่ปรากฏในหน่วยการเรียนรู้ 6 ประเด็นที่สุ่มมาได้ ประกอบด้วย ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความน่าเชื่อถือ การเคารพสิทธิของบุคคล และความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 30 ข้อ ให้ผู้ตอบพิจารณาตอบแต่ละประเด็นแบบระดับขั้น ข้อคำถามเป็นเชิงบวกและเชิงลบ

3.2 การตรวจสอบคุณภาพแบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ

3.2.1 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา หลังจากสร้างแบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจครบ 30 ข้อตามที่กำหนดแล้ว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ และความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตลอดจนความถูกต้องเหมาะสมของภาษา และวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ .85 ซึ่งหมายความว่าแบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจฉบับนี้มีความสอดคล้อง เมื่อปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญสามารถนำไปใช้ได้

3.2.2 การตรวจสอบความเชื่อมั่น นำแบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาผ่านการตรวจสอบคุณภาพเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยการทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 จำนวน 15 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง คือประกอบด้วย เก่ง กลาง และอ่อน จากนั้น ตรวจสอบให้คะแนนและนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) (Cronbach, 1974) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 และคัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 ข้อโดยยังคงมีความสอดคล้องกับรายละเอียดแบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ เพื่อนำไปใช้จริงในการทดลองภาคสนามต่อไป

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

4.1 การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการศึกษาแนวคิดทฤษฎีการประเมินโปรแกรมและหลักสูตรด้านการสอนภาษาตามแนวคิดของ Cunningsworth(1995) และ Nunan(1999) นำหลักการเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของการพัฒนาโปรแกรมและหลักสูตรมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เป็นลักษณะคำถามประเมินค่า

แบบมาตราส่วน 5 ระดับ (Likert, 1961) จำนวน 20 ข้อ เพื่อประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านรูปแบบและเนื้อหา 2) ด้านภาษาและสื่อสิ่งพิมพ์ 3) ด้านกิจกรรม และ 4) ด้านการประเมินผล

4.2 การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามความคิดเห็น

4.2.1 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา หลังจากสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ และความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตลอดจนความถูกต้องเหมาะสมของภาษา และวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าความสอดคล้อง เท่ากับ .89 ซึ่งหมายความว่าแบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้มีความสอดคล้อง เมื่อปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญสามารถนำไปใช้ได้

4.2.2 การตรวจสอบความเชื่อมั่น นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ในช่วงทดลองรายบุคคล (One-one tryout) จำนวน 3 คน และช่วงทดลองรายกลุ่มเล็ก (Small group tryout) จำนวน 12 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 15 คน โดยให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นหลังจากที่ได้เรียนบทเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ครบ 10 หน่วย และนำข้อคำถามที่ไม่ชัดเจนมาปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงในการทดลองภาคสนามต่อไป

ขั้นที่ 3 ขั้นการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ (Pilot Study)

การหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ก่อนการทดลองจริงเป็นการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นเพื่อให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ตามแนวคิดของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) โดยประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท กล่าวคือ E1/E2 เมื่อ E1 หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ คำนวณจากค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดของผู้เรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย และ E2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คำนวณจากค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นครบ 10 บทแล้ว โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ไว้ที่ 75/75 และได้แบ่งขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นทดลองรายบุคคล (One-one tryout) และขั้นทดลองกลุ่มเล็ก (Small group tryout) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นที่ 3.1 ชั้นทดลองรายบุคคล (One-one tryout)

การทดลองรายบุคคล (One-one tryout) เป็นการทดลองกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจ และภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 จำนวน 3 คน โดยคัดเลือกจากนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงมีผลการเรียนระดับ เก่ง กลาง อ่อน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบ ภาษา และนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงเพื่อใช้ในการทดลองขั้นต่อไปโดยดำเนินการดังนี้

3.1.1 ก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยอธิบายขั้นตอนในการดำเนินการทดลองให้นักศึกษาจำนวน 3 คนเข้าใจหลังจากนั้นให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน เป็นแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบอัตนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ เวลา 60 นาที หลังจากนั้นให้นักศึกษาทำแบบวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ซึ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวกและเชิงลบแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที จากนั้นผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ แนวทางการจัดการเรียนรู้ และข้อตกลงต่าง ๆ ที่สำคัญในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีให้นักศึกษารับทราบ

3.1.2 การทดลองและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักศึกษา 3 คน ใช้เวลาครั้งละ 3 ชั่วโมง จำนวน 10 วัน เรียงลำดับหน่วยการเรียนรู้ 10 หน่วยดังนี้ 1) Teamwork 2) Honesty 3) Leadership 4) Fairness 5) Cooperate Social Responsibility 6) Trustworthy 7) Environmental Responsibility 8) Bias 9) Care และ 10) Transparency โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มี 5 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1) ขั้นเตรียมการ จัดเตรียมสื่อและบทอ่านที่ได้มาจากบทความหรือข่าวด้านธุรกิจ แจงวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยเรียน อธิบายการจัดการเรียนการสอน

2) ขั้นการสอน กิจกรรมก่อนการอ่าน ฝึกกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจให้นักศึกษาดูภาพเคลื่อนไหวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบทอ่านแล้วตอบคำถาม โดยร่วมกันอภิปรายคำถามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมธุรกิจ หลังจากนั้น ให้ทำแบบฝึกการเดาคำศัพท์จากบริบทเป็นข้อคำถามแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ แล้วตรวจคำตอบ จากนั้นเป็นการตอบคำถามจำนวน 2-3 ข้อ เป็นคำถามนำเข้าสู่เนื้อเรื่องในบทอ่าน และเมื่ออ่านเสร็จให้นักศึกษาแต่ละคนทำแบบทดสอบความเข้าใจเป็นข้อคำถามแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ แล้วตรวจคำตอบ หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายเนื้อหาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประจำหน่วยเรียน

3) ชั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม กิจกรรมระหว่างการอ่าน จัดนักศึกษาเข้ากลุ่ม ฝึกกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้ทำแบบฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประจำหน่วยเรียน ซึ่งเป็นบทอ่านสั้น ๆ และข้อคำถาม 5- 10 ข้อ

4) ชั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม กิจกรรมหลังการอ่าน นักศึกษาร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ตรวจสอบคำตอบจากกิจกรรมกลุ่มและรายงานผล

5) ชั้นการประเมินผล นักศึกษาแต่ละคนทำแบบทดสอบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นข้อคำถามแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือกและ 2 ตัวเลือก หรือการตอบคำถามสั้น ๆ แล้วตรวจคำตอบ รายงานผลการเรียนรู้ ผู้สอนและนักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ระหว่างการทดลองผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา สอบถามปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียน เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ก่อนนำรูปแบบและหน่วยการเรียนรู้ไปใช้จริง

หลังจากนักศึกษา 3 คน ได้รับการสอน ทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ครบ 10 หน่วยเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษาทั้ง 3 คน ทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อนำข้อมูล ไปใช้ในการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม และผู้วิจัยให้นักศึกษา ทำแบบทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ซึ่งเป็นแบบทดสอบและแบบวัดชุดเดียวกับที่ใช้ก่อนเรียน เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้

3.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้

นำข้อมูลที่ได้จากนักศึกษามาตรวจให้คะแนนและคำนวณหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ตามเกณฑ์ 75/75 ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ในชั้นทดลองรายบุคคลคือ 78.17/78.89 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 คะแนนการทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ 10 บท และคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนในชั้นทดลองรายบุคคล

ลำดับ	คะแนนจากแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้										รวม	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10				
	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	200	100	60	100
1	17	16	17	16	16	16	15	16	16	16	161	80.50	48	80.00
2	18	15	15	16	14	15	14	16	15	15	153	76.50	49	81.67
3	17	17	16	15	15	16	15	15	14	15	155	77.50	45	75.00
รวม	52	48	48	47	45	47	44	47	45	46	469	78.17	142	78.89
ร้อยละ	86.67	80.00	80.00	78.33	75.00	78.33	73.33	78.33	75.00	76.67				

จากตารางที่ 12 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ปรากฏว่าคะแนนรวมจากแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ 10 บท คือ 469 คะแนนจากคะแนนเต็ม 600 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.017 และคะแนนรวมจากแบบทดสอบหลังเรียนคือ 142 จากคะแนนเต็ม 180 คิดเป็นร้อยละ 78.89 ทั้งนี้หน่วยการเรียนรู้ที่นักศึกษาทำคะแนนได้สูงสุดคือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 86.67 และหน่วยการเรียนรู้ที่นักศึกษาทำคะแนนได้น้อยที่สุดคือหน่วยการเรียนรู้ที่ 10 คิดเป็นร้อยละ 73.33 กล่าวคือประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ 78.17/78.89

3.1.4 ข้อบกพร่องและการปรับปรุงแก้ไข

ทั้งนี้ระหว่างการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีจำนวน 10 หน่วยเรียนแบบรายบุคคลนั้น ผู้วิจัยพบข้อบกพร่อง ประเด็นการพิมพ์ผิดและตกหล่นจึงดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเพื่อใช้ในการทดลองขั้นต่อไป

ขั้นที่ 3.2 ชั้นทดลองรายกลุ่มเล็ก (Small group tryout)

การทดลองรายกลุ่มเล็ก (Small group tryout) เป็นการทดลองกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ จำนวน 12 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงแต่มีลักษณะที่คล้ายกันคือประกอบด้วยนักศึกษาที่มีความสามารถแตกต่างกันระหว่าง เก่ง กลาง และอ่อน โดยดำเนินการดังนี้

3.2.1 ก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยอธิบายขั้นตอนในการดำเนินการทดลองให้นักศึกษาจำนวน 12 คนเข้าใจหลังจากนั้นให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน เป็นแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบอัตนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ เวลา 60 นาที หลังจากนั้นให้นักศึกษาทำแบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ ซึ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวกและเชิงลบแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที จากนั้นผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์แนวทางการจัดการเรียนรู้ และข้อตกลงต่าง ๆ ที่สำคัญในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีให้นักศึกษารับทราบ

3.2.2 การทดลองและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักศึกษา 12 คน ใช้เวลาครั้งละ 3 ชั่วโมง จำนวน 10 วัน เรียงลำดับหน่วยการเรียนรู้ 10 หน่วยดังนี้ 1) Teamwork 2) Honesty 3) Leadership 4) Fairness 5) Cooperate Social Responsibility 6) Trustworthy 7) Environmental Responsibility 8) Bias 9) Care และ 10) Transparency โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มี 5 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1) ขั้นเตรียมการ จัดเตรียมสื่อและบทอ่านที่ได้มาจากบทความหรือข่าวด้านธุรกิจ แจกวัสดุประสงค์ของแต่ละหน่วยเรียน อธิบายการจัดการเรียนการสอน

2) ขั้นการสอน กิจกรรมก่อนการอ่าน ฝึกกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจให้นักศึกษาดูภาพเคลื่อนไหวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบทอ่านแล้วตอบคำถาม โดยร่วมกันอภิปรายคำถามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมธุรกิจ หลังจากนั้น ให้ทำแบบฝึกการเดาคำศัพท์จากบริบทเป็นข้อคำถามแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ แล้วตรวจคำตอบ จากนั้นเป็นการตอบคำถามจำนวน 2-3 ข้อ เป็นคำถามนำเข้าสู่เนื้อเรื่องในบทอ่าน และเมื่ออ่านเสร็จให้นักศึกษาแต่ละคนทำแบบทดสอบความเข้าใจเป็นข้อคำถามแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ แล้วตรวจคำตอบ หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายเนื้อหาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประจำหน่วยเรียน

3) ขั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม กิจกรรมระหว่างกรอ่าน จัดนักศึกษาเข้ากลุ่ม กลุ่มละ 3 คน จำนวน 4 กลุ่ม ฝึกกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้ทำแบบฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประจำหน่วยเรียน ซึ่งเป็นบทอ่านสั้น ๆ และข้อคำถาม 5- 10 ข้อ

4) ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม กิจกรรมหลังการอ่าน นักศึกษาร่วมกันอภิปรายแสดงความเห็นในชั้นเรียน ตรวจสอบคำตอบจากกิจกรรมกลุ่มและรายงานผล

5) ขั้นการประเมินผล นักศึกษาแต่ละคนทำแบบทดสอบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นข้อคำถามแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือกและ 2 ตัวเลือก หรือการตอบคำถามสั้น ๆ แล้วตรวจคำตอบ รายงานผลการเรียนรู้ ผู้สอนและนักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ระหว่างการทดลองผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา สอบถามปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ระหว่างการเรียน เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ก่อนนำรูปแบบและหน่วยการเรียนไปใช้จริง

หลังจากนักศึกษาทั้ง 12 คน ได้รับการสอน ทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ครบ 10 หน่วยเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษาทั้ง 12 คน ทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อนำข้อมูล ไปใช้ในการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม และผู้วิจัยให้นักศึกษา ทำแบบทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ซึ่งเป็นแบบทดสอบและแบบวัดชุดเดียวกับที่ใช้ก่อนเรียน เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้

3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้

นำข้อมูลที่ได้นักศึกษามาตรวจให้คะแนนและคำนวณหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ตามเกณฑ์ 75/75 ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ในชั้นทดลองรายกลุ่มเล็ก คือ 76.79/78.33 ดังตารางต่อที่ 13

ตารางที่ 13 คะแนนการทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ 10 บท และคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนในชั้นทดลองรายกลุ่มเล็ก

ลำดับ	คะแนนจากแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้										รวม	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10				
	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20				
1	18	17	16	17	16	18	17	16	15	15	165	82.50	57	95.00
2	16	15	17	16	16	16	16	16	15	14	157	78.50	50	83.33
3	16	16	16	16	16	14	16	16	14	14	154	77.00	47	78.33
4	14	14	14	15	14	14	15	14	14	13	141	70.50	35	58.33
5	18	18	16	17	16	18	17	17	15	15	167	83.50	55	91.67
6	15	15	17	16	15	16	15	16	15	14	154	77.00	49	81.67
7	16	16	16	14	16	14	16	15	14	14	151	75.50	47	78.33
8	14	14	15	15	14	13	15	14	14	13	141	70.50	37	61.67
9	18	17	16	18	16	18	17	16	15	15	166	83.00	53	88.33
10	17	15	17	16	16	16	16	15	15	14	157	78.50	49	81.67
11	16	16	16	16	16	14	16	14	13	14	151	75.50	47	78.33
12	14	14	14	13	14	14	15	14	13	14	139	69.50	38	63.33
รวม	192	187	190	189	185	185	191	183	172	169	1843	76.79	564	78.33
ร้อยละ	80.00	77.92	79.17	78.75	77.08	77.08	79.58	76.25	71.67	70.42				

จากตารางที่ 13 คะแนนการทำแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ 10 บท และคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนในชั้นทดลองรายกลุ่มเล็ก ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ผลปรากฏว่า คะแนนรวมจากแบบทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ 10 บท คือ 1843 คะแนนจากคะแนนเต็ม 2,400 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.79 และคะแนนรวมจากแบบทดสอบหลังเรียนคือ 564 จากคะแนนเต็ม 720 คิดเป็นร้อยละ 78.33 ทั้งนี้หน่วยการเรียนรู้ที่นักศึกษาทำคะแนนได้สูงสุดคือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 80.00 และหน่วยการเรียนรู้ที่นักศึกษาทำคะแนนได้น้อยที่สุดคือหน่วยการเรียนรู้ที่ 10 คิดเป็นร้อยละ 70.42 กล่าวคือประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ 76.79/78.33

3.2.4 ข้อบกพร่องและการปรับปรุงแก้ไข

ทั้งนี้ระหว่างการทำทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีจำนวน 10 หน่วยเรียนรายกลุ่มย่อยนั้น ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งให้ผลเชิงบวก นักศึกษาเห็นว่าในส่วนของการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยภาพเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่อ่านเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ และกิจกรรมกลุ่มส่งเสริมให้เกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณและได้มีปฏิสัมพันธ์กลุ่ม และหลังการทำทดลอง

10 บทเรียน ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งให้ผลเชิงบวก นักศึกษาเห็นว่าในส่วนของการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยภาพเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่อ่าน เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ และกิจกรรมกลุ่มส่งเสริมให้เกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณและได้มีปฏิสัมพันธ์กลุ่ม นอกจากนี้ยังพบข้อบกพร่อง ประเด็นการพิมพ์ผิดและตกหล่นจึงดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเพื่อใช้ในการทดลองขั้นต่อไป

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบและการประเมินผลการใช้ (Implementation and Evaluation)

การดำเนินการระยะที่ 3 เป็นการทดลองใช้รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นและการประเมินผลการใช้เพื่อประเมินผล 3 ด้าน ได้แก่ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการเรียนรู้และศึกษาขนาดของผล 2) เปรียบเทียบความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจก่อนและหลังการเรียนรู้และศึกษาขนาดของผล และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการทดลองเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 คนที่สมัครใจเข้าร่วมการทดลองได้มาจากการสุ่มกลุ่มอย่างง่ายจำนวน 1 กลุ่มจาก 4 กลุ่มของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 764 201 การอ่าน ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยการทดลองนี้ไม่เน้นการสุ่มแต่จะเน้นคุณสมบัติของนักศึกษาในกลุ่มทดลองคือมีความสามารถทั้ง เก่ง กลาง และอ่อน

ตัวแปรที่ศึกษาในระยะที่ 3 ได้แก่

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) ความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ 3) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการ

เรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยในระยะที่ 3 ใช้เครื่องมือที่ได้รับการพัฒนาแก้ไขและผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว จำนวน 4 ชนิด ได้แก่

1. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ จำนวน 10 บท

2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. แบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ

4. แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยนี้ เป็นการวิจัยแบบทดลอง (Experimental Research) แบบ One-group-Pretest-Posttest Design (Tuckman, 1999) โดยมีลักษณะการทดลองดังนี้

การทดสอบก่อนการใช้รูปแบบ	การใช้รูปแบบ	การทดสอบหลังการใช้รูปแบบ
T1	X	T2

T1 = การทดสอบก่อนการใช้รูปแบบ

T2 = การทดสอบหลังการใช้รูปแบบ

X = การใช้รูปแบบ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในระยะที่ 3 แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การเตรียมการ 2) การทดลองและรวบรวมข้อมูล 3) การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นที่ 1 การเตรียมการ

การเตรียมการก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 การขออนุญาตสถานศึกษา ผู้วิจัยได้ทำเรื่องขออนุญาต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ในการนำรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ไปใช้ทดลองจริงกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ จำนวน 32 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที ระหว่างเดือนกันยายน – พฤศจิกายน 2560

1.2 การเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น เอกสารประกอบการสอน สื่อ ภาพเคลื่อนไหว ระบบสนับสนุนในห้องเรียนตามที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

1.3 การติดต่อนัดหมายนักศึกษาจำนวน 32 คน และอธิบายวัตถุประสงค์การวิจัย รายละเอียดการดำเนินการวิจัย ตลอดจนวัตถุประสงค์การเรียนรู้

1.4 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน โดยให้นักศึกษาจำนวน 32 คน ทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบอัตนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ใช้เวลาสอบ 60 นาที และแบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ ซึ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวกและเชิงลบแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที เพื่อเป็นข้อมูลคะแนนก่อนการเรียน

ขั้นที่ 2 การทดลองและรวบรวมข้อมูล

การทดลองและรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจจำนวน 10 หน่วยเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยใช้เวลา 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์จำนวน 10 ครั้ง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เรียงลำดับหน่วยการเรียนรู้ 10 หน่วยดังนี้ 1) Teamwork 2) Honesty 3) Leadership 4) Fairness 5) Cooperate Social Responsibility 6) Trustworthy 7) Environmental Responsibility 8) Bias 9) Care และ 10) Transparency โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มี 5 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

2.1.1 ขั้นเตรียมการ จัดเตรียมสื่อและบทอ่านที่ได้มาจากบทความหรือข่าวด้านธุรกิจ แจกวัสดุประสงค์ของแต่ละหน่วยเรียน อธิบายการจัดการเรียนการสอน

2.1.2 ขั้นการสอน กิจกรรมก่อนการอ่าน ฝึกกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจให้นักศึกษาดูภาพเคลื่อนไหวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบทอ่านแล้วตอบคำถาม โดยร่วมกันอภิปรายคำถามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมธุรกิจ หลังจากนั้น ให้ทำแบบฝึกการเดาคำศัพท์จากบริบทเป็นข้อคำถามแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ แล้วตรวจคำตอบ จากนั้นเป็นการตอบคำถามจำนวน 2-3 ข้อ เป็นคำถามนำเข้าสู่เนื้อเรื่องในบทอ่าน และเมื่ออ่านเสร็จให้นักศึกษาแต่ละคนทำแบบทดสอบความเข้าใจเป็นข้อคำถามแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ แล้วตรวจคำตอบ หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายเนื้อหาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประจำหน่วยเรียน

2.1.3 ขั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม กิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ จัดนักศึกษาเข้ากลุ่ม โดยใช้คะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนเป็นข้อมูลในการแบ่งกลุ่มแบบคละความสามารถ เก่ง กลาง อ่อน กลุ่มละ 4 คน จำนวน 8 กลุ่ม ฝึกกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้ทำแบบฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประจำหน่วยเรียน ซึ่งเป็นบทอ่านสั้น ๆ และข้อคำถาม 5-10 ข้อ

2.1.4 ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม กิจกรรมหลังการเรียนรู้ นักศึกษาร่วมกันอภิปราย แสดงความเห็นในชั้นเรียน ตรวจสอบคำตอบจากกิจกรรมกลุ่มและรายงานผล

2.1.5 ขั้นการประเมินผล นักศึกษาแต่ละคนทำแบบทดสอบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นข้อคำถามแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือกและ 2 ตัวเลือก หรือการตอบคำถามสั้น ๆ แล้วตรวจคำตอบ รายงานผลการเรียนรู้ ผู้สอนและนักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

2.2 ดำเนินการทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน โดยให้นักศึกษาจำนวน 32 คน ทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบอัตนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ใช้เวลาสอบ 60 นาที และแบบวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ซึ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวกและเชิงลบแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที

2.3 ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.4 รวบรวมข้อมูลทั้งหมด ตรวจสอบให้คะแนน นำไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพและเปรียบเทียบคะแนนด้วยการทดสอบทีแบบจับคู่ และศึกษาค่าขนาดของผล (Effect size)

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E1/E2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{(\sum X) / N}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	หมายถึง ประสิทธิภาพระหว่างกระบวนการเรียน
	$\sum X$	หมายถึง คะแนนรวมแบบทดสอบประจำบทเรียนของนักศึกษา
	A	หมายถึง คะแนนเต็มของแบบทดสอบประจำบทเรียนทุกบทเรียนรวมกัน
	N	หมายถึง จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{(\sum y) / N}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	หมายถึง ประสิทธิภาพหลังกระบวนการเรียน
	$\sum y$	หมายถึง คะแนนรวมทดสอบหลังเรียนของนักศึกษา
	B	หมายถึง คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	หมายถึง จำนวนนักศึกษาทั้งหมด

2. การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ และระดับความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent Samples ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}; df = n-1$$

เมื่อ	t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
	D	หมายถึง	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	หมายถึง	จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนนักเรียน
	$\sum D$	หมายถึง	ผลรวมทั้งหมดของผลต่างคะแนนก่อนและหลังการเรียนรู้
	$\sum D^2$	หมายถึง	ผลรวมของกำลังสองของผลต่างคะแนนก่อนและหลังการเรียนรู้

3. การประมาณค่าขนาดของผล (Effect Size) โดยใช้สูตรการหาค่าขนาดผลของ Cohen (1988) ดังนี้

$$d = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{s_D}$$

เมื่อ	$\bar{x}_1$	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของการวัดครั้งที่ 1
	$\bar{x}_2$	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของการวัดครั้งที่ 2
	s_D	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างรายคู่

โดย การตีความตามเกณฑ์ดังนี้

ค่าระหว่าง 0.0 – 0.2	หมายถึง	มีขนาดของผลเล็ก (Small)
ค่าระหว่าง 0.3 – 0.5	หมายถึง	มีขนาดของผลกลาง (Medium)
ค่าระหว่าง 0.6 – 0.8	หมายถึง	มีขนาดของผลใหญ่ (Large)
ค่าตั้งแต่ 0.9 ขึ้นไป	หมายถึง	มีขนาดของผลใหญ่มาก (Very Large)

4. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นซึ่งมีลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า โดยนำค่าที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลความค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของ Bestand Kahn(1986)Best และ Kahn (1986) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด	(คะแนน 4.51 – 5.00)
ระดับ 4	หมายถึง เห็นด้วยมาก	(คะแนน 3.51 – 4.50)
ระดับ 3	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง	(คะแนน 2.51 – 3.50)
ระดับ 2	หมายถึง เห็นด้วยน้อย	(คะแนน 1.51 – 2.50)
ระดับ 1	หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด	(คะแนน 1.00 – 1.50)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development :R & D) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจใน 2) พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามเกณฑ์ 75/75 3) ประเมินประสิทธิภาพการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นใน 2 ประเด็น ดังนี้ 3.1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการเรียนและศึกษาขนาดของผล 3.2) เปรียบเทียบความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจก่อนและหลังการเรียนและศึกษาขนาดของผล และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการในการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาและประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจก่อนและหลังการเรียนและศึกษาขนาดของผล

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 คือการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากบุคคล 3 กลุ่ม ได้แก่

1) นักศึกษาจำนวน 50 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายจากนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2) ผู้ประกอบการธุรกิจ จำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกอย่างเจาะจง จากกลุ่มสถานประกอบการที่เป็นผู้ใช้บัณฑิตจากสาขาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย สถานประกอบการธุรกิจโรงแรม 2 แห่ง และธุรกิจขายสินค้าและบริการ 3 แห่ง เพื่อศึกษาเกี่ยวกับประเด็นจริยธรรมธุรกิจ และ

3) ผู้สอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ 3 คน ได้มาโดยการเลือกอย่างเจาะจงจากอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีประสบการณ์การสอนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านอย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 สรุบทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจ และรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทักษะย่อยการอ่าน	กลยุทธ์การอ่าน	ประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจ	รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
<p>การอ่านเพื่อความเข้าใจ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การระบุความหมายของคำศัพท์ ส่วนนวจกบริบท 2. การระลึวงอ้าง 3. การระบุใจความสำคัญ 4. การระบุรายละเอียด 5. การระบุรูปแบบโครงสร้างของบทอ่าน <p>การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การระบุใจความสำคัญ 2. การระบุวัตถุประสงค์ของผู้แต่ง 3. การแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น 4. การระบุเหตุผล 5. การคาดเดาผลกระทบที่ตามมา 6. การอนุมานความ 7. การวิเคราะห์น้ำเสียงในบทอ่าน 8. การระบุความลำเอียง 9. การระบุข้อโต้แย้ง 10. การระบุตรรกวินาศ 	<p>การอ่านเพื่อความเข้าใจ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การคาดเดา 2. การตั้งคำถาม 3. การตรวจสอบความเข้าใจ 4. การวิเคราะห์โครงสร้าง <p>การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การตั้งคำถาม 2. การสังเกตและเปรียบเทียบความเหมือนและต่างของข้อมูล 3. การประเมินข้อมูล 4. การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของทางเลือกและแหล่งข้อมูล 5. การสะท้อนกลับ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทีมงานที่ดี (Teamwork) 2. ความซื่อสัตย์ (Honesty) 3. ความเป็นผู้นำ (Leadership) 4. ความยุติธรรม (Fairness) 5. ความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility) 6. ความน่าเชื่อถือ (Trustworthy) 7. ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Responsibility) 8. ความลำเอียง (Bias) 9. ความเอาใจใส่ (Care) 10. ความโปร่งใส (Transparency) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขึ้นเตรียมการ <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดวัตถุประสงค์ - เตรียมสื่อหรือบทบาทจากบทความหรือข่าวด้านธุรกิจ - อธิบายการจัดการเรียนการสอน - แบ่งกลุ่ม 2. ขึ้นการสอน <ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมก่อนการอ่าน - การดูภาพเคลื่อนไหว - การตอบคำถาม - การเดาคำศัพท์จากบริบท - การสำรวจบทอ่าน - การอธิบายเนื้อหาและฝึกทักษะ 3. ขึ้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม <ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมระหว่างการอ่าน - การตอบคำถาม - การสรุปใจความสำคัญ และรายละเอียดฉบับสมบูรณ์ - การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น 4. ขึ้นตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่ม <ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมหลังการอ่าน - การอภิปรายแสดงความคิดเห็น - การตรวจสอบคำตอบ - การรายงานผล 5. ขึ้นการประเมินผล <ul style="list-style-type: none"> - การทำแบบทดสอบหลังเรียน - การรายงานผลการเรียนรู้ - ข้อเสนอแนะระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

จากตารางที่ 14 แสดงข้อมูลสรุปผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลทักษะ กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประเด็นจริยธรรมทางธุรกิจ และรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ผู้วิจัยนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ด้านทักษะการอ่านประกอบด้วย ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ 1) การระบุความหมายของคำศัพท์ สำนวนจากบริบท 2) การกล่าวอ้าง 3) การระบุใจความสำคัญ 4) การระบุรายละเอียด และ 5) การระบุรูปแบบโครงสร้างของบทอ่าน ส่วนทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ 1) การระบุใจความสำคัญ 2) การระบุวัตถุประสงค์ของผู้แต่ง 3) การแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น 4) การระบุเหตุและผล 5) การคาดเดาผลกระทบที่ตามมา 6) การอนุมานความ 7) การวิเคราะห์น้ำเสียงในบทอ่าน 8) การระบุความลำเอียง 9) การระบุข้อโต้แย้ง และ 10) การระบุตรรกวิทยา

2. ด้านกลยุทธ์การอ่าน กลยุทธ์สำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ 1) การคาดเดา 2) การตั้งคำถาม 3) การตรวจสอบความเข้าใจ และ 4) การวิเคราะห์โครงสร้าง ส่วนกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประกอบด้วย 1) การตั้งคำถาม 2) การสังเกตและเปรียบเทียบความเหมือนและต่างของข้อมูล 3) การประเมินข้อมูล 4) การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของทางเลือกและแหล่งข้อมูล และ 5) การสะท้อนกลับ

3. ประเด็นจริยธรรมธุรกิจที่นำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบครั้งนี้จะประกอบด้วย 1) ทีมงานที่ดี 2) ความซื่อสัตย์ 3) ความเป็นผู้นำ 4) ความยุติธรรม 5) ความรับผิดชอบ 6) ความน่าเชื่อถือ 7) ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม 8) ความลำเอียง 9) ความเอาใจใส่ และ 10) ความโปร่งใส

4. องค์ประกอบรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3 ส่วนคือ ขั้นตอนหลัก กิจกรรมหลักและสื่อที่นำไปใช้ในการพัฒนาบทเรียน ขั้นตอนหลักสำหรับรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นเตรียมการ 2) ขั้นการสอน 3) ขั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม 4) ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม และ 5) ขั้นการประเมินผล โดยกิจกรรมหลัก ประกอบด้วย กิจกรรมก่อนการอ่าน ได้แก่ การดูภาพเคลื่อนไหวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบทอ่านเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน และการคาดเดาเนื้อหาที่จะอ่าน กิจกรรมระหว่างการอ่าน ได้แก่ การอ่านแล้วตอบคำถาม การอ่านแล้วสรุปใจความสำคัญ การอ่านแล้วระบุรายละเอียดสนับสนุนใจความสำคัญ และกิจกรรมหลังการอ่าน ได้แก่ การทำแบบทดสอบหลังเรียน การร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นและการตรวจสอบคำตอบของคำถามจากกิจกรรมระหว่างการอ่าน โดยสื่อที่นำมาใช้ในการพัฒนาบทเรียนเพื่อส่งเสริมความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจได้มาจากบทความและข่าวธุรกิจ

**ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาและประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่าน
ภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามเกณฑ์ 75/75**

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 คือ เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556) โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจกับกลุ่มทดลองจำนวน 32 คน เพศชายจำนวน 5 คน และเพศหญิงจำนวน 27 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มอย่างง่าย จำนวน 1 กลุ่มจาก 4 กลุ่มของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปี 2 และลงทะเบียนเรียนแบบคละความสามารถในรายวิชา 764 201 การอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ทดลองจำนวน 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที ระหว่างเดือนกันยายน – พฤศจิกายน 2560 ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนเรียงลำดับหน่วยการเรียนรู้ 10 หน่วย โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มี 5 ขั้นตอนหลัก ได้แก่

1) ขั้นเตรียมการ แจกวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยเรียน จัดเตรียมสื่อและบทอ่านที่ได้มาจากบทความหรือข่าวด้านธุรกิจ อธิบายการจัดการเรียนการสอน

2) ขั้นการสอน กิจกรรมก่อนการอ่าน ฝึกกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ ให้นักศึกษาดูภาพเคลื่อนไหวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบทอ่านแล้วตอบคำถาม โดยร่วมกันอภิปรายคำถามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมธุรกิจ หลังจากนั้น ให้ทำแบบฝึกการเดาคำศัพท์จากบริบทเป็นข้อคำถามแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ แล้วตรวจคำตอบ จากนั้นเป็นการตอบคำถามจำนวน 2-3 ข้อ เป็นคำถามนำเข้าสู่เนื้อเรื่องในบทอ่าน และเมื่ออ่านเสร็จให้นักศึกษาแต่ละคนทำแบบทดสอบความเข้าใจเป็นข้อคำถามแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ แล้วตรวจคำตอบ หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายเนื้อหาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประจำหน่วยเรียน

3) ขั้นการเรียนเป็นกลุ่ม กิจกรรมก่อนการอ่าน จัดนักศึกษาเข้ากลุ่ม โดยใช้คะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนเป็นข้อมูลในการแบ่งกลุ่มแบบคละความสามารถ เก่ง กลาง อ่อน กลุ่มละ 4

คน จำนวน 8 กลุ่ม ฝึกกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ให้ทำแบบฝึกทักษะย่อยการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณประจำหน่วยเรียน ซึ่งเป็นบทอ่านสั้น ๆ และข้อคำถาม 5- 10 ข้อ

4) ขึ้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม กิจกรรมหลังการอ่าน นักศึกษาร่วมกันอภิปรายแสดง
 ความเห็นในชั้นเรียน ตรวจสอบคำตอบจากกิจกรรมกลุ่มและรายงานผล

5) ขึ้นการประเมินผล นักศึกษาแต่ละคนทำแบบทดสอบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 เป็นข้อคำถามแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือกและ 2 ตัวเลือก หรือการตอบคำถามสั้น ๆ แล้วตรวจ
 คำตอบ รายงานผลการเรียนรู้ ผู้สอนและนักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ และเมื่อ
 จัดการเรียนรู้ครบ 10 หน่วยเรียน ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการ
 อ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียน แบบอัตนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับที่
 ใช้ทดสอบก่อนเรียน เวลาสอบ 60 นาที

2.2 การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิง
 ธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้าน
 จริยธรรมธุรกิจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามเกณฑ์
 75/75 (ชัยงค์ พรหมวงศ์, 2556) โดยการสรุปผลคะแนนข้อมูลทั้งหมด หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
 มาตรฐาน ค่าร้อยละของคะแนนจากการทดสอบแต่ละบทเรียน 10 บทเรียน (E_1) ค่าร้อยละของ
 คะแนนที่ได้จากการทำ แบบทดสอบหลังเรียน (E_2) ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 32 คน ข้อมูลปรากฏดัง
 ตารางที่ 15 - 16

ตารางที่ 15 ผลคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนในแต่ละหน่วยเรียน

Unit	Name	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ร้อยละ	ลำดับ
1	Teamwork	20	16.55	1.16	82.75	1
2	Honesty	20	16.23	1.37	81.15	2
3	Leadership	20	16.23	1.19	81.15	3
4	Fairness	20	16.23	1.27	81.15	4
5	Corporate Social Responsibility	20	16.19	1.24	80.95	5
6	Trustworthy	20	16.10	1.42	80.50	8
7	Environmental Responsibility	20	16.16	1.38	80.80	6
8	Bias	20	16.06	1.34	80.30	9
9	Care	20	16.13	1.36	80.65	7
10	Transparency	20	15.77	1.70	78.85	10

ตารางที่ 16 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบของแต่ละบทเรียนและการสอบหลังเรียน

คนที่	คะแนนแบบทดสอบของแต่ละบทเรียน (E ₁)												คะแนนหลังเรียน (E ₂)	
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10	คะแนน รวม	ร้อยละ	คะแนน เต็ม	ร้อยละ
	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	200	100	60	100
1	19	18	17	18	17	18	18	17	17	16	175	87.00	55	91.67
2	18	17	16	17	17	17	17	16	17	15	167	83.50	53	88.33
3	17	16	17	17	16	17	16	17	17	17	167	83.50	54	90.00
4	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	180.	90.00	52	86.67
5	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	170	85.00	51	85.00
6	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	180	90.00	52	86.67
7	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	170	85.00	52	86.67
8	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	180	90.00	51	85.00
9	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	170	85.00	49	81.67
10	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	180	90.00	50	83.33
11	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	150	75.00	47	78.33
12	16	16	16	16	16	16	16	14	15	14	155	77.50	47	78.33
13	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	170	85.00	44	73.33
14	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	160	80.00	45	75.00
15	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	160	80.00	43	71.67
16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	160	80.00	45	75.00
17	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	160	80.00	45	75.00
18	16	16	16	15	16	16	15	16	16	15	157	78.50	46	76.67
19	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	160	80.00	43	71.67
20	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	170	85.00	45	75.00
21	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	140	70.00	45	75.00
22	15	15	15	15	15	15	15	15	14	15	149	74.50	44	73.33
23	16	14	16	15	14	14	16	14	15	14	148	74.00	42	70.00
24	15	17	15	15	16	15	14	14	15	15	151	75.50	40	66.67
25	15	16	15	15	15	14	14	14	14	13	145	72.50	39	65.00
26	16	14	14	15	14	14	15	14	15	14	145	72.50	38	63.33
27	16	14	15	14	15	14	16	15	14	16	149	74.50	39	65.00

ตารางที่ 16 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบของแต่ละบทเรียนและการสอบหลังเรียน (ต่อ)

คนที่	คะแนนแบบทดสอบของแต่ละบทเรียน (E_1)											คะแนนหลังเรียน (E_2)		
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10	คะแนนรวม	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	ร้อยละ
	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	200	100	60	100
28	15	14	15	15	14	14	14	16	14	13	144	72.00	36	60.00
29	17	16	15	15	15	15	14	15	16	14	152	76.00	39	65.00
30	16	14	15	15	16	14	15	15	15	12	147	73.50	36	60.00
31	15	14	14	14	14	14	14	14	14	13	140	70.00	35	58.33
32	17	15	15	15	16	16	14	16	14	13	151	75.50	36	60.00
รวม	525	512	512	512	512	509	509	508	508	495	5102	79.72	1438	74.90
Mean	16.55	16.23	16.23	16.23	16.19	16.10	16.16	16.06	16.13	15.77	159.44		44.94	
S.D.	1.16	1.37	1.19	1.27	1.24	1.42	1.38	1.34	1.36	1.70	12.49		5.84	

2.3 สรุปผลการประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จากตารางที่ 15 พบว่า คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการทำแบบทดสอบแต่ละบทเรียนของ 10 บทเรียน บทเรียนที่ 1 Teamwork มีคะแนนเฉลี่ยรายบทสูงสุดคือ 16.55 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.16 คิดเป็นร้อยละ 82.75 และบทเรียนที่ 10 Transparency มีคะแนนเฉลี่ยรายบทต่ำสุดคือ 15.77 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.70 คิดเป็นร้อยละ 78.85 และจากข้อมูลในตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมในการทำแบบทดสอบ 10 บทเรียนของกลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 32 คน คือ 159.44 คะแนน จากคะแนนเต็ม 200 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.72 ค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบหลังเรียนคือ 44.94 คะแนน จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.90 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 เท่ากับ 79.72 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_2 เท่ากับ 74.90 หรือมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 79.72/74.90 นอกจากนั้นผลต่าง $E_1 - E_2 = 4.82\%$ ไม่เกิน 5% แสดงว่าการสอบระหว่างกระบวนการและการสอบหลังเรียนมีความสอดคล้องกัน สามารถสรุปได้ว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 และมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจก่อนและหลังการเรียนและศึกษาขนาดของผล

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 คือ ประเมินประสิทธิภาพการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นใน 2 ประเด็น ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการเรียนและศึกษาขนาดของผล

3.1.1 การดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่าง 32 คน ทำแบบทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกัน เนื้อหาของข้อสอบได้มาจากการสุ่มเนื้อหาที่ปรากฏในหน่วยการเรียนรู้ 10 หน่วยเรียน เป็นข้อสอบแบบเลือก ตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 วัดความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่สำคัญของแต่ละ หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 2 วัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 30 ข้อ ประเด็นที่สุ่มมาได้ 3 ประเด็นคือ ความโปร่งใส ความรับผิดชอบต่อสังคม และทีมงานที่ดี ตอนที่ 3 วัดความรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ 10 ทักษะย่อยของการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ ที่ปรากฏใน 10 หน่วยเรียน จากนั้นผู้วิจัยตรวจข้อสอบและรวมคะแนน

3.1.2 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพและเปรียบเทียบข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพและเปรียบเทียบคะแนนด้วยโปรแกรม SPSS โดยมีข้อมูล 2 ส่วนคือ คะแนนผลการทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 17 – 18

ตารางที่ 17 คะแนนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน (Pre-test) (60)	ร้อยละ %	คะแนนหลังเรียน (Post-test) (60)	ร้อยละ %	คะแนนผลต่างรายคู่ (D)
1	42	70.00	55	91.67	13
2	41	68.33	53	88.33	12
3	41	68.33	54	90.00	13
4	40	66.67	52	86.67	12
5	38	63.33	51	85.00	13
6	37	61.67	52	86.67	15
7	39	65.00	52	86.67	13
8	38	63.33	51	85.00	13
9	36	60.00	49	81.67	13
10	37	61.67	50	83.33	13
11	36	60.00	47	78.33	11
12	34	56.67	47	78.33	13
13	35	58.33	44	73.33	9
14	32	53.33	45	75.00	13
15	31	51.67	43	71.67	12
16	31	51.67	45	75.00	14
17	34	56.67	45	75.00	11
18	32	53.33	46	76.67	14
19	30	50.00	43	71.67	13
20	31	51.67	45	75.00	14
21	32	53.33	45	75.00	13
22	32	53.33	44	73.33	12
23	28	46.67	42	70.00	14
24	27	45.00	40	66.67	13
24	27	45.00	40	66.67	13
25	27	45.00	39	65.00	12
26	25	41.67	38	63.33	13
27	26	43.33	39	65.00	13
28	24	40.00	36	60.00	12
29	25	41.67	39	65.00	14
30	23	38.33	36	60.00	13
31	24	40.00	35	58.33	11
32	24	40.00	36	60.00	12
Sum	1032		1438		406
Mean	32.25	53.75	44.94	74.90	12.69
S.D.	5.75		5.84		1.15

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบที่แบบจับคู่

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่าเฉลี่ยผลต่างรายคู่ ($\bar{D}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การทดสอบ E		ขนาดของผล Effect size
					t-value (1-tailed)		
ก่อนเรียน	32.25	5.75	12.69	1.15	62.50	0.0000*	11.03
หลังเรียน	44.94	5.84					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.1.3 สรุปผลจากตารางที่ 17 และ 18 การทดสอบระดับความสามารถทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ระดับความสามารถทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.25 คะแนน (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.75) และ 44.94 คะแนน (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.84) ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลัง พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยความต่างที่ 12.69 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.15) แสดงว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีค่าขนาดของผล (Effect size) เท่ากับ 11.03 หมายความว่าผลแตกต่างที่เกิดขึ้นจากการทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาสูงขึ้นตามสมมุติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ และมีขนาดของผลใหญ่มาก

3.2 เปรียบเทียบความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจก่อนและหลังการเรียนและศึกษาขนาดของผล

3.2.1 การดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่าง 32 คน ทำวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นแบบวัดชุดเดียวกัน เนื้อหาของแบบวัดได้มาจากการสุ่มประเด็นที่ปรากฏในหน่วยการเรียนรู้ ได้มาจำนวน 6 ประเด็น ประกอบด้วย ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความน่าเชื่อถือ การเคารพสิทธิของบุคคล และความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 20 ข้อ ให้ผู้ตอบพิจารณาตอบแต่ละประเด็นแบบระดับขั้น ข้อคำถามเป็นเชิงบวกและเชิงลบ จากนั้นผู้วิจัยตรวจแบบทดสอบและรวมคะแนน

3.2.2 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพและเปรียบเทียบข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพและเปรียบเทียบคะแนนด้วยโปรแกรม SPSS โดยมีข้อมูล 2 ส่วนคือ คะแนนความตระหนักด้านจริยธรรมก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 19 – 20

ตารางที่ 19 คะแนนความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน (Pre-BE) (60)	คะแนนหลังเรียน (Post-BE) (60)	คะแนนผลต่างรายคู่ (D)
1	73	95	22
2	75	98	23
3	74	97	23
4	71	96	25
5	71	98	27
6	74	100	26
7	70	99	29
8	69	98	29
9	67	97	30
10	69	96	27
11	71	100	29
12	72	97	25
13	74	99	25
14	73	100	27
15	73	96	23
16	70	99	29
17	71	98	27
18	68	100	32
19	70	99	29
20	67	98	31
21	72	97	25
22	74	96	22
23	68	98	30
24	68	96	28
25	68	99	31
26	69	95	26
27	73	97	24
28	70	96	26
29	71	98	27

ตารางที่ 19 คะแนนความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน (Pre-BE) (60)	คะแนนหลังเรียน (Post-BE) (60)	คะแนนผลต่างรายคู่ (D)
30	64	99	35
31	67	96	29
32	65	97	32
Sum	2251	3124	873
Mean	70.34	97.63	27.28
S.D.	2.79	1.50	3.17

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบทีแบบจับคู่

การ ทดสอบ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าเฉลี่ย ผลต่างรายคู่ $\bar{D}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การทดสอบ E		ขนาดของผล Effect size
					t-value (1-tailed)		
ก่อนเรียน	70.34	2.79	27.28	3.17	48.60	0.0000*	8.60
หลังเรียน	97.63	1.50					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.2.3 สรุปผลจากตารางที่ 19 และ 20 พบว่า การทดสอบระดับความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ระดับความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.25 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.75) และ 44.94 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.84) ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนระดับความตระหนักรู้ของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้รูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่าคะแนนระดับความตระหนักรู้หลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนการเรียนโดยมีค่าความต่างเฉลี่ยเท่ากับ 27.28 คะแนน (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.17) แสดงว่าระดับความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีค่าขนาดของผล (Effect size) เท่ากับ 8.60 หมายความว่าผลแตกต่างที่เกิดขึ้นจากการทดสอบระดับความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจก่อนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาสูงขึ้นตามสมมุติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ และมีขนาดของผลใหญ่มาก

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 4 คือ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 การดำเนินการเก็บข้อมูล หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครบ 10 บทเรียน ดำเนินการทดสอบทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และระดับความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจแล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มทดลองประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ โดยใช้ โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเป็นข้อคำถามแบบประมาณค่า จำนวน 20 ข้อ โดยแบ่งการประเมินเป็น 4 ด้าน คือ ด้าน รูปแบบและเนื้อหา ด้านภาษาและสื่อสิ่งพิมพ์ ด้านกิจกรรม และการประเมินผล รวบรวมข้อมูลทั้งหมด แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลความหมายค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของ Best & Kahn (1986) พบข้อมูลดังนี้

4.2.1 ความคิดเห็นของกลุ่มทดลองด้านรูปแบบและเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมคือ 4.27 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57) โดยข้อที่มีระดับความคิดเห็นมากลำดับที่ 1 คือ เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยคือ 4.41 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50) ลำดับที่ 2 คือ เนื้อหาส่งเสริมความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ค่าเฉลี่ยคือ 4.38 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52) ลำดับที่ 3 คือ เนื้อหาส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ค่าเฉลี่ยคือ 4.31 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47) และข้อที่ได้ระดับความคิดเห็นลำดับสุดท้ายคือ เนื้อหาที่มีความชัดเจนเข้าใจง่าย ค่าเฉลี่ยคือ 4.09 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64)

4.2.2 ความคิดเห็นของกลุ่มทดลองด้านภาษาและสื่อสิ่งพิมพ์อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมคือ 4.13 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50) โดยข้อที่มีค่าระดับความคิดเห็นมากลำดับที่ 1 คือ ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ ค่าเฉลี่ยคือ 4.28 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63) ลำดับที่ 2 คือ ภาพประกอบมีความเหมาะสมและน่าสนใจ ค่าเฉลี่ยคือ 4.13 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34) ลำดับที่ 3 คือ ระดับความยากง่ายของภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน ค่าเฉลี่ยคือ 4.09 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53) และข้อที่ได้ระดับความคิดเห็นลำดับสุดท้ายคือ ขนาดตัวอักษรอ่านง่ายชัดเจน ค่าเฉลี่ยคือ 4.00 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51)

4.2.3 ความคิดเห็นของกลุ่มทดลองด้านกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมคือ 4.11 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38) โดยข้อที่มีค่าระดับความคิดเห็นมากลำดับที่ 1 คือ การจัดเรียงลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสมและน่าสนใจ ค่าเฉลี่ยคือ 4.13 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34) ลำดับที่ 2 คือ การจัดเรียงลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสมและน่าสนใจ ค่าเฉลี่ยคือ 4.13 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34) ลำดับที่ 3 คือ กิจกรรมส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ค่าเฉลี่ยคือ 4.09 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39) และข้อที่ได้ระดับความคิดเห็นลำดับสุดท้ายคือ ปริมาณเนื้อหาเพียงพอและเข้าใจง่าย ค่าเฉลี่ยคือ 4.03 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47)

4.2.4 ความคิดเห็นของกลุ่มทดลองด้านการประเมินอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมคือ 4.18 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48) โดยข้อที่มีค่าระดับความคิดเห็นมากลำดับที่ 1 คือการวัดประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา ค่าเฉลี่ยคือ 4.16 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.37) ลำดับที่ 2 คือ การวัดประเมินผลสอดคล้องกับสภาพจริง ค่าเฉลี่ยคือ 4.16 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.37) ลำดับที่ 3 คือ ความเหมาะสมของเวลากับการประเมินผล ค่าเฉลี่ยคือ 4.06 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50) และข้อที่ได้ระดับความคิดเห็นลำดับสุดท้ายคือ ความพอใจต่อภาพรวมของการประเมินผล ค่าเฉลี่ยคือ 4.18 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.42) ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย	ลำดับที่
ตอนที่ 1	ด้านรูปแบบและเนื้อหา				
1	เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.41	0.50	มาก	❶
2	เนื้อหาที่มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.09	0.64	มาก	❷
3	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระดับของนักศึกษา	4.22	0.55	มาก	5
4	เนื้อหาเรียงลำดับตามความยากง่าย	4.19	0.64	มาก	6
5	เนื้อหาส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ	4.31	0.47	มาก	3
6	เนื้อหาส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	4.28	0.52	มาก	4
7	เนื้อหาส่งเสริมความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ	4.38	0.66	มาก	2
	เฉลี่ยรวม	4.27	0.57	มาก	
ตอนที่ 2	ด้านภาษาและสื่อสิ่งพิมพ์				
8	ความถูกต้องของภาษาที่ใช้	4.28	0.63	มาก	❶
9	ระดับความยากง่ายของภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน	4.09	0.53	มาก	3
10	ขนาดตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจน	4.00	0.51	มาก	❷
11	ภาพประกอบมีความเหมาะสมและน่าสนใจ	4.13	0.34	มาก	2
	เฉลี่ยรวม	4.13	0.50	มาก	
ตอนที่ 3	ด้านกิจกรรม				
12	การจัดเรียงลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสมและน่าสนใจ	4.13	0.34	มาก	2
13	ปริมาณเนื้อหาเพียงพอและเข้าใจง่าย	4.03	0.47	มาก	❸

ตารางที่ 21 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย	ลำดับที่
14	กิจกรรมส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น	4.09	0.30	มาก	4
15	กิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	4.19	0.40	มาก	1
16	กิจกรรมส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	4.09	0.39	มาก	3
	เฉลี่ยรวม	4.11	0.38	มาก	
ตอนที่ 4	ด้านการประเมินผล				
17	การวัดประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา	4.16	0.37	มาก	1
18	การวัดประเมินผลสอดคล้องกับสภาพจริง	4.16	0.37	มาก	2
19	ความเหมาะสมของเวลากับการประเมินผล	4.06	0.50	มาก	3
20	ความพอใจต่อภาพรวมของการประเมินผล	4.28	0.46	มาก	4
	เฉลี่ยรวม	4.16	0.42	มาก	
	เฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.18	0.48	มาก	

4.3 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ จากตารางที่ 20 พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองจำนวน 32 คน เพศชาย 5 คน และเพศหญิง 27 คน ครอบคลุมความสามารถผลการประเมิน 4 ด้านคือ ด้านรูปแบบและเนื้อหา ด้านภาษาและสื่อสิ่งพิมพ์ ด้านกิจกรรม และการประเมินผล ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านคือ 4.18 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48) แสดงว่าความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองเป็นไปในเชิงบวกและอยู่ในระดับมากซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 3 ที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development :R & D) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจใน 2) พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ตามเกณฑ์ 75/75 3) ประเมินประสิทธิภาพการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นใน 2 ประเด็น ดังนี้ 3.1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการเรียนและศึกษาขนาดของผล 3.2) เปรียบเทียบความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจก่อนและหลังการเรียนและศึกษาขนาดของผล และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและเสนอแนะแนวทางการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือหลักที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ จำนวน 10 บท ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75
2. แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้ว
3. แบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้ว
4. แบบสอบถามประเมินความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ฯ ที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้ว

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาความต้องการ (Needs Analysis) การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนัkd้านจริยธรรมธุรกิจ ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากตำรา เอกสาร งานวิจัยและบทความทางวิชาการ เกี่ยวกับทักษะ กลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประเด็นจริยธรรมธุรกิจ รูปแบบการสอนการอ่าน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์และพัฒนาแบบสอบถามใช้เก็บข้อมูลความต้องการจำเป็น 3 ด้านจากบุคคล 3 กลุ่ม ได้แก่ ด้านทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายจากนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ด้านประเด็นจริยธรรมธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการเลือกอย่างเจาะจง จากสถานประกอบการที่เป็นผู้ใช้บัณฑิตจากสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ได้แก่ สถานประกอบการที่เป็นด้านธุรกิจโรงแรม 2 แห่ง และด้านการขายสินค้าและบริการ 3 แห่ง และด้านการสอนการอ่าน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการเลือกอย่างเจาะจง จากอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มีประสบการณ์การสอนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านอย่างน้อย 5 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลไปใช้ในการพัฒนารูปแบบ

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ (Design and Development) การเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนัkd้านจริยธรรมธุรกิจ ให้มีประสิทธิภาพตามตามเกณฑ์ที่กำหนด (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556) ก่อนนำไปใช้จริง ผู้วิจัยได้ศึกษาดำเนินการ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ 2) สร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพ และ 3) ประเมินประสิทธิภาพภาพเครื่องมือ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองแต่มีลักษณะเหมือนกลุ่มทดลองคือมีความสามารถระดับ เก่ง กลาง และอ่อน ในช่วงทดลองรายบุคคล (One-one tryout) จำนวน 3 คน และช่วงทดลองรายกลุ่มเล็ก (Small group tryout) จำนวน 12 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 15 คน

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบและการประเมินผลการใช้ (Implementation and Evaluation) ผู้วิจัยทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้และประเมินผลการใช้ 3 ด้านดังนี้ 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการเรียนและขนาดของผล 2) ความตระหนัkd้านจริยธรรมธุรกิจก่อนและหลังการเรียนและขนาดของผล

และ 3) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 คนได้มาโดยการสุ่มกลุ่มแบบง่าย จำนวน 1 กลุ่มจาก 4 กลุ่มของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนแบบคณะกรรมการในรายวิชา 764 201 การอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ขออนุญาตสถานศึกษาในการทดลองและเก็บข้อมูลและจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ จากนั้นผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบอัตนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ใช้เวลาสอบ 60 นาที และแบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ ซึ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวกและเชิงลบแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที เพื่อเป็นข้อมูลคะแนนก่อนการเรียน และดำเนินการสอนกลุ่มทดลองโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ จำนวน 10 หน่วยเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยใช้เวลา 3 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ จำนวน 10 ครั้ง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 หลังจากนั้นดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ ซึ่งเป็นแบบทดสอบและแบบวัดชุดเดียวกับที่ใช้ก่อนการเรียน หลังจากนั้นรวบรวมข้อมูลทั้งหมด ตรวจสอบให้คะแนน นำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาจัดกระทำด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อศึกษาว่าได้ผลตามที่ตั้งสมมติฐานไว้หรือไม่ และนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับวัตถุประสงค์การวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ พบว่านักศึกษามีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ควบคู่กับการส่งเสริมด้านจริยธรรมธุรกิจ โดยการบูรณาการการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการสอนการอ่านที่มีองค์ประกอบ 5 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนเตรียมการ ขั้นตอนสอน ขั้นตอนเรียนเป็นเป็นกลุ่ม ขั้นตอนตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม และขั้นตอนการประเมิน โดยมีกิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมระหว่างการอ่าน และกิจกรรมหลังการอ่าน

2. การประเมินรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ

สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่ารูปแบบมีประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอนและผลการสอบหลังเรียน เท่ากับ 79.72/74.90 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

3. การประเมินประสิทธิภาพการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้ พบว่า 3.1) คะแนนสอบหลังเรียนด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าขนาดของผลเท่ากับ 11.03 แสดงว่ามีขนาดของผลใหญ่มาก (Cohen, 1988) 3.2) คะแนนระดับความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าขนาดของผลเท่ากับ 8.60 แสดงว่ามีขนาดของผลใหญ่มาก (Cohen, 1988)

4. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการประเมิน 4 ด้าน มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.48) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ 1) ด้านรูปแบบและเนื้อหา ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.57) (2) ด้านการประเมินผล ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.42) 3) ด้านภาษาและสื่อสิ่งพิมพ์ ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.50) และ 4) ด้านกิจกรรม ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.38)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยข้างต้นอภิปรายตามลำดับผลการวิจัย 4 ข้อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่านักศึกษามีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ควบคู่กับการส่งเสริมด้านจริยธรรมธุรกิจ โดยการบูรณาการการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการสอนการอ่าน จากผลนี้สามารถอภิปรายได้ 3 ด้าน คือ ด้านทักษะการอ่าน ด้านประเด็นจริยธรรมธุรกิจ และ ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนี้

ผลการสังเคราะห์ด้านทักษะและกลยุทธ์การอ่านนั้นความสอดคล้องกับผลงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่มีบริบทของการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ กล่าวคือ ยังพบปัญหาทักษะและกลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยปัญหาที่พบมากเช่น การระบุใจความสำคัญ การระบุโครงสร้างของบทอ่าน รวมถึงการระบุ

วัตถุประสงค์ของผู้เขียน (Kasim & Raisha, 2017; Savić, 2015; ยุพรพรรณ ตัณติสัตยานนท์, 2556; สุภาภรณ์ ยี่มีวิลัย, 2551) หากอธิบายตามหลักแนวคิดของนักวิชาการด้านการสอนการอ่านแบบจุลภาษา (Subskills Approach) และแนวคิดการจัดการเรียนรู้ตามหลักทฤษฎีของ Bloom's Taxonomy (Anderson & Krathwohl, 2001) สามารถกล่าวได้ว่าปัญหาข้างต้นอาจมีสาเหตุมาจากการขาดทักษะและกลยุทธ์พื้นฐาน เป็นผลให้ผู้เรียนไม่สามารถแสดงออกถึงความสามารถในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าซึ่งเป็นทักษะและกลยุทธ์ในระดับที่สูงขึ้นไป

ผลการสังเคราะห์ประเด็นจริยธรรมธุรกิจ มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาด้านจริยธรรมธุรกิจในประเทศและต่างประเทศ กล่าวคือ องค์กรธุรกิจควรให้ความสำคัญกับ ความซื่อสัตย์ การเคารพสิทธิของบุคคล ความเป็นธรรม ความน่าเชื่อถือ ความไว้วางใจ การรักษาคำพูด ตลอดจนการรับผิดชอบต่อสังคม (ทยาภรณ์ สุวรรณปักษ์, 2556) ทั้งนี้ประเด็นจริยธรรมธุรกิจที่กล่าวมาข้างต้นนั้นครอบคลุมและความสอดคล้องกับทฤษฎีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ของ Carroll (1999) ที่ระบุระดับความรับผิดชอบต่อสังคมรูปปริมาตร 4 ชั้น โดยให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ทุกฝ่าย และอิงประโยชน์ของสาธารณะควบคู่ไปกับการดำเนินการตามเป้าหมายขององค์กร

ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับผลงานวิจัยด้านการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่ระบุถึงลำดับขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือควรประกอบด้วย ขั้นตอนเตรียมการ ขั้นการสอน ขั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม และขั้นประเมินผล (Albeckay, 2014; จันทรา ตันติพิงสานุรักษ์, 2543; ธีรวัฒน์ ตันทนิส, 2559) ซึ่งผลดังกล่าวน่าจะได้รับอิทธิพลโดยตรงมาจากแนวคิดทฤษฎีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของ Johnson & Jonson (1998) ที่มีลักษณะสำคัญ คือ การพึ่งพากันเชิงบวก สมาชิกมีความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคล มีปฏิสัมพันธ์และการจัดการภายในกลุ่ม มีทักษะสังคมและมีกระบวนการกลุ่มหรือการทำงานเป็นทีม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่ารูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (75/75) เนื่องด้วยผู้วิจัยดำเนินการตามหลักการวิจัยและพัฒนา โดยให้ความสำคัญกับการสำรวจความต้องการของผู้เรียนและนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนารูปแบบด้วยกระบวนการเชิงระบบ และประเมินประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ทำให้ผลที่ได้สอดคล้องกับงานวิจัยด้านการพัฒนารูปแบบการสอนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ (Sultan & Nurhadi, 2017; ทศนีย์ ธาราพร และเสงี่ยม โตรัตน์, 2558) เป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีของนักการศึกษาด้านการ

ออกแบบการสอนภาษาและด้านการทดสอบประสิทธิภาพรูปแบบการสอน (Graves, 2000; Richards, 2001; Tomlinson, 1998; ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

ผลการวิจัยข้อที่ 3 พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และคะแนนระดับความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ตามผลการทดสอบจริง และมีขนาดของผลใหญ่มาก จากผลนี้สามารถอภิปรายได้ 2 ด้าน คือ ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ ดังนี้

การที่ความสามารถของผู้เรียนด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการเรียนด้วยรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้น อาจเป็นผลมาจากการที่ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือของ Johnson & Johnson (2015) บูรณาการกับแนวคิดการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ของ Hutchinson and Waters (1987) และมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การเตรียมการ จนถึงขั้นการประเมินผล โดยจัดลำดับทักษะย่อยตามแนวคิดของ Bloom's Taxonomy (Anderson & Krathwohl, 2001) ซึ่งผลดังกล่าวมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยในประเทศและต่างประเทศ ผลการวิจัยชี้ไปในทิศทางเดียวกันคือสนับสนุนให้ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการกลุ่มเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ (Devi, Musthafa, & Gustine, 2015; Nurhamidah, 2014; รัชนิวรรณ ประยงค์กุล, 2556; สรณบดีรินทร์ ประสารทรัพย์, 2559; อภิรักษ์ ไต่ตาหยง และอริยา คูหา, 2554) โดยเฉพาะขั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่มส่งเสริมให้มีการคิด วิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยส่งเสริมการพัฒนาทั้งทางทักษะทางปัญญาควบคู่กับทักษะทางสังคมในผู้เรียนได้ ด้วยเหตุนี้จึงอาจสรุปได้ว่าการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีประสิทธิภาพส่งผลให้คะแนนสอบหลังเรียนด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีขนาดของผลใหญ่มาก

การที่ระดับความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอาจเป็นผลมาจากการที่ผู้วิจัยได้พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 10 บทตามหลักการวิจัยและพัฒนาโดยคัดเลือกบทอ่านที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับด้านจริยธรรมธุรกิจที่สำคัญ ซึ่งให้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยด้านการส่งเสริมความตระหนักในบริบทของไทยควบคู่กับการสอนทักษะทางภาษาที่มีอยู่ค่อนข้างน้อยในประเทศ เช่นงานของ ยุพพรพรรณ ตันติสัตยานนท์ (2556) ที่พบว่า การคัดเลือกบทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรมส่งเสริมให้ระดับความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจของนักศึกษาสูงขึ้น

ได้ ผลนี้สะท้อนแนวคิดและความเชื่อว่าจริยธรรมเป็นคุณลักษณะที่จะต้องใช้เวลาในการปลูกฝัง ผู้สอนอาจสอดแทรกเนื้อหาด้านจริยธรรมในการจัดกิจกรรมหรือการฝึกอบรมทางวิชาการ (Kohlberg, 1976; จินตนา บุญบงการ, 2553; อนิวัช แก้วจางค์, 2555) จึงอาจสรุปได้ว่าการที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทอ่านภาษาอังกฤษที่มีความเกี่ยวข้องกับจริยธรรมธุรกิจและการจัดกิจกรรมสอดแทรกปลูกฝังแนวคิดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจในระยะเวลานี้อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้คะแนนระดับความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีขนาดของผลใหญ่มาก

ผลการวิจัยข้อที่ 4 ความเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยรูปแบบการเรียนรู้นี้มีจุดเด่นที่ด้านรูปแบบและเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีการประเมินผลที่เหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับสภาพจริง รวมถึงมีความถูกต้องด้านภาษาและมีความเหมาะสมด้านสื่อสิ่งพิมพ์ ส่วนผลการประเมินด้านกิจกรรมแม้ว่าจะอยู่ในลำดับสุดท้ายแต่ยังมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในระดับมาก ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการดำเนินการพัฒนารูปแบบที่มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ เริ่มจากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ กำหนดวัตถุประสงค์ ดำเนินการพัฒนารูปแบบและเนื้อหาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้คือ ส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ มีการจัดลำดับเนื้อหาตามความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิตรลดา รามพันธ์ และ สุทัศน์ นาคจัน (2560) ที่พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อคู่มือภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก ในด้านลักษณะภาษา ด้านเนื้อหาและด้านรูปแบบการนำเสนอ ผลข้างต้นนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Richards (2001) นักการศึกษาด้านการสอนภาษาที่เชื่อว่า การกำหนดเป้าหมายของการพัฒนารูปแบบช่วยทำให้ผู้ใช้รูปแบบทราบทิศทางที่ชัดเจน และมีส่วนกระตุ้นให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด ช่วยพัฒนาประสิทธิภาพของการสอนและการเรียนรู้ ตลอดจนช่วยให้การพัฒนารูปแบบมีประสิทธิภาพ และต้องมีการวางแผนเกี่ยวกับขอบเขตและการจัดเรียง (scope and sequence) ของเนื้อหาด้วย โดยการพิจารณาระดับความยากง่าย เริ่มจากเนื้อหาที่ง่ายไปสู่เนื้อหาที่ยากขึ้น หรือมีความซับซ้อนมากกว่า ด้วยเหตุผลที่กล่าวมานี้ น่าจะเป็นเหตุให้ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก

ข้อจำกัดของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีข้อจำกัดบางประการที่อาจส่งผลต่อความเที่ยงตรงภายในและความเที่ยงตรงภายนอกของผลการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การออกแบบงานวิจัยในครั้งนี้เป็นการทดลองแบบหนึ่งกลุ่มทดลอง (One-group Pretest-Posttest Design) จึงไม่มีผลการศึกษาเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม

2. การศึกษาค้นคว้าและพัฒนารูปแบบครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะเชิงเดี่ยวด้วยมีข้อจำกัดด้านเวลา กล่าวคือ เป็นการพัฒนารูปแบบที่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ยังไม่ได้บูรณาการกับทักษะอื่น เช่น ทักษะการเขียน หรือทักษะการพูด

3. วิธีการวัดระดับความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจในงานวิจัยนี้ เน้นเรื่องของการวัดความตระหนักในระดับล่าง คือการรับรู้ เนื่องด้วยขั้นที่สูงขึ้นไปจำเป็นจะต้องใช้ระยะเวลาในการปลูกฝัง ได้แก่ การตอบสนอง การเกิดค่านิยม การจัดระบบคุณค่า และการสร้างลักษณะนิสัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

เพื่อให้การนำรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางดังต่อไปนี้

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ผู้พัฒนาควรสำรวจความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) ของผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็น นักศึกษา ผู้สอน หรือผู้ใช้บัณฑิต เพื่อให้ได้แนวทางในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่เหมาะสมและตรงตามความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง

2. การสอนอ่านที่เน้นกลยุทธ์ (Strategies) ในบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับฝึกทักษะย่อยพื้นฐานตามแนวการสอนอ่านแบบล่างขึ้นบน (Bottom up Model) เป็นเบื้องต้นแล้วจึงพัฒนาไปสู่การสอนแบบบนลงล่าง (Top down Model) หรือแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) ต่อไป

3. การนำรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษา ผู้สอนควรสร้างความเข้าใจและความคุ้นเคยให้กับผู้เรียนในการจัดกิจกรรมกลุ่มที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางปัญญาและทักษะสังคม โดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถคละกันทั้ง เก่งกลาง และอ่อน มีจำนวนอยู่ระหว่าง 4 – 5 คน เป็นการเตรียมความพร้อมผู้เรียนสำหรับการทำงานร่วมกับผู้อื่น และขณะเดียวกันก็สามารถรับรู้และพัฒนาศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง

4. การใช้สื่อเอกสารจริง (Authentic Materials) สำหรับการสอนการอ่านในบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนอาจพบปัญหาเนื้อหาภาษาหรือระดับคำศัพท์ยากกว่าระดับความรู้ของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนควรวางแผนการพัฒนาวงคำศัพท์ของผู้เรียน โดยการมอบหมายการเรียนรู้ด้วยตนเองก่อนการอ่านบทอ่านในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดทำอภิธานศัพท์ตามหมวดหมู่ การใช้สื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้ทักษะอื่นควบคู่กับการอ่าน ได้แก่ ทักษะการดู (Viewing Skills) ทักษะการฟัง (Listening Skills) เป็นต้น

5. การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ควรมีการบูรณาการทักษะการอ่านควบคู่กับทักษะอื่น เช่น ทักษะการเขียน หรือทักษะการพูด เพื่อเพิ่มโอกาสในการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนโดยอิสระอย่างแท้จริง

6. การปลูกฝังความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ ควบคู่กับการสอนทักษะทางวิชาการ ผู้พัฒนาควรจัดให้มีส่วนของหลักจรรยาบรรณ (codes of ethics) หรือหลักจริยธรรมธุรกิจ (principles of ethics in business) เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้เรียนในการคิดวิเคราะห์ และตัดสินใจ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะการดำเนินการ 3 ประเด็น ดังนี้

1. การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการทดลองแบบหนึ่งกลุ่มทดลอง (One-group Pretest-Posttest Design) เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและประสิทธิภาพของผลที่เกิดขึ้น การศึกษาครั้งต่อไปควรมีการทดลองแบบ 2 กลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดให้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และอีกกลุ่มเป็นกลุ่มควบคุม เพื่อนำผลการศึกษามาเปรียบเทียบว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

2. การวิจัยครั้งต่อไปอาจจะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง รูปแบบการเรียนรู้ ระดับความสามารถของการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร หรืออาจจะบูรณาการรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านร่วมกับทักษะอื่น เช่น การอ่านและการเขียน หรือการอ่านและการพูด เป็นต้น

3. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการบูรณาการกับสื่อมัลติมีเดีย เพื่อให้เกิดความร่วมสมัยกับยุคแห่งเทคโนโลยี การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการพัฒนาบทอ่านในรูปแบบของสื่อมัลติมีเดีย หรือบทเรียนออนไลน์ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้กับผู้เรียน ซึ่งปัจจุบันการเรียนรู้ควรอยู่ในรูปแบบของการไร้ข้อจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลาทั้งในและนอกห้องเรียน

รายการอ้างอิง

- Abdullah, K. (1998). *Critical Reading Skills: Some Notes for Teachers*: National Institute of Education Singapore.
- Akar, C., Başaran, M., & Kara, M. (2016). İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Eleştirel Okuma Becerilerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. *International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 3(11), 1 - 14.
- Albeckay, E. M. (2014). Developing Reading Skills through Critical Reading Programme amongst Undergraduate EFL in Libya. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 20(123), 175 - 181.
- Alexander, P. A., & Jetton, T. L. (2000). *Learning from text: A multidimensional and developmental perspective. Handbook of reading research* (Vol. 3).
- Anderson, L., & Krathwohl, D. A. (2001). *Taxonomy for Learning, Teaching and Assessing: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives*. New York: Longman.
- Anderson, N. J. (1999). *Exploring Second Language Reading: Issues and Strategies*. Boston: Heinle & Heinle.
- Arifani, Y., & Rosyid, H. (2016a). Integrating Reading and Technology: The Development of Pamanpintermu. *English Language Teaching*, 11(9), 13 - 28.
- Arifani, Y., & Rosyid, H. (2016b). Integrating Reading and Technology: The Development of Pamanpintermu. *English Language Teaching*, 11(9), 13 - 28.
- Barnett, M. A. (1988). *Teaching reading in a foreign language*: ERIC Digest.
- Best, J., W., & Kahn, J. V. (1986). *Research in Education*. Englewood Cliffs: Prentice-Hall, Inc.
- Bloom, B. S., Hastings, J. T., & Madaus, G. (1971). *Handbook on formative and summative evaluation of student learning*. New York: McGraw-Hill.
- Brookbank, D., Grover, S., Kullber.K., & Strawser, C. (1999). Improving Student Achievement through Organisation of Student Learning. *ERIC*. Retrieved from <https://eric.ed.gov/?id=ED435094>

- Brown, J. D. (1995). *The Elements of Language Curriculum: A systematic approach to program development*. Boston: Heinle and Heinle.
- Brown, R. (1965). *Social psychology*. New York: Free Press.
- Carroll, A. B. (1999). Corporate Social Responsibility: Evolution of a Definitional Construct. *Business & Society*, 3(38), 268 - 295.
- CEFR. (2015). Framework for 21st Century Learning,. Retrieved from <http://www.p21.org/our-work/p21-framework>
- Cohen, J. (1988). *Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences* (2 ed.). NJ: Lawrence Earlbaum Associates.
- Cooper, D., & Shipman, D. A. (1988). *To What and How of Reading Instruction*. Ohio: Merrill Publish Company.
- Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing* (3 ed.). New York: Harper and Row.
- Cubukcu, F. (2008). Enhancing vocabulary development and reading comprehension through metacognitive strategies. *Issues in Educational Research*, 18(1).
- Cunningsworth, A. (1995). *Choosing your Coursebook*: Macmillan Heineman.
- Davis, F. B. (1944). Fundamental factors of comprehension of reading. *PSYCHOMETRIKA*, 9(3), 185 - 197.
- Day, R. R. (1994). Selecting a Passage for the EFL Reading Class. *Forum*, 32(1), 20.
- Devi, A. P., Musthafa, B., & Gustine, G. G. (2015). Using Cooperative Learning in Teaching Critical Thinking in Reading; English Reivew. *Journal of English Education*, 1(4), 1-14.
- Dick, W. L. C., & Carey, J. O. (2005). *The Systematic Design of Instruction* (6 ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Dole, J. A., Duffy, G. G., Roehler, L. R., & Pearson, P. D. (1991). Moving From the Old to the New: Research on Reading Comprehension Instruction. *Sage Journals*, 61(2), 239 - 264.
- Dudley-Evans, T., & St. John, M. J. (2009). *Developments in English for Specific Purposes: A Multi-Disciplinary Approach*. Cambridge Cambridge University Press. .
- Duke, N. K., & David Pearson, P. (2002). *Effective Practices for Developing Reading Comprehension* (3 ed.).

- Ethisphere Institute. (2016). Ethisphere Announces the 2016 World's Most Ethical Companies®, Celebrating 10 Years of Measuring Corporate Integrity and Recognizing Those That Excel. Retrieved from <https://ethisphere.com/ethisphere-announces-the-2016-worlds-most-ethical-companies-celebrating-10-years/>
- Felder, R. M., & Brent, R. (2015). Cooperative Learning. Retrieved from <http://www4.ncsu.edu/unity/lockers/users/f/felder/public/Papers/CLChapter.pdf>.
- Framework for 21st Century Learning. (2015). P21 Framework for 21st Century Learning. Retrieved from <http://www.21st-century.org/learning/21st-century-learning-framework>
- Gagen, M. R. (2013). Developing & Improving Reading Comprehension Skills Overview of Reading Comprehension & Specific Actions to Help Students Develop Comprehension. Retrieved from <http://www.righttrackreading.com/>
- Gagen, M. R. (2014). Developing & Improving Reading Comprehension Skills Overview of Reading Comprehension & Specific Actions to Help Students Develop Comprehension. Retrieved from www.righttrackreading.com
- Gebhard, J. G. (1996). *Teaching English as a Foreign or Second Language*. MI: University of Michigan Press.
- Gilroy, S. (2013).
- Goldman, S. R., & Rakestraw, J. S. (2000). Structural Aspects of Constructing Meaning from Text. In M. L. Kamil, P. B. Mosenthal, P. D. Pearson, & R. Barr (Eds.), *Handbook of Reading Research* (Vol. 3, pp. 311-335).
- Goodman, K. S. (1971). *Psycholinguistic Universals in the Reading Process* Cambridge: Cambridge University.
- Goodman, Y. M., Watson, D., & Burke, C. (2005). *Reading Miscue Inventory From Evaluation to Instruction* (2 ed.). New York: Richard C. Owen Publishers.
- Grabe, W. (1991). Current Developments in Second Language Reading Research. *TESOL Quarterly*, 25(3), 375 - 406.
- Grabe, W., & Stoller, F. L. (2002). *Teaching and Researching Reading*. London: Pearson Education Longman.

- Graddol, D. (2006). *English Next*. Retrieved from London:
<http://www.britishcouncil.org/learning-research-english-next.pdf>.
- Graves, K. (2000). *Designing Language Courses*. London: Heinle & Heinle Publishers A Division of Thomson Learning.
- Guiyu, D., & Yi, C. (2017a). Application of Case-Task Based Approach in Business English Teaching- A Case Study of the Marketing Course in SEIB of GDUFS. *Higher Education Studies*, 1(7), 23 – 29.
- Guiyu, D., & Yi, C. (2017b). Application of Case-Task Based Approach in Business English Teaching—A Case Study of the Marketing Course in SEIB of GDUFS. *Higher Education Studies*, 7(1), 23. doi:10.5539/hes.v7n1p23
- Hutchinson, T., & Waters, A. (1987). *English for Specific Purposes: A learning centered Approach*. Cambridge: University Press.
- Jalilzadeh, K., & Tahmasebi, A. (2014). Content-Based Syllabus. *European Scientific Journal*, 1(Special edition), 223 -231.
- Jennings, M. M. (2006). *The Seven Signs of Ethical Collapse*: St. Martin's Press.
- Johnson, D. W. (1991). *Cooperative Learning: Increasing College Faculty Instructional Productivity*. ASHE-ERIC Higher Education Report No. 4, 1991: ERIC.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (2015). THEORETICAL APPROACHES TO COOPERATIVE LEARNING In R. Gillies (Ed.), *Collaborative learning: Developments in research and practice* (pp. 17-46). New York: Nova. .
- Kagan, S. (1994). *Cooperative Learning*. California: Kagan Publishing.
- Kagan, S. (1999). *Dimensions of cooperative classroom structures*. In Slavin, R.E. et al (Eds.). *Learning to Cooperate, Cooperating to Learning*. New York: Plenum press.
- Kasim, U., & Raisha, S. (2017). EFL Students' Reading Comprehension Problem: Linguistic and Non-Linguistic Complexities. *English Education Journal*, 3(8), 308 - 321.
- Kinoshita, C. Y. (2003). Integrating language learning strategy instruction into ESL/EFL lessons. *The Internet TESL Journal*, 4(9).
- Kohlberg, L. (1976). “*Moral Stage and Moralization: The Cognitive Development Approach*”. *Moral Development and Behavior*. New York: Holt Rinehart and Winston.

- Krathwohl, D. R., Bloom, B. S., & Masia, B. B. (1973). *Taxonomy of Education Objectives Handbook 2 : Affective Domain*. New York: David McKay Co. Inc.
- Kuder, F., & Richardson, M. W. (1937). The Theory of the Estimation of Test Reliability. *PSYCHOMETRIKA*(2), 151 - 160.
- Kurland, D. J. (2000). How the Language Really Works: The Fundamentals of Critical Reading and Effective Writing. Retrieved from http://www.criticalreading.com/critical_reading_thinking.htm
- Lieungnaphar, A., & Watson Todd, R. (2011). *Top-down versus Bottom-up Approaches toward Move Analysis in ESP* Paper presented at the the International Conference on Doing Research in Applied Linguistics, Thailand: King Mongkut's University of Technology Thonburi, Bangkok
- Likert, R. A. (1961). *New Patterns of Management*. New York: McGraw-Hill Book Company Inc.
- Marzbana, A., & Akbarnejad, A. A. (2013). The effect of cooperative reading strategies on improving reading comprehension of Iranian university students *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 70, 936 - 942.
- McDonough, J. (2010). English for Specific Purposes: a survey review of current materials. *ELT Journal*, 4(64), 462 - 477.
- National Reading Panel. (2000). *Teaching Children to Read: An Evidence-Based Assessment of the Scientific Research Literature on Reading and Its Implications for Reading Instruction*. Retrieved from <https://www1.nichd.nih.gov/publications/pubs/nrp/Documents/report.pdf>
- NSW Department of Education and Training. (2010). Teaching Comprehension Strategies. Retrieved from <https://education.nsw.gov.au/>
- Nunan, D. (1999). *Second Language Teaching and Learning*. Boston: Heinle & Heinle.
- Nurhamidah, I. (2014). Enhancing Students' Critical Reading Skills through Group Discussion in Cooperative Learning. *Dinamika Bahasa dan Ilmu Budaya*, 2(9), 25 - 34.
- Nuttall, C. (1996). *Teaching Reading Skills in a Foreign Language*. Bath: Heinemann.
- Ornstein, A. C., & Lasley II, T. J. (2000). *Strategies for Effective Teaching*. Boston: McGraw-Hill Higher Education.

- Piaget, J. (1960). *The Moral Judgment of the Child*. Illinois: The Free Press.
- Pirozzi, R. (2003). *Critical Reading, Critical Thinking* (2 ed.). New York: Longman.
- Post, J., Preston, L., & Sachs, S. (2002). Managing the Extended Enterprise: The New Stakeholder View. *California Management Review*, 1(45), 6-28.
- Pressley, M. (2000). What should comprehension instruction be the instruction of? In M.L. Kamil, P.B. Mosenthal, P.D. Pearson, & R. Barr (Eds.), *Handbook of reading research: Volume III*. Mahwah NJ: Erlbaum.
- Raguz, I. V., & Matic, M. (2016). Business Students' Attitude towards Business Ethics: Evidence from Croatian Universities. *Management*, 21(Special Issues), 189- 205.
- Richards, J. (2001). *Curriculum Development in Language Teaching*. Cambridge Cambridge University Press.
- Robinson, P. C. (1991). *ESP Today: A Practitioner's Guide*.
- Rumelhart, D. E. (1977). *Toward an interactive model of reading* In S. Dornic (ed.), *Attention and Performance IV*. New York, NY: Academic Press.
- Rumelhart, D. E., & Ortony, A. (1977). *The Representation of Knowledge in Memory*.
- Saat, M. M., Rahman, H. A., & Rajab, A. (2013). The Impact of Industrial Training on Ethical Awareness and Ethical Judgement. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 69, 1676 - 1683.
- Samuel, S. C., & Trevis, S. T. (2006). *Modern Management* (10 ed.). New Jersey: Pearson.
- Savić, V. (2015). *Reading Difficulties in English as a Foreign Language*. University of Novi Sad.
- Skillsyouneed. (2011 - 2018). Critical Reading and Reading Strategies. Retrieved from <https://www.skillsyouneed.com/learn/critical-reading.html>
- Slavin, R. E. (1988). *Cooperative Learning and Student Achievement: the Association for Supervision and Curriculum Development*.
- Slavin, R. E. (1995). *Cooperative learning: Theory, research and practice* (2 ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Stevens, P. (1973). Technical, technological and scientific English. *ELT Journal*, 27, 233 - 234.

- Sudarwati, E. (2016). Cooperative Learning Strategy for Improving Students' Critical Reading Ability: A Case Study in English Study Progame of Brawijaya University. *EDUCARE: International Journal of Education Studies*, 1(9), 13 – 28.
- Sultan, A. R., & Nurhadi, E. T. P. (2017). The Development of a Critical Reading Learning Model to Promote University Students' Critical Awareness. *The New Educational Review*, 2(48), 76 - 86.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: theory and practice*. New York: Harcourt, Brace & World. .
- Tenenberg, J. D. (1995). Using Cooperative Learning in the Undergraduate Computer Science Classroom. Retrieved from <http://phoenix.iusb.edu/josh/coop/papers/mwsc95.html>
- Thorndike, R. L. (1973). Reading as Reasoning. *Reading Research Quarterly*(9), 135-147.
- Tomlinson, B. (1998). *Materials Development in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Transparency International. (2017). Corruption Perception Index 2017. Retrieved from https://www.transparency.org/news/feature/corruption_perceptions_index_2017
- Tuckman, B. W. (1999). Conducting Educational Research. Retrieved from <http://ww2.odu.edu/~jritz/attachments/coedre.pdf>
- UN. (2015). Sustainable Development Goals. Retrieved from <https://www.un.org/sustainabledevelopment/sustainable-development-goals/>
- Wallace, C. (2003). *Reading*. Oxford: Oxford University Press.
- Wikipedia. (2018). English for Specific Purposes. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/English_for_specific_purposes
- Wilhelm, J. (2015). Understanding Reading Comprehension. Retrieved from <http://www.scholastic.com/teachers/article/understanding-reading-comprehension>
- Williams, R. (1986). "Top Ten" Principles for Teaching Reading. *ELT Journal*, 40(1), 42 - 45.
- Wilshaw, R. (2016). Thailand's Ethical and Sustainable Business Forum. Retrieved from <https://thaipublica.org/2016/03/unsustainablebusiness1/>

Witkin, B. R., & James W. Altschuld. (1995). *Planning and Conducting Needs Assessments: A Practical Guide*. London: Sage Publications.

กุลวดี ราชภัคดี. (2545). ความตระหนักและการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของ นักศึกษาในหอพักสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ.

จันทรา ตันติพิงสานุรักษ์. (2543). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning). วารสารวิชาการ, 3(12), 36-55.

จิตรลดา รามพันธ์ และสุทัศน์ นาคจัน. (2560). การพัฒนาคู่มือการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับงาน บริการอาหารและเครื่องดื่มบนแอปพลิเคชัน เฟสบุ๊ก สำหรับนักศึกษาสาขางานโรงแรม วิทยาลัย อาชีวศึกษาเพชรบุรี. วารสารวิชาการมนุษยสังคมปริทัศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 1(19), 29-44.

จินตนา บุญงการ. (2553). จริยธรรมทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน Developmental Testing of Media and Instructional Package. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 1(5), 7-20.

เต็มศักดิ์ สุขวิบูลย์. (2009). ข้อคำนึงในการสร้างเครื่องมือประเมินมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) เพื่องานวิจัย.

ถิรวัฒน์ ตันทนิส. (2559a). การศึกษาพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง เรื่องเต็มการประชุมทางวิชาการของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 54. สาขาศึกษาศาสตร์, สาขาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ถิรวัฒน์ ตันทนิส. (2559b). ผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือในรูปแบบการเรียนรู้ ร่วมกันที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับตัวอักษรและระดับตีความ. วารสาร มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 3(13), 19 - 34.

ทยากรณ์ สุวรรณปักษ์. (2556). จริยธรรมทางธุรกิจและผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมในจังหวัดมุกดาหาร. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี, 1(4), 46 - 66.

ทัศนีย์ ธาราพร และเสงี่ยม ไตรรัตน์. (2558). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม โดยใช้รูปแบบการสอน แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะในการสื่อสาร. Paper presented at the การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ระดับชาติ.

- ทิพวรรณ ทรัพย์สุวรรณ จินดารัตน์ ปิณณิ และการุณย์ ประทุม. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรม
ธุรกิจ ภาพลักษณ์องค์กร และความสำเร็จขององค์กรสำนักงานบัญชีในเขตภาคกลาง. วารสาร
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2(33), 219 -233.
- ไทยรีฟอর্ম. (2561). ทูรแจมปมข้อมูลลูกค้า 1.14 หมิ่นชื่อหลุด ถูกแฮกจากมืออาชีพ- แจ้งความบันทึก
ประจำวันแล้ว. Retrieved from <https://www.isranews.org/isranews-news/65192-true-move-52101.html>
- ธีระศักดิ์ กำบรรณารักษ์ และเทพฤทธิ์ วิชญศิริ. (2545). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ระดับ
จริยธรรมทางธุรกิจกับระดับความเครียดของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมและกลาง.
Retrieved from
- นงลักษณ์ วงศ์ถนอม. (2547). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักถึงความสำคัญกับ
ความสามารถ ในการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปใช้ในชีวิตประจำวัน ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสมุทรสงคราม. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง.
- นริศ ทวีสุข. (2541). ความรู้และความตระหนักต่อปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาทางไกลที่
ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นายคุณภาพ. (2009). การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย. *Qway No. 145*, 40 - 43.
- นุชรี คงมณี. (2549). การพัฒนาเครื่องมือวัดจริยธรรมทางธุรกิจ สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี
สาขาวิชาการบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภาคใต้. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บริษัท พรีเมียร์ เอ็นเตอร์ไพรซ์ จำกัด (มหาชน). (2558). แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี สิ้นสุดวันที่
31 ธันวาคม 2558 Retrieved from http://www.premier-technology.co.th/document/form_56_1_15.pdf
- บัณฑิต นิจถาวร. (2561). สามประเด็นที่ธุรกิจไทยต้องจริงจัง. Retrieved from
<http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/642036>
- บำรุง ไตรรัตน์. (2534). การออกแบบงานวิจัยสาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์. นครปฐม: มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- ประคอง กรรณสูต. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ปิ่นปิ่นทร สีลาอัมพรสิน. (2556). ความสามารถด้านการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชา
ภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. วารสารมนุษยสังคม
ปริทัศน์, 2(15), 56 - 62.

- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2553). ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา. Retrieved from <https://www.mwit.ac.th/~person/01-Statutes/NationalEducation.pdf>
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2550). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พัชรา ตันติประภา และบัวรัตน์ ศรีนิล. (2553). การสอนจริยธรรมในชั้นเรียนธุรกิจ :มุมมองของนักศึกษาและอาจารย์. วารสารบริหารธุรกิจ, 127(33), 9 - 34.
- พัชรินทร์ อารมณีสาวะ. (2557). การประเมินการรู้เรื่องการอ่านของ PISA 2015. นิตยสาร สสวท, 189, 44 - 48.
- พิพัฒน์ นนทนาธรณ์. (2555). การจัดการจริยธรรมธุรกิจ: ฐานรากของซีเอสอาร์. การจัดการจริยธรรมธุรกิจ: ฐานรากของซีเอสอาร์: ศูนย์นำธุรกิจเพื่อสังคม.
- มนัส สร้อยพลอย. (2544). การดำเนินมาตรการเสริมสร้างจริยธรรมทางการค้าแก่ผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: กรมการค้าภายใน.
- มนัสวี ดวงลอย. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 1(3), 153 -166.
- ยุพรพรรณ ตันติสัตยานนท์. (2556). การพัฒนาโมดูลการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจที่เน้นจริยธรรมธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักด้านจริยธรรมทางธุรกิจ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. Veridian E-Journal กลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์, 1(6), 209 - 223.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2548). การวัดผลและการสร้างแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (4 ed.). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชนิวรรณ ประยงค์กุล. (2556). การพัฒนาทักษะการอ่านด้วยการเรียนแบบร่วมมือของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. Retrieved from เพชรบูรณ์:
<http://research.pcru.ac.th/rdb/project/datafiles/811>
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2541). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (4 ed.). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิทยากร เชียงกุล. (2012). รายงานสภาวะการศึกษาปี 52 – 53. ชมรมศึกษาผลงานฯ รศ. วิทยากร เชียงกุล. Retrieved from <http://witayakornclub.wordpress.com/>
- ศิริเกตุ ปุริมาณเสวี. (2552). จริยธรรมในการดำเนินธุรกิจที่มีผลต่อภาพลักษณ์โดยรวม ในอุตสาหกรรมเภสัชภัณฑ์. (สารนิพนธ์บัณฑิต. (การจัดการ)), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ศิลปพร ศรีจั่นเพชร. (2552). จริยธรรมทางธุรกิจกับบริษัทภิบาล. วารสารบริหารธุรกิจ, 123(32), 1-6.
สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2557). ทีดีอาร์ไอเสนอแผนปฏิรูปการศึกษาครบวงจร.

Retrieved from <http://tdri.or.th/priorityresearch/educationreform/>

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2557). ผลการประเมิน PISA 2012 คณิตศาสตร์
การอ่าน และวิทยาศาสตร์ นักเรียนรู้อะไร และทำอะไรได้บ้าง กรุงเทพฯ: ห้องหุ่นส่วนจำกัด
อรุณการพิมพ์.

สมคิด บางโม. (2553). จริยธรรมธุรกิจ. กรุงเทพฯ: พัฒนวิทย์การพิมพ์.

สมุทร เซ็นเขาวนิช. (2549). เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้
แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์และทักษะการเขียนเพื่อ
การสื่อสาร. (ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2559). การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม. Retrieved
from https://www.opdc.go.th/special.php?spc_id=2&content_id=156

สิริรัตน์ นาคิน. (2557). การศึกษาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบการ
พัฒนาการอ่าน แบบมีส่วนร่วม. Retrieved from
<https://www.gotoknow.org/posts/343885>

สุดารัตน์ ทองแก้ว ประยงค์กลิ่นฤทธิ์ และรพีพร สร้อยน้ำ. (2560). การพัฒนาความสามารถด้านการ
อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3. Paper presented at the การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบูรณ์ ครั้งที่ 4, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักวิธีสอนอ่านภาษาไทย (7 ed.). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุนีย์ สันหมุด. (2552). ปัญหาด้านการอ่าน. Retrieved from <http://www.gotoknow.org/>

สุบรรณ พันธ์วิศवास และชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์. (2522). ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โอเชียนส
โตร์.

สุภาพร พิศาลบุตร. (2545). จริยธรรมทางธุรกิจ กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวน
ดุสิต

สุภาพรณ์ ยี่มิวัลย์. (2551). การศึกษาความสามารถและปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอก
ภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์, 2(4), 130 - 148.

- สุมาลี ชัยเจริญ. (2551). เทคโนโลยีการศึกษา : หลักการ ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. ขอนแก่น: หจก.โรงพิมพ์ คลังนานาวิทยา.
- สุวรรณีย์ ยะหะกร. (2558). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative-based learning) Retrieved from <http://www.lic.chula.ac.th/web/mediaflash/Cooperative/Cooperative/cooperative.pdf>
- หรรษมน เฟื่องหวาน. (2559). จริยธรรมทางธุรกิจเพื่อความยั่งยืนของธุรกิจค้าปลีก. *Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 1(9), 815– 828.
- อนิวัช แก้วจำนงค์. (2555). จริยธรรมทางธุรกิจ. สงขลา: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อภิรักษ์ ไต่ตาหยง และอริยา คูหา. (2554). ผลของการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการ การอ่านและการเขียน (CIRC) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนสองภาษา. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์*, 2(3), 65 - 80.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (2 ed.). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เอมอร เนียมน้อย. (2551). พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เอกสารราชการ

1. หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ
2. หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่ ศธ 6806 (พบ)/๗๑๓

โทร.032-594-107 ภายใน 41241-2
วันที่ 26 ธันวาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

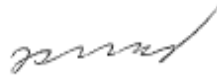
เรียน Mr.Patrick Murphy

ด้วย นางรุ่งนภา ชีวรัศมี รหัสประจำตัว 55254906 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน (การสอนภาษาอังกฤษ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริม
ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ
สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร"

มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย
เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็น
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรินทร์ เทวตา)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย (เพชรบุรี)
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

สำนักงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่ ศธ 6806 (ทบ)/ ๗๐1

โทร.032-594-107 ภายใน 41241-2
วันที่ 26 ธันวาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ธีรพงษ์ ปิณิจเสศิกุล

ด้วย นางรุ่งนภา ชีวรัศมี รหัสประจำตัว 55254906 นักศึกษาระดับปริญญาตรี บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน (การสอนภาษาอังกฤษ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร"

มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรินทร์ เทวตา)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย (เพชรบุรี)
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่ ศธ 6806 (พบ)/7๑๒

โทร.032-594-107 ภายใน 41241-2
วันที่ 26 ธันวาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

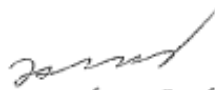
เรียน อาจารย์ ดร.ศิริพร เมือกส่อง

ด้วย นางรุ่งนภา ชิวรัมย์ รหัสประจำตัว 55254906 นักศึกษาระดับปริญญาตรี บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน (การสอนภาษาอังกฤษ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร"

มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในกรณี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรินทร์ เทวตา)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย (เพชรบุรี)
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร (เพชรบุรี) โทร. 0 3259 4107 ภายใน 41241
 ที่ ศธ 6806 (ทบ)/218 วันที่ 8 พฤษภาคม 2561
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน คณะบดีคณะวิทยาการจัดการ

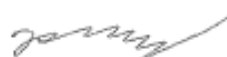
ด้วย นางรุ่งนภา ชีวรัมย์ รหัสประจำตัว 55254906 นักศึกษาระดับปริญญาตรี บัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (การสอนภาษาอังกฤษ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร"

มีความประสงค์ จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ ระดับชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 32 คน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย ทั้งนี้สามารถติดต่อนักศึกษาโดยตรงได้ที่เบอร์ 085-700-2577

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรินทร์ เทวตา)
 รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย (เพชรบุรี)
 รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลระยะที่ 1

1. ตารางวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล
  - ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - ประเด็นจริยธรรมธุรกิจ
  - องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. แบบสอบถามในการวิจัย
  - แบบสอบถามความต้องการด้านทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - แบบสอบถามประเด็นจริยธรรม
  - แบบสอบถามด้านการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลระยะที่ 1

1. ตารางวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ	แหล่งข้อมูล				ผลการสังเคราะห์
	หลักสูตรการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ (2556)	CEFR (2015)	Anderson & Krathwohl (2001)	Davis (1968)	
การระบุความหมายของคำศัพท์	✓	✓	✓	✓	ทักษะย่อยการอ่านเพื่อความเข้าใจ 1. การระบุความหมายของคำศัพท์ 2. การระบุรูปแบบโครงสร้างบทอ่าน 3. การระบุใจความสำคัญ 4. การระบุรายละเอียด 5. การกล่าวอ้าง
การระบุรูปแบบโครงสร้างบทอ่าน	✓	✓	✓	✓	
การระบุใจความสำคัญ	✓	✓	✓	✓	
การระบุรายละเอียด	✓	✓	✓	✓	
การตีความงานเขียน	✓		✓		
การเปรียบเทียบและอธิบาย			✓		
การสรุปความ	✓	✓			
การกล่าวอ้าง	✓	✓		✓	
การระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน		✓		✓	
ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	แหล่งข้อมูล				ผลการสังเคราะห์
	หลักสูตรการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ	Abdullah (1998)	Richard Pirozzi (2003)	Kurland (2018)	
การแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น	✓	✓	✓	✓	ทักษะย่อยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 1. การระบุวัตถุประสงค์ของผู้แต่ง 2. การแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น 3. การระบุเหตุและผล 4. การคาดเดาผลลัพธ์ 5. การอนุมานความ 6. การวิเคราะห์น้ำเสียง 7. การระบุความลำเอียง 8. การระบุข้อโต้แย้ง 9. การระบุตรรกวินาศ
การตีความจากเรื่องที่อ่าน	✓	✓		✓	
การระบุวัตถุประสงค์ของผู้แต่ง	✓	✓	✓	✓	
การระบุตรรกวินาศ	✓	✓		✓	
การระบุโฆษณาชวนเชื่อ				✓	
การระบุข้อมูลที่ผิดพลาด		✓		✓	
การระบุเหตุและผล	✓	✓	✓		
การคาดเดาผลลัพธ์	✓	✓		✓	
การวิเคราะห์น้ำเสียง	✓		✓	✓	
การระบุความลำเอียง	✓	✓	✓	✓	
การระบุข้อโต้แย้ง	✓	✓		✓	
การอนุมานความ	✓	✓	✓	✓	

กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ตารางที่ 2 ตารางสังเคราะห์กลยุทธ์สำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ

กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ	แหล่งข้อมูล				ผลการสังเคราะห์
	หลักสูตรการ จัดการธุรกิจและ ภาษาอังกฤษ	Anderson (1999)	NRP (2000)	NSW (2010)	
การเดาคำศัพท์ และสำนวน	✓	✓	✓	✓	กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ 1. การคาดเดา 2. การตั้งคำถาม 3. การวิเคราะห์โครงสร้าง 4. การเชื่อมโยง
การตั้งคำถาม	✓	✓	✓	✓	
การวิเคราะห์โครงสร้าง	✓	✓	✓		
การสรุปความ	✓		✓	✓	
การจำ		✓			
การสืบค้น		✓			
การอ่านแบบอภิปัญญา		✓			
การเฝ้าสังเกต		✓		✓	
การตรวจสอบความเข้าใจ		✓	✓		
การเรียนรู้แบบร่วมมือ			✓		
การจัดการแบบกราฟฟิค			✓		
การมโนภาพ				✓	
การเชื่อมโยง	✓	✓	✓	✓	
กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	แหล่งข้อมูล				ผลการสังเคราะห์
	หลักสูตรการ จัดการธุรกิจและ ภาษาอังกฤษ	Salisbury University (2017)	Gilroy (2013)	Skillsyouneed (2016)	
การสังเกตและเปรียบเทียบความ เหมือนและต่างของข้อมูล	✓	✓	✓	✓	กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 1. การสังเกตและเปรียบเทียบความ เหมือนและต่างของข้อมูล 2. การตั้งคำถาม 3. การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของ ทางเลือกและแหล่งข้อมูล 4. การประเมินข้อมูล 5. การสะท้อนกลับ
การตั้งคำถาม	✓	✓		✓	
การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของ ทางเลือก และแหล่งข้อมูล	✓	✓	✓		
การประเมินข้อมูล	✓	✓		✓	
การสะท้อนกลับ	✓	✓		✓	
การวิเคราะห์หัวข้อ			✓		
การตัดสินใจปัญหา				✓	
การคิดแบบหลากหลาย		✓		✓	
การประเมินจุดแข็งจุดอ่อน			✓	✓	
การระบุเค้าโครงและสรุปความ		✓	✓		

ประเด็นจริยธรรมธุรกิจ

ตารางที่ 3 ตารางสังเคราะห์ประเด็นจริยธรรมธุรกิจ

ประเด็นจริยธรรม	แหล่งข้อมูล					ผลการสังเคราะห์
	พิพัตน์ นันทาธรรม (2555)	สุภาพร พิศาล บุตร (2545)	ธีรศักดิ์ กำ บรรณารักษ์ และ เทพฤทธิ์ วิชญสิริ (2524)	United Nations (2015)	Jennings (2006)	
ความซื่อสัตย์		✓	✓	✓	✓	ประเด็นจริยธรรมธุรกิจ 1. ความซื่อสัตย์ 2. ความยุติธรรม 3. ความรับผิดชอบ 4. ความซื่อถือ 5. การเคารพในสิทธิของ บุคคล 6. การบำรุงรักษา สิ่งแวดล้อม
ความยุติธรรม	✓	✓	✓	✓	✓	
ความรับผิดชอบต่อ		✓	✓	✓	✓	
ความซื่อถือ	✓	✓	✓	✓	✓	
การเคารพในสิทธิ ของบุคคล	✓	✓	✓	✓	✓	
การบำรุงรักษา สิ่งแวดล้อม	✓		✓	✓	✓	

องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตารางที่ 4 ตารางสังเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

องค์ประกอบ	แหล่งข้อมูล				ผลการสังเคราะห์
	Johnson and Johnson (Felder and Brent, 2015)	Kagan (1994)	Tenenberg (อ้างถึงใน Smith, 1996)	อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550)	
การพึ่งพาเชิงบวก		✓	✓	✓	องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ 1. การพึ่งพาเชิงบวก 2. ความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคล 3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก 4. ทักษะการทำงานร่วมกัน 5. กระบวนการกลุ่ม
ความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคล	✓	✓	✓	✓	
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก		✓	✓	✓	
ทักษะการทำงานร่วมกัน	✓	✓	✓	✓	
กระบวนการกลุ่ม	✓	✓	✓	✓	
ความมุ่งมั่น	✓		✓	✓	
การจัดการ					

2. แบบสอบถามในการวิจัย

แบบสอบถามความต้องการด้านทักษะและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร แบบสอบถามนี้มีจำนวน 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ตรวจสอบสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับระดับความรู้ความสามารถด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ตอนที่ 3 ตรวจสอบสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับระดับความรู้ความสามารถด้านกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ

ตอนที่ 4 ตรวจสอบสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับระดับความรู้ความสามารถด้านทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ตอนที่ 5 ตรวจสอบสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับระดับความรู้ความสามารถด้านกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ตอนที่ 6 คำแนะนำ และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัย ขอขอบคุณท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ ที่นี้

รุ่งนภา ชีวรัมย์

ตอนที่ 3 ทำเครื่องหมายถูก (✓) ในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถด้านกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจของท่านมากที่สุด
ทำเครื่องหมายถูก (✓) ในช่องที่ตรงกับระดับความสำคัญด้านกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจตามความเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับคะแนน	ความหมายระดับความสามารถ	ความหมายระดับความสำคัญ
ระดับ 5	สามารถทำได้ดีมาก	มีความสำคัญมากที่สุด
ระดับ 4	สามารถทำได้ดี	มีความสำคัญมาก
ระดับ 3	สามารถทำได้	มีความสำคัญปานกลาง
ระดับ 2	รู้จักวิธีการแต่ไม่สามารถทำได้	มีความสำคัญน้อย
ระดับ 1	ไม่รู้จักวิธีการและไม่สามารถทำได้	มีความสำคัญน้อยมาก

ลำดับ	รายละเอียด กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจ	ระดับความสามารถ					ระดับ ความสำคัญ				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	เมื่ออ่านบทอ่านภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะทำพฤติกรรมต่อไปนี้										
1	ก่อนอ่านข้าพเจ้าจะอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาใจความสำคัญของบทอ่าน										
2	ก่อนอ่านข้าพเจ้าจะดูหัวข้อเรื่องหลักและรองตลอดจนประโยคแรกของแต่ละย่อหน้า										
3	ขณะที่อ่านข้าพเจ้าจะให้ความสำคัญกับความหมายโดยรวมในบทอ่าน										
4	ขณะที่อ่านข้าพเจ้าจะให้ความสำคัญของคำแต่ละคำในบทอ่าน										
5	ขณะที่อ่านข้าพเจ้าจะสังเกตโครงสร้างไวยากรณ์เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจบทอ่าน										
6	ขณะที่อ่านข้าพเจ้าจะใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษในการหาคำศัพท์ใหม่										
7	ขณะที่อ่านข้าพเจ้าจะอ่านทีละคำ										
8	ขณะที่อ่านข้าพเจ้าจะแปลคำหรือประโยคเป็นภาษาไทย										
9	หลังการอ่านข้าพเจ้าจะถอดความและสรุปด้วยคำพูดของตนเอง										
10	ก่อนการอ่านข้าพเจ้าจะดูภาพประกอบ หรือแผนภาพ ตารางที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน										
11	ขณะที่อ่านข้าพเจ้าจะใช้ส่วนของคำ เช่น อุปสรรค หรือปัจจัยในการเดาคำศัพท์ใหม่										
12	ขณะที่อ่านข้าพเจ้าจะมองหาคำเชื่อมเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างประโยค เช่น and, but										
13	ขณะที่อ่านข้าพเจ้าจะใช้ความรู้เดิมในการทำความเข้าใจบทอ่าน										
	กลยุทธ์การตั้งคำถาม										
14	ก่อนการอ่านข้าพเจ้าจะตั้งคำถามจากการอ่านหัวข้อหลัก หัวข้อรอง รวมถึงภาพประกอบหรือแผนภาพ										
15	ขณะที่อ่านข้าพเจ้าจะคาดเดาและหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ก่อนการอ่าน										
16	หลังการอ่านข้าพเจ้าจะสรุปและตรวจสอบคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้										
17	ก่อนการอ่านข้าพเจ้าจะสังเกตหัวข้อ บทนำ ประโยคใจความสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน										
18	ก่อนการอ่านข้าพเจ้าจะสังเกตคำเชื่อมที่ใช้ในบทอ่าน เช่น because, however										
19	ขณะที่อ่าน ข้าพเจ้าแบ่งประโยคที่ยาวออกเป็นสั้นๆ เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ										
20	ขณะที่อ่าน ข้าพเจ้าจะวิเคราะห์โครงสร้างของประโยค										
21	หลังการอ่านข้าพเจ้าสามารถระบุโครงสร้างของบทอ่านได้										
22	หลังการอ่านข้าพเจ้าสามารถระบุใจความสำคัญของบทอ่านได้										
23	หลังการอ่านข้าพเจ้าสามารถเขียนหรือพูดสรุปโดยใช้สำนวนของตนเองได้										
24	ขณะที่อ่าน ข้าพเจ้าจะให้ความสำคัญกับทุกรายละเอียด										

ตอนที่ 5 ทำเครื่องหมายถูก (✓) ในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถด้านกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของท่านมากที่สุด
ทำเครื่องหมายถูก (✓) ในช่องที่ตรงกับระดับความสำคัญด้านกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามความเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับคะแนน	ความหมายระดับความสามารถ	ความหมายระดับความสำคัญ
ระดับ 5	สามารถทำได้ดีมาก	มีความสำคัญมากที่สุด
ระดับ 4	สามารถทำได้ดี	มีความสำคัญมาก
ระดับ 3	สามารถทำได้	มีความสำคัญปานกลาง
ระดับ 2	รู้จักวิธีการแต่ไม่สามารถทำได้	มีความสำคัญน้อย
ระดับ 1	ไม่รู้จักวิธีการและไม่สามารถทำได้	มีความสำคัญน้อยมาก

ลำดับ	รายละเอียด กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	ระดับความสามารถ					ระดับ ความสำคัญ					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	เมื่อต้องอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษซ้ำๆ จะทำพฤติกรรมต่อไปนี้											
1	เปรียบเทียบข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ											
2	ระบุความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูลที่ได้มา											
3	สงสัยความเป็นไปได้หรือไม่ได้ของทางเลือกและแหล่งข้อมูล											
4	วิเคราะห์ข้อมูลและทางเลือกอย่างเป็นธรรม											
5	ตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น											
6	ตั้งคำถามเพื่อหาประเด็นหลักและข้อสรุป											
7	ระบุเกณฑ์การเลือกข้อมูลอย่างสมเหตุสมผล											
8	ประเมินข้อมูลตามเกณฑ์ที่กำหนด											
9	คิดทบทวนการเลือกช่องทางในการแก้ปัญหา											
10	คิดแก้ไขเพื่อหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสม											

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

แบบสอบถามประเด็นจริยธรรม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน
เพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ
สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบสอบถามนี้ มีจำนวน 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ความเห็นเกี่ยวกับประเด็นจริยธรรมธุรกิจ เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ
- ระดับ 5 หมายถึง ท่านมีความเห็นสอดคล้องในระดับ มากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง ท่านมีความเห็นสอดคล้องในระดับ มาก
- ระดับ 3 หมายถึง ท่านมีความเห็นสอดคล้องในระดับ ปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง ท่านมีความเห็นสอดคล้องในระดับ น้อย
- ระดับ 1 หมายถึง ท่านมีความเห็นสอดคล้องในระดับ น้อยที่สุด
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัย ขอขอบคุณท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ ที่นี้

รุ่งนภา ชีวรัมย์

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

ประสบการณ์การสอนด้านธุรกิจ _____ ปี

ตอนที่ 2 ความเห็นเกี่ยวกับประเด็นจริยธรรมธุรกิจ

ลำดับ	ประเด็นจริยธรรม	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
	ข้าพเจ้าเห็นว่าประเด็นจริยธรรมธุรกิจต่อไปนี้มีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจ					
	ความซื่อสัตย์					
1	ให้ข้อมูลตามความเป็นจริง และไม่มีการบิดเบือนข้อเท็จจริง					
2	ไม่ปิดบังข้อมูลที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อร่างกายหรือทรัพย์สิน					
3	ไม่หลอกลวงหรือฉวยโอกาสกับผู้อื่นได้เสีย					
4	บริหารด้านการเงินการบัญชีอย่างโปร่งใส					
5	เสียภาษีอย่างถูกต้อง					
	ความยุติธรรม					
6	ให้ความเสมอภาคกับพนักงานในองค์กรและไม่เลือกปฏิบัติ					
7	ให้โอกาสในการเข้าถึงสินค้าและบริการที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม					
8	แข่งขันทางธุรกิจอย่างตรงไปตรงมา					
9	ไม่รับสินบนหรือของขวัญเพื่อจุดประสงค์อันมิชอบ					
	ความรับผิดชอบ					
10	รับผิดชอบต่อสวัสดิการของพนักงานตามที่พนักงานพึงได้					
11	รับผิดชอบต่อผลเสียหรือผลกระทบอันเกิดจากการดำเนินธุรกิจ					
12	ไม่ทอดทิ้งหรือละหน้าที่กลางคัน					
13	ระมัดระวังมิให้เกิดผลกระทบหรือสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย					
14	มีความตรงต่อเวลา					
15	ปฏิบัติตามข้อตกลงหรือสัญญาที่ให้ไว้					
16	ไม่โจมตีคู่แข่งด้วยข้อมูลอันเป็นเท็จ					
	การเคารพสิทธิของบุคคล					
17	ไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของพนักงาน					
18	ให้โอกาสแก่พนักงานในการพัฒนาตนเอง					
19	ไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของลูกค้า					
	การบำรุงรักษาสິงแวดล้อม					
20	ดำเนินการธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม					
21	ต่อต้านการใช้สารเคมีที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม					
22	ส่งเสริมกิจกรรมหรือนโยบายที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ โปรดระบุ

.....

.....

แบบสอบถามด้านการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง

การพัฒนาแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน
เพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ

สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็น และประเมินค่า เพื่อหาองค์ประกอบที่เหมาะสมของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง พร้อมทั้งแสดงข้อคิดเห็นอื่น ๆ (ถ้ามี) เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในการดำเนินการวิจัย
2. แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้
  - ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ จำนวน 20 ข้อ
  - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมและสื่อการสอนที่เหมาะสมสำหรับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ จำนวน 25 ข้อ
  - ตอนที่ 3 เป็นการเสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติม
3. ในส่วนของแบบสอบถามตอนที่ 1 – 2 เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า แสดงค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ระดับ	5	หมายถึง ท่านมีความเห็นสอดคล้องในระดับ มากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง ท่านมีความเห็นสอดคล้องในระดับ มาก
ระดับ	3	หมายถึง ท่านมีความเห็นสอดคล้องในระดับ ปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง ท่านมีความเห็นสอดคล้องในระดับ น้อย
ระดับ	1	หมายถึง ท่านมีความเห็นสอดคล้องในระดับ น้อยที่สุด

ผู้วิจัย ขอขอบคุณท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ ที่นี้

รุ่งนภา ชิวรัมย์

ตอนที่ 1 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ

	ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือควรมีองค์ประกอบเหล่านี้	5	4	3	2	1
1	ขั้นเตรียมการ					
	1. กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้					
	2. กำหนดขนาดของกลุ่ม					
	3. กำหนดองค์ประกอบและหน้าที่ของคนในกลุ่ม					
	4. จัดเตรียมสถานที่					
	5. จัดเตรียมอุปกรณ์สื่อเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้					
2	ขั้นการสอน					
	6. อธิบายภาระงานโครงสร้างการร่วมมือ					
	7. อธิบายภาระงานวิชาการและจุดประสงค์การเรียนรู้ ความคิดรวบยอด					
	8. อธิบายการประเมินผล					
3	ขั้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม					
	9. ศึกษาภาระงานร่วมกัน					
	10. แบ่งส่วนความรับผิดชอบ					
	11. ร่วมกันแก้ปัญหา					
	12. สรุปรภาระงาน					
4	ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม					
	13. ร่วมกันตรวจสอบความเรียบร้อยของงาน					
	14. ร่วมกันปรับปรุงแก้ไขก่อนนำเสนอ					
	15. นำเสนอผลงาน					
5	ขั้นการประเมิน					
	16. ตรวจสอบกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่ม ทั้งรายบุคคล รายกลุ่มโดยผู้เรียน					
	17. ตรวจสอบกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่ม ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มโดยผู้สอน					
	18. ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลงาน					
	19. ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและกล่าวชื่นชมกับความสำเร็จ					
	20. ผู้เรียนและผู้สอนกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาผลงานต่อไป					

ตอนที่ 2 กิจกรรมและสื่อการสอนที่เหมาะสมสำหรับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ

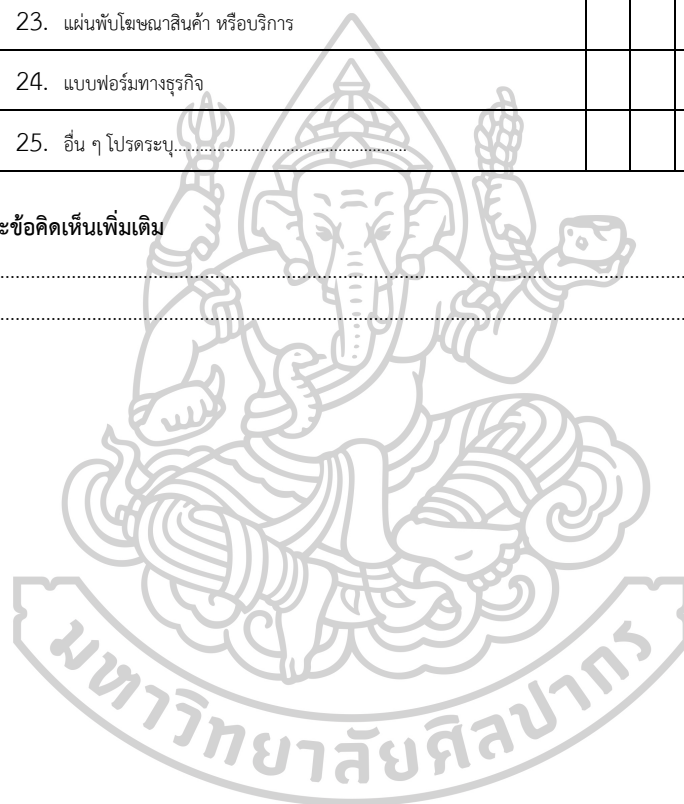
	ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือควรมีองค์ประกอบเหล่านี้	5	4	3	2	1
1.	กิจกรรมก่อนการอ่าน					
	1. การทำแบบทดสอบก่อนเรียน					
	2. การศึกษาคำศัพท์ใหม่ในบทอ่าน					
	3. การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน					
	4. การดูภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบทอ่าน					
	5. การตั้งคำถามที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน					
	6. การคาดเดาเนื้อหาของบทอ่าน					
	7. การตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน					
	8. การระบุโครงสร้างบทอ่าน					
	9. อื่น ๆ โปรดระบุ.....					
2.	กิจกรรมระหว่างการอ่าน					
	10. การอ่านแล้วตอบคำถาม					
	11. การอ่านแล้วสรุปใจความสำคัญ					
	12. การอ่านแล้วระบุรายละเอียดสนับสนุนใจความสำคัญ					
	13. การอ่านแล้วแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น					
	14. การอ่านแล้วถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น ๆ เช่น แผนภูมิ รูปภาพ					
	15. อื่น ๆ โปรดระบุ.....					
3	กิจกรรมหลังการอ่าน					
	16. การทำแบบทดสอบหลังเรียน					
	17. การร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นประเด็นเกี่ยวกับบทอ่าน					
	18. การตรวจสอบคำตอบของคำถามจากกิจกรรมระหว่างการอ่าน					
	19. อื่น ๆ โปรดระบุ.....					

	ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือควรมีองค์ประกอบเหล่านี้	5	4	3	2	1
4	สื่อการสอนเหล่านี้เหมาะกับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ					
	20. บทความเกี่ยวกับด้านธุรกิจ					
	21. ข่าวธุรกิจ					
	22. กรณีศึกษา					
	23. แผ่นพับโฆษณาสินค้า หรือบริการ					
	24. แบบฟอร์มทางธุรกิจ					
	25. อื่น ๆ โปรดระบุ.....					

ตอนที่ 3 เสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. ตัวอย่างบทเรียน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
3. แบบวัดความตระหนักด้านจริยธรรมธุรกิจ
4. แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบ

ตัวอย่างบทเรียน

Unit 1

Teamwork

In this unit, we will

- watch a video about a story of competency building, leadership, and teamwork (4.21)
- learn business vocabulary about teamwork issues
- practice reading comprehension skills
- practice critical reading skills: identify main ideas
- compile a reading a log on teamwork issues

Business Ethics

Teamwork is the process of working collaboratively with a group of people in order to achieve a goal. It is often a crucial part of a business, as it is often necessary for colleagues to work well together, trying their best given any circumstance. Teamwork means that people will try to cooperate, using their individual skills and providing constructive feedback, despite any personal conflict that might exist between individuals.

www.businessdictionary.com/definition/teamwork.html

 : Warm up

1. Watch the video clip about 'a story of competency building, leadership, and teamwork, a new version of Rabbit & Turtle story.' It shows how teamwork will help to reach the best results. Find out which one of the following statements is true.

Check (✓) your answers

- ( ) The moral of the original story is that slow and steady wins the race.
- ( ) The rabbit realized that he'd lost the race because he had been overconfident
- ( ) The morale of the second race is fast and confident will always beat the slow and steady.
- ( ) The rabbit won in the third race.
- ( ) The morale of the third race is first identify your core competency and then changing the playing field to suit your core competency.
- ( ) In the last race, the turtle and rabbit run as a team.

<https://www.youtube.com/watch?v=nD6tUEp1lws>

2. Discuss with your partner, do you agree or disagree with the moral of the last race “It’s good to be individually brilliant and to have strong core competencies, but unless you’re able to work as a team and harness each other’s core competencies, you’ll always perform below par because there will always be situations at which you’ll do poorly and someone else does well”?

Pre-Reading

Business Vocabulary

Circle (O) the letter with the best meaning for each italicized word as it is used in context.

1. There is a great deal of indecision over how *to tackle* or confront the problem.
  - a. to ignore
  - b. to take care
  - c. to form
  - d. to handle
2. Instead of simply punishing them, the system *encourages* offenders to modify their behavior.
  - a. strengthens
  - b. hurts
  - c. weakens
  - d. blocks
3. I have a great *respect* -special regard- for his accomplishments.
  - a. disregard
  - b. appreciation
  - c. criticism
  - d. neglect
4. Having the *ability* or skills to do things the right way is one of the best ways to succeed in today’s modern business world.
  - a. weakness
  - b. limitation
  - c. qualification
  - d. lack
5. The law *requires* (demands) you to submit all income to the tax authorities.
  - a. commands
  - b. has
  - c. spares
  - d. provides
6. Being *vulnerable* refers to the state of being easily influenced.
  - a. strong
  - b. tender
  - c. protected
  - d. closed
7. It was a real team effort- everyone *contributed* something to the success of the project.
  - a. devoted
  - b. received
  - c. opposed
  - d. refused
8. A couple of victories would improve the team’s *morale* enormously.
  - a. fear
  - b. opportunity
  - c. self-confidence
  - d. anxiety

9. A **roadblock** refers to something that stops you from making progress.
- a. obstruction   b. opening   c. ease   d. comfort
10. If you choose one thing in **preference** to another thing, you choose it because you like or want it more than the other thing.
- a. disfavor   b. equality   c. rejection   d. favor

Extra Business Word List

Related words for teamwork

- accompany (v.) : to travel or go somewhere with someone
 collaboration (n.) : the act of working with another person to create something
 collaborative (adj.): involving several people working together
 joint (adj.) : involving two or more people together
 partnership (n.) : the state of being a partner in business
 unison (n.) : if people are working in unison, they are working together
 unite (v.) : to join together with other people in order to do something
 unity (n.) : the state of being in agreement and working together

Guided Questions

With your partner, read the following questions and find out the answer from the reading passage

1. What kinds of goodness can teamwork provide your business?
_____
2. What are the benefits of having good teamwork?
_____
3. What are the characteristics of good teamwork habits?
  - a. _____
  - b. _____
  - c. _____
  - d. _____
  - e. _____

What are the Characteristics of Good Teamwork Habits?

by Elizabeth Smith

Teamwork can provide collective strength and staying power for your business or organization. Whether you are managing employees or volunteers, strong teams can help your group be more productive and create a friendlier, more open environment. By instilling positive teamwork habits, you can build a powerful group that can tackle even the toughest problems.

One of the most important characteristics of a good team is **open communication**. Each team member must be able to communicate with the rest of the group for project updates, questions, ideas and general input. A team that encourages open communication allows everyone to be able to share their ideas and opinions without fear.

For a team to create a comfortable and safe place for all members, each person must **respect** everyone else. Members should respect every aspect of other members, though they may not agree with certain ideas, communication abilities, background, religion, work style and cultural traditions. Because a great team requires open communication, respect can create the trust that will allow members to not feel vulnerable.

Teamwork requires **effective collaboration**; each person must figure out how his/her skills and talents fit with those of the other team members. For a team to work, everyone must understand what their role is and how to use it to contribute to the team's success. Depending on the team, the roles might be as simple as providing support and morale; a well-functioning team uses each person's complementary skill sets. Each member of the team should understand that everyone's part in the project is equally valid.

An effective team must develop its own strategy of **problem-solving** and conflict management. The strategy will differ from team to team based on the situation and the individual members; the individual team must work out the problem-solving methods that work best for it. When your team members can work through roadblocks together, the team will be able to work smoothly even during rough times.

A shared mission can help a group of people work together and create enthusiasm. When everyone is using their own abilities to work toward a **common goal**, the result is greater than the efforts of a single person. In a strong team, the good of the common goal comes before the individual preferences and interests of the members. The goal also contributes to a smooth operation; the team can resolve problems and disagreements by determining what is best for the team and the end goal.

Reading Comprehension Questions

Read the text and answer the following questions.

1. According to the passage, who does the author want to address the message to?
  - a. People who are studying.
  - b. People who have problems.
  - c. People who are in charge of the president.
  - d. People who are in a business organization.
2. In paragraph 1, the thesis statement which offers a concise summary of the main point of the passage begins with the words ...
  - a. What are the characteristics of good teamwork habits?
  - b. Teamwork can provide collective strength and staying power for your business or organization.
  - c. By instilling positive teamwork habits, you can build a powerful group that can tackle even the toughest problems
  - d. Whether you are managing employees or volunteers, strong teams can help your group be more productive and create a friendlier, more open environment.
3. Which of the following habits is mentioned as one of the most important characteristics of good teamwork?
  - a. Having a common goal
  - b. Effective collaboration
  - c. Open communication
  - d. Problem solving
4. In paragraph 2, everyone would be able to share their ideas without fear if...
  - a. a team encourages open communication.
  - b. a team is keen on the victory.
  - c. they have the same mind-set.
  - d. they share the same goal.
5. In paragraph 3, why do we have to respect every aspect of other members?
  - a. It could save time for solving problem.
  - b. It helps a group of people create enthusiasm.
  - c. It helps each member understand different ideas.
  - d. It helps create the trust that allows everyone to be tender.
6. In paragraph 4, how could you create effective collaboration?
  - a. Devote time.
  - b. Share opinions.
  - c. Understand the role.
  - d. Contribute your own goal.

7. In paragraph 4, what is the responsibility of each person to create effective collaboration?
  - a. Figure out the skills and talents that fit with the team members.
  - b. Focus on your own benefit.
  - c. Seek for the best leader.
  - d. Avoid conflict.
8. In paragraph 5, (line 23) what does the phrase “can work through roadblocks together” mean?
  - a. find out the way to solve a problem on your own
  - b. help each other to overcome an obstacle
  - c. try to move away a concrete block
  - d. attempt to create a barrier
9. In paragraph 6, which one of the followings can help create enthusiasm?
  - a. Effective collaboration
  - b. Open communication
  - c. Having a common goal
  - d. Problem solving
10. What is the main point of the passage?
  - a. The importance of teamwork
  - b. What if our team does not work.
  - c. Why we should have good teamwork.
  - d. There are five characteristics of good teamwork.

Record your progress

Reading Comprehension   Number Right _____ x 100 / 10   =   %

Critical Reading Skills

How to identify main ideas

Identifying the main idea is a key understanding what you read. The main idea is the central point or thought the author wants to communicate to readers. Often the author states the main idea in a single sentence. In paragraphs, a stated main idea is called **the topic sentence**. In an article, the stated main idea is called **the thesis statement**. When the author does not state the main idea directly, it is called **an implied main idea**. An implied main idea requires you to look at specific statements in the paragraph and consider what idea they suggest.

Although a topic sentence can be located anywhere in a paragraph, it is usually first or last.

Topic Sentence First: In most paragraphs, the topic sentence comes first. The author states his or her main point and then explains it.

Good Listeners follow specific steps in order to achieve an accurate understanding. First, whenever possible, good listeners prepare in advance for the speech or lecture they are going to attend. They study the topic to be discussed and find out about the speaker and his or her beliefs. Second, when they arrive at the place where the speech is to be given they choose a seat where it is easy to see, hear and remain alert. Finally, when the speech is over, effective listeners review what was said and evaluate the ideas that were expressed.

Topic Sentence Last: The second most likely place for a topic sentence to appear is last in a paragraph. When using this arrangement, a writer leads identical to the preceding one, but with the topic sentence last.

Whenever possible, good listeners prepare in advance for the speech or lecture they are going to attend. They study the topic to be discussed and find out about the speaker and his or her beliefs. When they arrive at the place where the speech is to be given they choose a seat where it is easy to see, hear and remain alert. When the speech is over, effective listeners review what was said and evaluate the ideas that were expressed. Thus, effective listeners follow specific steps in order to achieve an accurate understanding.

Topic Sentence in the Middle: If a topic sentence is placed neither first nor last, then it may appear somewhere in the middle of a paragraph. In this arrangement, the sentences before the topic sentence lead up to or introduce the main idea. Those that follow the main idea explain or describe it.

Whenever possible, good listeners prepare in advance for the speech or lecture they are going to attend. They study the topic to be discussed and find out about the speaker and his or her beliefs. Effective listeners follow specific steps in order to achieve an accurate understanding of the lecture. Furthermore, when they arrive at the place where the speech is to be given they choose a seat where it is easy to see, hear and remain alert. Finally, when the speech is over, effective listeners review what was said and evaluate the ideas that were expressed.

Topic Sentence First and Last: Occasionally, writers put the main idea at the beginning of a paragraph and again at the end. Writers may do this to emphasize the main point or to clarify it.

Good Listeners follow specific steps in order to achieve an accurate understanding. First, whenever possible, good listeners prepare in advance for the speech or lecture they are going to attend. They study the topic to be discussed and find out about the speaker and his or her beliefs. Second, when they arrive at the place where the speech is to be given they choose a seat where it is easy to see, hear and remain alert. Finally, when the speech is over, effective listeners review what was said and evaluate the ideas that were expressed. Effective listening, then, is an active process in which listeners deliberately take certain actions to ensure that accurate communication has occurred.

To identify main idea:

- **Identify the topic.** The topic of a selection is the subject matter. It is the general subject of the entire paragraph. It usually is expressed in a word or phrase. Preview your text and ask yourself, "What or who is the article about?" or "What is the author teaching me about?"
- **Locate the most general sentence (the topic sentence).** This sentence must be broad enough to include all of the other ideas in the paragraph. Ask yourself, "What does the author want me to know about the topic?" or "What is the author teaching me about the topic?" You can answer this by finding the idea that is common to most of the text or what opinion all the parts support.
- At times, the main idea will not be stated directly. This is called **an implied main idea.**
  - Read all of the specific statements, not just the ones that open the paragraphs
  - Think of a general statement that could sum up the specifics as effectively as any stated topic sentence. As there will not be a topic sentence, you will have to write one. The main idea you write must be a complete sentence that contain a subject and a verb and expresses a complete thought.
- Once you feel sure that you have found the main idea, test it. Ask yourself if the sentence could act a summary of the other sentences in the paragraph. Do the examples, reasons, and facts included in the reading explain or give evidence supporting the main idea you have in mind? If they do, then you are right on target. If they don't, you may want to revise your main idea.

Practice: how to identify the main idea:

A: After reading the following paragraphs in the passage below, select the choice that best answers each of the questions and discuss the answer in your group.

Paragraph A:

Congratulations! You have been offered a job. The time has come to negotiate your salary. The question to ask yourself is: "*How much am I worth?*" Your answer will likely affect the outcome of your salary negotiation. The point is, in order to negotiate the best possible salary, you must convince both yourself and the employer of the value that you will bring to the job.

1. The topic of this paragraph is...
  - a. Congratulations.
  - b. Being offered a job.
  - c. Negotiating the best possible salary.
  - d. Asking yourself how much you are worth.
2. The main idea of this paragraph is...
  - a. You have been offered a job.
  - b. The time has come to negotiate your salary.
  - c. The question to ask yourself is. "How much am I worth?"
  - d. The point is, in order to negotiate the best possible salary, you must convince both yourself and the employer of the value that you will bring to the job.

Paragraph B:

Don't wait for your company to send you to school. Determine your needs and ask about the company's training program. If they don't have one, sign up for classes at a local college. When it comes to your profession, you should be a lifelong learner. Put a high priority on learning new skills and on personal growth and professional development. Learn new software technology and improve interpersonal and writing skills.

3. The topic of this paragraph is ...
  - a. Waiting for your company to send you to school.
  - b. The company's training program.
  - c. New software technology.
  - d. Being a lifelong learner.
4. The main idea of this paragraph is...
  - a. Don't wait for your company to send you to school.
  - b. When it comes to your profession, you should be a lifelong learner.
  - c. Determine your needs and ask about the company's training program.
  - d. Learn new software technology and improve interpersonal and writing skills.

Paragraph C:

It is hard to imagine what things were like before there was money, but such a time did exist. During these times, people exchanged goods using the barter system. The word barter means to trade. People using the barter system traded things instead of buying and selling them. So if you were a rice farmer, you would trade your rice with many people to get all of the things that you wanted or needed. Unfortunately, the people from whom you needed things might not want your rice. Isn't it nice to just go to the store and buy candy instead of having to trade rice for it?

5. The topic of this paragraph is...
  - a. Money.
  - b. Trade.
  - c. The rice farmer.
  - d. The barter system.
6. The main idea of this paragraph is...
  - a. The word barter means to trade.
  - b. During these times, people exchange goods using the barter system.
  - c. During these times, people exchange goods using the barter system.
  - d. It is hard to imagine what things were like before there was money, but such a time did.

Paragraph D:

Hyperinflation refers to when the value of money drops rapidly. During World War I, Germany paid for the war by borrowing. The German Mark steadily lost value as the war went on and German people could buy less and less. After losing the war, Germany was required to make large payments to the Allies. They paid all of the debts that they could by printing more money. Soon, the German Mark was worthless. When the war had started, the U.S. Dollar was worth around four German Marks. By November of 1923, one U.S. Dollar was worth 4,210,500,000,000 German Marks. At this point, the money had more value as a fuel than as a currency, and people burned it to stay warm.

7. The topic of this paragraph is...
  - a. Hyperinflation .
  - b. German Mark.
  - c. World War I.
  - d. A currency.
8. The main idea of this paragraph is...
  - a. The German Mark steadily lost value as the war went on.
  - b. During World War I, Germany paid for the war by borrowing.
  - c. Hyperinflation refers to when the value of money drops rapidly.
  - d. At this point, the money had more value as a fuel than as a currency, and people burned it to stay warm.

Paragraph E:

Currencies have changed and developed over the course of history, but one of the newest forms of payment doesn't really exist, at least in the physical world. Bitcoin is an entirely digital currency. Users of Bitcoin send payments to one another over computer networks. These payments are nonrefundable. In other words, once the money is sent, you can't get it back. The value of a Bitcoin has risen rapidly since its introduction in 2009, when each Bitcoin was worth around 30 cents. At the time of this writing, it would cost you around 900 U.S. Dollars to get one Bitcoin. That's quite a jump. On the downside, if the value of Bitcoin ever crashes, you won't be able to heat your home by burning it.

9. The topic of this paragraph is...
  - a. U.S. Dollars.
  - b. Currencies.
  - c. Payment.
  - d. Bitcoin.
10. The main idea of this paragraph is...
  - a. These payments are nonrefundable.
  - b. Bitcoin is an entirely digital currency.
  - c. You won't be able to heat your home by burning Bitcoin.
  - d. Currencies have changed and developed over the course of history.

References:

- <http://www.mpc.edu/home/showdocument?id=12790>
- <https://www.saddleback.edu/uploads/la/rl/powerpoints/main%20idea.pdf>
- http://highered.mheducation.com/sites/0073123587/student_view0/chapter8/locating_the_stated_main_idea_multiple-choice_exercise.html
- McWhorter, Kathleen T: 2007 Essential Reading Skills.

B : Go back to the main passage “What are the Characteristics of Good Teamwork Habits?” and answer the questions below.

1. What is the topic of the first paragraph?
  - a. The importance of teamwork
  - b. Positive teamwork habits
  - c. Managing employees
  - d. A powerful group
2. What is the main idea of the first paragraph?
  - a. Teamwork can provide collective strength and staying power for your organization.
  - b. Strong teams can help your group be more productive.
  - c. A powerful group can tackle the toughest problems.
  - d. With a strong team, you could solve any problem.

3. What is the topic of the second paragraph?
  - a. a good team
  - b. team members
  - c. ideas and opinions
  - d. open communication
4. What is the main idea of the second paragraph?
  - a. Open communication is one of the most important characteristics of a good team.
  - b. Everyone should be able to share their ideas and opinions without fear.
  - c. Having a good team is the most important thing.
  - d. Team members must be able to communicate.
5. What is the topic of the third paragraph?
  - a. trust
  - b. respect
  - c. background
  - d. a comfortable and safe place
6. What is the main idea of the third paragraph?
  - a. Each person must trust the team.
  - b. Members might have different backgrounds.
  - c. Each person needs a comfortable and safe place.
  - d. Each person must respect everyone to build a comfortable and safe place for all members.
7. What is the topic of the fourth paragraph?
  - a. Team's success
  - b. Support and morale
  - c. Effective collaboration
  - d. A well-functioning team
8. What is the main idea of the fourth paragraph?
  - a. Everyone has to take part in the team's success.
  - b. Effective collaboration is needed to contribute to the team's success.
  - c. Each member should focus on how to contribute to the team's success.
  - d. The roles of a team member might be as simple as providing support and morale.
9. What is the topic of the fifth paragraph?
  - a. roadblocks
  - b. rough times
  - c. an effective team
  - d. problem solving
10. What is the main idea of the fifth paragraph?
  - a. Good teams can work through roadblocks together.
  - b. Conflict management is important for good teamwork.
  - c. An effective team must develop a strategy for problem solving.
  - d. Rough times will dictate how well your team can solve problems.

Record your progress

Critical Reading   Number Right _____ x 100 / 10   =   %

Extended Activity

Read business news related on teamwork issues then compile a reading log.

Compile a log in four sections, as follows:

- Provide an accurate reference – including author, title, date, publisher (if this provided) and page number(s). When referencing material from the Internet, write out the URL address in full.
- Summarise the article in less than fifty words. Find the answers for the Five Ws and the H.
- Note any new vocabulary or grammar.
- A response section in which you write down your reactions to the article / give your opinions / link the story to your life or community. Do you agree or disagree with the author?

Can-do list for self-assessment

Now, when I identify the main idea, I will do the following:

	Y	N	
1.	☐	☐	find out what the topic of a paragraph is.
2.	☐	☐	ask myself what the paragraph is primarily about
3.	☐	☐	read the first and last sentence of the paragraph
4.	☐	☐	look for the most general sentence.
5.	☐	☐	check if the sentence is supported or proved by details in the paragraph.

แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

Pre & Post Test of English Reading in Business

This is the Pre and Post Test for English Reading in Business. Three main purposes of this test are:

- (1) To test on skills of using context clues to predict the meaning of business words. (1-20)
- (2) To test on skills of comprehension and critical reading (21-50)
- (3) To test on knowledge of critical reading skills (51 – 60)

Instruction: Select only one best answer out of the choices given for each question and mark the answer on the corresponding grid answer sheet provided.

Part I: Predicting the meaning of business words using the context clues (1-20)

Select only one answer of best meaning for each italicized word as it is used in context.

1. *Revenue* (sometimes called sales) refers to all the money a company takes in from doing what it does, whether making goods or providing services.
a. Earning   b. Payment   c. Debt   d. Tax
2. As this news comes from an internal information source, it is *reliable* and can be trusted.
a. unreasonable   b. false   c. credible   d. doubtful
3. The company needs a bigger place, but we just can't *afford* the rent.
a. reject   b. decrease   c. deposit   d. support
4. It was a real team effort- everyone *contributed* something to the success of the project.
a. committed   b. opposed   c. disapproved   d. counteracted
5. To successfully *launch* a new product to market, you need to know what your business is working against.
a. introduce   b. receive   c. dismiss   d. freeze
6. Studies show that if a working environment is pleasant, productivity *increases*.
a. declines   b. drops   c. rises   d. retains

7. Whenever we make a change to one of our products we are required to send it to quality **assurance** so that they can double-check our work.
a. hesitancy   b. uncertainty   c. confusion   d. warranty
8. If you **apply** something such as a rule, system, or skill, you use it in a situation or activity.
a. deny   b. employ   c. revert   d. disconnect
9. **A rumor** in a workplace is a story that is not confirmed but is being discussed among workers.
a. gossip   b. a fact   c. a truth   d. an evidence
10. If you **encourage** someone to do something, you try to persuade them to do it; for example, by telling them that it would be a pleasant thing to do.
a. annoy   b. dissuade   c. inspire   d. block
11. Currently, ticket holders pay **a penalty** equal to 25 percent of the ticket price when they change their flight plans.
a. an award   b. a cost   c. an advantage   d. a benefit
12. When an agreement becomes **effective**, it begins officially to apply or be valid.
a. active   b. incapable   c. worthless   d. embarrassed
13. If there is **tension** between forces, arguments, or influences, there are differences between them that cause difficulties.
a. relaxation   b. peace   c. stress   d. patience
14. Job **requirements** may include specific skills, types and amounts of work experience, personal qualities, educational credentials, professional certifications, or areas of knowledge.
a. qualifications   b. options   c. alternatives   d. exceptions
15. When you **terminate** something or when it terminates, it ends completely.
a. continue   b. stop   c. employ   d. restart
16. The company **rewarded** him for his years of service with a grand farewell party and several presents.
a. punished   b. reduced   c. detected   d. recompensed

17. The program makers **rejected** the commercial because seeing violence on television has a harmful effect on children.
a. denied   b. injected   c. approved   d. kept
18. The manager **proposed** or suggested dealing directly with the suppliers.
a. discouraged   b. opposed   c. recommended   d. ignored
19. The major service industries should be **accountable** or responsible to their customers.
a. careless   b. retroactive   c. irresponsible   d. reliable
20. When you **replenish** stock, you add more stock to fill empty or nearly empty shelves.
a. restore   b. empty   c. delete   d. clean up

Part II: Reading comprehension and critical reading skills (21 – 50)

Read the Text A – C and you will have to select one answer out of the choices given for each question and mark on the corresponding grid answer sheet provided.

Text A: IRELAND CONSIDERS 'COFFEE TAX' TO CUT BACK ON DISPOSABLE CUPS. (21-30)

The Irish government is considering a new “latte levy” to cut down on the use of disposable cups.

Environment Minister Denis Naughten said a tax – similar to the plastic bag tax- is under consideration. He told the Irish Independent that every day two million throwaway cups were being sent to landfills.

The Scottish government is also considering a mandatory coffee cup charge in a bid to end the “throwaway culture”. Scottish Environment Minister Roseanna Cunningham has said that the government would be looking at financial incentives to reduce waste. Mr. Naughten and Ms. Cunningham have held meetings about tackling waste. “These are landfills that are already bursting at the seams,” said Mr. Naughten.

“International research shows that combining financial incentives, reusable alternatives and better messaging around the environmental impact of single-use coffee cups all have a direct impact on consumer behavior so that’s what Minister Roseanna Cunningham and myself will be looking at together. What I discussed with her is how best we can pool resources to come up with solutions that will work.” Last Year, the UK government said it had no plans to tax coffee shop cups after a minister suggested it could repeat its success in cutting plastic bag waste.

Earlier this year, the UK government set up a litter strategy working group to consider the disposal of commonly littered items, including disposable coffee cups. In the Republic of Ireland, Mr. Naughten said he wanted to change consumer behavior using financial incentives, reusable alternatives and improved messaging about the environmental impact of so many disposable cups. In the minister’s own constituency, there is a pilot project in Roscommon where cafes give discounts to customers using reusable cups.

A similar scheme operates in New York with an added benefit that probably pertains to the New York styles of living more than here. By using a reusable cup you get to join the fast-track coffee queue,” said Mr. Naughten. “We also intend to look at best practices and international research together on whether a coffee cup levy-similar to the plastic bag levy- would have any real effect on customer behavior. Scotland is considering implementing a levy there.” The “latte levy” proposals are at an early stage.

A Scottish government spokesperson said: “We have committed to further our efforts to tackle (take up) throwaway culture by considering how to reduce demand for single use items like disposable cups.” “We will appoint an expert panel to advise on the possible use of charges, similar to the successful plastic bag charge, as well as other potential measures to encourage long-term and sustainable changes in consumer behavior”. The Republic of Ireland was among the first to cut the use of plastic bags when it introduced a tax 15 years ago. Wales introduced a levy in 2011, followed by Northern Ireland in 2013, Scotland in 2014 and England in 2015.

In 2013, Northern Ireland imposed a 5p levy and, within a year, plastic bag use fell by almost 72%. Mark H Durkan, the environment minister at that time, said the figure equated to a reduction of about 215 million bags. He said that the £4.17m raised had been invested in environmental projects. Campaigners say that disposable coffee cups handed out in their billions are “virtually impossible” to recycle despite major café chains claiming theirs are eco-friendly. According to some estimates fewer than 1% of the 2.5bn paper and plastic cups used in the UK each year are recycled, leading to criticism of High Street cafes for stamping them with recycling logos.

<http://www.bbc.com/news/world-europe-41884727>

21. In paragraph 1, why was a new “latte levy” considered in Ireland?
- to promote using plastic bags
  - to reduce the amount of coffee drinkers
  - to cut down on the use of disposable cups
  - to gain more money to develop the country
22. In paragraph 3, which one of the following is not mentioned as having an impact of single-use coffee cups?
- financial incentives
  - reusable alternatives
  - discussion of public health
  - better messaging about environmental issues
23. In paragraph 4, according to the pilot study in Roscommon, what would customers get for using reusable cups?
- discounts
  - free refills
  - a loyalty card
  - a premium gift
24. What is the closest meaning of the word “to tackle” (line 28) in the context?
- to set up
  - to deal with
  - to mess up
  - to draw on
25. In paragraph 5, the word “similar” is being used in order to...
- compare two alike ideas
  - introduce the effect

- c. add more details
d. give examples
26. According to the last paragraph, the author tends to ...
a. present facts
b. identify the pros and cons
c. teach how to do something
d. provide only his favorable information
27. Which of the following might be the feeling of the reader after reading the title of the passage?
a. feel curious to know if it would work
b. feel sad about what they have done
c. feel excited and try to predict what is going on
d. feel confused about the facts being expressed
28. According to the passage, the author tends to be against ...
a. latte levy
b. coffee café owners
c. the throwaway culture
d. the Scottish government policy
29. If "latte levy" becomes effective which one of the following will likely be wrong?
a. Coffee prices might be higher.
b. The amount of waste will be reduced.
c. The numbers of coffee café will be reduced.
d. The number of reusable cups used will increase.
30. According to the passage, which of the following will likely happen in the near future?
a. Promotion of reusable cups campaign.
b. Several coffee cafés might close down.
c. People turn to drinking tea rather than coffee.
d. Numbers of coffee drinkers might be reduced.

Text B: APPLE WILL OFFER DISCOUNTS ON REPLACEMENT BATTERIES. (31 – 40)

Apple chief executive Tim Cook apologized to customers Thursday for not being clear that the company slows down phones with aging batteries. Cook promised that, in the future, Apple will "give users more visibility into the health of their iPhone's battery" and let people see if their battery's age affects their phone's performance.

Apple is offering a discount on battery replacements to anyone with an iPhone 6 or later, the company said in a statement. A replacement will now cost \$29 instead of \$79 starting in late January. The cheaper price is more in line with third-party repair shops. While Cook's message was apologetic, he still rejected allegations that Apple slowed down phones with older batteries as a way to push people into buying new phones. "First and foremost, we have never - and would never - do anything to intentionally shorten the life of any Apple product, or degrade the user experience to drive customer upgrades," he said.

Apple said previously that unless it reduces the performance of its phones, the older batteries run a higher risk of spontaneously shutting down. This explanation makes technical sense, many experts have said. Apple's disclosure last week that it slows down phones has sparked much

criticism and a string of lawsuits. A French consumer rights group filed a suit this week that accuses Apple of degrading its old phones in order to sell new ones. In France, it's illegal to degrade old products to promote the sale of new ones, meaning that the lawsuit filed in France by the group Halte l'Obsolescence Programme is the only lawsuit that carries the possibility of up to two years in prison. The group, which lays out its case in an online statement, did not immediately respond to a request for comment.

Apple also faces at least eight lawsuits from iPhone owners in places including California, New York, New Jersey and even Israel that claim Apple owes its customers money for not previously disclosing the slowdowns. The lawsuits ask the company to pay iPhone owners varying amounts. One California suit seeks nearly \$1 trillion in damages. South Korean government telecommunications officials have also said they will look into the reports, according to the Korea Herald.

The argument of the people criticizing Apple largely have rested on two claims: one, that Apple hurt the performance of the phones in secret, and two, that doing so made it more likely that someone would buy a new iPhone rather than fix their old one. Apple did not immediately respond to a request for comment on the suits or the investigation.

By Hayley Tsukayama, Washington Post

Published 10:50 pm, Thursday, December 28, 2017

<http://www.chron.com/business/technology/article/Apple-will-offer-discounts-on-replacement-12460928.php>

31. What is the closest meaning of the word "visibility" (line 3) in the context?
- a. blindness   b. visionless   c. clarity   d. workability
32. In paragraph 1, what did the Apple chief executive apologize for?
- a. Higher price of battery replacements
b. Slowing down phones with aging batteries
c. Degrading old products to promote the sale of new ones
d. Not being clear that Apple slows down phones with aging batteries
33. According to the text, what would Apple do in the future about the iPhone's battery?
- a. Apple will request customers return the old batteries.
b. Apple will replace customers' iPhone's batteries for free.
c. Apple will arrange for independent testing of the old products.
d. Apple will let people see if their battery's age affects their phone's performance.
34. In paragraph 2, the word "While" (line 7) is being used in order to...
- a. give examples.   b. add more details.
c. compare two alike things.   d. introduce a contrasting idea.
35. In paragraph 5, what does "doing so" (line 28) refer to?
- a. Rejecting of any allegation
b. Responding to a request for comment suddenly
c. Reducing the performance of its phones secretly

- d. Providing discounts to drive its customer upgrades
36. According to the text, what is the main claim discussed?
- How could you extend iPhone battery performance?
  - Should Apple pay something back to its' loyal customers?
  - Did Apple degrade old products to promote the sale of new ones?
  - Where could you get a cheaper price for iPhone battery replacement?
37. As Apple rejected allegations, why did it have to apologize to customers?
- To win the case
  - To follow the law
  - To regain the trust
  - To beat its competitors
38. In paragraph 4, which of the following would the author probably agree with?
- The South Korean government still trusts Apple.
  - Apple has to pay iPhone owners in Korea varying amounts.
  - Apple tends to be distrusted by iPhone owners from many places.
  - Apple should sue back the iPhone owners who accused the company.
39. Which of the following might be the feeling of the reader after finishing reading the text?
- sad about what Apple had done
  - sorry for Apple for being accused
  - excited and try to predict what is going on
  - confused about the facts being expressed
40. According to the passage, which of the following is NOT true?
- A request for comment on the suits was not immediately responded to.
  - The price of battery replacements was cheaper with third-party repair shops.
  - Degrading old products to promote the sale of new ones was against the law in France.
  - The South Korean government accused Apple of degrading its old phones in order to sell new ones.

Text C: WHY SOME EMPLOYEES DON'T LIKE HAVING FREEDOM AT WORK (41 – 50)

Many leaders are, by nature, entrepreneurial. But that doesn't mean the workers they manage share a drive to think for themselves and solve problems. Some tasks simply don't have room for it. Some types of work require problem-solving and risk-taking, while more rote, structured jobs have less room for creativity. For workers in the first camp, having the freedom to dream up and experiment with new ideas is crucial to getting their jobs done. But those who aren't responsible for creative solutions might be frustrated or confused when given autonomy.

A study published in the Journal of Organizational Behavior concluded that empowering workers—letting them work without monitoring, asking for input and giving them a role in decision-making—does not always translate to job satisfaction, skill-building and productivity. In some cases, employees may feel uncertain about how to proceed or even resent leaders who empower them.

Researchers from the University of Exeter Business School, Alliance Manchester Business School and Curtin Business School conducted the study. They examined the performance of

8,500 workers from 105 companies around the world in a range of industries and found that employees responsible for routine tasks do not respond well when presented with autonomy by their boss. Instead, many suspect a boss is dumping his or her own higher-level responsibilities, such as decision-making, on them. In turn, these frustrated workers are less productive day to day. Conversely, empowerment encourages those responsible for more creative tasks to work harder, help others and be proactive.

What's more important than granting everyone the independence to manage themselves is trust-building between bosses and employees, the researchers note. Sometimes, empowering a creative worker can backfire or fail if a boss tries to have it both ways, saying they'll let the worker make their own decisions but not giving them the authority to actually do so—or not being there for employees when they inevitably want to discuss ideas from time to time.

Meanwhile, workers have to prove to their bosses that they can function productively without close monitoring. "Workers have got to feel that their boss supports them to take risks when empowering leadership is being used," says Allan Lee, a senior lecturer at the University of Exeter Business School who led the research, in a summary of the findings. "But bosses are also vulnerable when they manage people in this way. People could take advantage of the trust put in them. Trust is a powerful factor in how effective empowering leadership can be."

Lee and his fellow researchers also made a counterintuitive conclusion about whether managers should give new hires more freedom. It turns out people who are new on the job both respond and perform better when empowered at work, compared to employees who have been on board longer. Even though they don't know the ropes as well, they may be less cynical and more willing to experiment, the researchers note.

By Lydia Belanger (Entrepreneur Staff) <https://www.entrepreneur.com/article/305509>

41. What is the main idea of paragraph 1?
  - a. Some tasks simply don't have room for problem-solving.
  - b. Some workers might be frustrated when given autonomy.
  - c. Some types of work require problem-solving and risk-taking.
  - d. Having the freedom to experiment with new ideas is crucial to getting job done.

42. In paragraph 3, what did the researchers find out from the study?
  - a. employees perform well when given autonomy
  - b. managers always give autonomy to the right people
  - c. managers might be frustrated or confused when given autonomy
  - d. the ones responsible for routine tasks do not respond well when presented with autonomy

43. In paragraph 4 (line 21), what does the word "backfire" mean?
  - a. to steal someone's idea
  - b. to be exactly what is needed
  - c. to leave a place or begin a journey
  - d. to have the opposite result from the one you intended

44. In paragraph 6, what does “this way” refer to?
- keeping monitoring workers
  - taking advantage of the trust
  - empowering workers without close monitoring
  - encouraging taking risks and monitoring workers
45. The passage “Why Some Employees Don’t Like Having Freedom at Work” can be defined as ...
- news
  - a short story
  - an advertisement
  - a business article
46. Who does the author want to address the message to?
- Someone in a business career
  - Professors at universities
  - Doctors and nurses
  - Family members
47. According to the passage, the author uses the word “Conversely” (line 17) to...
- introduce a contrasting idea
  - compare two alike things
  - add more details
  - give examples
48. In paragraph 2, which of the following supports is not being used to convince the readers?
- facts
  - examples
  - statistics
  - expert’s opinion
49. In paragraph 2, why does the author add is the phrase “Researchers from the University of Exeter Business School, Alliance Manchester Business School and Curtin Business School” in the article?
- to promote those schools
  - to highlight what they found
  - to show that the information is from a reliable source
  - to create vivid moving images or pictures in the readers’ minds
50. According to the passage, which one of the following is not true?
- Empowering workers does not always translate to job satisfaction.
  - Sometimes, employees may even resent leaders who empower them.
  - Employees who have been on board longer perform the same as the new ones.
  - When empowering leadership is being used, workers have got to feel that their boss supports them.

Part III: Understanding critical reading skill content (51 – 60)

Select only one answer out of the choices given for each question.

51. What is the best meaning of “the main idea” of a paragraph?
- The subject matter of the entire paragraph

- b. The details that explain the central topic of a paragraph.
  - c. The details that provide additional information of a paragraph
  - d. The most important thought of a paragraph which tells the reader what the text is about
52. To determine the author's purpose, critical readers should...
- a. read word by word slowly.
  - b. read the paragraph as fast as they can.
  - c. identify irrelevant sentences which might appear in the paragraph.
  - d. consider word choice and find out if the author tries to entertain, inform or persuade the readers.
53. To identify opinions in a paragraph, critical readers should...
- a. identify numbers and statistics.
  - b. read the first and last sentence carefully.
  - c. ask what the main point of the passage is.
  - d. look for clue words that describe how someone thinks or feels.
54. Which of the following could help you to identify facts in a paragraph?
- a. dates or statistical numbers
  - b. some verbs; for example, feel, seem
  - c. some adverbs; for example, none, most
  - d. some adjectives; for example, greatest, best
55. Which of these words gives the signal of causal relationships in a cause and effect paragraph?
- a. At the beginning
  - b. Consequently
  - c. However
  - d. Thirdly
56. Which of the following is not the right way to predict consequences?
- a. Consider how actions affect others.
  - b. Trust only one option or one possibility.
  - c. Predict what will happen next in a situation.
  - d. Ask yourself "What might happen if they do or don't do that?"
57. To make inferences, critical readers need to...
- a. read through the text as fast as they can.
  - b. check the meaning of every single word from a dictionary.
  - c. underline all transitional words being used in the passage.
  - d. find clues that lead them to the information the author doesn't explicitly state.
58. To analyze tone in reading passages, it is really important for critical readers to ...
- a. organize the sequences of the information.
  - b. understand all meanings of every single word
  - c. ask themselves if that information can be proved.
  - d. identify if words being used are objective or subjective.

59. To detect bias, which of the following should critical readers focus on?
- the title of the passage
  - the first and last sentence of each paragraph
  - punctuation marks being used in the passage
  - words that express value judgments and qualify ideas
60. To identify logical fallacies, the following are things critical readers do, EXCEPT...
- distinguish between rhetoric and logic.
  - identify bad proofs or wrong number of choices.
  - jump to conclusions without having enough proofs.
  - identify disconnects between proof and conclusion.

แบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ

แบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ

ID Code .....

วัตถุประสงค์ : แบบวัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ วัดความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร”

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ	☐	ชาย	☐	หญิง
2. ผลการเรียนเฉลี่ย	☐	1.00 – 1.49	☐	1.50 – 1.99
	☐	2.00 – 2.49	☐	2.50 – 2.99
	☐	3.00 – 3.49	☐	3.50 – 4.00

ส่วนที่ 2 ความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ

ข้อที่	ท่านมีความเห็นอย่างไรกับข้อความต่อไปนี้	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านความซื่อสัตย์						
1	ผู้ประกอบการต้องมุ่งผลกำไรสูงสุดมากกว่าจะคำนึงถึงความซื่อสัตย์					
2	ผู้ประกอบการสามารถปิดบังข้อมูลบางส่วนที่อาจก่อให้เกิดผลเสียหายแก่กิจการได้					
3	ผู้ประกอบการมีหน้าที่ในการเสียภาษี					
4	ผู้ประกอบการต้องบริหารด้านการเงินการบัญชีอย่างโปร่งใส					
ด้านความยุติธรรม						
5	ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญของพนักงานในระดับที่แตกต่างกัน					
6	ผู้ประกอบการสามารถเปิดโอกาสการเข้าถึงสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพในลักษณะที่แตกต่างกัน					
7	ผู้ประกอบการต้องไม่รับสินบนหรือของขวัญเพื่อจุดประสงค์มิชอบ					
8	ผู้ประกอบการต้องแข่งขันธุรกิจอย่างตรงไปตรงมา					

ข้อที่	ท่านมีความเห็นอย่างไรกับข้อความต่อไปนี้	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
ด้านความรับผิดชอบ						
9	ผู้ประกอบการไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงสวัสดิการตามที่พนักงานพึงได้เสมอไป					
10	ผู้ประกอบการไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบที่การดำเนินการธุรกิจเสียหาย					
11	ผู้ประกอบการต้องไม่ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่กลางคัน					
12	ผู้ประกอบการต้องระวังมิให้เกิดผลเสียหายต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง					
ด้านความน่าเชื่อถือ						
13	ผู้ประกอบการอาจส่งของล่าช้ากว่ากำหนดเนื่องจากเป็นเหตุสุดวิสัย					
14	ผู้ประกอบการไม่จำเป็นต้องทำตามสัญญาหรือข้อตกลงที่ให้ไว้					
15	ผู้ประกอบการต้องไม่โจมตีคู่แข่งด้วยข้อมูลอันเป็นเท็จ					
16	ผู้ประกอบการต้องมีความตรงต่อเวลา					
ด้านสิ่งแวดล้อม						
17	ผู้ประกอบการสามารถหลีกเลี่ยงของเสียสู่สิ่งแวดล้อมเพื่อลดค่าใช้จ่าย					
18	ผู้ประกอบการไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือชุมชน					
19	ผู้ประกอบการควรส่งเสริมกิจกรรมหรือนโยบายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					
20	ผู้ประกอบการควรดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม					

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบ

ลำดับ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ตอนที่ 1	ด้านรูปแบบและเนื้อหา					
1	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2	เนื้อหา มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
3	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับระดับของนักศึกษา					
4	เนื้อหา เรียงลำดับตามความยากง่าย					
5	เนื้อหา ส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ					
6	เนื้อหา ส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ					
7	เนื้อหา ส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมธุรกิจ					
ตอนที่ 2	ด้านภาษาและสื่อสิ่งพิมพ์	5	4	3	2	1
8	ความถูกต้องของภาษาที่ใช้					
9	ระดับความยากง่ายของภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน					
10	ขนาดตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจน					
11	ภาพประกอบมีความเหมาะสมและน่าสนใจ					
ตอนที่ 3	ด้านกิจกรรม	5	4	3	2	1
12	การจัดเรียงลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสมและน่าสนใจ					
13	ปริมาณเนื้อหาเพียงพอและเข้าใจง่าย					
14	กิจกรรมส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น					
15	กิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ					
16	กิจกรรมส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล					

ลำดับ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ตอนที่ 4	การประเมินผล					
17	การวัดประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา					
18	การวัดประเมินผลสอดคล้องกับสภาพจริง					
19	ความเหมาะสมของเวลากับการประเมินผล					
20	ความพอใจต่อภาพรวมของการประเมินผล					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	รุ่งนภา ชีวรัมย์
วัน เดือน ปี เกิด	24 ตุลาคม 2523
สถานที่เกิด	นครปฐม
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2543 ปริญญาตรี สาขาศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ปัตตานี) พ.ศ. 2546 ปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2551 Cert. in General English (Upper-Intermediate) and TOEFL at University of Otago : Language Centre Dunedin, New Zealand พ.ศ. 2554 Cert. in English for Academic Purposes at The University of Western Australia
ที่อยู่ปัจจุบัน	โครงการชะอำมาเรียวิลล์ เลขที่ 1066/95 ถ.พหลโยธิน ต.ชะอำ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี 76120
ผลงานตีพิมพ์	Pawarisa Nakchot, Jutamat Chatput and Rungnapha Chewarussamee. (2014). “Marketing Study: To Analyze the Marketing Opportunities of Coconut Dipped Chocolate produced by the Janmaprao Group” International Conference Graft Villages and Tourism Development, Vietnam. (20 -22) P.668 – 674. ณภัทร รุจิขานันท์กุล, ณัฐชยา ธรรมสิทธิรักษ์, วิชรา วรณงาม และรุ่งนภา ชีวรัมย์. (2559) “ความสัมพันธ์ของจริยธรรมทางธุรกิจต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จใน การประกอบธุรกิจของบริษัท เจ.เอส.พี. พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)” การประชุม วิชาการเครือข่ายการจัดการชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ระดับชาติครั้งที่ 1, คณะ มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (กุมภาพันธ์) หน้า 279 – 289. นัจกร นิลสุข, ณัฐยานัน เวหา, สโรชนี เตียวธนโชติ และรุ่งนภา ชีวรัมย์. (2560) “การศึกษากระบวนการและรูปแบบการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ขนมหวานและพัฒนา เศรษฐกิจ ชุมชนนาพันสาม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี” การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ครั้งที่ 6 วิทยาการจัดการวิชาการ 2017: การวิจัยยุคประเทศไทย 4.0 (มกราคม) หน้า 39-47.